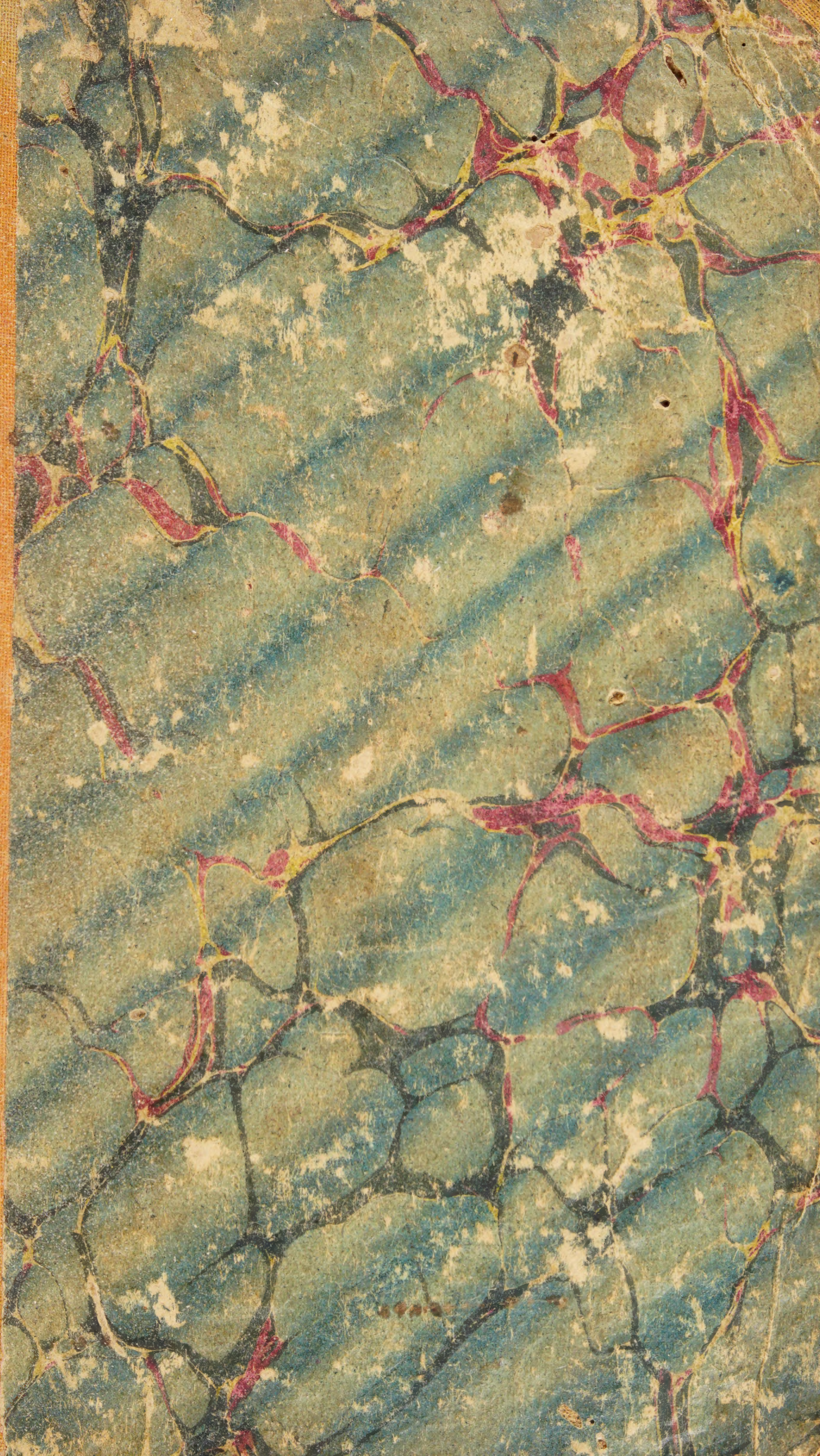
1903

1-00

உரிமையது

சொ - ரூசாமி புஸ்தகம்

உ

கடவுள் துணை.

வித்வசிரோன்மணியாகிய

புகழேந்திப்புலவர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

புனந்திரன் தூது.

இஃது

பு. ஏ. பார்த்தசாரதிப் பிள்ளையால்

பரிசோதிக்கப்பெற்று,

கும்பகோணம் புத்தகவியாபாரம் ம-ா-ா-ஸ்ரீ,

கோவிந்தசாமி நாயுடு அவர்கள்

விருப்பத்தின்படி,

சென்னைப்புரசை

நாராயணசாமிப்பிள்ளையவர்களது

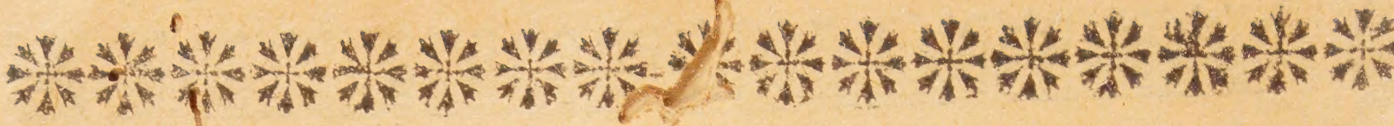
நற்றமிழ்விலாச அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1903.

16, சரவணப்பெருமாள்முதலி வீதி, புரசை,

சென்னை.

கடவுள் துணை.

புனந்திரன் தூது.

விநாயகர் தோத்திரம்.

அத்திமுகத்தோனே அரனார்திருமகனே
சத்தியின்புத்திரனே சரிந்தவயிற்றோனே
முத்தியளிக்கின்ற முருகற்குமூத்தோனே
வித்தையெனக்கருளும் வேலவற்குமூத்தோனே
திருவலயாம்மேற்பாடி தெற்கிசைந்தவெட்டாலை
வெட்டாலைக்குள்ளிருக்கும் சப்பாணிப்பிள்ளையரே
பொற்பாதம்நான்மறவேன் பொன்னுங்கணபதியே
பொன்னுங்கணபதியே பிரபலபாய்முன்னடவாய்
எடுதவறாமல் எழுத்தாணிசாயாமல்
கோடுதவறாமல் கொழுந்தோலைசாயாமல்
நாவுதவறாமல் நல்லோசைதாருமையா
குரலிற்குடியிருந்து குரலோசைதாருமையா
தப்பாமலெந்தனுக்கு சரஸ்வதியேமுன்னடவாய்
பஞ்சவர்கள்தன்கதையை பட்சமுடன்தான்படிக்க
செஞ்சொல்சோதையிட தேவியர்கள்பாலகனே
கஞ்சன்வலதழித்த கார்மேகமுன்னடவாய்
எல்லையளந்தபிரான் ஏழுமரமெய்தவரே
புனந்திரனார்தூதுரைக்கப் புண்ணியனேவாக்கருளும்
இந்திரனார்தூதுரைக்க எந்தனுக்குவாக்கருளும்
தப்பிதங்கள்வாராமல் தாழ்வுகள்நேராமல்
குற்றங்கள்வாராமல் குறைவுகள்நேராமல்
ஒப்பிமனம்பொறுத்து உத்தமனேவாருமையா
கார்க்கக்கடனுனக்கு கர்த்தாவேமெய்ப்பொருளே

முருகர் தோத்திரம்.

சீரானமாமுகனே சிற்றடியைவேலவரே
மாயோன்மருமகனே வள்ளிமணவாளா
கந்தனேயெந்தனிட கவலையெல்லாந்தீர்த்தவனே
புனந்திரனார்தன்தூதைப் புத்தியுடன்யான்பாட
புத்திதனைநீகொடுத்தால் புகழ்ச்சியாய்நான்படிப்பேன்

சரஸ்வதி தோத்திரம்.

தாயேசரஸ்வதியே சதுர்முகனார்தேவியரே
வாணிசரஸ்வதியே மறையவனார்தேவியரே
என்னாவிற்குடியிருந்து நடத்துமம்மாயிக்கதையை
நெஞ்சிற்குடியிருந்து நீநடத்தவேண்டுமம்மா
அஞ்சியுனைப்பணிந்தேன் ஆனந்தவாழ்மாரி
வஞ்சிபுனைமவளே வல்லியேகாருமம்மா

செஞ்சொல் தவராமல் சிராகவிக்கதையை
பஞ்சையானெக்தனுக்கும் பாடவருள்புரியும்
புனந்திரனூர் தூதுரைக்க புகழ்ச்சிதரவேண்டுமம்மா
மகிழ்ச்சியாயிக்கதையை மண்டலத்தில்பாடுகிறேன்

கதையின் வரலாறு.

பட்டணமாம்பட்டணமாம் இந்திராபுரிபட்டணமாம்
பட்டணத்தையாளுகிற பஞ்சவர்களைவருண்டு·
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அரசாளும்நாளையிலே
ஏதுகுறைவில்லாமல் இனியரசையாண்டிருந்தார்
மனதுகுறைவில்லாமல் வையகத்தையாண்டிருந்தார்
இப்படியாக யிருக்கின்றவேளையிலே
துரியோதிரன்சேனைத்தலைவர் ஆலோசனைக்கூட்டம்.
நூலார்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர் தான்கூடி
அம்பலத்துவாசலிலே யனைவோரும்வந்திருந்தார்
காஞ்சிவளநாடாளுங் கருணரும்வந்திருந்தார்
சாமத்துரோகி சகுனியுமங்கிருந்தான்
பட்டார்புலவர் பதினெட்டுமந்திரியும்
அல்லவருமங்கிருந்து வாலோசனைகள்செய்து
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரை அங்கேவரவழைத்து
தருமர்க்கெதிராக சகுனியவன்வந்திருந்து
தார்வேந்தன்முன்பாக சண்டாளன்வந்திருந்து
மாயத்தால்சூதாடி மனமுருகபாண்பறித்து
மாதைதுயிலுரிந்து மன்னவரைக்காடோட்டி
ஐவரையுங்காடோட்டி ஆண்டிருந்தான்ராச்சியத்தை
பதின்மூன்றுதன்வருஷம் பாரவனம்வோட்டி
பஞ்சவரைக்காடோட்டி பாருலகையாண்டிருந்தான்
இப்படியாக இவனிருக்கும்வேளையிலே

ஐவர் விலாடபுரத்தில் மறைவாயிருந்தது.

ஐவர்பஞ்சபாண்டவரும் ஆரணங்குதுரோபதையும்
மன்னர்பஞ்சபாண்டவரும் மயிலணையாதுரோபதையும்
பன்னிரண்டுதன்வருஷம் பாரவனம்தீர்ந்து
பதின்மூன்றும்தன்வருஷம் விலாடபுரத்தில்வந்து
மாறுவேஷங்கொண்டு மருமந்தெரியாமல்
உருவங்கள்தெரியாமல் உத்தமர்கள்வாசம்பண்ணூர்
அந்தவருஷம் அதுவுந்தொலைத்தபின்பு
பதினாலாந்தன்வருஷம் பிறந்ததுபஞ்சவர்க்கு
பெருமாளுடன் பஞ்சவர்கள் தூதுரைக்க ஆலோசனைசெய்கிறது.
ஐவரவரையரும் ஆழிவுசந்தாரும்
வேந்தர்பெருமாளும் வெளிமண்டபத்தில்வீற்றிருந்தார்.
தக்கப்புகழுடைய தருமரெழுந்திருந்து
ஏழுலகமாளுகிற எம்பெருமாளடிபணிந்து

ஆளப்பிறந்த அபிமனும்பட்டானே
அந்தாளர்தீர்த்த அரவானும்பட்டானே
தாமமுடியான் கடோற்கஜனும்பட்டானே
ஆரையனுப்புவோம் ஆளடிமைதூதுக்கு
எவரையனுப்புவோம் எழில்பெரிய தூதுக்கு
என்றுமவனுரைத்து ஏங்கிமனந்தளர்ந்து
சிந்தைகலங்கி திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
மன்னர்மனஞ்சலித்து மறுமமாய்வீற்றிருந்தார்
ஏழுலகமாளுகிற எம்பெருமாளேதுசொல்வார்
போட்டசிறைமீட்க நாளாச்சுமன்னவரே
வைத்தசிறைமீட்க நாளாச்சுமன்னவரே
தூதுக்குப்போவாரார் சொல்லுந்தருமரேநீர்
துரோபதைபிள்ளையை பெருமாள் வேண்டாமென்று தடுக்கிறது.
ஆரையனுப்புவோம் அடல்பெரிய தூதுக்கு
என்றுமவருரைக்க ஏதுசொல்வார் தருமலிங்கம்
பச்சைமடல்விரியும் பாளைவிரிபூமணக்கும்
பாஞ்சாலமகாராசன் சுயமணப்பூம்பந்தலிலே
வில்லோசைகொண்டு இளங்கொடியைமாலையிட்டோம்
வில்வளைத்துமாலையிட்ட மெல்லிதுரோபதையாள்
மாலைக்குழலாள்தன் மைந்தரைபோவிடுவோம்
அந்தவுரைகேட்டு ஆதிமூலமேதுசொல்வார்
ஒவ்வாதுஒவ்வாது உத்தமியாள்பெற்றபிள்ளை
இளம்பஞ்சபாண்டவர்கள் இணைபிரியாமன்னவர்கள்
ஐவரைப்போகவிட்டால் அனர்த்தங்கள்நேர்ந்துவிடும்
ஒவ்வாதுஒவ்வாது உத்தமியாள்பெற்றபிள்ளை
தக்கப்புகழுடைய தருமராதுகேட்டு
பெருமாள் நல்லரவானை வேண்டாமென்று தடுக்கிறது.
வீடெல்லாமாணிக்கம் வாசலெல்லாமாணிக்கம்
கட்டியுடைத்தால் கலந்தேறுமாணிக்கம்
மாணிக்ககூண்டுகட்டி வாசலிலேதானம்பண்ண
மாலைக்குழலாள்தன் மைந்தரைப்போவிடுவோம்
ஏழுலகமாளுகிற எம்பெருமாள்தான்கேட்டு
ஒவ்வாதுஒவ்வாது உத்தமியாள்பெற்றபிள்ளை
பாசத்திளவரைநின் பள்ளியழகையிலே
பாரதமோசிரதமோ என்றுன்படைத்தலைவன்
பெருமாளோபொரிமாவோ என்றுசொன்னான்புண்ணி
சொல்லியேபெருமாளும் தூதுக்குமாட்டான்காண் [யன்
எரிநாகங்கொண்டவனே டெதிராளமாட்டானே
ஒவ்வாதுஒவ்வாது உத்தமியாள்பெற்றபிள்ளை
தக்கப்புகழுடைய தருமராதுகேட்டு
இனியாரைப்போவிடுவேன் எழில்பெரிய தூதுக்கு

பெருமாள் மின்னொளியாள் பிள்ளையை வேண்டாமென்று தடுக்கிறது.

தேசத்தால்மடையடித்தால் செல்லேறப்போகுதென்று
பணத்தால்மடையடித்தால் பாசிபிடிக்குமென்று
துட்டால்மடையடித்தால் தூசேறப்போகுதென்று
காசால்மடையடித்தால் களும்புபிடிக்குமென்று
கோத்தால்மடையடக்கும் சோழன்றிருமடந்தை
மேகம்பயின்றெடுத்த மின்னொளியாள்நாயகியாள்
மாலைக்குழலாள்தன் மைந்தரைப்போவித்து
ஏழுலகமாளுகிற எம்பெருமாள்தான்கேட்டு
ஒவ்வாதுஒவ்வாது உத்தமியாள்பெற்றபிள்ளை
கொற்றப்பூர்மன்னன் குறக்கோலங்கொண்டல்லோ
கொற்றம்போரம்பலத்தே கூசாமல்போயிருந்து
கொச்சியங்கள்சொல்லி யுரைப்பார்களைவரையும்
எளிதங்கள்சொல்லி யுரைப்பார்களைவரையும்
ஒவ்வாதுஒவ்வாது உத்தமியாள்பெற்றபிள்ளை
தக்கப்புகழுடைய தருமராதுகேட்டு
சிந்தைகலங்கித் திடுக்கிட்டுமெய்மரந்து
இனியாரையனுப்புவோம் ஆளடிமைதூதுக்கு
எவரையனுப்புவோம் எழில்பெரியதூதுக்கு
எழுகோடிசேனைகளெல்லாமடிந்தார்கள்
ஒருகோடிபாலகர்கள் ஒக்கமடிந்தார்கள்
யாரையனுப்புவோம் ஆளடிமைதூதுக்கு
எவரையனுப்புவோம் எழில்பெரியதூதுக்கு
என்றுமவருரைத்து ஏங்கிமுகந்தளர்ந்து
ஏழுலகமாளுகிற எம்பெருமாளேதுசொல்வார்

கிருஷ்ணமூர்த்தி புனந்திரனைத் தூதுக்கனுப்ப சம்மதிக்கது.

மதுரையறுகாதம் வாழ்மதுரைமுக்காதம்
பொய்கையறுகாதம் பூமதுரைமுக்காதம்
மதுரை-அன்பத்தாறுகாதம் ஆளுகிறபாண்டியர்கள்
ஆறாயிரவர் அணிதிரளாம்பாண்டியர்கள்
மைந்தருமில்லையென்று மன்னர்மனஞ்சலித்து
நாளுகிறோமென்று மலைமேல்தவமிருந்தார்
மாளாதேயென்றுசொல்லி மலரிலவதரித்தாள்
மன்னன்விஜையன்றமடலூர்ந்தமாதேவி
காளைவிஜையன் கடலூர்ந்தமாதேவி
ஏழுபிராயத்திலே எதிர்த்துவந்தநேன்முகனை
வெட்டித்தலைதுணித்து வீரபட்டங்கட்டினவள்
பாவையிளங்கொடியாள் பயின்றெடுத்தரத்தினங்கள்
மாலைக்குழலாள்தன் மைந்தரைப்போவிடுவோம்
உத்தமியாள்பெற்றெடுத்த புத்திரனைப்போவிடுவோம்.

ஏழுலகமாளுகிற எம்பெருமாள் தானுரைக்க
தக்கப்புகழுடைய தருமரவர்கேட்டு

தருமர் வேண்டாமென்று தடுக்கிறது.

ஒவ்வாதுஒவ்வாது உத்தமியாள்பெற்றபிள்ளை
எழுவேலிமஞ்சள் எடுத்தந்தப்பாண்டியர்கள்
எழுமரிதண்ணீரிலே எல்லாமுரைத்தவர்கள்
ஸ்ரீங்காரங்கொண்டார்கள் சீருடையபுத்திரனை
மஞ்சனீர்கொண்டார்கள் மைந்தர்புனந்திரனை
மைந்தனுக்குமெந்தனுக்கும் பேசவழக்கில்லை
என்றுஉவருரைத்து யிருக்கின்றவேளையிலே

புனந்திரன் வரலாறு அருச்சுனன் தருமருக்குக் கூறுதல்.

காண்டாபுரமெரித்த காளையதுகேட்டு
வில்லாளி பார்த்தன் விசையனெழுந்திருந்து
அண்ணனெதிரிலே அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டு
கூத்தனென்னுசோலையிலே போயிருந்தேனொருநாள்
வாழ்மதுரைபட்டணத்தில்போயிருந்தேநான்சிலநாள்
தொட்டுகொடுத்ததில்லை சுந்தரப்பெண்பாண்டியற்கு
எடுத்துக்கொடுத்ததில்லை எந்தனிடபுத்திரனை
மைந்தருக்குமெந்தனுக்கும் வழக்குண்டுஎம்பெருமாள்
வில்லாளிபார்த்தன் விசையனுரைக்கவுமே

தருமர் சம்மதித்தது.

தக்கப்புகழுடைய தருமரவர்கேட்டு
சந்தோஷப்பட்டு சரீரங்கள்பூரித்து
உள்ளங்குளிர்ந்து உடம்பெல்லாம்பூரித்து
தேகம்குளிர்ந்து இருதோளும்பூரித்து
உண்ணுதேபூரித்து உடம்பெல்லாம்பூட்டிவிட்டு
சந்தோஷங்கொண்டாரே தருமர்பெருமாளும்
ஈரலப்பூந்தாரர் இருவருமோடிவந்து
ஏழுலகமாளுகிற எம்பெருமாளைப்பணிந்து
தக்கப்புகழுடைய தருமரடிபணிந்து
கைகட்டிவாய்புதைத்து வந்துமுன்னேநின்றார்கள்
எங்களையழைத்தபணி யேதுபணிசொல்லுமென்றார்

தருமர் அல்லியரசாணிக்கும் புலந்திரனுக்கும் ஓலையெழுதுகிறது.

தக்கப்புகழுடைய தருமரதுகேட்டு
பங்கயஞ்சீர்கண்ணனுக்கு ஓலையெழுதுமென்றார்
தம்பிபுலந்திரற்கு சுருளோலையெழுதுமென்றார்
ஈரலப்பூந்தாரர் இருவருந்தான்கேட்டு
அருளருளுமென்னண்ணு அப்படிக்கேயாகுமென்று
தாளிபனையோலை வாரிதலைசேர்த்து
வெள்ளைப்பனையோலை விளிப்பிரண்டுந்தான்சீவி
பக்கமுஞ்சீர்வாரி பவளஞ்சீர்ஒப்பமிட்டு

செப்பேடுன்னெழுத்தாணி தேர்விசயர் கைப்பிடித்து
என்னவென் றுசொல்லி எழுதவென் றோலையிலே
தக்கப்புகழுடைய தருமரெழுத்துரைப்பார்
இன்னாளின்னங்காடுறைய மாட்டாளிளங்கொடியும்
எங்குந்திரிந்தார்கள் எளப்பானகல்லிறடி.
பருக்கல்லுறுத்த பனிவங்கலமோத
நம்பருக்கேலும் உள்ளங்கால்தானுறுத்த
கனிந்தமரத்தடியில் கண்பல்லிகொண்டிருந்தோம்
இன்னமின்னங்காடுறைய மாட்டாளிளங்கொடியாள்
தொங்கலிலைறுபூமுடியாள் தூதுரைக்கவேணுமிப்போ
சந்திரப்பூமுடியாள் இங்கேவரவேணுமென்று
ஓலையெழுதி சதுராய்க்குறியுமிட்டு
இராசாக்களோலைக்கு இரத்தினக்குறியுமிட்டு
மந்திரிமாரோலைக்கு மஞ்சட்குறியுமிட்டு
[illegible]மடித்து செந்திரிக்கம்தான்போட்டு
பார்த்திலேயும்வேகமுள்ள தூதுவரைத்தானழைத்து
ஓலைச்சுருளெடுத்து உத்தமர்கள்கைகொடுத்து
மதுரைவளநாட்டுக்கு மன்னவர்களேநீர்போய்
பட்டோலைகட்டிவச்சி மன்னுதிரும்புமென்று
கருமோலைகட்டிவச்சி தூதர்திரும்புமென்றார்
தூதுவருந்தான்கேட்டு தொழுதிரங்கிதெண்டனிட்டு
அருளருளுமென்னையா அப்படிக்கேயாகுமென்று
சொல்லப்பெற்றோமென்று கூறுக்காயெழுந்திருந்து
கூறப்பெற்றோமென்றுசொல்லி கும்பிட்டெழுந்திருந்தார்.

தூதன் மதுரைக்கு ஓலைகொண்டுபோகுதல்

பட்டோலைகட்டெடுத்து மன்னர்மடியில்வைத்து
கருமோலைக்கட்டெடுத்து தூதர்மடியில்வைத்து
அத்திபுரமும் நடந்தார்அழகாக
அங்கவளநாடும் நடந்தார்அழகாக
குருக்ஷேத்திரபூமி குருபூமிகேசவிட்டார்
எல்லையதுதாண்டி இளந்தோப்புதான்தாண்டி
வைகைக்கரைதாண்டி வனமாய்வனந்தாண்டி
காடுசெடிதாண்டி கரியமலைதான்தாண்டி
ஓங்கிவளர்ந்தொரு மூங்கில்வனந்தாண்டி
தெங்கைபடர்ந்தவனம் வெண்களாப்பூத்தவனம்
மதுரைத்திசைநோக்கிவாறார்கள் தூதுவர்கள்
போறவழிதனிலே என்னென்னவதிசயங்கள்
தாமரைகள்பொன்காய்க்க தெங்கைகள்குட்டியீன
முத்துக்காய்காய்க்க பவளக்கொடிகனக்க
நீர்முத்துஞ்சாலகளும் நின்றுநிழல்காக்க
[illegible] நின்றுவிளையாட

சேறுங்கழலுமங்கே சென்றவிளையாட
வாழைப்பழுக்க கரும்புகுலைசாய
ஆலைப்பழுக்க அணிகள்விளையாட
கிள்ளைப்பழுக்க கிளைகள்விளையாட
மாலைவுதிர மலர்கள்சொரிந்துவிழ
சந்தணஆறுத்ரும்பிவர, குங்குமஆறுகுளம்பிவர
ஸ்ரீதேவியம்மன் உரைவாள்பலதுரையும்
திருவிளையாள்அம்மன் திருவாள்பலதுரையும்
சோலைமலர்கண்டார் சொக்கரிடபாதங்கண்டார்
சொக்கரிடபாதம் தொழுதிறங்கிதெண்டனிட்டான்
ஆனைமலைகண்டான் அம்மனிடபாதங்கண்டான்
அம்மனிடபாத மடிவணங்கித்தெண்டனிட்டான்
அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டு அப்பால்நடக்கலுற்றான்

பொற்றாமரைச் சிறப்பு.

அல்லிப்பிறந்தாள் அவள்பிறந்தபொய்கைகண்டான்
பூவில்பிறந்தாள் பிறந்தொருபொய்கைகண்டான்
மலரிற்பிறந்தாளும் அவளுதித்தபொய்கைகண்டான்
பொய்கைப்படுமைகளை பொனைவனும்பார்த்திருந்தான்
படிக்குப்படிக்கொரு பன்னிருகாதவழி
படியகலங்கொண்டதொரு பன்னூற்றைங்காதவழி
ஏறும்படிகளொரு எண்ணூறுகாதவழி
இறங்கும்படிக்கொரு எண்ணூற்றைங்காதவழி
நாலுபடிகளின்மேற் ஞானவிளக்கெரியும்
அஞ்சுபடிகளின்மேல் பஞ்சவர்ணம்போட்டிருக்கும்
எட்டுபடிகளின்மேல் இலிங்கம்புதைத்திருக்கும்
பத்துபடிகளின்மேல் பத்தினிமார்வேர்திநிற்பார்
கட்டோடேதன்னகையுந் தாமரைப்பூங்காவுகளும்
கட்டுசெழுத்திக் கடலாடும்பொய்கையது
புத்திரசந்தானங் கொடுக்குமந்தபொய்கையது
கைபெண்டுநானஞ்செய்தால் கைலைசேர்க்கும்பொய்கை
அறிவில்லாஸ்நானம்பண்ணு லறிவளக்கும்பொய்கை
மலடிகள்ஸ்நானம்பண்ணல்மைந்தனளிக்கும்பொய்கை
கன்னியப்பெண்கள் கடுகெனவேஸ்நானம்பண்ணல்
கன்னிகழிந்திடுவார் காளைகளையீன்றிடுவார்
மைந்தர்களையீன்றிடுவார் மகிழ்ச்சியாய்வாழ்ந்திடுவார்
பிள்ளைகளையீன்றிடுவார் பேரோதகளர்ந்திடுவார்
இப்படியாய்ப்பகலிதரும் இபலானபொய்கைதனை
கண்டானே தூதுவனுங் கண்கள்ரெண்டுங்கொள்ளாமல்
பார்த்தானே தூதுவனும் பார்வையொன்றுகொள்ளாமல்
அப்பொய்கைதான் தாண்டி அப்பாலேபோகலுற்றான்
அரிசிதசிவரிதேசி யார்வர்துநின்றாலும்

இல்லையென்றுசொல்வார்கள் மெல்லியிடைபுண்ணியத்தால்
முத்துப்பவளம் கொண்டுமவர்க்களிப்பார்
வச்சிரமாணிக்கம் வாரியவர்க்களிப்பார்
பிழைத்தேனென்றுபோவார்கள் பொற்கொடியாள்புண்ணியத்தால்
அப்போதுதூதுவனும் அந்தத்தெருதாண்டி
மற்றொருவீதியிலே வாரார்கள்தூதுவர்கள்
ஆனைகட்டிப்போர்படுப்பார் அல்லியிடராச்சியத்தில்
குதிரைகட்டிப்போர்படுப்பார் உத்தமியாள்சீமையிலே
கட்டுக்கலங்காணும் கதிருமுக்குநெற்காணும்
அரிதாளறுக்கவர மறுதாள்பயிராகும்
அரிதாளின்கீழிருந்து இலக்கலந்தைகள்கூடுகட்டும்
கருப்புமிளநீருங் கண்திறந்துபாயும்
வாழைவடக்கிலும் வாசமுருதெற்கிலும்
சோலைகிழக்கிலும் துய்யபலாமேற்கிலும்
இப்பெரியராச்சியத்தைக் கண்டானேதூதுவனும்
கண்டானேதூதுவனும் கண்கள்ரெண்டுங்கொள்ளாமல்
பார்த்தானேதூதுவனும் பார்வைரெண்டுங்கொள்ளாமல்
அந்தத்தெருதாண்டி மற்றொருவீதியிலே
மற்றொருவீதியிலே வாரானேதூதுவனும்
வேலைப்பழிக்கின்ற விலைமாதர்வீதிகளும்
சேலைவிலைமதிக்கும் சேணியர்கள்வீதிகளும்
யானைவிலைமதிக்கும் அரசர்கள்வீதிகளும்
சேனைத்தலைவர்கள் சூழ்ந்திருக்கும்வீதிகளும்
குதிரைவிலைமதிக்கும் குச்சிலியர்வீதிகளும்
பட்டைவிலைமதிக்கும் உத்தமர்கள்வீதிகளும்
கொட்டியேபொன்னளக்கும் கோமுட்டிவீதிகளும்
தட்டிகொட்டிபணிசெய்யுந்தட்டார்கள்வீதிகளும்
செட்டால்சாக்குவிற்கும் செட்டியர்கள்வீதிகளும்
வில்பிடித்தலைவுக்கு வேந்தர்கள்வீதிகளும்
மல்போருதான்செய்யும் மன்னர்கள்வீதிகளும்
வேதமுறைதவறா வேதியர்கள்வீதிகளும்
நீதிமுறைதவறா நெறியன்மார்வீதிகளும்
அந்தத்தெருதாண்டி மற்றொருவீதியிலே
மற்றொருவீதியிலே வாரானேதூதுவனும்
கடையுங்கடைத்தெருவுங் கருமாரவீதிவிட்டு
அல்லியிடைவாசலுக்கு வாரானேதூதுவனும்
அரிலைப்பூந்தோரணமும் காக்குந்தலைவாசலிலே
அல்லிக்கொடிகட்டி பார்க்குந்தலைவாசல்
பூதம்பணிகள்செய்யும் பொற்கொடியாள்வாசலிலே
மேகப்பணிகள்செய்யும் மின்னனையாள்வாசலிலே
கண்டானேதூதுவனுங் கண்கள்ரெண்டுங்கொள்ளாமல்

பார்த்தாலே தூதனும் பயந்தனவே அச்சங்கொள்ளாமல்
தூதனுமப்போது தூதாகநடக்க
உடலக்கண்ணனும் பக்கமுந்தேயக்குருந்து
கொத்தவாடான கொலுவுக்குருவினைத்தல்
புலந்திரன் கொலுவிருக்கையைத் தூதன் காணுகிறது.
நீலக்கிருக்கொலுவிலே மாயகொலுவிருக்கார்
செம்பொன்னுக்கு சிக்க முத்துமணைக்கிருக்கார்
இரத்தினமுக சிக்க ராஜ காலக்கிருக்கார்
முத்துமுக சிக்க முடிபாளைக்கிருக்கார்
வயிரமுக சிக்க பந்திரிசைக்கிருக்கார்
கட்டியக்காரர் இரவணைக்கிருக்கார்
கத்தியக்காரர் கட்டழகாக்கிருக்கார்
பொட்டுக்கட்டைக்காரர் பொம்மைக்கிருக்கார்
இட்டக்கட்டைக்காரர் இருமலைக்கிருக்கார்
ஆலவட்டமும் அவரிடமாக்கிருக்கார்
பொன்னாலவட்டமும் போடுறதிலிருக்கார்
பேரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுமிருக்கும்
சபைக்கொலுவிருக்கால் முடிசூடிக்கொண்டபோல்
அப்போது தூதனும் அனுமந்தனைப்
போகவிட்டான் கொலுவுக்குள்ளேயுக்கு
பக்கேவிட்டுக்கேக்கி மலைவாளைக்கிட்டேனும்
கருவோலைவிட்டுக்கேக்கி தூக்கவைக்கிறேனும்
பேரஞ்சாமன்னன் புலந்திரனுமப்பார்த்து
அன்னுந்தான்பார்த்து அலைமுடிநிறுமுக்குவை
ஆடாது தவரே அப்பவுமாயமென்னும்
எவ்வாறுந் தூதரே பெண்ணிருந்துவந்தீர்கள்
எக்காரியமாகவே வேகமாய்க்கொண்டுவந்தீர்
அப்போது தூதுவர்கள் அகவணங்கியேதுசொல்வார்
இக்கோட்டைவல்லகோல் இந்திரபாலக்கோலை
செல்லுநிற்கும் இவர்களுக்கவைக்கோலை
அத்திபுரமதும் மியார்தூதுவரோம்
உக்கனியோகமுப்ப அருகளக்கிகொண்டவிட்டான்
பேரஞ்சாமன்னா புலந்திரனுக்குக்கேட்டு
இயோதுதவென்ன அருசிப்பயக்கனும்
இவருடையதம் அருகே சக்கிகொண்டவிட்டு
அடுத்துமவக்கொண்டவிட்டு வெடித்தான்கருவோலை
புலந்திரன் ஓலைவாசிக்கிறது.
பக்கேவிட்டுக்கேக்கிறது மல்லைமுக்கான்விரித்து
கருவோலைதாலவிழ்த்து துக்கமுடைவாசிக்க
மங்கைமன்னர்க்கு வாசித்துமுக்கமும்
[illegible]

திக்கெல்லாந் திடுக்கிட்டு வெப்பமுற்று
அதுக்காலந் தன்னிலே நடக்கலுற்றார்
மோதிரக்கையாலே பாரமெடுத்துக்கொண்டான்
மணிக்கடகக்கையாலே பார்வையெல்லாந் தொண்டான்
செல்வப்பொருளுடன் றானும் விழுந்து புரண்டழுதான்
தாமுடியான் தரைமேல் புரண்டழுதான்
மலைமுடியானும் மண்மேல் புரண்டழுதான்
இப்படியாக இருக்கின்ற வேளையிலே
அல்லிருக்கு ராதர்கள் அவசரமாயோடிவந்து
பிறைமுடி தரித்த பெண்பெருமாள் றானிருக்கும்
மண்டபத்தின் மீதுவந்தே பணிவாக நமஸ்கரிக்க
அரண்மனை மேழுகட்டும் அந்தப்புரந்தாண்டி

அல்லியைக் காணா ராறுடல்.

இணைமலர்க் கண்ணாள் உட்கட்டில் மேல்பாய்ந்து
பிறைமுடி தரித்த பெண்பெருமாள் முன்னேவந்து
அல்லிக்கு நிகராந்து அழகனைக் கண்டவுடன்
தெண்டனிட்டுத் தூதர்கள் திருமகிமை புகழ்ந்து
மோதிரமின்ன முடிமேலவைத்தெழுந்தான்
பிறைமுடி தரித்த பெண்பெருமாள் தான்பார்த்து
நீ-யாருடைய தூதர் அறியவுரையுமென்றாள்
யார்பணியுமல்ல அடியேன் திருப்பணிதான்
ஒருவர்பணியுமல்ல வும்முடைய நற்பணிதான்
பேர்பெற்றுடைய பெருமானே உன்பணிதான்
நீயிங்கேவந்த தெனக்கிப்பக்கூறுமென்றாள்
உத்தமர்களோவர் உத்தரத்தானுப்ப
அதுமப்பி அதுதான்தான் பார்த்து
இலைச்சுருள் விரித்து வாசித்தான் உத்தமனும்
தம்பிநந்தாவென்று தனித்துப் புலம்புகிறான்
செல்வப்பொருளுடன்றானும் விழுந்துப்புலம்புகிறான்
அக்கவிசேவகமது சொல்லவந்தோமென்றார்
பிறைமுடி தரித்த பெண்பெருமாள் தான்கேட்டு

அல்லிபுகைத்திரிகைக் காணா கொலுவுக்குவருகிறது

கட்டாமுடிகழட்டி காரிகைமார் கைகொடுத்து
வீரமுடிகழட்டி மெல்லியர்கள் கைகொடுத்து
மகுடமுடிகழட்டி மங்கையர்கள் கைகொடுத்து
அங்கிணிஜாரு அழகாகத்தான்களைந்து
பரிவாடையுள்ளுடுத்தி பட்டாடைமேற்சாத்தி
ஆனைத்தவாழ்மாரி அலைந்தலைசோருகி
பல்லக்கிமேலேறுமல் பாண்டிப்பெருமானும்
தண்டிகையின்மேலேறுமல் தாராகுழலாளும்
கால்நடையாய்த்தானே கடுகிநடந்து

காத்தாடிபோலே கடுகெனவேநடந்து
எட்டடியும்ஓரடியாய் இட்டுமிகநடந்து
அரண்மனையேழுகட்டும் அந்தப்புரந்தாண்டி
பேடைமயிலனையாள் உட்கட்டில்போய்புகுந்து
கோசலநாடாள் கொலுவுக்குமுன்னேவந்தாள்
பிள்ளைபுலந்திரற்குப்பெண்பெருமாளேதுசொல்வாள்

அல்லி புலந்திரற்கு சொல்லுகிறது.

தருமர்வலுவெழுந்தீர் தம்பிமார்கோளெழுந்தீர்
வீமர்வலுவெழுந்தீர் விஜயனார்கோளெழுந்தீர்
உப்பிட்டவாளை வசைபுருவிவிட்டாற்போல
தப்பிவிட்டீரேயிப்போ தம்பிபுலந்திரனே
ஆறிவிடும்ஆறிவிடும் போனாலாறிவிடும்
தேறிவிடும்தேறிவிடும் தேனேதேறிவிடும்
ஆனந்தமார்பனை அணைத்துமடியில்வைத்து
மாலைமுடியானை மடிமேலேகொண்டுசென்று
கொற்றவனார்கோபக்குணப்பட்டெக்கிக்கொண்டவனும்
மன்னவனார்கோப வசப்படுத்திக்கொண்டிருந்து
இப்படியாக யிருக்கின்றவேளையிலே
ஆருபிரவர் அணிநிராம்பாண்டியரும்
பொன்னுமலைநாடாளும் அன்றுவுடஓடிவந்து
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரனைத்தான்பார்த்து
காடாண்டபஞ்சவர்கள் நாடாளவந்தார்கள்
சுந்திரப்பஞ்சவர்கள் சுகமாயிருக்கிறார்கள்
ஆறிவிடும்ஆறிவிடும் போனாலாறிவிடும்
தேறிவிடும்தேறிவிடும் தேனேதேறிவிடும்
இப்படிக்கேசொல்லி யிருந்தார்கள்பாண்டியர்கள்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்நாயகமும்
ஓலைச்சுருளெடுத்து உத்தமியாள்கைபிடித்து
பவளசேனமந்திரியை பட்டோலைவாசியென்றாள்
பவளசேனதான்வாங்கி பட்டோலைதானவிரித்து
ஓலைச்சுருள்விரித்து வாசிக்கதாளுத்தமியும்
வாசித்தவாசகத்தை கேட்டந்தமெல்லியரும்
(அல்லியரசாணி புலந்திரனுக்குக் கோபித்து வார்த்தையுரைக்கிறது.)
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்தான்கேட்டு
கதிக்குக்கதியடி [illegible] கனெருப்பாக
நெற்றிப்பருவம் நெருப்பாலபறந்து
பக்கச்சளைனுடக்கப் பத்தினியாளேதுசொல்வாள்
போபோபுலந்திரா போகவிட்டேன்தூதுக்கு
முன்னேயும்பூசல் முடிந்துமிருக்குதே
மூத்துமுடிபாண்டியனும் பட்டுமிருக்கிறானே
இப்பவும்பூசல் எழுப்புகிறார்பஞ்சவர்கள்

சொல்லுவேற்பார்பஞ்சவர்கள் கூட்டிவருவார்கள்
சிம்மாடுகட்டி சுமப்பார்கள்பஞ்சவர்கள்
சுடலைக்கரைக்குந் தொடருவார்பஞ்சவர்கள்
ஆலோலமென்று அழுவார்கள்பஞ்சவர்கள்
இப்படியாக யிருக்குமவர்கூட்டம்
போபோபுனந்திரனே போகவிடேன் நானுமென்றாள்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனு மதைக்கேட்டு
புனந்திரன் பதில் சொல்லுகிறது.
வேரறைபற்றுப் அழிவுசந்தாற்றும்
அவர்க்கேதெரியாதே யுனக்கேதெரியுமோ
போகவிடைதாருமென்றான் போரஞ்சாபுத்திரனும்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாளேதுசொல்வாள்
சோரவளர்க்கன்னை கபத்திரையைப்போலேறன்
சடையாய்ச்சடைவிரித்து சன்றுமேலேடங்கொண்டு
பிலாக்கணஞ்சொல்லியழுபாடனேன் புண்ணியனே
ஒப்பாரிசொல்லியழுமாட்டேனுத்தமனே
போபோபுனந்திரனே போகவிடேன் நானுமென்றாள்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருமேதுசொல்வார்
என்னென்னசொன்னாலும் இனிக்கேளேன் கன்னருச்சி
போகவிடைதாருமென்றார் போர்விஜயன்புத்திரனும்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாளேதுசொல்வாள்
நல்லதனந்திலே சொன்னாலுங்கேளாயோ
சொன்னாலுங்கேளாயோ சுத்திரப்பூமுடியான்
கடுத்தமொழிபாக காதையற்றுமுறைத்தால
அப்போதுதிற்காணே ஆனந்தவாழ்மார்பன்
பொற்கொடியாளரியரும் புத்திரற்குவதுசொல்வாள்
ஆருடையபுத்திரனும் என்றேனே அலையரும்
என்றுசொன்னவார்த்தையை இந்திரருந்தான்கேட்டு
இவ்வுலகந்தானறியும் எம்பெருமான்தாமறிவார்
மண்டலங்கள்தானறிய மன்னவர்கள்தானறிவார்
சோலைமலருடைய சொக்கருந்தாமறிவார்
ஆனைமலையுடைய அம்மனுந்தானறிவாள்
ஆவிருந்தென்னோர்க்க காவேரிடபுத்திரனாம்
எட்டாதவில்லவனொத்த வீமனிடபுத்திரன்யான்
என்றுமவனுரைக்க யேதுசொல்வாளவளிபற்கு
பொழுதுமேதானுக்கு போகவிடைதாருமென்றான்
போகவிடைதாருமென்றான் போரஞ்சாபுத்திரனும்
விடைதாரும் ஆச்சியென்று வேந்தனும் கண்டனிட்டான்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாளேதுசொல்வாள்
அங்கிருக்குங்காதிகளிலதிலொருத்தி தானழைத்து
பொன்னுமலைநாடாளு மன்னனைக்கூப்பிடென்றாள்

தாதிகள் பொன்னுமலைநாடாளைக்கூப்பிடுகிறது.

அருணருளுமென்றுதெய்வமுக்கோபாகுதென்று
சொல்லப்பெற்றோளெங்கள் பருக்காமெழுந்திருந்து
கூறப்பெற்றோரென்றுசொல்லிக் குப்பிட்டெழுந்திருந்து
பட்டெடுத்துக்கட்டி பலர்புகழுகைகளைப்போல
எலுமிச்சம்பூப்பட்டு நன்றாய்வரிந்துடுத்தி
போராளனன் சாதி பொன்னுமலைமின்னல்
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
மாநகரமாளும் மகாராஜர்மனையென்றுள்
பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணர்க்கெதிரில்வந்து
அண்ணாக்கெதிரில்வந்து அடிவணங்கிக்கண்டுவிட்டு
தெண்டனிட்டுதாதி திருப்பவெழுந்திருந்து
மோதிரமின்னா முடிமேலேகைதொழுதாள்
பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணாதாதைபார்த்து
கீ-பார்பெண்ணேதாதி மதிபயமாயுமென்றான்
யார்பணியுமல்ல வடிமேன்திருப்பணிதான்
ஒருவர்பணியுமல்ல வுமுடையவபணிதான்
பேர்பெற்றுடைய பெருமாளேயும்பணிதான்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்தாதியென்றாள்
பொன்னுமலைநாடாளு அண்ணாவுந்தான்கேட்டு
தீபிக்கேயந்த தெலக்கரிபச்சொல்லுமென்றார்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்நாயகியும்
உம்மையழைத்துவர கட்டளையிட்டார்காண்
வாருமையாவென்றுசொல்லி வருத்தியேதெண்டனிட்டாள்
பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணாவுந்தான்கேட்டு
இன்னேரமங்கே யிருந்தாரவர்க்கென்ன
நானறியாக்காரியங்கள் உண்டோதாமக்கே
ஏதுவகையா யென்னைவரவழைத்தார்
வரவழைத்தகாரியங்கள் வாய்திறந்துசொல்லுமென்றார்
தாமக்குழலாளும் தாதியவளேதுசொல்வாள்
இராஜாக்கள்காரியங்கள் நமக்குவெளிப்படுமோ
கஸ்திரியர்காரியங்கள் நமக்குவெளிப்படுமோ
மந்திரிகாரியங்கள் மறுபடிவெளிப்படுமோ
என்னமோயேதோ வெனக்கொன்றுந்தெரியாது

பொன்னுமலைநாடான் அல்லிக்கொலுவுக்குவருகிறது.

பொன்னுமலைநாடாளும் அன்றெழுந்திருந்து
முத்துமெரிவடியைத் தொட்டுமிகநடந்து
அரண்மனையேழுகட்டும் அந்தபுரந்தாண்டி
வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி

தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
கடையுங்கடைத்தெருவும் கருமாரவீதிவிட்டு
அங்காடிவீதிவிட்டு அரண்மனையிற்புகுந்து
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்முன்னேவந்து
வந்துவணங்கியே யென்னைவரவழைத்தீர்
வரவழைக்ககாரியங்கள் வாய்திறந்துசொல்லுமென்றார்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாளேதுசொல்வான்
அன்றுநீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
பொருஞ்சாமன்னன் புனந்திரனார்வீரியனும்
இவரையுங்காணுதற்கு ஆவலன்போகவென்றான்
ஆலாலமுள்ளாமயினை ஆற்றிலேஅரிதது
காவடிகன்னுக்கில் கைகழுவிநீர்குடித்து
காவலனார்வீரியனை கண்ணுண்டாய்ப்பாருமென்றாள்
பொன்னுயலைக்காடானும் அன்னவுந்தான்கேட்டு
அருளாளுமென்றேச்சி அப்படியேயாகுமென்று
பொருஞ்சாமன்னர் புனந்திரனார்முன்னேவந்து
இனிவாருக்கப்பியென்று யிருவருமெழுந்திருந்து
அக்கமுஞ்சத்தமும் அழைக்காதேஆணைமுகன்
தாமமுடியான தனித்தாவடமசைய
சாத்தியபூணலும் தனித்தாவடமசைய
வில்லுக்கைமார்பன் வினிகலமுங்கட்டாதே
யானையுஞ்சேனையும் பணிகலமுங்கூட்டாதே
இருவருந்தாமெழுந்து நடந்தார்துரிதமுடன்

புனந்திரன் தர்மரைக்காணுகிறது.

வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி.
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி.
குருட்சேத்திரபூமி குருபூமிசேரவந்தான்
இவருடகாவலிலே துணைமுகன்போய்புகுந்தான்
தாரார்புகழுடைய தருமருக்கெதிரேவந்து
பூவும்புதுமலரும் பொன்னுருகுஅட்சதையும்
பொன்னிருந்சொப்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
தர்மாதுசிர்பாதத்தார்மேவந்தன்சுத்திபண்ணி
கொண்டுவந்தபூமலரை குப்புமென்றுதான்சொரிந்து
முக்கால்வலமவந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்ட
நாலுகால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டு
துணைக்கலாழ்மார்பன் அடியணங்கிநிற்கையிலே
தாரார்புகழுடைய தருமராஜர்பார்த்து
வந்துபணிந்தவனுங் கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாரியெடுத்து மடிமேலேகொண்டணைத்து
அதுதனைக்கவந்தீரோ சுந்தரப்பூமுடியே

வாழ்வீர் வளர்கிளியே வர்த்தியிருக்கிருப்பீர்
தீர்ப்பீர் கிளைசிப்பீர் பிரானையாண்டிடுவீர்
கழுபகிக்குநான்போலக் கலக்கமாதராளீர்
என்னைப்பெறுவீர் எதிர்த்தார்முடிபெறுவீர்
பின்னைப்பெறுவீர் பெருமான்முடிபெறுவீர்
பொருக்குப்போவீர் பொழுதோடே வென்றிடுவீர்
வெள்நகரியிலே வீரபட்டங்கட்டுவீர்
[illegible] கொண்டுவீர் பிள்ளைகளைப்பெற்றிடுவீர்
[illegible] பெற்றிடுவீர் வைகாசுகளைப்பெற்றிடுவீர்
[illegible] அருகுபோலவேரூன்றி
மூங்கில்போல் [illegible] முடியாமல்வாழ்ந்திடுவீர்
வாழ்வீர்காவென்று பலகுறிசொல்வாழ்த்திநின்றார்
வாழ்த்திநின்று மகிழ்ந்து வாழ்த்திநின்றார்
[illegible] கத்தாப்பூமுடியே
போய்வருகிறேன் என்றுசொல்லி பொருள்களைக்கொடுத்தான்
விடைபெற்றெழுந்திருந்தான் வேந்தர்பெருமானும்

புனக்கிளை திருவாழ்த்தினைக் காணுகிறது

எழுவகையாளுகின்ற எம்பெருமாள்முலைவளர்த்து
பூவும்புதுமணமும் பொன்னைத்துகிலையும்
பொலன்றுஞ்சொப்பிலே பல்வீணுங்கொண்டுவர்த்து
பாதமதுதனக்கே பன்னீரால்சுத்திசெய்து
கொண்டுவந்த பூமலை துரபதுமெல்லனதால் சொரிந்து
முக்காலுமுவந்து முறைமையாகத் தெண்டனிட்டு
சற்தாலும்வந்து தமக்கொப்பச் சுதெண்டனிட்டு
மாமறும்பாதம் வணங்கிநின்று மன்னவனும்
அம்மானவன்பாதம் அடிவணங்கித் தெண்டனிட்டான்
வந்துபணிந்தவனைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
எழுவகையாளுகின்ற எம்பெருமாள் மனமகிழ்ந்து
வரிசைபெறுத்த [illegible] கொண்டளித்து
துரைக்கலந்தீரோ கத்தாப்பூமுடியே
வாழ்வீர்வளர்க்கிளியே வர்த்தியிருக்கிருப்பீர்
தீர்ப்பீர் கிளைசிப்பீர் தீரனையாண்டிடுவீர்
கழுபகிக்குநான்போலக் கலக்கமாதாளீர்
எதிர்த்தார்முடிபெறுவாய் எம்பெருமான் [illegible] பெறுவாய்
பின்பிள்ளைப்பெற்றிடுவாய் பேருண்டாய்வாழ்ந்திடுவாய்
பொருக்குப்போவாய் பொழுதோடே வென்றிடுவாய்
வெள்நகரியிலே வீரபட்டங்கட்டுவாய்
ஆலிலைபோல்தழைத்து அருகுபோல்வேரூன்றி
மூங்கில்போல்கிளைத்து முடியாமல்வாழ்ந்திடுவாய்
வாழ்வீர்காவென்று பலகுறிசொல்லிவாழ்த்தினாள்
ஆருங்குதிக்கழுத்தில் ஆணிப்பதக்கமது

திருநாட்டார்பிடிட்டதொரு திருப்பதக்கந் தன்னைவாங்கி
அலங்கமாப்பனுக்கு அழகுபடச் சாத்தினர்
தூதனைக்கப்போயிடத்தில் சொல்லுவேன் கேளுமையா
ஒன்றுக்குப்பத்து ஒருநூற்றுக்காயிரமாய்
பத்துக்குநூறு பழுதில்லாமலுரைத்து
நாவுதவறாமல் நல்வார்த்தைகுன்றாமல்
சொல்லுதவறாமல் சொற்சிலவுசாயாமல்
சொல்லுக்குச்சொல்லுரைத்து வாருமையா நம்பீரே
போய்வாருமென்று பொருந்தவிடைகொடுத்தார்
விடைபெற்றெழுந்திருந்தான் வேந்தர்பெருமானும்

புலந்திரன் விமானங்காண்கிறது.

வெற்றிமதயானை வீமர்க்கருகில்வந்து
மற்றானைபலமுடைய இயக்கிமார் முன்னேவந்து
பூம்புதுமலரும் பொன்னாலுரு அட்சதையும்
பொன்னிருந்த சொம்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
பன்னீரால்கால்கழுவி பாதமதுதொட்டு.
கொண்டுவந்தபூமாலை தூபுகுபென்றுதான் சொரிந்து
முக்காலலம்வந்து முன்குதால்தெண்டனிட்டு
நாற்காலலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டு
வெற்றிமதயானை வீமலர்பார்த்து
வந்துபணிந்தவனை கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாரியெடுத்து மடிமேலேகொண்டணைத்து
என்னைப்பெறுவாய் எதிர்த்தார்முடிபெறுவாய்
பின்னைப்பெறுவாய் பெருமாள்பதம்பெறுவாய்
நற்பாப்பிதிரிப்பாய் நீரசையாண்டிடுவாய்
கற்பதித்ததூண்போலே கலங்காதரசாள்வாய்
விற்பதித்ததூண்போலே வெகுநாளரசாள்வாய்
போருக்குப்போவாய் பொழுதோடேவென்றிடுவாய்
வென்றுதனிபிலே விரபட்டங்கட்டிடுவாய்
வாழ்வீர்காவென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினார்
வாழ்ந்திருப்பீரென்று மையாறவாழ்த்தினர்
தூதனைக்கப்போயிடத்தை சொல்லுகிறேன் கேளுமையா
சகுனிகதையைக் கவிதொடுபாக்கி
அபிமானக்கள்தோறும் இடித்துத்தள்ளிட்டு
ஆலதானந்தோறும் அடக்கலும்பேபிடித்து
ஒன்றுக்குப்பத்து ஒருநூற்றுக்காயிரமாய்
சொல்லுவாறாமல் சொற்சிலவுசாயாமல்
நாவுதவறாமல் நல்வார்த்தைகுன்றாமல்
தூதுரைத்துமீளுமையா மைந்தப்புலந்திரரே
போய்வாருமென்று பொருந்தவிடைகொடுத்தார்
விடைபெற்றெழுந்திருந்தான் வேந்தர்பெருமானும்

புனத்திரன் அருச்சுனனைக் காண்கிறது.

காண்டாபுரமெரிக்க காலையவந்தெதிரில்வந்து
பூவும்புதுமலரும் பொன்னறுகுஅட்சதையும்
பன்னீருஞ்செம்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
கொண்டுவந்தபூமலரை குமுகுமென்றுதான்சொரிந்து
முன்காலவலம்வந்து முழுமனதோடுதெண்டனிட்டு
நாற்காலவலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டு
பின்காலவலம்வந்து அடியணைந்துதெண்டனிட்டு
காண்டாபுரமெரிக்க காவலனைப்பார்த்து
வந்துபணிந்தவனைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாரியெடுத்து மடிமேல்கொண்டணைத்து
வாழ்வீர்வளர்க்கிலே வாசதிருப்பிறக்கிருப்பீர்
சிற்பிரம்ஸிலைத்தீர்ப்பீர் ராசசையாண்டிடுவீர்
கற்பதிக்கதூண்போலக் கலங்காதசாள்வாய்
விற்பதிக்கதூண்போல வெகுகாலமாசாள்வாய்
எல்லைப்பெறுவாய் எதிர்த்தார்முகம்பெறுவாய்
பிள்ளைப்பெறுவாய் பெருமையைப்பெறுவாய்
போருக்குப்போவீயேல் பொழுதோடேவென்றிடுவாய்
வென்றகளரியிலே வீரபட்டமாண்டிடுவாய்
கன்னிகைகளைக்கொண்டிடுவாய் காதலியைமணஞ்செய்வாய்
புத்திரரைப்பெறுவாய் பெருவாழ்வுவாழ்ந்திடுவாய்
பிள்ளைகளைப்பெறுவாய் பேரனையும்வாழ்த்திடுவாய்
மைந்தர்களைப்பெற்றிடுவாய் மகிழ்ச்சியாய்வாழ்ந்திடுவாய்
வாழ்வீர்காமென்று மனக்குளிரவாழ்த்தினர்
உச்சிமுகந்து உள்ளங்கால்முத்தமிட்டு
பக்கங்களெல்லாம் பரிவாகத்தான்தடவி
அதுவரைத்தவீருமையாள் அர்ச்சனைப்பூமுடிய
போய்வாருமென்றுசொல்லிப் பொருத்தவிடைகொடுத்தார்
விடைபெற்றெழுந்தார் வேந்தர்பெருமானும்
நகர்புகுந்தார் இருவருமேவந்து

புனத்திரன் சகுலசகாதேவனைக் காண்கிறது.

பூவும்புதுமலரும் பொன்னறுகுஅட்சதையும்
பொன்னிருஞ்செம்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
பன்னீரால்காலலம்பி பட்டாலடிதுவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரை குமுகுமென்றுதான்சொரிந்து
முன்காலவலம்வந்து முழுமனதாய்தெண்டனிட்டான்
நாற்காலவலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டு
வந்துபணிந்தவனைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாரியெடுத்து மடிமேலேகொண்டணைத்து
அதுவரைத்தவீருமையாள் அர்ச்சனைப்பூமுடிய

வாழ்வீர்வாளர்க்கெவீர் வர்த்திருப்பீருத்திருப்பீர்
நெற்பாயநிலைதரிப்பாய் நீராசையாண்டிவேரம
நற்பதித்தருன்போலக் கலங்காமராசன்
விற்பதித்தநான்போல் வெருகளாதொள்வாய்
கன்னைப்பெறுவாய் காதிரதக்ஷ்டிப்பெறுவாய்
பின்னைப்பெறுவாய் பொருமைப்பதமெபறுவாய்
போருக்குப்போய்விலேயல் வெற்றிதாடேவனத்திவோம்
கொன்றவனிப்பிலே கிரயட்டகவெரள்கொடுவோம்
வதிர்த்தனைசக்கரிதது எக்கேபடசாள்வாய
மாதர்களைமாலையிட்டு மைந்தர்களைப்பெற்றிடுவாய்
கன்னிகளைமாலையிட்டு காளைகளைப்பெற்றிடுவாய்
பெற்றிடுவாய்பெற்றிடுவாய் பின்பேபதினுறாய்
பதினுறும்பெற்று பெருவாழ்வுவாழ்ந்திடுவாய்
வாழ்வீர்காணாகன்று மனங்குளிரவாழ்த்தினுர்
வாழ்த்திருப்பிரென்று மனமாரவாழ்த்தினுர்
தாதனைக்கர்ப்போயிடத்தை சொல்லுவோம் புள்ளே சூருமையா
ஏஸ்ப்பூந்தாசனே எழுதினன்சித்திரத்தில
அபிமன்னைராசனை அங்கேயெழுதிவைத்து
செத்தவன்பிள்ளையென்று சற்றுமறியாமல்
இறந்தவன்பிள்ளையென்று எண்ணியான்பாரமன்
அம்பலவாசலிலே அங்கேபடமெழுதி
அம்பலத்தானறிய அங்கேயவன்கட்டிவைத்தான்
தம்பியைக்கண்டே நூறுசேர்த்துமில்லாதே
உடன்பிறப்பைக்கண்டே உற்றஉயிர்சேராதே
கொம்பனையாள்பாடிசென்று கூடிவிளையாடாதே
மைந்தனைக்கண்டே மகிழ்ந்துவிளையாடாதே
பிள்ளையைக்கண்டே பிடித்தப்பிடியாதே
சொல்லுதவறுமல் சொற்சிலவுசாயாமல்
வாயுதவறுமல் வன்வார்த்தைகுன்றுமல்
நாதுரைசுபத்திரைமையா சுந்தரப்பூமுடியே
போய்வாருமென்றுசொல்லி பொருந்தவிடைகொடுத்தார்
விடைபெற்றெழுந்திருந்தா வேந்தர்பெருமானும்
இவருடஉத்தாரம் ஆணழகன்பெற்றுக்கொண்டு
கன்னைமுடியானும் சின்னக்கிமாளிகைசென்றுன்

புணர்திரன் சுபத்திரையைக் காண்கிறது.

சீராளனங்கை சுபத்திரையாள்முன்னேவந்து
பூஞ்சம்புதுமலரும் பொன்னுருகு அட்சதையும்
பொன்னீருஞ்சொம்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
பாதமதுகழுவி பட்டாலடிதுவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரை சூடுகுபென்றுதான்சொரிந்து
முக்காலவலம்வந்து முன்னிருகால்தெண்டனிட்டு

காற்சிலலங்கைத் து கமல்கரீத்தமெரல்லடனிட்டு
மாதாவின்பாதம் மலர்தூவிமெதல்லடனிட்டு
வந்துபணிந்தவரைக் கண்டுபெத்திராரும்
நீர்கொடுத்தகண்கள்ரெண்டும் நிக்கிக்கொர்விழியும்
கண்ணீரகலமிட்டுமே கட்ட முடியேகுமெசால்வான்
வாழ்விர்மைணர்த்திடுவீர் வர்த்திருப்பிருந்திருப்பீர்
நிற்பாய்மேசகிப்பாய் சீரமையாண்டியனே
கற்பதிகதருவ்போலக் கைவளருமானவனே
விற்பதிசதுரல்போல விளங்குமாமன்னவனே
என்னைப்பெருவாய் எதிர்காற்றுருபெருவாய்
பின்னைப்பெருவாய் பெருமைப்பதாபெருவாய்
பொறுக்குப்பயிர்விரிவாய் மெய்முழங்காட்டவெனத்துவாய்
மெலநகரியிலே விரைப்பட்டங்கட்டுமேவாய்
எதிரியைவென்றிடுவாய் எல்லைவரசாண்டிடுவாய்
மாற்றானை வென்றிடுவாய் மன்னுலகத்தையாண்டிடுவாய்
பெற்றிமொய்பெற்றிடுவாய் பிள்ளைபதினாறும்
பதினாறும்பெற்று பெருவாழ்வுவாழ்ந்திடுவாய்
வாழ்விர்காமெனைநுமனக்குளிரவாழ்த்தினர்
வாழ்த்திருப்பிபெல்லாம் மனக்குளிரவாழ்த்தினர்
வாழ்த்தியிடமெத்து படிமேலேதொவைதுந்தி
துளப்பிறந்த அபிமன்னராசாவும்
உன்னோடேகூட விளையாடுகிறுமென்றிருந்தேன்
பொன்னுலகாட்டுக்கு போனசெய்திநானறியேன்
இவ்வுலகைவிட்டு எழுந்தோடிப்போனிட்டான்
பற்றவர்கள்மேல பகைமுடித்தார்களடோ
பாரதத்தாரென்மேல் பகைமுடித்தார்களடோ
என்றுசொல்லிமங்கையரும் திருக்கண்ணாள்முத்துதிர்த்தாள்
முத்துப்போல்கண்ணீரை முகமெல்லாஞ்சோரவிட்டாள்
பவளம்போல்கண்ணீரை பக்கமெல்லாஞ்சோரவிட்டாள்
போருக்குமன்னர் புலந்திரனுந்தான்பார்த்து
வந்துவிழுங்கண்ணீரை வெட்டிலேதான்துடைத்து
மாதாவருந்துவது மன்னன்மனங்கொள்ளாமல்
இருக்கிறார் அபிமனுஞ் செக்காரமைந்திருக்கும்
உத்தமமேசெல்வத்து உன்புத்திரனிருக்கேவந்தான்
துயிலநேந்துயிலிடும் துக்கிதுயிலிடும்
மெத்தியிடமேதியிடம் நெலமொழியேயநேதயிலிடும்
அப்போதுசுபத்திரையாள் அரவிந்தமேதுசொல்வாள்
இப்போபுலந்திரனே அழிவுள்ளகண்மணியே
பொன்னுமணியே புலந்திரராசாவே
கட்டிமணியே கலிங்கத்துராசாவே
நாளைமுன் ரியிலே சனதசண்டிடுமென்றாரோ

நீதிமேவிக்கர்ணனை சேவகனுமில்லையோ
மாதுமினையாண்டுபோமோ மைந்தனைக்கொடுக்குமென்றான்
மைந்தர்புலந்திரனே மைந்தனைக்கேயது
வைதாலென்புலந்திரனே மைந்தனைக்கொல்லுமென்றான்
அக்கியுடமேமாதே அறியவுமாமென்றான்
போர்க்குசா மன்னர் புலந்திரனேதான் சொல்வார்
சொந்தப்பெருமாளு [illegible] யுடையவரும்
சேனையாளும் ஆழியுசந்தாரும்
[illegible] விடைபோர்க்குள் [illegible]
ஏந்தவரசுகள் பொன்னெபாற்றராஜாக்கள்
போப்பாப்பார் பெரியப்பாதங்கட்கு
விடையதனைவிட்டார்கள் வீமப்பெருப்புலிகள்
தோரணபாவையாய் தூதுரைக்கப்போனேனென்றான்
[illegible]
சோரவளர்க்கை சுபத்திரையாள் தான்கேட்டு
கதும்பிக்கதும்பிக் கண்கள் [illegible]
[illegible]
பத்தியதாயகம் பனிபோல் கண்சிவந்து
முன்னையும்பூசல் முடிந்துயிருக்குதே
இப்பவும் பூசை செய்யும்புவார் பஞ்சவர்கள்
[illegible] பஞ்சவர்கள் [illegible] பஞ்சவர்கள்
சிம்மாசெட்டி சுமப்பார்கள் பஞ்சவர்கள்
கடலைகரைக்குத் தொடருவார் பஞ்சவர்கள்
அலோலமென்று அழுவார்கள் பஞ்சவர்கள்
[illegible]
[illegible]
வையகத்தை யாண்டமைவன் மதிகுலைந்துபோனானே
இப்போது பிள்ளைதான் பக்கலைவிட்டானே
[illegible] படையில் மைந்தனைப்போகவிட்டாள்
போபோ புலந்திரனே போகவிட்டேன் [illegible] என்றாள்
அப்போ புலந்திரனும் ஆர்ப்பரித்துச் சொல்வார்
சேனையரும் ஆழியசந்தாரும்
போகவிடைதந்தார்கள் போர்மன்னராசாக்கள்
விடைதாருமென்றான் [illegible] முடியான்
சோரவளர்கன்னை சுபத்திரையுந்தானெழுந்து

சுபத்திரை புலந்திரனுக்கு பிரார்த்தனை செய்கிறது.

கன்னனாந்தான்பார்த்து நோக்கியனை திலெண்ணி
அறுபதுமுழச்சல்லா ஆனைக்குமானெடுத்து
மஞ்சள் துணிநனைத்து மங்கையவள் தானெடுத்து
ஆயிரம்பொன்னெடுத்து அடவுடனே தான்முடித்து
சோலைமலருடைய சொக்கரைதானினைத்து

அனைப்படையுடைய அர்ச்சுனர்க்காணிவேத்து
செடக்கவேலையுடையான் அருமைத்தமிழ்டார்கால்
தவமும் குரும்பொன்னிபல்லைப் பிளக்குடத்துடனே
கொண்டுவந்துகொடுத்தேன் கோபுரசன்னடை
மாதர்காள்படைநடுவில மைந்தர்புனத்திரனை
கன்[illegible]பாருமென்று காந்தனைத்தொழுதாள்
மைந்தனைக்காருமென்று மங்கையரும்கைதொழுதா
பொய்யாருமென்று[illegible] போகவிடைகொடுத்தான்
விடைபெற்றெழுந்திருந்தார் வேந்தர்பெருமானும்

புனத்திரன் துரோபதையைக்காணுகிறது.

தோரவடிவழகி துரோபதையைத்தேடுவாரான்
தோரவடிவழகி துரோபதையாள் சந்நிடம்
[illegible]பெருமான[illegible] தையல்புகுந்து
தோரவடிவழகி துரோபதையாளும்மேலவந்தாள்
தோரவடிவழகி துரோபதையாள்நாயகியும்
ஆட்டமுங்கூத்தாகியும் ஆனைக்குபார்த்திருந்தாள்
நட்டுமுட்டுசாலை நாட்டியங்கள்பார்த்திருந்தாள்
தாமக்குழலாளும் காதிலவந்துதெண்டனிட்டாள்
தோரவடிவழகி துரோபதைநாயகியே
இக்காடானல்லகாண் இத்திசையாகல்லகாண்
தென்னதிருநாடு திசையனைத்தும்வாழ்ந்தான்காண்
வையவளநாட்டில் பெற்றெடுத்தபுத்திரன்காண்
வாழ்பாண்டுநாட்டான் பயன்றெடுத்தகண்மணிகாண்
போரஞ்சாமன்னர் புனத்திரவீரியரும்
உன்-பிள்ளைவருகுதென்று பின்னொருக்கால்தெண்டனிட்டான்
மைந்தர்வருகுதென்று மறுக்கொருக்கால்தெண்டனிட்டான்
தோரவடிவழகி துரோபதையாள்தான்கேட்டு
மைந்தர்வருகுதென்ன மாதுமனங்குளிர்ந்து
பிள்ளைவருகுதென்ன பூவைமனமகிழ்ந்து
ஆட்டமுங்கூத்தாரும் அமருமென்றுகையமர்த்தி
நட்டுமுட்டுசாலையை நாளையென்றுகையமர்த்தி
அடிசிலம்புமபாடகமும் ஆர்க்கக்குதித்திறங்கி
பூஞ்சிலம்புமபாடகமும் பெய்க்கக்குதித்திறங்கி
கூடவேசோதியின்ன கொம்பேரிடையாளும்
மற்றுமொருவாதினத்தில் மாதரவள்வீற்றிருந்தாள்
போரஞ்சாமன்னர் புனத்திராவீரியரும்
ஓடமலர்க்கண்ணாளும் உட்சட்போய்புகுந்து
தோரவடிவழகி துரோபதையாள்தானிருக்கும்
ஆகிலைதின்றுமேனிவந்தான் அல்லித்திருமகனும்
பூவும்புதுமலரும் பொன்னறுகுஅட்சதையும்
பொன்வீருந்தொம்பிலே பண்ணீருங்கொண்டுவந்து

பாதம்தாகழுவி பட்டாலடிதுவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரை குடுகுமென்று நான்சொரிந்து
மூக்காலுவலம்வந்து முடிவணங்கி தெண்டனிட்டானே
நாற்காலுவலம்வந்து நமஸ்கரித்து தெண்டனிட்டானே
தேவராவடிவழகி துரோபதையுந்தான்பார்த்து
அப்பாமகனே அறிவுள்ளகண்மணியே
இப்பாரையாளுமெங்கள் சிகாமணியே
அல்லத்திருமகனே ஆணந்தவாழ்மார்பா
வாருகவாருகவென் வள்ளலேவருகவென்றாள்
திருவருகபூவருக தேனேவருகவென்றாள்
குடிகாமகொற்றமை கொண்டுவருகவென்றாள்
அங்கத்தரசருள்ளே அமர்ந்திருக்கும்பாற்குடமே
சொக்கர்திருவாசலுக்கு தூண்டாமணிவிளக்கே
கப்பலுக்குநேசாக்கும் கரைதுறையுமுள்ளவனே
முத்துப்பதித்தரையும் முழுகீழுங்கொண்டவனே
பவளம்பதித்தரையும் பத்துலட்சமுள்ளவனே
வையைவளநாட்டை வாழ்விக்கவந்தவனே
வாழ்மதுரைராச்சியத்தை ஆளவந்தரத்தினமே
ஆயிரம்பாண்டியற்கு அழகானபேரமையே
ஆணந்தவாழ்மார்பா அல்லித்திருமகனே
மருடத்துரையல்லியர்க்கு மனதானபுத்திரனே
கண்ணுதலகண்மணியே கட்டழகன்சீர்மகனே
பொன்னானபொற்குடமே புனந்திராசாவே
பொன்றாமிரண்டுருத்திக்கடியை பூவிரண்டுக்கண்ணிலொத்தி
தங்கத்தால்சித்தடியைத் தார்குழலாள்கண்ணிலொத்தி
மைந்தனைத்தொகுத்து மடிமேலேகொண்டணைத்து
இந்திரனைத்தாங்கி எடுத்துமடியில்வைத்தாள்
அப்போபுனந்திரனார் ஆணந்தவாழ்மார்பன்
மடியைவிட்டிறங்கியிறந்து மாதாவின்முன்னேவந்து
மாதாவின்சீர்பாதம் வணங்கியுன்னவனும்
நாலாவதிரதந்திபென்று காலமேல்முடிசாய்த்தான்
தேவராவடிவழகி துரோபதையுந்தான்பார்த்து
வந்துபணிந்தவனைக் கண்டுமகிழ்ந்து
வாழுவீர்வளர்ந்திருவீர் வாழ்ந்திருப்பீர்த்திருப்பீர்
நிற்பாய்நீடிரிப்பாய் வீரதைரியமுண்டிவாய்
சுப்பதித்தாள்போலே சகலஞ்சாமராசன்வாய்
விற்பதித்தாள்போலே விளக்கோதராசன்வாய்
என்னைப்பெருவாய் எதிரத்தார்முடிபெருவாய்
பின்னைப்பெருவாய் பெருமைபெருவாய்
போருக்குப்போய்விடுவாய் பொழுதோடேவென்றிடுவாய்
வென்றுகளத்திலேவீரபட்டங்கட்டிடுவாய்

எதிரிக்கிசைச்சதுரிக்கு மெலக்கிடையாலடிவோர்
மாற்றானைச் சங்கரித்து வையகத்தை யாளடிவோர்
கன்னிகையை மாலையிட்டுக் காமுகனில் விட்டிவோர்
பெண்களை மாலையிட்டுப் பின்னிசையைப் பெற்றிவோர்
மக்களை மாலையிட்டுக் கைக்கூலி பெற்றிவோர்
பெற்றதைப் பறிபெற்றிவோர் பின்னை பதினாலும்
பதினாறும் பெறாது பெருவாழ்வை யாழ்த்திவோர்
வாழ்வில் மனைக் குறைவாழ்த்திருக்கள்
மைந்தரைச் சேர்ந்து மடிமேலே கொண்டிருந்து
புத்திரனைச் சேர்ந்து பெரித்தாமடியில் வைத்து
தாயாரும் தந்தையுமே தனைகண்டு பந்தியிலே
திருமேனிக்கு ஏவலினை சேவகமும் இல்லாமல்
நல்வாழ்வி மயக்கிரகனை வர்த்தவகையேது
என்னாடைப் புத்திரனை வர்த்தவகையேது
நலவகையாக பிக்கைவர்த்திசொல்லுமென்று
அப்போபுனர்த்திரும் ஆக்கியருக்கேதுசொலவான்
ஆக்கிரிக்கேனும் அடிமேல் ஒருவார்த்தை
என்னுடைச்சீரேனும் இன்ன பெருவார்த்தை
பெற்ற பெருமானும் பிரியமுடையவரும்
இவரையும் ஆழிவுயர்க்காரும்
போசப்பாசப்பார் பெரியப்பாசந்கருக்கும்
விடையருளவிட்டார்கள் விப்பெருப்புலிகள்
சோரனையாய் நானைக்கப்போமேனென்றான்
ஆக்கிலக்கலனுலும் நானைக்கப்போகிறேனென்றான்
சோரவழிநுறி அபிராமனையுர்க்தான் கேட்டு
வைத்தாமுதமசோக்கி மாதாவும் யதுசொல்வான்
மாபாவிவாசனுக்கு மன்னவரே போகிறீரோ
அரும்பாவிவாசனுக்கு இபாகிரிப்போகிறீரோ
பெரும்பாவிவாசனுக்கு புத்திரரேபோகிறீர்
நானைக்கப்போயிடமைக சொல்லுகிறேன் கேளுமையா
பாதத்தினைவையார் பட்டைகட்டக்தன்னுடனே
பாலியிக்கேட்டிருப்பி நல்லிசெப்பொங்கிபோது
கர்ப்பம் வேண்டிக் கடைபாசிக்காலும்
கர்ப்பந்திண்டாகே கண்ணீராலாமரிகையில்
தண்ணீர்க்கிளையாகி தாகமெடுக்காலும்
தாகந்தணியாதே தலைஞ்செயனும் மாளிகையில்
வெற்றிலைவேண்டி விருப்பமதுகொண்டாலும்
வெற்றிலைகொள்ளாதே வேர்க்காடைநெருவில்
சுண்ணாம்புகொள்ளாதே குள்ளவாசலிலே
ஆடைக்காயும்பூஞ்சிரியோர் ஆசைக்கப்பெதுகிறு
ஆடைக்கப்பற்றிண்டாதே ஆலமரஞ் சம்பலத்தில்

வாசனைகொண்டுவந்து வகையாயெடுக்கவென்பார்
வாசனைகள் நின்றோமே வலுவாயன் அம்பலத்தில்
பொய்யாதிவையிவைவார் பொற்கைவளையாண்டிட்டோர
ஆதினருசெஞ்சேறகாதே ஆலந்தவாழ்டோர்ப்பா
கட்டுக்கயிறும் கயிறுகளாததனையும்
இந்தாருமென்று எடுத்து அவள்கைகொடுத்து
கண்ணிலாண்பெற்றிறுக்க கபடன்திரிபோதினே
கொழுமுகவாசலிலே கோடிபலவுவைப்பார்
சிம்மாதனக்கொலுவில் சேனையெடுத்துவைப்பார்
உன்னையவன் கண்டாலும் ஒருகோடியெடுத்துவைப்பான்
சொல்லுக்குச்சொல்லுரையுஞ்சிப்பூமுடியே
தூதுக்குத்தூதையுந் தூக்கிலங்கள்றோலை
ஒன்றுக்குப்பத்து ஒருநூறாக்காயிரம்
சொல்லுவதுமல்லாமல் சொற்சிலம்புசாயாமல்
கைநலறுமல் கல்லவர்ந்தைதக்குன்றுமல்
சீர்துரைத்துமிருமையா சுந்திரப்பூமுடியே
சிந்தைகவலைபுற்றுந் திருப்புமையா சுந்தரனே
மனதில்பட்டீர்கள் மன்னவனே போய்வாரும்
என்றுமவளுரைத்தாள் ஏலப்பாசுங்கிளியாள்
போர்க்காமன்னர் புலந்திரனார்தான்கேட்டு
அப்படிக்கேயாகுமென்று ஆச்செரணையென்றான்
போய்வாரேன் ஆத்தியென்று பொன்னடிக்குத்தெண்டனிட்டான்
கோதைவடிவழகி தோரணையுந்தானெழுந்து
அழகுண்ணவாருமையா வென்றுமவளெழுந்து
அழகுள்ளமண்டபத்தை பாரணைக்குழுட்புகுந்து
செய்பொனழுக்காலிலூற்றி செம்பொன்தளிகையிட்டாள்
புலிமுக்கால்தானிருத்திப் பொன்னால்தடுக்குமிட்டாள்
வாழையிலைபோட்டு மணிச்செம்பில்நீர்தெளித்து
தும்பைமலர்போல போசனமுந்தான்சொரிந்தால்
தானிருமும்பருப்பும் தன்னில்வகைக்கறியும்
கூட்டுக்கறியும் கொழும்புவகைக்கறியும்
பொரித்தபொரிக்கறியும் பொன்போலபருப்பும்
ஆயிரத்தெட்டு அருங்கறியுபோசனமும்
சத்திக்கறியமைத்தாள் புத்திரருக்குவார்த்தாள்
வாருமையசங்கமரே வைத்தமுதுகொள்ளுமென்றாள்
அப்போபுலந்திரனும் ஆத்தையருக்கேதுசொல்வான்
தம்பிலையைநான்கொடுத்து தற்சோறுதின்றையிலே
உடற்பிறப்பைநான்கொடுத்து உத்தவுயிர்சோரையிலே
செப்பளித்தகண்டாலும் தீர்ந்தமேபொங்கிபிலே
பாலடிசிலுண்டாலும் பறக்குமேபொக்கிஷிலே
வேண்டாங்காண் ஆத்தியென்று வண்ணமுடிசாய்த்தான்

புனந்திரன்தூது.

ஆழிதடங்கையால் அழுத்தியவன்வீற்றிருந்தான்
போகவிடைதாருமென்று பொன்னடிக்குத்தெண்டனிட்டான்
தோராவடிவழகி துரோபதையுமேதுசொல்வாள்
தூதுரைத்தமீளுமையா சுந்தரப்பூமுடியே
போய்வாருமென்றுசொல்லி பொருந்தவிடைகொடுத்து
விடைபெற்றெழுந்திருந்தார் வேந்தர்பெருமானும்
அரண்மனையேழுகட்டும் அந்தப்புறந்தாண்டி

புனந்திரன் அல்லியரசாணியைகாண்கிறது.

அவ்வீதியாக அழகாகதானடந்தான்
பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணாவுந்தானகூட
இருவருமாக யிசைந்துவழிநடந்தார்
குருட்சேத்திரப்பூமி குருபூமிதேசம்விட்டு
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
சித்திரவீதி தெருவுமபலதாண்டி
வாழ்மதுரைராச்சியத்தில் வந்தாரிருவருமாய்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாளண்டைவந்து
பூவும்புதுமலரும் பொன்னறுகுஅட்சதையும்
பொன்னீருஞ்சொம்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
பனிநீரால்காலநிறப்பிப் பட்டாலடிதுவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரை குப்புறுமென்று தான்சொரிந்து
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
நாற்கால்வலம்வந்து [illegible]தெண்டனிட்டான்
மாதாவின்பாதம் மலர்தூவிதெண்டனிட்டான்
தெண்டனிட்டதன்மகனைக் கண்டக்கல்லியரும்
வாழ்வாய்வளர்ந்திடுவாய் வர்த்திப்பாய்வர்த்திருப்பாய்
நிற்பாய்நிலைதரிப்பாய் நீராசையாண்டிடுவாய்
கற்பதித்ததூண்போலே [illegible]தரசாள்வாய்
விற்பதித்ததூண்போலே பெருகாளாய்வாழ்ந்திடுவாய்
என்னைப்பெருவாய் எதிர்த்தார்முடிபெறுவாய்
பின்னைப்பெருவாய் பெருமான்பதம்பெறுவாய்
போருக்குப்போவாய் பொழுதோடேவென்றிடுவாய்
வென்றகளறியிலே வீரபட்டங்கட்டிடுவாய்
மாத்தானைக்கொண்டிடுவாய்வையகத்தையாண்டிடுவாய்
சினத்தவர்கள்பூமுடியை செண்டாண்பாட்டிடுவாய்
பகைத்தவர்கள்பூமுடியை பருந்தாட்டமாட்டிடுவாய்
பிள்ளைகளைப்பெற்றிடுவாய் போகமேவாழ்ந்திடுவாய்
மைந்தர்களைப்பெற்று மகிழ்ச்சியாய்வாழ்ந்திடுவாய்
வாழ்வீர்காணென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினாள்
வாழ்த்திடுவீரென்று மனதாரவாழ்த்தினாள்
வாயாரவாழ்த்தி மனதுமிகக்குளிர்ந்து
வாரியெடுத்து மடியிலேகொண்டணைத்து

உச்சிமுகந்து உள்ளங்கால்முத்தமிட்டு
பக்கந்தடவி பவளவாய்முத்தமிட்டு
போய்வந்தகாரியத்தை கேட்கலுற்றாளக்கமியும்
அப்பாபுனர்திரரே அழகுள்ளகண்மணியே
அருந்தவத்தாற்பெற்றெடுத்த அழகுவாய்மார்பன்
புண்ணியதானம்செய்துதித்த பிள்ளைபுனர்திரரே
சொக்கநாதருளாலே துலங்கவந்தகண்மணியே
காலாளுமில்லாததகைதண்டியில்லாதே
நிருபணிகர்வல்லனை சேவகனுமில்லாதே
வாள்விசையன்சிர்மகனே வந்தவகைகளெல்லாம்
மைந்தர்புனர்திரரே வந்தவகைசொல்லுமென்றாள்
தன்றாய்க்குறைபாமல் வந்தமையைசொல்லுமென்றாள்

புனர்திரன்சேதியுரைக்கிறது.

அப்போபுனர்திரனும் ஆர்பெற்றதாயிடம்சொல்வார்
மடியைவிட்டுக்கீழிறங்கி வந்தெதிரில்நின்று
கைகட்டிவாய்புதைத்து காணிக்கையிட்டபுத்திரனும்
வளநாடுஅல்லிபற்கும் வாய்திறந்தேதுசொல்வான்
அம்மாநீகேளும் அடியேனுரைவார்த்தை
என்றேச்சிநீர்கேளும் என்னுடையகல்வார்த்தை
பெற்றபெருமாளும் பிரியமுடையவரும்
உடையாருக்கடைத்தபண்டபத்தில்
இவரனையும் அழிவுபக்தாரும்
மைந்தர்பெருமாளும் மேல்மண்டபத்திலிருந்து
என்னைவரவழைத்து எனக்கிட்டார்கட்டளைகள்
பேரப்பாரப்பா பெரியபாதங்களுக்கு
விடையருளவிட்டார்கள் விரப்பெருப்புலிகள்
தோரணவாயில் துரையைக்காணப்போமென்றுள்
தன்னிலைகண்டறியும் துரைக்கப்போகவென்று
போகவிடைதாருமென்று பொன்னடிக்குதெண்டனிட
இறவாமுடிதந்த பெண்பெருமான்தான்கேட்டு
கதிர்க்குக்கனலாமா கண்களிப்பறந்து
நிலவிழிகள்கள் நெருப்புத்தணலாக
பத்திரகாளம் பாலாம்போலக்கண்சிவந்து
செற்றியபுருவம் நெருப்பாயவல்பறந்து
சூரியமண்டலத்தை எட்டிப்பிடிக்கவாய்ப்போல
குன்றுபோல்கண்சிவந்து கொடியமதிமதால்
ஸ்ரீமதுரைக்குள்ளே நிறையிலவாயிலுக்குள்ளே
கட்டிவரும்பாற்குடக்கள் காவலன்மார்களிலே
எட்டிவரவிடுவார் எம்முடையவர்களுக்கு
இத்தனையும்தள்ளிவிட்டு ஏனோபோறேனென்றும்
அப்பாநீபோனால் அடியேன்பொறுப்பேனோ

மைத்தாநீபோனால் மனதுகளிப்பேனே
உள்ளங்களிக்கிடுவோம் உத்தமனார்புத்திரனே
அறிவீரறிவீர் அடியேன்குடிவிளங்க
அடியேன்குடிவிளங்க வந்துதித்தகண்மணியே
எங்கள்குடிவிளங்க வந்துதித்தரத்தினமே
மனதறிவன்பூமுடிக்கு மாட்டங்கள்வந்ததென்றால
தென்னவன்பூமுடிக்கு நீங்கள்வந்ததானால்
ஆறாயிரவர் அணிதிரளார்பாண்டியரும்
ஆறாயிரவரும் அடியவரும்நான்கூட
ஆறும்ஆகும் அலைவலைபாய்ந்திடுவோம்
பொன்னுயர்நாடாளும் அன்றுவும்பாய்ந்திடுவோம்
போகாதேபோகாதே புண்ணியனார்சீர்மகனே
என்றுமகனாருக்கு எதுசொல்லவிந்திரனும்
சோரவடிவழகி துரோபதைபோவென்றாள்
சோரணங்கை சுபத்திரைபோவென்றாள்
மஞ்சள்துகிலெடுத்து மலராமல்போய்விரித்து
சொக்கப்பொன்றானெடுத்து கலாபியைத்தானணிந்து
முடிப்பெடுத்துகட்டினார் மொய்குழலாள்தேவியர்கள்
போகவிடைதந்தார்கள் போர்விசையன்தேவியர்கள்
தேயும்விடைதாருமென்றான் திக்கிலங்கும்பூமுடியான்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாளேதுசொல்வாள்
சீறியெழுந்திருந்து சிங்ககுட்டிபோல்குதிப்பி
வாளுருவிகைபிடித்து மாதுநல்லாளல்லியரும்
சிம்மாதனத்தைவிட்டு கீழக்குதித்திறங்கி
எட்டடியுமோரடியாய் விட்டுமிகநடந்தாள்
பத்தடியுமோரடியாய் பார்த்துமிகநடந்தாள்
வேகமாய்தானடந்தாள் வேல்போருதுக்கண்ணாளும்
ஆங்காரங்கொண்டிடவே அல்லியவளோடிவந்து
ஐவருடகாவலிலே ஆனந்திப்போய்ப்புகுந்து
காண்டாவனமெரித்தக் காளையெதிர்க்கவந்து
அருச்சுனர்க்குமுன்பாக அல்லிமெல்லத்திருந்து
வில்லாளிபார்த்தருக்கு மெல்லியெடுத்துரைப்பாள்

அல்லிக்கும் அர்ச்சுனர்க்கும் தர்க்கம்.

அரிபாதகப்புலையா ஆனந்தவாழ்மார்பா
முத்துசூழ்தென்னாடு முழுதிலும் அவனியாள்வான்
மதுரையறுகாதம் வாழ்மதுரைமுக்காதம்
பொய்கையறுகாதம் பூமதுரைமுக்காதம்
வைகையறுகாதம் வாழ்மதுரைமுக்காதம்
அன்பத்தறுகாதம் ஆணழகன்ராச்சியந்தான்
முத்துப்படுந்துறைகள் பத்துலட்சங்கோடியுண்டு
பவளம்படுந்துறைகள் பத்துலட்சங்கோடியுண்டு

இத்தனையுந்தானிருக்க பெண்களிடபுத்திரனாய்
ஒன்றுமறியாளை வந்தனிடபுத்திரனா
பட்டினத்திலுள்ள படைமன்னர் தானறியார்
கொத்தளத்திலுள்ள ரூடிபடைகள் தானறியார்
அறியாதறியுமோ அண்ணன் ...
சிறுபவனுக்கேது ... ராஜ்யமே
அன்னையனுப்புதற்கு ... முன்னே ...
உனக்குப்பெரியவர்க ... மையத்தில்
அண்டமுலகளக்க ஆதிநாராயணனும்
ஆதிநாராயணனும் அவர் போலாகாதா
நக்கப்புகழுடைய ... போலாகாதா
கொற்றமையானை ... போலாகாதா
சித்திலக்குடியாள ... போலாகாதா
இன்னஞ்சிறியவர்கள் இருவர் போலாகாதா
குலசகாதேவ ராஜர்போலாகாதா
அறியாதை போகவிடா ... வந்தனுக்கு
தெரியப்புலந்திரனைப் போகவிடலாகாது
போபோபுலந்திரனே போகவிட்டேன் ...
என்றுமவள் ... தானவளும்
கண்டாலனமெரிக்க காளையுந்தீகட்டு
வில்லாளிபார்த்தர் சிறுபிள்ளை ...
அல்லிமுகம்பார்த்து அருச்சுனனுமே துசொல்வார்
ஆளப்பிறந்த அபிமன்னனைப்பெற்றாப்போல்
தாமமுடியான் கடோற்கஜனைப்பெற்றாப்போல்
அந்தாலத்திருக்க அரவானைப்பெற்றாப்போல்
போரத்துச மன்னர் புலந்திரனைப்பெற்றேனே
மாலைமுடியானை வழியில் கண்டெடுத்தேனே
ஆசையாக்குத்தானே ... தானேனே
என்பிள்ளையானைச் சிறுகல் அனுப்பத்துணிந்தேனே
பெற்றபிள்ளையானைச்சிறுகல் போக அனுப்பிவிட்டேன்
நான்பெற்றபிள்ளையென்று ... அனுப்பிவிட்டேன்
தான்பிள்ளையாமென்றால் பின்தொடருவார் ... சொன்னாய்
வையந்தனைதான் ... சொன்னாய்
என்றுமவளே கோபித்து ... சொல்வாளருச்சுனனும்
முத்துவிரல்சுழட்டி முன்னே பல்லைகடைத்தான்
பவளவிரல்சுழட்டி பல்லைமென்று கையைவைத்தான்
தங்கவிரல்சுழட்டிக் காடையிலே பல்லைகையைவைத்தான்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள் கோபங்கொண்டு
அர்ச்சுனரைத்தான் பார்த்து அல்லியவளேது சொல்வாள்

அல்லியரசாணி அருச்சுனன்மேல் கோபித்தது.

வகுத்தெதிர்த்துச்சொல்கிறாய் ... சொல்லமறுக்கிறாய்

அந்தவைக்ரம்வந்த செருவமடக்குதற்கு
எடுக்காதேபரிகத்தி விருதாண்டாய்போட்டிடுவேன்
கத்தியெடுத்துவா கடுகெனவேவெட்டிடுவேன்
என்றுமவள்சீறி யெக்காளித்தப்பின்பு
மண்டியிட்டெடுக்குகிறாள் மாதுநல்லாளல்லியரும்
காமக்குழலாளும் தாதியவளோடிவந்து
அல்லிக்குமுன்னேவந்து அடிவணங்கிதெண்டனிட்டாள்
கைத்தலத்தைத்தான்பிடித்து கட்டழகியதுசொல்வாள்
ஆனைகட்டிவந்தாலும் ஆனந்தவாழுமாரி
ஆளன்பெருமை வேணுமம்மா ஆரணங்கே
குதிரைகட்டிவந்தாலும் கொந்தார்குழலியரே
கொண்டார்பெருமை வேணுமம்மா கொம்பனையே
தங்கமதிலேறி தானடந்துவாழ்ந்தாலும்
தாலிப்பெருமை வேண்டுமம்மாதையலரே
மஞ்சட்பெருமையது வேண்டுமம்மாதையலரே
ஆயிவிடும்ஆயிவிடும் ஆச்சியரே ஆயிவிடும்
தேயிவிடும் தேயிவிடும் தேவியரே தேயிவிடும்
தணியுந்தணியுமம்மா தனஞ்சயனார்தேவியரே
என்றுமவளுரைத்தாள் ஏந்திழையாள்தாதியரும்
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்நாயகியும்
கொம்பனையாள்கோபங் குணப்படுத்திக்கொண்டவளும்
மங்கைநல்லாள்கோபம் வசப்படுத்திக்கொண்டவளும்
பிடிக்கபிடியோடே பொன்மதுரைகொண்டுவந்தாள்
அடிக்கபிடியோடே அவளிருக்கைகொண்டுவந்தாள்
வாழ்பாண்டிநாடாளும் வையைநாடுவந்தாள்
அரண்மனையேழுகட்டும் அந்தப்புரந்தாண்டி
ஓடமயிற்கண்ணாள் உட்கட்டிற்போய்ப்புகுந்தாள்
சிம்மாதனத்தருகே சென்றளே அல்லியரும்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனாரோடிவந்து

அல்லியைப் புனந்திரன் காண்கிறது.

அல்லியெதிர்வந்து அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
போனதொருகாரியங்கள் புறத்திலேகேட்டிருந்தேன்
நீசென்றகாரியங்கள் நின்னையங்களானறிவேன்
அருச்சுனரும்நீயும் அடுக்குமோயுத்தஞ்செய்ய
நீகோபித்துகண்டேத்து கொல்லத்துணிந்ததுவும்
எல்லாமறிவேன்காண் என்னுடையஆச்சியரே
போரவிடைதாருமென்றான் போரஞ்சாபுத்திரனும்
அப்போதுஅல்லியரு மாரனைக்குறியேதுசொல்வாள்
மைந்தர்முகம்நோக்கி மாதாவெடுத்துரைப்பாள்
வீம்புகள்பேசி விகடங்கள்பண்ணுதற்கு
விகடங்கள்பண்ணுதற்கு விளுபன்மக்களல்லோ

என்றுபவீருனாத்து வெழுந்துநடக்கலுற்றாள்

சொக்கர்சோதிநாக அல்லியாகிறது.

பன்னாகத்தாம்பாளமது சொக்கலிங்கமென்னை
தண்ணமர்பொழுதேடும் அரசப்புரத்தாண்டி
சித்திரமவித் தெருவுமப்பனதாண்டி
வைகைக்கரைபோரம் வந்தாளே அல்லியரும்
ஆடையணிந்து ஆபரணந்தான்களைந்து
பொய்கையில்ஸ்நானம்பண்ணி புனல்கங்கைநீராடி
உடையுடுத்து விழைசேர்ந்தபட்டுடுத்தி
மேனைத்துப்பேசகேகந்த நாசிகப்பட்டுடுத்தி
சிவசிவாவென்று திருநீற்றுக்காப்பணிந்து
அரகராவென்று அணிந்தவெண்ணீறு
திக்கெட்டும்நோக்கித் திசையெங்கும் ஆதரித்து
ஆளவுமுண்ட ஆளுடிபணிந்து
ஆதிசேஷன் படமணக்கி தெண்டனிட்டு
இந்திரனைநோக்கி ஏர்க்கபவன்தெண்டனிட்டு
நீயேனைபெப்பினே ஆயிரசெண்ணிக்கிரனே
பொய்சொல்லார்க்கெல்லாம் புறங்காக்கும்புண்ணியனே
மெய்சொல்லார்க்கெல்லாம் விளக்கொளியாய் நின்றவனே
கற்பகசென்றுபிரமசிங்காசனபுமதெண்டனிட்டு
சந்திரனைப்பார்த்து தெய்விகொழுந்தொழுதி
வைகைக்கரையைவிட்டு வாறாளே அல்லியரும்
சொக்கரிடமாபத்தில் சந்நிதிப்போய்ப்புகுந்து
முக்கால்வைத்து முக்குறுக்காய்தெண்டனிட்டு
நடுக்காலைவைத்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டு
தாயிக்கும் அப்பனுக்கும் சந்நிதியிலேவந்துநின்று
சொக்கனைத்தான்பார்த்து தோகைநல்லாளேது சொல்வாள்
அம்மனைத்தான்பார்த்து அல்லியருமேது சொல்வாள்
தொண்டிலுமபுருஷனான் இங்கைத்தம்பிடாக்கால்
சித்தினைவளர்ந்தவன் இராவகுசோர்க்காக்கால்
அண்ணனைப்பார்த்து ஆடுகிறபெண்ணிடுவேன்
உண்ணாமையாற்று ஆடைபோட்டுப்பெண்ணிடுவேன்
குண்டிவருக்கும்பொன்னெல்லாம் சரிகைக்குடைதானே
கொண்டுவந்துசொட்டுவேன் கோபுரவாசலிலே
துரைக்குப்போருக்கு விலைகுறைவேண்டுமென்றாள்
உத்தரவுதாருமென்று தெண்டனிட்டாள்
போகவிடைதாருமென்று பொன்னடிதெண்டனிட்டாள்

சொக்கர் அல்லிக்குவரங்கொடுத்தது.

அப்போதுசொக்கர் அம்மனையும்கூட்டி
போகவிடைகொடுத்தார் புனைதிறமாக
வழுக்கிவிடைகொடுத்து வாளைத்தான்கொடுத்து

மாயத்திருநீற்றை அள்ளியிட்டார் மங்கையற்கு
வண்ணலட்சஞ் சேனைகளை வரவிடுவேன் பின்னுமேல்
சிந்தனைகளில்லாமல் சிறுவனவன் வந்திடுவான்
மனக்கவலையில்லாமல் மன்னவன் வந்திடுவான்
போக அனுப்பிவிடும் புனந்திரராசனை
என்றுவிடைகொடுத்து பிருந்தாதேசக்கலிங்கம்
விடைபெற்றுமீண்டாளே மேன்மையுடனெல்லோரும்
ஆலபத்தைகவிட்டுமெல்லோ ஆரணங்குவாராளே
வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
அரண்மனையேழுகட்டும் அந்தப்புரந்தாண்டி
இடமயில்கண்ணாளும் உட்கட்டில்போய்புகுந்து
போரஞ்சாமன்னவர் புனந்திரனைத்தானழைத்து
சொக்கர்திருநீற்றை சுந்தரியும் அள்ளியிட்டு
சுவாமியார்தான்கொடுத்த திருநீற்றையள்ளியிட்டு
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து வாளெடுத்துக்கைகொடுத்து
போய்வாருமென்று பொருந்தவிடைகொடுத்தாள்
விடைபெற்றெழுந்திருந்தார் வேந்தர்பெருமானும்
அரண்மனையேழுகட்டும் அந்தப்புரந்தாண்டி
தெத்துதெருகடந்து தேரோடும்வீதிவிட்டு
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
பாட்டனரண்மனையைத் தேடிவந்தாரிந்திரரும்

புனந்திரன்பாட்டான்மார் அரண்மனைவருகிறது.

ஆறாயிரவர் அணிதிரள்வார்முன்னேவந்து
பூவும்புதுமலரும் பொன்னாருகுட்சணையும்
பொன்னீருஞ்செம்பிலே பன்னீருந்தான்வார்த்து
பன்னீரால்காலலம்பி பட்டாலடிதுவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
முக்காலவலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
நாற்காலவலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டு
ஆறாயிரவர்க்கும் அடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
தெண்டனிட்டஇந்திரனைக் கண்டபாட்டையர்கள்
உள்ளங்குளிர்ந்து உடம்பெல்லாம்பூரித்து
தேகங்குளிர்ந்து இருதோளும்பூரித்து
மனதுமகிழ்வாக மைந்தனைவாழ்த்தலுற்றார்
வாழ்வீர்வளர்வீர் வாழ்ந்திருப்பீர் திருப்பீர்
நிற்பீர்நிலைதரிப்பீர் நீரரசையாண்டிடுவீர்
சற்புத்திரதானம்போலே கலங்காதரசாள்வீர்

விற்பதித்ததூண்போலே வெகுநாளரசாள்வீர்
போருக்குப்போய்விடுவீர் பொழுதோடேவென்றிடுவீர்
வென்றகளரியிலே வீரபட்டஞ்சூட்டிடுவீர்
எதிரிகளைக்கொன்றிடுவீர் எல்லையரசாண்டிடுவீர்
மாற்றானைக்கொன்றிடுவீர் வையகத்தையாண்டிடுவீர்
பகைத்தார்கள்முடியை பாதத்தட்டமாட்டிடுவீர்
கன்னிகளைமாலையிட்டுக் காளைகளையீன்றிடுவீர்
மங்கையைமாலையிட்டு மைந்தரையீன்றிடுவீர்
பெண்களைமாலையிட்டுப் பிள்ளைகளைப்பெற்றிடுவீர்
பெற்றிடுவீர்பெற்றிடுவீர் பிள்ளைபதினாறும
பதினாறும்பெற்று பெருவாழ்வுவாழ்ந்திடுவீர்
ஆலிலைபோல்தழைத்து அறுகுபோல்வேரோடி
மூங்கில்போல்சுற்ற முசியாமல்வாழ்ந்திடுவீர்
வாழுவீர்தாமென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினார்
வருகவருகவென் வள்ளல்வருகவென்றார்
திருவருகபொன்வருக தேவேந்திரன்வருக
அதிகாரஅச்சுதனே அப்பாவருகவென்றார்
குடிகாரகொற்றடிமை கொண்டுவருகவென்றார்
அட்டத்துக்குஞ்சோ அமர்ந்திருக்கும்பாற்குடமே
சொக்கர்திருவாசலுக்குத் தூண்டாமணிவிளக்கே
கப்பலுஞ்சோற்றுங் கரைதுறையுள்ளவனே
சங்கின்றமுத்துஞ் சலாபமுடையவனே
பவளம்படுந்துறையும் பத்தலட்சமுள்ளவனே
எக்காளருமிராசர்க்கும் அழகானகண்மணியே
அல்லியம்மாள்பெற்றெடுத்த அழகுபுலந்திரரே
வாருமையாவென்று மடிமேலேகொண்டணைத்தார்
மைந்தர்புலந்திரனை மடிமேலேகொண்டணைத்தார்
பொன்னுமிரண்டிருந்தடியை பூவாணன்கண்ணிலொத்தி
தங்கத்தால்செய்தடியை தன்னிருகண்ணிலொத்தி
ஐயாபுலந்திரரே யானுரைக்கக்கேளும்
காலாளுமில்லாதே கைத்தடியில்லாதே
திருமேனிக்காவலின்றி சேவகருமன்றியிலே
வாழ்விதுயன்றோமகனே வந்தவகையேது
மைந்தர்புலந்திரரே வந்தவகையேது
மணவாடிபுத்திரனே வந்தவகைசொல்லுமென்றார்
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரருமேதுசொல்வார்

புலந்திரன் சேதியுரைக்கிறது.

ஐயாவேகேளும் அடியேனொருவார்த்தை
என்னையாரேகேளும் எந்தனிடவார்த்தை

ஐவரன்னையரும் ஆழிவுசந்தாரும்
மேலக்கர்பெருமாளும் வெளிமண்டபத்தில்வீற்றிருந்து
உடையாருங்கூட வுடனமண்ட மண்டபத்தில்
எல்லைவருமவந்திருந்து என்னைவரவழைத்தார்
என்னைவரவழைத்து எனக்கிட்டார்கட்டளைகள்
பேரப்பாரப்பா பெரியப்பாதங்களுக்கு
விடையருளவிட்டார் வீரப்பெருப்புலிகள்
தோரணயானையாம் தூதுரைக்கயான்போறேன்
துன்னிலங்கண்ணன் தூதுரைக்குரைரேனையா
போகவிடைதாருமென்று பொன்னடிக்குதெண்டனிட
ஆருயிரவர் அணிதிரளார்தான்கேட்டு

புனந்திரனைப்பற்றிபாண்டியர்கள் பரதவிக்கிறது.

சிந்தைகலங்கி திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
நாராசங்காய்ச்சி நடுச்செவியில்விட்டாற்போல்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரற்குயேதுசொல்வார்
அறிவீர்தெரிவீர் அடியேன்குடிவணங்க
அடியேன்குடிவணங்க வந்ததிக்கஅணமுகா
மன்றுவன்றுமுடிக்கு வாட்டங்கள்வந்ததானால்
நாங்களனைவோரும் நாடாளுங்கன்னியரும்
ஆளும்அரசும் அணைவிலைபாய்த்திடுவோம்
போபோபுனந்திரனே போகாதேயென்றுரைத்தார்
அப்போபுனந்திரரும் அவ்வார்த்தையேதுசொல்வார்
ஐவரையற்றும் ஆழிவுசந்தார்க்கும்
அவர்க்கேதெரியாது வுமக்குதெரியுமோதான்
போகவிடைதாரும் போய்வாரேன்தூதுக்கென்றான்
ஆருயிரவர் அணிதிரளார் பாண்டியர்கள்
மைந்தர்புனந்திரற்கு மறுவார்த்தையேதுசொல்வார்
ஐவருந்தேவியரும் ஆரணியப்போனபின்பு
மன்னவருந்தேவியரும் வெண்காடுறைந்தபின்பு
காவலருந்தேவியரும் காடுறைந்தப்போனபின்பு
உனக்-கென்னகுறைசெய்துவைத்தோம் மந்திரராசாவே
ஏதுகுறைசெய்துவைத்தோம் எங்களிருகண்மணியே
மதுரையறுகாதம் வாழ்மதுரைமுக்காதம்
பொய்கையறுகாதம் பூமதுரைமுககாதம்
மதுரையன்பத்தறுகாதம் ஆளவென்றுபட்டங்கட்டி
முத்துசூழ்கன்றுடு முழுதிலுமுன்னுடனென்று
பட்டணத்திலண்டாளை படைமன்னர்உன்னுடனென்று
பாசகிராமமையர் பறைகொண்டுசாற்றிவைத்தோம்
பாசத்திளவரையர் பட்டந்தரிப்பித்தோம்

என்னகுறைபா போறீர்காணிந்திரரே
எதுகுறைபாக போறீர்காணிந்திரரே
என்றுமனதுரைக்க கேட்டார்புனந்திரரும்
சேர்த்துவிரித்து மீசைசுருண்டேறி
சித்துடம்புவேர்த்து சிறுகண்சிவப்பேறி
பத்தியநாகம் படம்போல்கண்சிவந்து
கன்றுபோலக்கண்சிவந்து கோபமதிகரித்து
படவிட்டெழுந்திருந்து வந்துமுன்னேயேதுசொல்வார்
எங்கள்மன்னருக்கேதேவியரும் ஆரணியமதற்றபின்பு
மன்னவருக்கேதேவியரும் வெண்ணாவுறைச்சபின்பு
காவலருக்கேதேவியருங் காவுறைந்துபோனபின்பு
சக்காள்குறைநச்சிலன்று என்னைவிட்டுக்கைவிடவிட்டார்
என்னைபடமானபிட்டு அடவிட்டுக்கொண்டாரோ
குத்திவிட்டெபருந்தவர்கள் ஒலிவிட்டுக்கொண்டாரோ
கண்ணேறுபட்டம்பருந்தனைக் கைவிலக்கிக்கொண்டாரோ
கொண்டாட்டமெல்லாங் கொழுப்பிஞ்சமைமையலேவே
பணமுந்தனமும் பறையன்படைக்கிலேயோ
பன்னினகல்லை பாட்டைபுவிகரனை
ஐம்பைபுலிகரனை துரவெலியுள்ளோரை
முன்னேமுகட்டை முதசரிக்கிரையுடன்
உங்கள்பாட்டனுக்கேதேமே பழுபொருளைக்கண்டோரோ
உங்கள்பெண்மார்க்கேதும் ஆங்கிலேவென்றெண்ணிலேயோ
எனக்குவிடைதாருமென்று இனைபடிக்குறெண்டவிட
ஆறாயிரவர் அணிதிரளார்தான்கேட்டு
மௌனமாய்த்தானிருந்தார் மன்னர்துரைராசாக்கள்

பொன்னுமலைநாடான்புனந்திரனுக்கு

உத்தரவுவாங்கிக்கொடுக்கிறது.

போரந்தராமன்னர் புனந்திரராசாவே
ஆனந்தமார்பனே அனுப்பவிடைகொடுத்தால்
ராமன்முடியான் தனிரண்டைபோடானே
போகவிடைகொடுத்து அனுப்புங்கள்புண்ணியனே
ஆறாயிரவர் அணிதிரளார்தான்கேட்டு
போபுனந்திரரே அழகுள்ளகண்மணியே
போகவிடைதருவேன் போரந்தராராசாவே
மனம்பொறுத்துச்செல்லுமென்று மகுடமுடிராசாக்கள்
கொடுத்தான்குமாரனுக்கு கூடவளநாடு
கொள்ளுங்குதிரைகளாம் கூர்வளமாம்அப்புகளாம்
வெற்றிலைப்பெண்களிலே வேணநாறாயிரமாம்

பத்தேரிப்பெண்களிலே பத்துநாலுபிராமாம்
அக்கினியுந்தான்கொடுத்தார் ஆனந்தமாய்ப்பூனுக்கு
பொன்னுமலைநாடாரு மன்னருக்கேதுசொல்வார்
பெண்பெருமாள்பெற்றெடுத்தப் பின்புலந்திரனுர்
தாமன்முடியான் தனிக்குதாதுபோகாமெ
இருந்தஅரசு அடக்கமுந்தான்கட்டி
கூடவேபோய்த் தும்பைமுடித்திடவேணுமென்றார்
மைந்தாபுலந்திரனை வாகைமுடித்துவாருமென்றார்
கோசவனாட்டானைக் கட்டிவந்துசேருமென்றார்
பொன்னுமலைநாடாரும் அன்னையுந்தான்கேட்டு
அருளுருளுமென்னையா அப்படிக்கேயாகுமென்று
சொல்லப்பெற்றெனன்று சுருக்காய்யெழுந்திருந்து
கூறப்பெற்றெனன்றுசொல்லி கும்பிட்டெழுந்திருந்து

புலந்திரன்விடைபெற்றுக்கொண்டுபோகிறது.

பொறுத்தமன்னர் புலந்திரனாருந்து
போகவிடைகொடுத்தார் போர்விசையபாண்டியர்கள்
போய்வாருமென்று பொருந்தவிடைகொடுத்தார்
விடைபெற்றெழுந்திருந்தார் வேந்தர்பெருமானும்
ஆனைமணிபோருமட்டும் அக்கப்புரக்காண்டி
செக்குத்தெருதாண்டி தேரோடும்வீதிவிட்டு
வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
வித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
கோசவனாட்டானை கொல்லக்கடாவந்தமர்ந்தான்
இவனிப்படியாக யிருக்கின்றவேளையிலே
பொன்னுமலைநாடாரும் அன்னாளெழுந்திருந்து
மதுரைப்பெருந்தெருவில மண்டபகத்திலேவந்திறங்கி
அந்தமொருதூதனை ஆனமுகமாயழைத்தார்
தூதனாரும்வந்து தொழுதுநின்றுதெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டமன்னனை திரும்பவெழுந்திருந்து
மோதிரம்மன்ன முடிமேலேகைதொழுது
என்னையழைத்தபணி ஏதுபணிசொல்லுமென்றார்
உன்னையழைத்தது ஏன்றுமறையுங்கேளீர்
பறைபறையுமவனின் காப்புகட்டிப்போடென்றார்
தோட்டியைத்தானழைத்துவாருமென்றார் மன்னவனும்
அருளுருளுமென்னையா அப்படிக்கேயாகுமென்று
சொல்லப்போரெனன்று சுருக்காயெழுந்திருந்து
கூறப்பெற்றெனன்றுசொல்லிக் கும்பிட்டெழுந்திருந்து
எட்டடியுமோரடியாய் விட்டுநடந்து
பத்தடியுமோரடியாய்ப் பற்றியவடைந்து
தோட்டியுமேவந்து தூதனுமேதுசொல்வான்
பொன்னுமலைநாடாரும் அன்னவர்தானழைத்தார்

அரைநாழிப்போதே பறைந்துவிட்டேன் [illegible]
வெத்திலைபாக்கு காராமணிப்புராதன
காராமணிப்புராதன் [illegible]
நிலைமையைப்பிழைக்குள் தெருக்களெல்லாம் [illegible]
பறைபறைப்புள்ளவரும் [illegible]
இந்த நகரத்தில் [illegible]
மன்னன் பலபேரும் [illegible]
வாழுமேனியிருந்து [illegible]
சொல்லுமையாசனப்பேன்று [illegible]
அப்போது [illegible]
ராசாக்கள்காரியங்கள் மைக்குதெல்லாம்படியே
க்ஷத்திரியர்காரியங்கள் கைக்கமெல்லாம்படியே
மந்திரிகள்காரியங்கள் மருமமெல்லாம்படியே
தொடர்ந்துவரடாமென்றுமெழுந்து நடக்குறார்
[illegible]
போலனுமவர்களாடுறும் அன்னாக்கிலே [illegible]
பறைபறைப்புசரமுமாறும் பாரமன்னே [illegible]
நாயிருந்து தொழுதிறத்தி தெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டவனைத் திரும்பியெழுந்திருந்து
போதிராயினை [illegible] தொழுதான
வணங்கமுறுக்கப்பணி [illegible] சொல்லுமென்றான்
போலனுமவர்களாடுனும் அன்று [illegible] சொல்லான்
[illegible]
பெண்பெற்றெடுத்த புலிப்பெண்ணைத்திருநீர்
[illegible]
அருந்தராசன் அடக்கலும்பபடைமென்று
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
அப்படிக்கேசொல்லி [illegible]
[illegible]
[illegible] அப்படிக்கேயாகுமென்று
[illegible] எழுந்திருந்து
பெற்றெடுத்தென்று [illegible] எழுந்திருந்து
போலனுமவர்களாடுறும் அன்றுமெழுந்திருந்து

தூதனுடன்கூட தொடர்ந்துவழிநடந்தார்
வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
கோசவளநாட்டான் கொலுவுக்குமுன்னேவந்து
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரராசருக்கு
யானைப்பணிக்கரெல்லாம் அடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
தெண்டனிட்டமன்னர் திருப்பியெழுந்திருந்து
சோதிரமின்ன முடிமேலேகைதொழுதார்
கைதொழுதராஜருக்கு கட்டழகரேதுசொல்வார்
எங்களையழைத்தபணி யேதுகருமமென்றார்
உங்களையழைத்தது யொன்றுங்குறையுமில்லை
அத்திபுரம்போக யானைகொண்டுவாருமென்றார்
யானைப்பணிக்கர் அடங்கலுமேதுசொல்வார்
எவ்வானைகொண்டுவர யெங்களிளவரசே
மேகனேறியின்னரே வெளிநாடங்கொண்டவனே
கொம்பில்பெரியவரே கொளப்புலிசையுள்ளவரே
தில்லைபதியோ சிவகாமசுந்தரரே
கற்பகவல்லி கதித்தமதகளிறோ
பொற்புள்ளகொம்பு நிகலவுமுடையவரே
எவ்வானைகொண்டுவர யெங்களிளவரசே
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனேதுசொல்வார்
பாசுபதம்பேருபெற்ற பார்த்தனுடபேரமைந்த
ஆறுலழுதுமன்னன் அர்ச்சுனனார்பேரமைந்த
வில்லாளிப்பார்த்தன் விஜையனுடபேரமைந்த
அவ்வானையெந்தனுக்கு கொண்டுவரவேணுமென்றார்
யானைப்பணிக்கர் அடங்கலுந்தான்கேட்டு
ஐயாவேநீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
என்னையாநீர்கேளும் என்னுடையநல்வார்த்தை
ஆளப்பிறந்த அபிமரைப்பாடெழுந்து
முத்துமுடிதரித்த ராஜாவைக்காணெழுந்து
ஆரெல்லாமண்டி அனலண்டிதீயண்டி
கத்தியலமார்ந்து காட்டகத்தேபோயிருந்து
பிள்ளைபகையாலே பெருங்கோபங்கொண்டதும்
தன்னிழலைத்தான்பார்த்து கவிந்துப்புலம்புறதும்
ஆள்வருத்தைக்கண்டாலே அந்தமதயானை
தும்பிக்கையைதூக்கி சுழட்டியெறிந்துவிடும்
அவ்வானைமுன்பா அஞ்சுவோர்நாங்களையா
அவ்வானைமுன்போக கூசுவோர்நாங்களையா

போரஞ்சாமன்னர் புணந்திரருந்தான்கேட்டு
வேர்த்துவிரிவிரித்து மீசைசுருண்டேறி
சித்துடம்புவேர்த்து சிறுகண்சிவப்பேறி
அடங்காதகோபமுடன் ஆனைமுகனேது சொல்வான்
அடுத்தடுத்துசொல்லுறதும் என்சொல்மறைக்கிறதும்
அத்தனைக்கும்வந்த கெருவம் அடக்கிடுவேன்
அஞ்சுவதுமென்னை பதும்லவாருகவென்றான்
கூசுவதுமென்னுடனே கொண்டுவருகவென்றான்
அவ்வார்த்தைதான்கேட்டு ஆனைமுகரேதுசொல்வார்
பொரவேநீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
நன்னையாநீர்கேளும் எங்களுடவார்த்தை
அவ்வானைதான்பிடிக்க அவ்வளத்தைப்போனாலே
எங்களைக்கண்டாலே பெழும்பியதுமேல்விழுந்து
தும்பிக்கையைச்சுத்தி சுழற்றியடித்துவிடும்
போனஜெனங்களெல்லாம் பின்னைவரப்போறதில்லை
சென்றஜெனங்களெல்லாம் திரும்பிவந்துசேர்வதில்லை
பெண்டுகள்பிள்ளை முகத்தில்விழிப்பதில்லை
மாருவதுச்செயக்கொண் மதயானைதன்னாலே
உங்களுடையாளாம் ஏதாகிலுங்கொடுத்தால்
அடையாளத்தாலே யானைபிடித்திடுவோம்
ஆனைபிடித்திடுவோம் அனிமதுரைசேர்த்திடுவோம்
மத்தகத்தான்பிடித்து மதுரைவந்துசேர்த்திடுவோம்
என்றுமவருரைத்து இரண்டியவர்தெண்டனிட்டார்
போரஞ்சாமன்னர் புணந்திரருந்தான்பிடிக்க

புணந்திரன்மோதிரங்கொடுத்து அருச்சுனன்பேர்
கொண்டயானையைக்கொண்டுவரச்சொன்னது.

கனையாழிமோதிரத்தைக் கழட்டியவன்முன்போட்டு
அடையாளங்கொடுத்து ஆனைகொண்டுவாருமென்றான்
போய்வாருமென்று பொருந்தவிடைகொடுத்தான்
விடைபெற்றமன்னரெல்லாம் வேகமெழுந்திருந்து
சிந்தைகலங்கித் திக்கெட்டுமெய்மறந்து
ஒருந்தலர்த்துவாய்வரண்டு திக்கிலக்குமுடியார்
ஒருவர்க்கொருவர் உவமைகள்சொல்லியவர்
முற்கண்சோருண்டகனை முடிந்துவின்றே
அப்படுபுடன்சோருண்டகனை அற்றதுபின்றேட
பூதுமையபாசாபியென்று வழிநடந்தார்
அவ்வீதிவீதி நடந்தார் அழகாக
தேரோடும்வீதி நடந்தார் அழகாக
சித்திரவீதி தெருவுபலதாண்டி.
தங்கள்தங்கள்மாளிகையில் தாம்வேந்தர்போயிருந்தார்,

தூதர்காட்டுக்குப் பயந்து ஓடிப்போனபோது பெண்
துமிண்டுஅந்தக்கன்பிள்ளைகள் பெண்ணுக்கு
கலியாணஞ்செய்கிறது.

வன்னிமாப்பிள்ளைக்கு வாசலெல்லாம்பந்தலிட்டார்
மாக்குப்பிள்ளைக்கு இருகாதம்பந்தலிட்டார்
முத்துப்பிள்ளைக்கு முக்காதம்பந்தலிட்டார்
பவளக்கால்கொண்டு பதின்காதப்பந்தலிட்டார்
கன்னிபத்துக்காணையத்துக் கலியாணஞ்செய்துவிட்டார்
விருந்துகள்தான்சமைத்து [illegible] டுக்கைப்பார்த்தார்கள்
அப்போதுமன்னவர்கள் ஆலோசனைசெய்தார்கள்
மருமகனைத்தான்பிடிக்க வகைதேடிப்போயிருப்போமோ
போயித்திரும்புவமோ பின்முகம்பார்ப்போமோ
மடிந்துத்திரும்புவமோ மைந்தர்முகம்பார்ப்போமோ
சாவோப்பிழைப்போமோ யென்றுமனதெண்ணி
தங்கள்கன்னிப்பெண்களைத் தாரைவார்த்துக்கலைமுத்து
கொற்றப்போர்மன்னரெல்லாம் கொடிப்படைவிட்டு
மற்றப்போர்மன்னரெல்லாம்மருமகனைக்கைப்பிடிக்க
வாய்க்கரிசிகைப்பிடித்து வாரார்கள்மன்னரெல்லாம்
போர்க்கிடைபெற்றுப் புறப்பட்டார்மன்னரெல்லாம்
யானைப்பணிக்கர்களில் அதிகாரிமுன்னடக்க
குதிரைப்பணிக்கர்களில் கொற்றவர்கள்பின்னடக்க
சேனைப்படைத்தலைவர் சிலவீரர்பின்னேவர
தெக்குத்தெருதாண்டி தேரோடும்வீதிவிட்டு
வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
ஆண்மணைவீதிவிட்டு அங்காடிதான்தாண்டி
கடையுங்கடைத்தெருவுங் கடைமாரவீதிவிட்டு
தெருவும்பலதிசையும் தேரோடும்வீதிவிட்டு
மாலைமுடியார்கள் மதுரைக்குப்பின்னுமறந்தார்
காடுகடந்து கரியமலைதாண்டி
ஆறுகுளந்தாண்டி அதிகவனந்தாண்டி
ஓங்கிவளர்ந்தகொறு மூங்கில்வனந்தாண்டி
சிங்கமுலாகொடுக்கும் செங்காய்வனந்தாண்டி
காடியுலாகொடுக்கும் காடிவனந்தாண்டி
கணையாழிகைப்பிடித்து கட்டழகாவாரார்கள்
வாய்வேகமாகவே வாரார்கள்தூதுவர்கள்
யானைப்பிடிப்பதற்கு வாரார்கள்தூதுவர்கள்

தூதர்காட்டில் யானையைத்தேடுகிறது.

யானையிருக்கிற [illegible] ந்துவிட்டார்
யானையை [illegible] அப்போதுதூதுவர்கள்

[illegible]
[illegible]
[illegible] பூமரத்தில்
தாழ்ந்தமரக்கிளைதனைவிட்டு உயர்ந்தமரமேறி
தாழ்ந்தமலைதனைவிட்டு உயர்ந்தமலையேறி
[illegible] பார்த்தார்கள் [illegible] பிறப்பிடத்தை
[illegible]
அப்போதவர்கள் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] பார்வையைக்கண்டது.
[illegible]
ஆலமரத்தடியில ஆனவந்துபள்ளிகொள்ளும்
பள்ளிகொண்டபாவனையைப் பார்த்தக்கதூதுவர்கள்
[illegible]
[illegible]
மதுரையறுகாதம் வாழ்மதுரைமுக்காதம்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] கட்டமுடி
[illegible] கட்டமுடி
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
பேரப்பாரப்பா பெரியப்பாமாளிகைக்கு
தாமமுடியான் தனித்துதுபோகாதே
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

செம்பொன்னூற்காளை திசைவிளங்கவூதினார்
அம்பொன்னூற்காளை அவனியெல்லாமூதினார்
பொன்னினூற்காளை பொருந்தநின்றூதினார்
வருகவருகவென்று ஊதினார்தாரைசின்னம்
ஊதினான்சின்னத்தொனிகேட்டது அவ்வானை
மகுடமுடியசைக்கி மரத்தின்கீழ்ப்பள்ளிகொண்டு
ஆலோசனைசெய்கிறது அந்தமதயானை
அப்போதுதூதுவர்கள் ஆறெழுகரெல்லாம்
மரத்தைவிட்டுகீழிறங்கி மன்னவரோடிவந்து
பொன்னீருஞ்சொம்பிலே பன்னீருந்தானெடுத்து
கணையாழிமோதிரத்தைக் கட்டழகர்கைப்பிடித்து
யானையின்முன்னேவந்தார் அழகானதூதுவர்கள்
பன்னீரால்காலலம்பிப் பட்டாலடிதுவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுருவென்றுதான்சொரிந்து
கணையாழிமோதிரத்தைக் காதுக்குமுன்னேவைத்து
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டார்
யானையின்பாதம் அடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
தெண்டனிட்டமன்னவர்கள் திரும்பயெழுந்திருந்து
மோதிரமின்ன முடிமேலேகைதொழுது
பெண்பெருமாள்பெற்றெடுத்த பிள்ளைபுணங்கிரனார்
தூதுரைக்கப்போறார்காண் சுந்தரப்பூமுடியான்
தாமமுடியான் தனித்துதுபோகாதே
ஐயாவருகவென்று அடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
தாங்கள்வருகவென்று தார்வேந்தர்தெண்டனிட்டார்

யானைமதுரைக்குவருகிறது.

அப்போதுமதயானை அவர்களுக்கேயதுசொல்லும்
போவோம்பதிபிடிப்போம் பெண்சேனையும்பிடிப்போம்
நூலால்கடித்திட்டார் நூற்றிருவர்பூமுடியை
நூற்றிருவர்பூமுடியை நொறுங்க அடித்திடுவோம்
சாயாம்புமேனி சகுனிதலையுடைப்போம்
தங்கமணவாளன் தருதலையன்பூமுடியை
தருதலையன்பூமுடியைத் தடியாலடித்திடுவோம்
காஞ்சிநாடாளும் கருணரிடபூமுடியை
கருணரிடபூமுடியைக் கண்டதுண்டமாக்கிடுவோம்
என்றுமதயானை யெழுந்துநடந்தது
மடுவிலேபோயிறங்கி மஞ்சநீராடி
அசைந்துநடந்தது அப்பெரியகாட்டகத்தில்
சாய்ந்துநடந்தது சாயப்பெருவானை
கானகத்தைத்தாண்டி வருகிறதுதென்மதுரை
இருண்டவனந்தாண்டி எலுமிச்சந்தோப்புவிட்டு

கருந்தவனந்தாண்டி காரகமூங்கான்தாண்டி
துங்கிவளர்க்கதாரு மூங்கில்வனந்தாண்டி
சிங்கப்புடலாகொடுக்கும் செந்நாய்வனந்தாண்டி
காடியுலாவிக்கொடுக்கும் சருநாய்வனந்தாண்டி
வாழுமதுரைராச்சியத்தில் வருகிறது அவ்வானை
தானவர்கள்முன்னும்பின்னுந் தொடரவருகிறது
மதுராபுரிக்கெதிருள் [illegible]
மதுரையிலராசாக்கள் யானைபக்கண்டுதிகில்படுகிறது
மதுரையில்வாழுகின்ற மன்னவர்கள்கண்டார்கள்
சிலமன்னரெல்லோரும் திடுக்கிட்டெழுந்திருந்து
பலமன்னரெல்லோரும் பயமதாகக்காலையுறு
சிந்தைதகலங்கி திடுக்கிட்டுமேபதற
நெஞ்சுலர்ந்துதாவளம்பி நகரிலேசருபுடையான்
ஒருவர்க்கொருவர் உண்மையாய்ச்சொல்லிக்கொள்வார்
துளப்பிறந்த அயிமரைப்பாடெழுந்து
ஆமெல்லாமன்று பலமன்றுதீண்டி
சத்தியமலமாந்து காலைகரத்தாலேபோயமர்ந்து
மனங்கொண்டோர்க்கோபமுடன் இருக்குமமதயானை
அந்தமதயானை சிந்தத்தெருவினிலேவந்ததால்
ஆர்கள்முடுக்கு அமுபபுலந்துசேர்ந்திடுவோ
காண்டுமலைநிலெல்லாமே பெருவலைவருமோயவந்து
கோட்டையடைத்திடுவார் கொத்தளங்கள்சாத்திடுவார்
மாளிகையடைத்திடுவார் பண்டகங்கள்சாத்திடுவார்
ஏக்கம்பிடித்து யிருப்பார்சிலபேர்கள்
மனதுபயமெடுத்து மன்னரிருந்திடுவார்
இப்படியாக யிருக்கின்றவேளையிலே
அப்போதுயானை அசைந்துநடைநடந்து
வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
கடையுங்கடைத்தெருவுங் கருமாரவீதிவிட்டு
புலிமுகவாசல்வந்து புகுந்துநின்றதவ்வானை
அரண்மனைவாசலிலே நின்றது அவ்வானை
அங்குமொருதூதன் ஆனைமுகநேடிவந்து
போரஞ்சாமன்னர் புனக்திரற்குமுன்னேவந்து

புனக்திரற்குசேதியுரைக்கிறது.

கணைபாழியோதிரத்தை கழுட்டியவன்முன்னேவந்து
பானைப்பிடிக்க அடங்கவனும்போனதவும்

சேனைத்தலைவர்களும் புரவைகளுள்ளதெல்லாம்
ஆனையைக்கண்டு அனைமுக்கோடிகேக்களும்
அக்கினிபுத்திரனைப் படிவணங்கிக்கொண்டனிட்டார்
யானைபுன்னக்கிரனையும் படிவணங்கிக்கொண்டனிட்டார்
போரஞ்சாமன்னர் புனக்திரருக்கான்கேட்டு
துன்னிவெழுந்தான் துவண்டபலவிரித்தான்
பூவும்புனைமருமம் பொன்னாருகு அட்சதையும்
அக்கினியும் கொண்டுவந்தே ஆனைமுகரேருடனேந்து
யானையின் முன்னேவைத்து ஆனைமுகனிந்தினம்
பனனிபால்காலலம்பிப் பட்டாலடிதுடைட்டி
கொண்டுவந்தபூமாலை சூட்டினான்பெருங்கொரிக்து
மூக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கிக்கொண்டனிட்டு
காற்காக்கலம்வந்து தண்கரித்துக்கொண்டனிட்டான்
யானையின்பாத மடிவணங்கிக்கொண்டனிட்டான்
அப்போதுபார்வையது ஆனைமுகர்க்கேதுசொல்லும்
உங்களுக்கினா தூக்கமப்பா உத்தமனார்வீரியனே
சக்கரம் தருக்கம் திருக்குதொழுந்தியோன்று
தூக்க வாய்க்காளிதுக்கு தும்பிக்கைதானெடுத்து
இந்திரராசனை யெடுத்துநிறுத்தியது

யானைபுனக்திரற்கு கேதுக்கல் சொல்லுகிறது

போரஞ்சாமன்னர் புனக்திருகுமரான்பார்த்து
அன்றுமொருவாறனைவனை ஆனைமுகன்தானழைத்து
செக்செல்பயனு சிறுபயனுமேந்தக்காயும்
கொன்றும் உருக்குகளும் கொய்யாத்தேங்காய்களும்
கட்டிக்கவளம் கொடுமென்றார் யானைக்கு
அப்போதுயானை ஆனைமுகர்க்கேதுவாக்கும்
ஆளப்பிறந்த அபிமருவீர்வாங்கி
கொண்டுபயிர்செய்து கொலைசெய்துபோட்டவரை
அவ்வகொண்டுபழிவாங்கி குடல்பிடுங்கிக்கொண்டுபோட்டு
அக்கினிபுரம்முழுதும் அடக்கவும் தாடித்து
சமதாசபதம் முடிக்கத்தின்பிற்பாடு
அன்றுகவாளம் எடுப்பேன்காணுனைமுகா

யானைசபதமிட்டவுடன் புனக்திரன் அக்கினிபுரத்துக்குத் தூதுக்குச் செல்கிறது.

எண்ணமதுவரைந்து இருந்ததுஅவ்வானை
அப்பொழுதிந்திரரும் ஆனைமுகர் தான்கேட்டு
படிபடிபென்றுன் படிகததுஅவ்வானை
முக்கம்பந்தட்டி முதுகின்மேல்காலைவைத்து

மத்தகந்தீட்டி மதயானையேறினான்
அடம்பாய்ந்தானும் அழகானையேறினார்
[illegible]யாய்ந்தானும் மதயானையேறினார்
[illegible]
[illegible]யேறினார் தண்டெடுத்தசாரர்கள்
[illegible]யேறினார் பத்துலட்சம் ராசாக்கள்
அழகானையேறினார் அறுலட்சம் ராசாக்கள்
முன்னானையேறினார் மூன்றுலட்சம் ராசாக்கள்
இவ்வண்ணம் [illegible] நெருங்கிநிறைந்தார்கள் [illegible]
முன்னே [illegible] முன்னானைகள் போட்டார்
பின்னே [illegible] பின்னானைமேல் போட்டார்
[illegible] தேர்மேலேறினார்
[illegible] பல்லக்கிலேறினார்
[illegible] குதிரைமேலேறினார்
[illegible] ஆனையின்மேலேறினார்
[illegible] ஒட்டையின்மேலேறினார்
பட்டப்புலவர் பதினெட்டுமந்திரிகள்
சித்தர்ககசாரணர் சேனைபேர்மந்திரிகள்
இவ்வண்ணம் [illegible] நெருங்கிநிறைந்தார்கள்
சிங்கக்கொடிபுலி சேர்ந்துமுழங்கிவர
பாலிகொடிபுலி யருகிற்முழங்கிவர
இப்படி [illegible] வாகனத்தின
[illegible] வெண்குடைகள்
முத்துக்குடைகள் [illegible] மாணிக்கபொற்குடைகள்
தங்கக்குடையாம் தவளநெடுங்குடையாம்
பச்சைக்குடையாம் பவளநெடுங்குடையாம்
வச்சிரக்குடையாம் வைடூரியநற்குடையாம்
எங்கும்நிறைந்தார்க ளெண்ணாயிரங்குடைகள்
சுத்திநிறைந்தார்கள் சூரியனைக்காணாமல்
பக்கநிறைந்தார்கள் [illegible]
பச்சைக்குடைகவிய பார்மன்னர்தேர்நடக்க
முத்துக்குடைகவிய முடிமன்னர்தேர்நடக்க
தங்கக்குடைகவிய தார்வேந்தர்தேர்நடக்க
வச்சிரக்குடைகவிய மன்னவர்கள்தேர்நடக்க
சத்திரக்குடைகவிய ராசர்கள்தேர்நடக்க
பொன்னரிக்குடைகவிய பூபாலர்தேர்நடக்க
[illegible]க்குடைநிழலில் உத்தமனார்வாராரே
[illegible]க்குடைநிழலில் புண்ணியனார்வாராரே
பாளையசைத்துவர அடல்வீராகொக்கரிக்க
[illegible] திசைமன்னர்கொக்கரிக்க
[illegible]

யானையும் சேனைகளும் அரைக்குறை நடக்தார்
அவ்விதியிதி நடந்தாராமாக
அல்லி திகாலடி மறுவீதியேயும்போது

புலந்திரன் அல்லியிதி போகிறது.

அல்லியம்மாவீதியிலே யானைவருகிறது
வருதுறைவாயிலே வாத்தியங்கள் ஊதுகிறார்
ஊதியவல்லினம் உலகேழும் நாயகிர
[illegible]ற்காளை திசைவிளங்க ஊதினார்
பொல்லியப்பாளை பொருந்தநின்றாதினார்
[illegible] அந்தமியாள் கேட்டு
[illegible] பெண்பெருமாளே தூசொல்வாள்
[illegible] தாதியம்தே சொல்வாய்
மாத்தாவபடையோ மறுமன்னர்தன்படையோ
[illegible] படையோ யிவ்வீதிவாரார்கள்
சரிபொதநாசாக்கள் சண்டைக்குவாரார்கள்
[illegible] வாரா [illegible]
மதுரைகெலிக்கவென்று வழக்காடவாராரோ
பார்வாவுதாதி அறிந்தோடியருமென்றாள்

அல்லிதாதிகளை விட்டுப் பார்க்கச் சொல்லுகிறது.

தனக்குகவரிபிடும் தாதிபெருந்திருந்து
இருக்கின்றெழுந்திருந்து தேதிபெண் ஓடலுற்றாள்
வாசற்படியில்வந்து மங்கைநல்லாள் பார்க்கலுற்றாள்
போரந்தசாமன்னர் புலந்திராசாவும்
புலந்திராசாவும் போமெழுதியன்றுவும்
மதுரைக்குடிபடைகள் மண்டலந்தாசர்களும்
தென்மதுரைக்குடிபடைகள் சேனைபோர்பகதிரியும்
[illegible] தாதியவள் கண்டுகவலையோடுவந்து
அல்லிபெருமாட்கு அடிவணங்கி கண்டவிட்டு

தாதி அல்லிக்குச் சேதிசொல்லுகிறது.

போரஞ்சாமன்னர் புலந்திராசாவும்
பொன்னுமலைநாடாளும் அன்னறவேனுக
மைக்கர்படைபெருந்து வந்தநூர்ல்வீதி
நாதுரைக்கவாரார்கள் சுக்கிப்பூமுடியான்
[illegible] வருகிறதென்று சொன்னாள்
[illegible]
[illegible] பொல்லுப்பாயிலவ
[illegible]

ஆக்கிலேய மைத்துனனை நட்பாளியேற்ப் பார்க்கிறது.

மைத்துனக்காளையென்று மகாமேருவெழுந்திருந்து
வழுத்திவைத்த வெற்றிவிடையிலேறி
விஜயனுக்கு வரவேற்பு நிறைந்து
பலிசேனைபாரன் துறந்தருட்திரியும்
காசிப்பதியைக் கடக்கவிறுத்தேறி
பலனைப் புதிதிக்கும் பத்தினி பலபார்க்கநின்றான்
போரதந்த மன்னர் புலந்திரனார் சிர்வடிவை
கண்டாரியே புத்திரனைக் கட்டமுதிலங்கினியரும்
அருமிதக்கநல்லதியற்று ஆக்கினைநினைதடியோக்கனாய்
ஆனைவில்லிசாருசமுதும் ஐம்பொன்னாற்சிரவும்
கத்திரிசாருசவுந்தும் கற்றிகட்டிவுள்மருக்ளும்
வண்டலிப்பான்மாறுகு கனிவாகிய பெரியமும்
தக்கபுகழுடைய தருமனுடையோரதுதும்
வெற்றிமதனின் வீமனுடைகால்பளையும்
காண்டாவனமெரித்த காளையுடைகைவிச்சும்
காமமுடியான் நகுலனுடையமதும்
தமமாதவயான் சகாதேவன் கைவீச்சும்
சாருகொண்டாறும் கருணாதிடபேசிரவியும்
ஆடப்பர் தனையுகை வெற்றுமர்தானுணமுகன்
கண்டேனைச்சபைகணைமீனைச்சல சாண்டைபுத்திரற்கு

புலந்திரற்கு ஆலாத்திகாட்டுகிறது.

அருக்கனைப் புத்திரற்கு ஆலாத்திகாட்டுமென்றார்
பேர்விஜயன் புத்திரற்கு திருஷ்டியைக் காட்டுமென்றார்
அந்தவொருசாதி அறிவுடையாளோரடிவந்து
இன்றுமுறைசெய்வதென்று எழுந்தாளோதாதியவன்
முத்திரையாலாத்தி முப்பதுனாருயிரமாம்
டவளத்தாவர்லாத்தி பத்துநாருயிரமாம்
கர்ப்பூர ஆலாத்திக் காட்டினூராயிரம்பேர்
இந்தவகைப்பட்ட பெருமையெல்லாம் விட்டெடுத்து
ஆலுகந்திக்காட்டி அணிவிளைமார்க்கிருந்தார்
போரதந்த மன்னர் புலந்திரராசாவும்
அவ்வீதியில் நடந்தாரழகாக
மற்றுமொருவீதியிலே மைராசேயிந்திரரும்

புலந்திரன் பாண்டியர்கள் வீதி வருகிறது.

ஆறுமிரவை அணிபிரசாதச்செட்டி
ஆரப்பதக்கமும் ஆனிப்பறக்குந் தன்னுடனே
பாரப்பதக்கம் பருந்தமுத்துக்குப்பாயும்

இரியோதிரன்பூக்காவை புனைந்திரன் கண்டழிக்கிறது.
ஆச்சாவுந்தேக்கும் அலவேலங்கும்பாதிரியும்
பாதிரிமூலையைபருக்கவிருவாட்சி
இருவாட்சிசண்பகமுமிருபுன்னைகள்தானீ
மல்லிகைமுல்லைமருக்கொழுந்துமிருவாட்சி
சண்பகமுமுல்லைகளாம் சேர்ந்தவிருவாட்சி
எங்கும்நிறைந்திருக்கும் இருவாட்சிசண்பகமும்
மருவும்மருக்கொழுந்தும் வகைகேள்வாமழுந்திருக்கும்
வேம்புமரமங்கே விட்டசாய்த்திருக்கும்
போர்முரசமன்னர் புனைந்திரனுந்தான்பார்த்து
அருநாபூக்காவென்று அவ்விந்திரனும்
அவ்விருக்குமன்னர் அவராதரைகளெல்லாம்
கேட்டபுனைந்திரந்து கேள்விசொல்லமாட்டாதே
நின்றபுனைந்திரந்து நீதிசொல்லமாட்டாதே
செஞ்சுலர்ந்துவாவரண்டு நித்திலக்கும்புறையார்
பச்சைமுகக்கருவி பால்முகமேவிறட்டு
தேசத்தையாளும் துரியோதிரன்காவிதென்றார்
உங்கள் பெரியப்பாபூக்காவு வென்றார்கன்மன்னவர்கள்
பூபருடகாவிதென்ன அணுகன்கேட்டு;
செஞ்சலர்ந்துவாவரண்டு நித்திலக்குறுபுறையார்
பச்சைமுகக்கருவி பால்முகம்வெறட்டு
வேர்த்துவிரிவிரித்து மீசைகறுங்கேடி
சித்துடம்புவேர்க்க சிறகணைகெம்பேறி
பரிவைவிட்டுக்கீழிறங்கி வானந்தலாம்மார்பன்
பூமரத்தைசார்ந்துகொண்டு நின்றார்புனைந்திரனும்
அந்திருக்குந்தூதுவரை ஆணைமுகன்தானழைத்து
ஆச்சாவுந்தேக்கும் அழிலெங்கும்பாதரியும்
வேம்புமரமங்கே வெட்டிப்போராக்குமென்றார்
பூமரத்தைவேரறுக்கி பொடிபொடியென்றார்புதராய்
மாமரத்தைவேரறுக்கி பந்தோடேசுமென்றான்
அப்போதேதூதுவர்கள் ஆணைமுகன்தானெழுந்து
அவ்வளவுபோதுமென்று ஆணைமுகன்தானெல்லாம்
வேம்புமரமங்கே வெட்டிப்போரிட்டார்கள்
பூமரத்தைவேரறுக்கி சாடினார்புல்லையர்கள்
மாமரத்தைவேரறுக்கி படுத்தார்ஒருபுதமாய்
பத்துப்புடைமரத்தை பொன்றுப்பிடுங்கியே
எட்டிப்பிடிமரத்தை வெட்டிதள்ளடாப்போட்டினார்
தென்னமரங்களெல்லாம் தெறித்தெறிந்துவிட்டார்
இப்படியாக அழித்தார்வனங்களெல்லாம்
போர்முரசமன்னர் புனைந்திரன்தான்பார்த்து

பேரஞ்சாமன்னர் புனைந்திரனுமே தசொல்வார்
தேசெங்கோ தாரன் திரையெடுத்து தார்முடிந்து
ஏயமபமேலியறைந்த சாத்திரங்கள் தான்பார்த்து
வேதபிலேப்பார கேள்ளநடத்தனைக்கு
பணிபணிஎன்றுன் பணிந்ததுஅவ்வானை
முகக்கப்பட்டபடு முதுகின்மேலே வைத்து
மங்கலத்தைக் கட்டி மதயானையேறினர்
அப்போதுமந்தாரும் அழகானையேறினர்
மாயாவைத்தாரும் மதயானையேறினர்
மந்திரவாதிபோகவெல்லாம் மதயானையேறினர்
அக்காலத்துக்காரும் கடந்தார்முகாக

சர்ச்சன் பூங்காவை இந்திரன்கண்டழிக்கிறது

நற்றமொரு பூங்காவும் ஊரார்கள்மன்னவர்கள்
அந்தமொருபூங்காவும் அதிசயத்தைப்பார்க்கார்கள்
சந்தனமிருக்கிறதும் சாலைகளும் சோலைகளும்
தேவகாரிஷிமனேயும் திகழானசோலைகளும்
மலிக்கின்ற சோலைகளும் எத்திசையும்சாலைகளும்
மாடப்புறாவும் மயிலும் விளையாடும்
கோயில்புறாவும் குயிலும் விளையாடும்
அன்னமுந்தாராவும் அசைந்து விளையாடும்
சாரையுஞ்சர்ப்பமும் சற்றேயிழைந்துவிடும்
புலியும்பசுவும் ஒருதுறையில்நீர்குடிக்கும்
காஞ்சிநாடாளுங் கருணைநிடமாளிகையும்
வில்பிடித்துவாவுகிற வேந்தனதுமண்டபமும்
சனிவெண்ணையாடுகிற சமர்த்தனதுமண்டபமும்
தாமமுடியான் சதுரங்கமண்டபமும்
சந்திரப்புறையானை செய்கட்டான்மண்டபமும்
அதனையங்கண்டபின் ஆண்டவர்பூமார்பன்
ஆனதுபுக்கசோலைதனை அலேசித்திருபகனும்
அந்திருக்குமன்னவர்கள் அவையர்துரையரெல்லாம்
கேட்டப்புனைந்திரற்கு கேளவிசொல்லமாட்டாமல்
நின்றபுனந்திரற்கு நீதிசொல்லமாட்டாமல்
நெஞ்சலர்ந்துநாவரண்டு நெற்றியெங்கும் பூமாலைய
பச்சைமுகங்கருகிப் பால்முகம்வேறுபட்டு
இந்நகரைக் கண்டு இவ்வகைதிமப்பறந்து
காஞ்சிநாடாளும் கருணாநடகாவியென்றார்
போஞ்சாமன்னர் புனைந்திரந்தான்கேட்டு
வேர்த்துவிரிவிரித்து மிகக்கருண்டோடி
சித்தப்புவேர்த்து திருகணைகிலப்பேறி
பின்னவைக்கொண்டுபோனும் ரவிகாவிதுதான்

மைத்துனரைக்கொன்ற மாபாவிதூங்காவோ
வேறுவழியில்லையோ வேந்தர்பெருமானே
மற்றும்வழியில்லையோ மைந்தர்பெருமானே
அயிராவதம்போல் யானைதனையழைத்து
இடித்துநகத்தி யெம்புரந்சேருமென்றான்
குத்திக்கிளறி கோளாறுசெய்யுமென்றான்
மதிலெங்கவரிடிக்க மண்டபங்கள்தானிடித்து
ஆலயங்கள்கோபுரங்கள் அடங்கலுந்தானிடித்து
அரைநாழிக்குள்ளே அதம்பண்ணிவாருமென்றான்
யானையதுகேட்டு யப்படிக்கேகல்லமென்று
வெங்கண்சிவந்து வெளியாலமிகமுறுக்கி
கொம்படைத்தி குளம்பால் கிளப்பி
தும்பிக்கையாலேசுழற்றியேயானை
மதிமேலமதிலிடித்து மண்டபத்தைவேர்பிடுங்கி
கொபுரசிகரங்களைக் குத்திக்கிளப்பிவிடும்
இடித்துநகத்தி யெம்புரந்சேர்த்துவிடும்
குத்திக்கிளப்பியது கோளாறும்பண்ணிவிடும்
இந்திரனார்தன்னருகில் வந்தது அவ்வானை
பணிபணியென்றான் பணிந்தது அவ்வானை
முழக்கம்பந்தட்டி முதுகின்மேல்காலைவைத்து
மத்தகந்தட்டி மதயானையேறினார்
அம்மானுந்தானும் அழகானையேறினான்
மாமாவுந்தானும் மதவானையேறினான்
வந்தவந்த பேர்களெல்லாம் வாகனஞ்சென்றேறினார்
எதிரேபோகத்தே யெடுத்தார்வெண்குடைகள்
முத்துக்குடைவேயமுடிமன்னர்தேரசைய
பவளக்குடைகவிய பார்மன்னர்தேர்நடக்க
ரத்தினக்குடைகவிய ராசாக்கள்தேர்நடக்க
அக்காவுங்காவும் நடந்தாரழகாக
இஞ்சிவனந்தாண்டி யெலுமிச்சந்தோப்புவிட்டு
மஞ்சள்வனந்தாண்டி மாதளம்பூசோலைவிட்டு
ஓங்கிவளர்ந்ததொரு மூங்கில்வனந்தாண்டி
எல்லையிளந்தோப்பு தாண்டியிளவிசையர்
அத்திப்புரத்தைவந்து சேர்ந்தார்கள் ஆணழகர்
இது-யாருடையவீதியென்றான் அல்லிதிருமகனும்
அங்கிருந்தமன்னவர் அரையர்துரைகளெல்லாம்
தாமமுடியான் தைலாட்டான்வீதியென்றார்

புளந்திரன் திருதராட்டிரன்வீதிவருகுதல்

கண்ணில்லான்வீதியென்றுகாவலர்கள்சொன்னார்கள்
குருடனுடவீதியென்றார் கொத்தப்பூதாதுவர்கள்

பெண்சத்துருசனனை புலந்திரனுந்தான்கேட்டு
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] புறப்படவும்
[illegible] புறப்படவும்
[illegible] புறப்படவும்
[illegible] புறப்படவும்
[illegible] புறப்படவும்
[illegible] புறப்படவும்
[illegible] புறப்படவும்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] புலந்திரன்தான்
[illegible]
[illegible] புலந்திரனார்
[illegible]
[illegible]
[illegible] புலந்திரராசனும்
[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible]

சோவில்புறவும் குயிலும்விளையாடும்
எங்குமணிவிளக்கும் எத்திசையும்பூவிளக்கும்
மாவிலைதோரணமும் மகுடநல்லதோரணமும்
ஆங்குநெடுவீதிதன்னைக் கண்டானேயானமுகன்
ஆருதுவீதியென்றான் அல்லித்திருமகனும்
அங்கிருக்குமன்னர் அரையர்துரையரெல்லாம்
கேட்டபுனந்திரற்கு கேள்விசொல்லமாட்டாதே
நின்றபுனந்திரற்கு நீதிசொல்லமாட்டாமே
நெஞ்சுலர்ந்துநாவரண்டு நித்திலக்கும்பூமுடியார்
பச்சைமுகங்கருகிப் பால்முகம்வேறுபட்டு
காஞ்சிநாடாளுங் கருணரிடவீதியென்றார்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருந்தான்கேட்டு
கருணரிடவீதியென்ன கண்கள்மிகச்சிவந்து
சித்துடப்புவேர்த்து சிலுகண்சிவப்பேறி
வேர்த்துவிரிவிரித்து மீசைசுருண்டேறி
பிள்ளையைக்கொன்ற பெரும்பாவிதன்தெருவோ
மைந்தரைக்கொன்றதொரு மாபாவிதன்தெருவோ
வேறுவழியில்லையோ வேந்தர்பெருமானே

கர்ணனை இந்திரன்கொல்லவென்றுசபதமிட்டது.

மற்றும்வழியில்லையோ மன்னர்பெருமானே
காஞ்சிநாடாளும் கர்ணனார்பூமுடியை
சாமத்துக்குள்ளே தாங்கொள்வேனென்றுசொல்லி
ஊதினார்சின்னம் உலகேழுலகதிர
ஊதினான்காளை வுலகுதலைதுமுக்க
செம்பொன்னார்காளை திசைவணங்கவூதினான்
இப்படிக்காக யிவனிருக்கும்வேளையிலே

பொன்னுருவிக்கு தாதிசொல்லுகிறது.

போதேவருந்தடக்கும் பொன்னுருவித்தாதியவள்
போதேவருந்தடக்கும் பொன்னுருவிமுன்னேவந்து
அடிகள்முடிசாய்த்து ஆரணங்குமேதுசொல்வாள்
ஆச்சிநீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
என்னாச்சிநீர்கேளும் இன்னமொருவார்த்தை
பார்த்தால்பிராயம் பதினாறுங்காணவில்லை
எண்ணாப்பிராயம் இருபதுங்காணவில்லை
துடுக்கென்றமீசையுஞ் சுரைக்கருங்குழலும்

சோலைக்கெதிராக மாந்தளிரோ சூரியனே
தக்கப்புகழுடைய தருமரிட மேனியுமாய்
வெற்றிமதயானை வீமருட கால்நடையும்
காண்டாவனமெரித்த காளையுட கைவீச்சும்
காமமுடியான் நகுலனிட பழகும்
தாமமுடியான் சகாதேவன் பேரழகும்
காஞ்சிநாடாளும் கருணருக்கேழைப்பிடலாம்
காஞ்சிநாடாளுங் கருணரென்றே சொல்லிடலாம்
காஞ்சிநாடாளும் கருணருட பூமுடியை
சாமத்துக்குள்ளே தரங்கொள்வேனென்று சொல்லி
ஊதினான் சின்னம் உலகேழுலகதிர
ஊதினான் சின்னத்தொனி கேட்டுவந்தேனென்றார்
போர்தலைவரு[illegible]ந்தும் பொன்னுருவிதான்கேட்டு
சிந்தைதகலங்கி திடுக்கிட்டு மெய்மறந்து
பாதமணைவிட்டெழுந்து மண்டபஞ்சென்றேறினாள்
ஏழாநிலையும் எழுநிலையுமேலேறி

பொன்னுருவி உப்பரிகை யேறிப்பார்க்கிறது.

[illegible] கதவைத்தான்திறந்து
பலகணிவாசல் திறந்தக்தைபக்கிளியும்
[illegible] பத்தினியும்
காரிப்படியேறிக் கட்டழகிதான்பார்த்து
[illegible] ஐம்பொன்னாபீரவும்
[illegible] மருந்தும்
[illegible] கனிவாயுங்கண்மலரும்
தக்கப்புகழுடைய தருமருட மேனியுமாய்
வெற்றிமதயானை வீமரிட கால்நடையும்
காண்டாவனமெரித்த காளையுட கைவீச்சும்
காமமுடியான் நகுலனிட பழகும்
தாமமுடியான் சகாதேவன் பேரழகும்
காஞ்சிநாடாளுங் கருணரென்றே சொல்லிடலாம்
காஞ்சிநாடாளுங் கருணரிட பூமுடியை
சாமத்துக்குள்ளே தரங்கொள்வேனென்று சொல்லி
ஊதினான் சின்னத் தொனியதுதானறியேன்
[illegible]

முடிச்சோடாமங்கிலியம் கட்டவிதித்திருந்தேன்
இழிகுலத்தானென்றுசொல்லி எண்ணியேநானிருந்தேன்
தேர்ப்பாகனென்றுசொல்லித் தீண்டாமல்நானிருந்தேன்
ஜாதிகெட்டானென்றுசொல்லி தீண்டாமல்நானிருந்தேன்
தாலிகயற்றுக்குத் தரவுவரநாளாச்சோ
மங்கிலியமற்றுவிழ நாளாச்சோமன்னவனே
பாஞ்சாலிபட்டுரியப் பஞ்சவர்கள்காடுறைய
பஞ்சவர்கள்காடுறைய பாழுஞ்சிறையிருக்க
மன்னவர்கள்காடுறைய மாதுசிறையிருக்க
ஐவருங்காடுறைய நாங்கள்சிறையிருக்க
நாங்கள்சிறையிருக்க நாளாச்சுமன்னவனே
என்றுமனங்கலங்கி யேங்கிமனந்தளர்ந்தாள்
மோதிரக்கையால் முகத்திலறைந்துகொண்டாள்
அடித்துப்பிரண்டழுதாள் ஆனந்தவாழ்மாரி
அங்குமொருதாதி அறிவுடையாளோடிவந்து
பூரணதிரேகத்தைப் புழுதிபலதுடைத்து
பட்டுத்துயிலாடைத் தொட்டுமிகவுடுத்தி
வந்துவிழுங்கண்ணீரை வெண்துயிலாள்துடைத்து
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரற்குசொல்வோம்
ஆறிவிடும்ஆறிவிடும் ஆச்சியரேஆறிவிடும்
தேறிவிடும்தேறிவிடும் திருவினையேதேறிவிடும்
என்றுமிகத்தேத்தி யெழுந்திருந்தாள்தாதியவள்
பட்டெடுத்துக்கட்டி பலவீரியர்தங்களைப்போல்
ஒட்டெடுத்துக்கட்டியங்கே ஓடிவாராள்தாதியவள்
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
தேசத்தையாளுகிற திரியோதிரன்மாளிகைவந்தாள்
மாநகரமாளும் மகாராசனம்பலத்தில்

தாதி திரியோதிரன் அம்பலங்காணுகிறது.

தாமமுடியான் தைலாட்டானருகிருந்தான்
நாலாலகடுந்திரளார் நூற்றொருவரங்கிருந்தார்
காஞ்சிநாடாளுங் கருணருமங்கிருந்தார்
தங்கைமணவாளன் தறுதலையங்கிருந்தான்
சாமத்துரோகி சகுனியுமங்கிருந்தான்
அத்தனையுநீக்கி நடந்தாள்அவள்தாதி
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்முன்னேவந்தாள்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரனுற்கு

சிம்மாசனத்துக்கு முன்பாகதெண்டனிட்டாள்
தெண்டனிட்டதாதி திருமய்யெழுந்திருந்து
மோதிரமின்ன முடிமேலேகைதொழுதாள்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்தான்பார்த்து
நீ-யார்பெண்ணேதாதி அறியவுரையுமென்றான்
ஆர்பணியுமல்ல அடியேன்திருப்பணிதான்
பேர்பெற்றுடைய பெருமாளுடன்பணிதான்
ஒருவர்பணியுமல்ல உம்முடையநற்பணிதான்
போதவருந்தடங்கும் பொன்னுருகிதாதியென்றாள்
நீயிங்கேவந்த தெனக்கறியக்கூறுமென்றான்
பார்த்தால்பிராயம் பதினாறுந்தோன்றவில்லை
எண்ணுட்பிராயம் இருபதுங்காணவில்லை
துடிக்கின்றமீசையுந் சுரக்கருங்குழலும்
சோலைமலைமேலே தோற்றுகின்றசூரியனும்
ஆனையில்சொருக்கழகும் ஐம்பொன்னூற்சிராவும்
கத்திச்சொருகழகும் கத்திகட்டிவுள்மருங்கும்
கச்சைகட்டிவுள்மருங்குங் கனிவாயுகண்மலரும்
தக்கப்புகழுடைய தருமருடமேனியுமாய்
வெற்றிமதயானை வீமரிடகால்நடையும்
காண்டாவனமெரித்த காளையுடகைவீசும்
சாமமுடியான் நகுலனிடயழகும்
தாமமுடியான் சகாதேவன்பேரழகும
காந்திசொட்டாளும் கருணரிடபேரழகும்
காந்திசொட்டாளும் கருணருக்குமொப்பிடலாம்
காந்திசொட்டாளும் கருணரிடபூமுடியை
சாமத்துக்குள்ளே தாங்கொள்வேனென்றுசொல்லி
உகந்தாள்சின்னம் உடல்கேழுந்தானதிர
ஊதினான்சின்னத் தொனிகேட்டாளுத்தமியும்
போதவருந்தடாகும் பொன்னுருவிதான்கேட்டு
மாலைமுடியானும் மண்மேல்விழுந்தழுதாள்
ஆகாசக்குமாரி அடித்துப்புரண்டழுதாள்
அந்தவிசேஷமது சொல்லவந்தேனென்றாள்
தேசத்தையாளும் திரியோதிரன்கேட்டு

திரியோதிரன் கருணனைவிட்டு புனந்திரனைக்
கொல்லச் சொல்லுகிறது.

சொன்னமொழிதன்னை திரியோதிரன்கேட்டு
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லும்புலியதுபோல்

பத்தினிசாகம் பவளம்போல்கனிந்து
சட்டகுந்தரகம் கொடிபோல் லசைந்து
நெற்றியிற்புருவம் நெருப்பாய் அனல்பறக்க
காஞ்சிநாடாளுங் கருணைமுகம்நோக்கி
காஞ்சிவளநாடாளுங் கருணனுக்கேது சொல்வாள்
வைகைவளநாடான் வந்தானுத்திரபுரம்
காவியவள்பெற்றெடுத்த கலிங்கானேவந்தானும்
சந்தனத்தோப்பிலே தாங்வேங்கைபோய்புகுந்து
வேம்பும்அரசமங்கே வெட்டிப்போயிட்டானும்
உக்ரன் தலையறுக்க வந்தானும்இந்திரனும்
பையன் தலையறுக்க பாரமில்லைஎந்தனுக்கு
நீபோய்தலையறுத்து வருமென்றாள் கோதை

திரியனுக்கு கர்ணர் பதில்கூறுவது.

காஞ்சிநாடாளுங் கருணரவர்கேட்டு
சிந்தைகலங்கித் திகைத்திட்டுமெய்மறந்து
நெஞ்சுலர்த்துக்காரன்சி சித்திரக்குறிபுடையான்
பச்சைமுகங்கருகி பால்முகம்வேறுபட்டு
மன்னனமனஞ்சலித்து வார்த்தைதனை யதுசொல்வான்
சொல்லாத்திசெல்லுமைப்பாள் திரியன்முகங்கோணுமல்
போரப்பாரப்ப பெரியப்பாருக்கினைத்தான்
காணவருகிறான் திசைறதிபங்காவலனே
பார்க்கவருகிறான் பார்த்தநிபுணங்காவலனே
மாமியார்வீட்டுக்கு வருகிறான்பாண்டியனும்
மச்சினியாள்மாளிகைக்கு வருகிறானெதிபுடை
பிள்ளையைப்பார்க்க வருகிறான்மன்னவனும்
மைத்தனைப்பார்க்க வருகிறான்மன்னவனும்
பிள்ளையைநீயனுப்பி பேச்சையறியுமென்றான்

புலந்திரனைக்காண பிள்ளைஅருச்சுனனை யனுப்பியது.

கர்ணன் திரியனுக்குரைப்பது.

மைந்தனை நீயனுப்பி வார்த்தையறியுமென்றான்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கேட்டு
நல்லதென்றுசம்மதித்தான் காமுறுடையாளும்
அங்கிருக்குந்தவரை யானைமுகன் தனையழைத்து
நோகைமாரியனாய் துச்சனுடைய மாலியென்று
ஓர்துவைத்துடைய அருச்சனனைச்சேர்த்து

அனைகாறிபோதே யழைத்தோடிவாருமென்றான்
தூதுவனுந்தான்கேட்டு தொழுதிறைஞ்சிதெண்டனிட்டு
சொல்லவே பெருமை தென்றுவேசங்கி அருச்சனையெடுத்துக்கொண்டு
கூடப்பெரும்தெருவென்றுசொல்லி குயிலிடை பெடையுடனே வந்து

தூதர் துரௌபதையாள் அரண்மனைக்குப்போகிறது

அரண்மனைவாசற்கடந்தம் அந்தப்புரந்தாண்டி
வீதியும்வீதிவீதிபலதாண்டி
சந்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
கோதைமயிலனையாள் குழல்சடையாள் வீற்றிருக்கும்
கோமாளைத்தருகே சேரவந்தான் தூதுவனும்
செம்பொன்மாடமுகப்பதனில் சேரவந்து தெண்டனிட்டான்
நூபுரமுன்னங்கை அருகில்வந்து தெண்டனிட்டான்
தெண்டனிட்டதூதன் திரும்ப வெழுந்திருந்து
கோதிரமின்ன முகமேலெக்காதுகாண
ஆருடைய தூதனென்று தெரியவுரையுமென்றாள்
கொற்றவனார் இந்திரன் தூதனென்றான்
கேட்கவந்ததெனக்கு என்றான்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனராசனை
கேசுமுகமாய்வர பிள்ளைப்பெருமானே
அனைகாறிபோதே அழைத்தோடிவாருமென்றார்
தூதன்சொன்ன அவர்க்கவர்க்கே சொன்னான்
கோதைமயிலனையாள் குழல்சடையாள்தான்கேட்டு
ஆறுவயதுடைய அருச்சுனராசதுரை
அருச்சனைத்தன் பெற்றெடுத்த அழகுபுனந்திரனார்
புனந்திரனார்பெற்றெடுத்த பூபாலனருச்சுனரும்
இந்திரவிந்தைமன்னன் மைந்தனை அருச்சுனரும்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனராசதுரை
தென்கலைகாரான் வேட்டைக்குப்போனான்காண்
அங்கேசென்று அழைத்தோடிவாருமென்றார்

இன்னா அருச்சுனனை வேட்டையிற்போய் நாடியழைக்கிறது

தூதுவனுந்தானே கேட்டு தொழுதிறைஞ்சிதெண்டனிட்டு
அருளாறுமென்றுசொல்லி யப்படிக்கே யாகுமென்று
தெக்குந்தெருதாண்டி தேரோடும்வீதிவிட்டு
அரண்மனைவாசல்கட்டம் அந்தப்புரந்தாண்டி
வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி

கடையுங்கடைத்தெருவும் கருமாரவீதியிட்டு
பாலனவன்போயிருக்கும் வலம்புரிக்கோட்டைகடந்தான்
அருச்சுனனார்போயிருக்கும் அந்தவனம்நோக்கி
வனமாய்வலக்காலடி வாராமேதூதுவனும்
அங்கேஅருச்சுனனார் ஆணழகரெழுசெய்தார்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனவீரியனும்
காட்டானைசிங்கங் கரடிபுலிகுத்திடுவான்
சென்னாய்புலிகரடி சேனைவேட்டையாடிடுவான்
காட்டானைசிங்கங் கரடிபுலியாளிதனை
கொன்றுஉருவாக்கி கொற்றப்புவீரியனும்
மாவடிதன்னுடனே கழுகண்டங்கோர்த்தி
சென்னாய்சூழ்ந்துவரசேவகர்கள்முன்னடக்க
கருநாய்கள்சூழ்ந்துவரக் காவலர்கள்பின்னடக்க
நடந்தாரருச்சுனரும் நாலுதிக்குந்தானதிர
அசைந்துநடந்துவர ஆணழகர்கண்டார்கள்
அழைக்கவந்ததூதுவர்கள் கண்டார்களாணழகை

அருச்சுனனைதூதர்கண்டது.

அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனனைத்தான்பார்த்து
அருச்சுனனைத்தான்பார்த்து ஆணழகரேதுசொல்வார்
அரையில்சொருகழகும் ஐம்பொன்னற்றழகும்
கத்திசொருகழகும் கத்திகட்டிஉள்மருங்கும்
கச்சைகட்டிஉள்மருங்குங் கலியாயுங்கணமலரும்
தக்கப்புகழுடைய தருமருடமேனிகளும்
வெற்றிமதயானை வீமருடகால்நடையும்
காண்டாவனமெரித்த காளையுடகைவீச்சும்
நாமமுடியான் நகுலனிடையழகும்
நாமமுடியான் சகாதேவன்பேரொளியும்
காஞ்சிநாடாளுங் கருணர்திருமுடியும்
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரனார் வீரியனே
இவர்களழகையெல்லாம் பெற்றுவந்தான் புன்னலியனும்
ஒருமிக்கப்பெற்றுவந்தான் உத்தமனார்வீரியனும்
இப்படியாயசொல்லி நெருங்கிவழிநடந்து
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனர்க்குமுன்னேவந்து
அருச்சுனராசருக்கு அடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்

அருச்சுனன் தூதுவரையாரென்று விசாரிக்கிறது

தெண்டனிட்டதூதுவனைக் கண்டாக்கஅருச்சுனனும்
யார்வந்தீர்தூதர் அறிவுரைபேனென்றான்

கோனுதமாரனைத்துக் குந்தியம்மாள் தூதுவனே
தோராவடிவழகி துரோபதையாள் தூதுவனே
சோரவளாங்கை சுபத்திரையாள் தூதுவனே
நாகமடந்தை நறுநுதலாள் தூதுவனே
பிறைவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள் தூதுவனே
பங்கயஞ்சேர் கண்ணாள் பவளக்கொடி தூதுவனே
பொற்கலசவார்முலையாள் போகவதி தூதுவனே
ஆருடைய தூதுவன் அறியவுரையுமென்றான்
அப்போது தூதுவர்கள் அறியவுரைக்கலுற்றார்
ஆருடைய தூதல்ல அடியேனுடை தூதல்ல
ஒருவருடை தூதல்ல உம்முடைய தூதனென்றான்
[illegible] புலேந்திரன் தூதனென்றான்
புலேந்திரன் தூதனென்று தெண்டனிட்டானப்போது
அந்தசபைதனிலே அருச்சுனருமேதுசொல்வார்
ஏன்வந்தாய் தூதா பெருங்காரியங்கூறுமென்றான்
வந்தவரவுதன்னை வாய்திறந்துசொல்லுமென்றான்
அப்போது தூதுவனும் அடிவணங்கியேதுசொல்வான்
பார்த்தனார் தம்மை வருகிறாரென்றுசொல்லி
அருச்சுனனார் தந்தை வருகிறாரென்றுசொல்லி
உங்கள் ஞாயர்க்கெதிரே அனுப்புமென்று ஆணழகர்
தந்தைக்கெதிரே அனுப்புமென்று தார்வேந்தர்
அருச்சுனரைத்தேடிப் பறந்தோடிவாருமென்றார்
ஆனைகளிறுமேலே அம்பாரிக்கவிகைவந்தேறினான்
வருகவருகவென்று மதித்தொருக்கால்தெண்டனிட்டான்
அந்தசபைதனிலே அருச்சுனருமேதுசொல்வார்
தூதுவர்சொல்லை ஆணழகன் உள்மகிழ்ந்து
தேகங்குளிர்ந்து இருதோளும்பூரித்து
பூரித்திருதோளும் பொன்னாபரணமின்ன
அரசர்செழுந்தனத்தில் வீற்றிருக்கும்பாவனைபோல்
தருமருக்குமிப்போது சனியன் தொலைந்ததோ
வீமருக்குமிப்போது விதிதெளிந்ததோ
ஐவருக்குமிப்போது அத்ததுநற்காலம்
மாதுமயிர்முடிக்க ஆச்சுதுநற்காலம்
கோதுகுழல்முடிக்க நாளாச்சுகொற்றவரே
துரியோதனன்படையுஞ் சேனைகளத்தனையும்
சிந்தெநாடாளுங் கருணனும் அவர்படையும்
இன்னஞ்சிலகாலம் இருந்தரசையாள்வாரோ
மூன்றுநாளொருபொழுது முடிமன்னர் ஆளுவது
நாலாநாளெங்களுக்கே ஆகுதுகாண் ராசியங்கள்

ரெட்டிப்புசர்பளம் நானே தருகிறேன்காண்
ஐந்நாறிர் ஐருசாதிர் ஆணழகர்வீரியரே
பதுக்கும்அஞ்சாதிர் என்பிறகேவாருமென்றார்

சின்ன அருச்சுனன் தகப்பனைக்காணவருகிறது,

பச்சைமலையைப் பனிவந்துசூழ்ந்தாற்போல்
பாலகனுமங்கே பதறிவழிநடந்தார்
தோட்டந்திறந்தானே தொன்னைதைத்துப்பூவெடுத்தான்
பொன்னிருந்தசெப்பிலே பன்னீருந்தானெடுத்து
பன்னீருங்கைக்கொண்டு பதறிவழிநடந்தான்
காடுமலைதாண்டி கரியமலைதாண்டி
ஆறுகளைதாண்டி அதிகவனந்தாண்டி
ஓங்கிவளர்ந்த மூங்கில்வனந்தாண்டி
அத்திபுரந்தேடி வாரானே ஆணழகன்
அத்திபுரத்தை அடுத்துநடந்தானே
கடையுங்கடைத்தெருவும் கருமாரவீதிவிட்டு
தெத்துத்தெருதாண்டி தேரோடும்வீதிவிட்டு
நாலால்கடுந்திரளார் நாற்றெருவா அம்பலத்தில்

சின்ன அருச்சுனன் இந்திரனைக்காணமல் புஷ்பத்தை
காலிலசொரிந்துகொள்ளுகிறது,

அம்பலத்துவாசல் அடுத்துவந்தார் அருச்சுனனும்
எங்கெங்கும்பார்த்தான் இனியவிடமாராய்ந்தான்
சுற்றிவந்து பார்த்தானே சுந்திரரைக்காணவில்லை
எங்கெங்கும்பார்த்தானே இந்திரரைக்காணவில்லை
ஐபர்வந்தாரென்று அழைத்திரே ஆணழகா
என் தந்தைவந்தாரென்று என்னையழைத்தீர்களோ
என் - தந்தையைக்காணேனே தார்வேந்தர்சபைநடுவே
ஐயரைக்காணேனே அரசர்சபைநடுவே
கொண்டுவந்தபூமலரை என்செய்வேனகொற்றவரே
ஆர்பாதம்போட்டுத் தொழுவேனன் ஆணழகா
என்றுமவருரைத்து ஏதுசொல்வார் அர்ச்சுனரும்
தன்னிரண்டுபாதமதில் தார்வேந்தர்பூச்சொரிந்து
கொண்டுவந்தபூமலரைக் கொட்டிக்கொண்டான்தன்பாதம்
நான் - கும்பிட்டுக்கொண்டேன் நீசுறிட்டுக்கொள்ளுமென்றான்
அங்கிருக்குமன்னர் அரையர்துரையரெல்லாம்
தொப்பையசைந்திடவே தொந்திசரிந்திடவே
கைகட்டிதானனைத்தார் கட்டழகரெல்லாரும

ஆயர்குலத்திலே துரோணரவர்பார்த்து
அங்காணிகொப்பை யசைமருங்கசைய
உடம்புகுலுங்கிடவே உத்தமனுந்தானகைந்தான்

திரியோதிரன் அருச்சுனனைக்கொல்லச் சொன்னது

நேசத்துரையானுந் திரியோதிரன்தான்பார்த்து
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லுங்குருவிசையைப்போல்
பத்தியகம் பவளம்போல்கண்சிவந்து
கட்டறுந்தநாகம் கொடிபோலகண்சிவந்து
காஞ்சிநாடாளுந் கருணர்முகம்நோக்கி
காசிவளநாடாளுந் கருணர்க்குளதுசொல்வான்
தாதுரைக்கவந்ததொரு சுந்தரனார்பூமுடியை
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனனார்பூமுடியும்
இருவர்தலையறுத்து என்பாதத்தில்வையுமென்றான்

கருணர் திரியோதிரனுக்கு தேருதல்சொல்லுகிறது.

காசிவளநாடாளும் கருணரவர்கேட்டு
செஞ்சுவைக்குமாசனெண்ணி நித்திலங்குபூமுடியான்
பச்சைமுகங்கருகிப் பால்முகம்வேறுபட்டு
கன்னமலர்ந்துசலித்து கருணர்தகைளித்துரைப்பார
சொல்லாத்திசொல்லுரைப்பான் திரிடன்முகங்கோணாமல்
அரியாகரியுமோ ஆனந்தவாழ்மார்பா
தெய்த்துன்பாரப்பத்தி என்கேகற்று அருச்சுனர்க்கு
நல்லதனைக்காரியம் கேளுமென்றான்மன்னவனும்
ஆனவமொருவர்க்கும் இரவுபேசேகேளுமென்றான்

திரியன் அர்ச்சுனனை மடியில்வைத்துக்கொண்டு கேட்கிறது.

அப்போ திரியோதிரன் ஆணழகன்தான்கேட்டு
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனனைதானழைத்து
வாரியெடுத்துமடிமேலே கொண்டிருந்து
உச்சிமுகந்துமவன் உள்ளங்கால்முத்தமிட்டு
பக்கம்தடவி பவளவாய்முத்தமிட்டு
அஞ்சவயதுடைய அர்ச்சுனரேநீர்கேளுந்
அர்ச்சுனனார்பத்திரனும் வந்தாலும் ஆணழகன்
அல்லித்திருமகளும் வந்தாலும் ஆணழகன்
வையவளநாடன் வந்தாலும்உன்தகப்பன்
சக்கரத்தேசப்புகழில் சார்மேவந்தன்போய்புகுந்து
வேம்புமரசுமங்கே வெட்டிப்போயிட்டாலும்

உன்-ஆச்சிகலந்தாரி ஆனந்தவாழ்மாரி
அவளை-வைத்துசிறைகாப்பேன் வையகமுந்நான்கொடுப்பேன்
தேசமுழுதும்யிருந்தரசையாண்டிடுவாய்
வையைமுழுதும் இருந்தரசையாண்டிடுவாய்
வைவையவளிநாடான் வந்தானேஉன்தகப்பன்
மையனை தலையறுக்க பாரமில்லையெந்தனுக்கு
உங்கள்-அய்யர்தலையறுத்து வாருமென்றான்ஆணழகன்
மையன்தலையறுத்துப் பாதத்திலேவையுமென்றான்

திரியனுரைக்கு அர்ச்சுனன் கோபித்துச்சொல்லுகிறது.

அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனருந்தான்கேட்டு
சித்துடம்புவேர்த்து சிறுகண்சிவப்பேறி
உள்ளுடம்புநடுங்கிவுடம்புமப்படபடத்து
நெற்றிபுருவம்நெருப்பாயனலண்டி
சூரியமண்டலத்தைதக்கிட்டிச்சுவாலயமாய்
அக்கினிமண்டலத்தை அடுத்ததுஇவன்கோபம்
மனமடங்காக்கோபமுடன் மடியைவிட்டுகீழ்குதித்து
மடியைவிட்டுகீழிறங்கி மனைவைனுமேதுசொல்வான்
இந்தசபைநடுவே இருக்கின்றராஜர்களே
மன்னர்சபைநடுவே வீற்றிருக்கும்மன்னர்களே
குருக்கள்மார்துரோணரே கூறுகிறேன்கேட்டிருங்கள்
பாட்டன்மார்வீஷ்மரே பாலனுரைகேட்டிருங்கள்
காஞ்சிநாடாளும் கானரேநீர்கேளும்
என்னுச்சிகலந்தாரி ஆனந்தவாழ்மாரி
அவளை-வைத்துசிறைகாப்பான்வையகமுந்தான்கொடுப்பான்
இருத்திசிறைகாப்பா னிவ்வுலகந்தான்கொடுப்பான்
வையமுழுதும்நான் இருந்தரசுஆண்டிடுவேன்
தேசமுழுதும்சிறப்பாக வாழ்ந்திடுவேன்
என்னுச்சிகலந்தாரி ஆனந்தமாரியற்கு
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணருடகாவலது
ஆழக்குழிதோண்டி ஆகாசக்கோட்டைகட்டி
மேலேகுழிதோண்டி விஷநாகக்கோட்டைகட்டி
எட்டுத்தலைவாசல் இடிமன்னர்காத்திருக்க
பத்துத்தலைவாசல் படைமன்னர்காத்திருக்க
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணரிடகாவலுள்ள
அப்பெரியகாவலிலே வந்தானேஆணழகன்
மாதயிருக்கிற மதிலேறிச்சென்றாரே
ஆச்சியும்அய்யாவும் அக்கணமேதான்கலந்து
அன்றிரவு அங்கிருந்து ஆணழகர்போய்நடந்தார்

திரியன்போல் கோபிக்கிறது.

மாதுகுளியாகிவைபந்தினென்றானென்னைப்பெற்றாள்
மாறுகங்கொண்டவனே மன்னவனேயான்பிறந்தேன்
எரிகாகங்கொண்டவனே யிந்திரகுயானேபிறந்தேன்
ஆன்றுதலையறுத்து ஆண்டபோராச்சியத்தை
இன்றுதலையறுக்கச் சொன்னீரோயிந்திரனே
இவன்-ஆச்சிகலந்தாரி ஆனந்தவாழ்மாரி
காளைங்குளிகுளித்து ஞாயிறுதித்தாற்போல்
பூணுரங்குளிகுளித்தாள் முத்தர்க்கவாழ்மாரி
எழுவருதைப்பெண்ணாயிருந்தாள்காண்
இவளைத்தொட்டுத் தாலிகட்ட எல்லோருமயர்ந்து
இவளைத்தொட்டாரோயானால் திட்டென்றுமாண்டிடுவார்
அந்தப்பயத்தாலேயாரும்வந்துகொள்ளாமல்
மண்டலத்துராசாக்கள் மாலையிடயாருமில்லை
தேசத்துராஜாக்கள் தாலிகட்டயருமில்லை
இப்படியாகவிருந்தாள்சிலகாலம்
அப்போதொருபார்ப்பான் ஆனைமுகன்பூசைசெய்தான்
ஆட்டுக்கடாவைப்போலே தாலிகட்டதானமைந்தான்
ஆட்டுக்கடாதாலிகட்ட அந்திகண்ணன்பெண்டாள
பெண்டாளுங்காலத்திலே பிள்ளைகளில்லாமல்
பிள்ளைகளில்லாமல் பெருமலடாய்ப்போனார்கள்
மைந்தனுமில்லாமல் மகாமலடாய்போனாளே
[illegible] இவள்துயரம்
துயரமவாறிந்து சேர்ந்துவரவாடி
அவனைக்கலந்துவரவாடிக் காந்தாரிபிள்ளைபெற்றாள்
ஆட்டுக்கடாதாலிகட்ட அந்திகண்ணன்பெண்டாள
[illegible] கண்ணில்லான்பெண்டாள
[illegible]
உன்-ஆச்சிதலையறுத்து ஆண்டபோராச்சியத்தை
கண்ணில்லான்பிள்ளையென்று கலியுகத்திற்பேராச்சு
குருடனிடபிள்ளையென்று குவலயத்திற்பேராச்சு
[illegible]
[illegible]
உன்-ஆச்சிதலையறுத்து ஆண்டபோராச்சியத்தை
உன்-ஐயர்தலையறுத்து ஆண்டபோராச்சியத்தை
என்-ஐயர்தலையறுக்கசொன்னீரோ ஆணழகா
எங்கள்-ஐயர்தலையறுக்க [illegible]
என்று [illegible]

ஆங்கிருந்தமன்னர் ஆனையர் தானையெல்லாம்
சூழ்ந்துசிரிப்புக்கொண்டு குலுங்கநகைத்தார்

துரியன் கோபிக்கிறது.

தேசத்தையாளுந் துரியோதனன்கேட்டு
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லுந்தருவினைப்போல
பத்தியாகம்பலம்போல்கண்சிவந்து
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாயலையண்டி
சூரியனண்டத்தைத் திட்டுச்சுவாலையுமாய்
அக்கினியண்டத்தை அடித்துச்சுவாலையுமாய்
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணன்முகம்நோக்கி
காசிவளநாடாளுங் கர்ணன்முகம்நோக்கி
பஞ்சவற்குளமது பிறக்குமோ பாத்திடங்கள்
அவர்கள்செய்த அக்கிடமுஞ்செய்யவில்லை
தூதுரைக்கவந்தொரு பத்திரனார்முடியும்
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனனார்முடியும்
இருவர்முடியறுத்து என்பாதத்தில்வையுமென்றான்

துரியனுக்கு கர்ணன் தேறுதல்சொல்லுகிறது.

காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணரவர்கேட்டு
சிந்தைகலங்கித் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
பச்சைமுகங்கருகி பால்முகம்வேறுபட்டு
மன்னன்மனதுக்கிசைந்து வார்த்தையொன்றெடுத்துரைப்பான்
சொல்லாக்கிசொல்லுவைப்பான் தோழன்முகங்கோணாமல்
குலத்தில்குடிகேடுநினையாதேகொற்றவனே
மறந்தொருகால்வார்த்தைசொல்லவாமோ மன்னவனே
பாசத்திலவனையவன் படைகூட்டந்தன்னுடனே
ஆனந்தமார்பனுக்கு அனுப்பிவிடைகொடென்றான்
தேசத்தழகன் துரியோதனன்கேட்டு
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனனைத்தானழைத்து
பாசத்திலவனையவர் படைகூட்டந்தன்னுடனே
ஆனந்தவாழ்மார்பன் அய்யாவைக்காணுமென்றான்
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனருமேதுசொல்வார்
உங்கள்விருதுவேண்டாம் உன்மேலுமானம்வேண்டேன்

சின்ன அர்ச்சுனனுக்குப் பட்டன்சேனை யனுப்புகிறது.

அரசுக்கொடுவேண்டேன் அவ்வேண்டேன்ஊர்வேண்டேன்
ஐவரிடமிருந்து அடவாகநீகொடுத்து

விடைகொடுத்து நீ பஞ்சும் வேந்தர் விருமாயினை
தேசத்தையாளும் துரியோதனன் கேட்டு
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணனுக்கிது சொல்வார்
இவருடசேனைகளும் அவர்படையானைகளும்
[illegible]
[illegible]
காஞ்சிநாடாளும் கர்ணனவர் கேட்டு
[illegible]
செம்பொன்மெருவை யில்லுறியந்தசிகர்ணர்
முத்துமெருவடிவையத் தொட்டுகொண்டு
ஆரணமனையோதுகட்டுன் அந்தப்புரந்தாண்டி
வீதியும் வீதிதெருவும்பல தாண்டி
[illegible]
பஞ்சவர்கள் சேனை யிருக்குமிடத்தில்வந்தார்
இவருடசேனைக்கு அருகேவரும்போது
பஞ்சவர்கள் சேனையர்கள் பார்மன்னர் தான்பார்த்து
கர்ணரைத்தானபார்த்துக் காவலர்களது சொல்வார்
[illegible]
பச்சைமுகங்கருகிப் பல்முகம்வேறுபட்டு
[illegible]
[illegible] சொல்லிக்கொள்வார்
என்னமோயேதோ இவர் இங்கேவரலாச்சு
கர்ணர்வருகிறது காரியமாய்தோற்றுது
என்றுமவர்பேசி இருக்கின்றவேளையிலே
காஞ்சிநாடாளும் கர்ணரங்கில்வந்து

கர்ணர் தேறுதல்சொல்லுகிறது.

அஞ்சாதீர் அஞ்சாதீர் அரையர்களே அஞ்சாதீர்
[illegible]
இன்னஞ்சிலகாலம் இருந்தரசையாள்வோமே
[illegible]
நாளுங்கழிந்தது ஏமன்பதிசேர
மூன்றுநாளப்பொழுது முடிமன்னராகுவது
நாலாம்நாள்உங்களுக்கு ஆகுதுராச்சியங்கள்
[illegible] நிச்சயந்தான்
[illegible]னர்கை அம்பாலே மாளுவது நிச்சயந்தான்
[illegible]
வீமருக்குஇப்போ விடிந்ததலைந்தது
[illegible]நாதுமயிர்முடிக்க நாளாச்சு இப்போது
கோதுகுழல்முடிக்க நாளாச்சு இப்போது

பத்தினியாள்சாபம் பலிக்குதவர்களுக்கு
உத்தமியாள்சாபம் உடனேபலிக்குது
என்றுமெய்சொல்லியல்லோ துகிலைவிலங்கைத்தட்டிவிட்டான்
காலில்விலங்குமுட்டமறுக்காலனதும்
ஆனை கொடுத்தான் குடைக்காரு தோல்கொடுத்தான்
சேனைமதயானைக்கு சேனைதிரவியங்கொடுத்தான்
இனி யாருமெதுவுசொல்லி எழுந்திருக்கக்காரணமும்
மேசமலிலே பரமேலே மென்னமடக்குவதுதார்
காவலாகளுக்குத்துவாரகள் கவராமலுமிருப்பது

துரியன்சபைக்குவருகிறது.

தேசத்தைபாருந் துரியோதிரன்சபையில்
வந்துதலைதுந்தார்கள் மன்னர்பெருந்சபையில்
காஞ்சிகொடானை கர்ணர்வந்துவிருந்தார்
வந்தெதாருசேனையெல்லாம் மன்னர்களைக்கண்டார்கள்
தேசத்தையாளுந் துரியனுக்குகொண்டளிட்டார்
தேசத்தையாளுந் துரியோதிரன்தான்பார்த்து
மகுடமுடியசக்தி மன்னவனும்சாய்ந்திருந்தான்
கெண்டளிட்டமன்னர் திருப்பியெழுந்திருந்து
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனரும்வந்துசொல்வார்

அர்ச்சுனன் தேசமதுரைப்பது.

அஞ்சாதீர்அஞ்சாதீர் அரையர்களேஅஞ்சாதீர்
மூன்றுநாளர்பொழுது முடிமன்னர் ஆறுவது
நாலாநாள்ஏந்தலது அருகுகான் ராச்சியங்கள்
ரெட்டிப்புசம்பளங்கள் நானேதருகிறேன்
தர்மருக்குஇப்போ சனியந்தொலைந்தது
வீமருக்குஇப்போ விடுதிதொலைந்தது
மாதுமயிர்முடிக்க நாளாச்சுமன்னவனே
கோதுகுழல்முடிக்க நாளாச்சுமன்னவனே
ரெட்டிப்புசம்பளம் நானேதருகிறேன்
எதுக்குஅஞ்சாதீர் என்பிறகேவாருமென்றார்
தேசத்தையாளுந் துரியோதிரன்கேட்டு
கடுகடுத்துவீரமிருந்தான் கம்பாகங்கொண்டவனும்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனருந்தான்பார்த்து

அர்ச்சுனர் கர்னருக்குச் சொல்லுகிறது.

காஞ்சிகொடாளுங் கர்ணரேநீர்வந்து
யானைக்கொடுத்தீர் அடைக்காய்மிகக்கொடுத்தீர்
சேனைகொடுத்தீர் திரவியமுந்தாங்கொடுத்தீர்

ஏன் அக்குறை நீக்கிவிட்டீரே உத்தமரே
அந்தக்குறை நீக்கியதுண்டு என்றான் உத்தமனும்
காந்திகாடாளும் கர்ணரவர் கேட்டு
அந்தவயதுடைய அர்ச்சுனர்க்கு அதுசொல்வார்
என்னகுறையாக்கிவிட்டேன்காண் இந்திரரே
அந்தக்குறையாச்சகந்தனுக்கு சொல்லுமென்றான்
அந்தவயதுடைய அர்ச்சுனருமேதுசொல்வார்

அர்ச்சுனருக்கு வெள்ளானை கொடுத்தது

இப்படி சொல்லக்கேட்ட தெய்வமக்களீரே
வேந்தரவிக்க வெள்ளானை வேணுமென்றார்
வெள்ளானை நீ கொடுத்து விடைதருளுமென்றார்
காந்திகாடாளுங் கர்ணரது கேட்டு
பூரித்திருந்தோரும் பொன்னுபரணமின்ன
இந்திரகர்க்கார் பூரித்து இருந்தோருங் பூரித்து
உள்ளங்குளிர்ந்து உடம்பெங்கும் பூரித்து
[illegible] போல்
வெள்ளானை சோடித்து வேந்தர்க்களவும் என்றான்
அங்கிருக்குந்தூதுவர்கள் ஆணழகன்தான் கேட்டு
[illegible]
[illegible] கும்பிட்டெழுந்திருந்து
[illegible]
யானைப்பணிக்கர் இருக்குமிடத்தில் வந்து
வெள்ளானை சோடித்து வாருமென்றான் தூதனும்
யானைப்பணிக்கர்கள் அவ்வார்த்தை தான் கேட்டு
[illegible]

தூதுவர் யானை கொண்டுவருகிறது.

யானைக்கு நீராட்டி அலர்கண்ணுமையெழுதி
[illegible] கஸ்தூரிப்பொட்டுமிட்டு
நாலுகால் வெண்டயமாம் நற்றெற்றிக்குச்சுகளாம்
வெள்ளிக்கொலுசுகளாம் வெண்முத்து காவடமாம்
[illegible] விட்டு
யானையைச் சோடித்து வந்தார் அலைதாரா
அரண்மனைவாசலிலே யானை வந்து நின்றது
காந்திகாடாளுங் கர்ணருக்கு கண்டனிட்டு
யானைவந்ததென்றான் அழகான தூதுவனும்
யானையும் [illegible] கண்டனிட்டான்.
காந்திகாடாளுங் கர்ணரவர் அதுசொல்வார்
[illegible]

[illegible]
வெள்ளானையேறி வேந்தனைக்காணுமென்றான்

அர்ச்சுனன் யானையில்வருகிறது,

அஞ்சவயதுடைய அர்ச்சுனருந்தான்கேட்டு
துள்ளியெழுந்தான் [illegible]
[illegible] பொன்னாருகுஅட்சனையும்
[illegible]
[illegible] அர்ச்சுனராஜனும்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
எந்தனுக்குத்தக்கம் திருக்குமெழுந்திருக்கு
[illegible]
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனராசாவும
[illegible]
கீட்டிடுக்கால்களுக்குகிஞ்சிப்பூச்சல்லடமாம்
[illegible]
[illegible]
உருவினகத்தியுடன் உத்தரியந்தோளிலிட்டு

அர்ச்சுனன் யானையின்மேலேறிப் பயணப்படுகிறது.

[illegible]
முக்கம்பங்கட்டி முதுகின்மேல்சாலைவைத்து
கைத்தளத்தைதட்டி கருத்தானையேறினான்
[illegible] கருத்தானையேறினார்
வீரமதயானை வெள்ளானைமேலேறி
[illegible]
அப்படிக்கேயாகுமென்று [illegible]
சரியானைஏறினான் தன்னோடொத்தராசாக்கள்
ஆறுயானைஏறினார் அஞ்சுலட்சம்ராசாக்கள்
பக்கானைஏறினார் பத்துலட்சம்ராசாக்கள்
[illegible]
[illegible]
[illegible] பல்லக்கிலேறினார்
[illegible]
[illegible] ஆனையின்மேலேறினார்
[illegible]

ஒருகோடிவாத்தியங்கள்ஒருமிக்கசத்தமிட
இருகோடிவாத்தியங்கள்எங்குமேசத்தமிட
பட்டபுலவர்பாடிமெய்க்கீர்த்திகள்
சிங்கக்கொடிபுலிசேர்ந்துமுழங்கவே
இப்படியாய்வீரவிரல்லபமொழிஞர்வாகனங்கள்
எதிரேபோய்ச்சேர்ந்தார்சிலவிருது

குடையின்சிறப்பு.

எதிரேபோய்ச்சேர்ந்தார்வெகுக்குடைகள்
முத்துக்குடையாம்முழுமாணிக்கப்பொற்குடையாம்
தங்கக்குடையாங்கவளவெண்குடையாம்
பட்டுக்குடையாம்பவளநெடுங்குடையாம்
வச்சிரக்குடையாம்வைடூரியக்குடையாம்
எடுத்துவருகிறார்கள்எண்ணாயிரங்குடைகள்
சத்தியமறைத்தார்கள்சூரியனைக்காணாமே
பக்கம்நிறைந்தார்கள்பகலவனைக்கண்மறைக்க
ஒற்றைக்குடைநிழலில்தருமனும்வாராராம்
புச்சக்கரக்குடைநிழலில்பூபாலர்வாராராம்
அலங்காரக்குடைநிழலில்அருச்சுனனும்வாராரே
பச்சைக்குடைகளிலேபார்மன்னர்சேர்நடக்க
பவளக்குடைகளிலேமுடிமன்னர்தேர்நடக்க
இரத்தினக்குடைகளிலேராசாக்கள்சேர்நடக்க
பாலைத்துறிவிற்றனை தனிமன்னர்கொக்கரிக்க
குதிரையானைமாணிக்கக்கோடிமன்னர்சபதமிட
மகுடத்திரன்மேலுடலில்முழுகதிர
பெட்டிருந்தாலோவும்பருக்கல்படிக்க
செம்பொன்றூர்காவேரிநிசவிளக்கனானான்
பொன்னிறத்தகாளைபொருந்திநின்றானினான்
அல்லிநிலிநிடந்தார்அழகாக

அருச்சுனன்பெருந்திருவாள்வீதிவருகிறது.

தெக்குத்தெருதாண்டித்தேரோடும்வீதிவிட்டு
மற்றுமொருவீதியிலேவாராரேஅர்ச்சுனரும்
பேடைமயிற்கண்ணாள்பெருந்திருவாள்வீதியிலே
பெருந்திருவாள்வீதியிலேவாராரேஅருச்சுனனார்
அந்தவயதுடையஅர்ச்சுனராசதுரை
அருச்சுனன்போய்த்தெனன்றுஊதினான்சின்னந்தெருவழி
ஊதினான்சின்னந்தெருவில்கேட்டாளேஉத்தமியும்
பேடைமயிற்கண்ணாள்பெருந்திருவாள்தான்கேட்டு
தாவடிக்கிரைந்தார்நற்குருவார்பெண்டுகளும்
அத்தனைபெண்டுகளும்அல்லவருந்தாள்கூடி

அம்மானாடி ஊழலாடிபந்தடி
சொக்கட்டான்றாயசதுரக்கதாயம்
கொம்பனையாரெல்லோருங்கூடிவிளையாடுறார்கள்
திருவினையாரெல்லோருஞ்சேர்ந்துவிளையாடுறார்கள்
அந்தச்சமயத்திலாரணங்குதான்பார்த்து
பேடைமயிற்கன்னன்பெருந்திருவைநோக்கிச்சொல்வாள்
பந்தடிப்பெண்களேபார்க்கச்சொல்லுகிறேன்
வளைகாடிபோரன்வருகிறான்வீதியிலே
வல்லிடும்பேரனவன்வாரான்டிவீதியிலே
இந்தமலைபுருந்துபாவையுங்கண்டாலே
பாட்டிமாரென்றுசொல்லிப்பரிகாசம்பண்ணுவான்
கொம்பனையாரெல்லோருங்கூடவேபுறப்பட்டார்
அந்திருக்காமனையர்கள் அப்போதஞ்சிமதித்து
தப்பிக்கொண்டுதெருஅப்போதேபோயொளிந்தார்
மங்கையர்களெல்லோரும்மறைவாகப்போய்மறைந்தார்
திரிபோதிரன்தேவிதிருவினைமாதரும்
என்னசெய்யப்போறான்இனவிசயனுக்கனாளும்
அதுவும்அறிவோம்அவனுடையவித்தைகளை
என்றுமவள்சொல்லிநிலைமாளிகையிலிருந்தாள்
இப்படியாகயிவளிருக்கும்வேளையிலே
அஞ்சுகையதுடையஅர்ச்சுனராசதுரை
பாசத்திலவரையன்படைகூட்டத்தனுடனே
பேடைமயிற்கன்னன்பெருந்திருவாய்வாசல்வந்து
யானைவிட்டுக்கிறங்கிப்பாலர்தவாழ்மார்பன்
வாளுருவிக்கைப்பிடித்துவல்லயத்தைத்தோளிலிட்டு
பாசத்திலவரையன்படைகூட்டத்தனுடனே

பெருந்திருவாளரண்மனையிற்றிஷ்டோதிரன்தேவியை
பின்னஅர்ச்சுனன்மானபங்கமாய்ச்சேலையுரித்தது.

பேடைமயிற்கன்னனுட்கட்டில்போய்புகுந்தான்
திஷ்டோதிரன்தேவிதிருவினையாள்முன்னேவந்து
அவளாடுங்கழல்பறித்தான் அம்மானைதான்பறித்தான்
பாடுங்குழல்பறித்தான்பள்ளாங்குழிபறித்தான்
கொம்பனையாளோடுமவன்கொஞ்சக்கிளிபறித்தான்
பெண்பெருமாளோடும்அவன்பேசுங்கிளிபறித்தான்
பட்டன்விளையாடிப்பரிகாசம்பண்ணாப்போல்
சிரித்துவிளையாடிசேலைகளைந்தானே
கொஞ்சிவிளையாடிகூறையவிழ்த்தானே
பாசத்திலவரையன்படைகூட்டத்தனுடனே
மாலைமுடியாளும்மந்திரிகள்கைகொடுத்தான்
மந்திரிகள்கைகொடுத்துமன்னவனுமேதுசெய்தான்

அருச்சுனன் சாட்சி வைத்தது.

கண்டோரோ ராசாக்கள் காணவில்லை என்றீர்
பார்த்தோரோ ராசாக்கள் பார்க்கவில்லை என்றீர்
அம்பலத்தில் அரையர் சபை நடுவே
பேரம்பலத்தில் பெரியோர் சபை நடுவே
சோரவழி வந்தது திரௌபதையாள் என்றாச்சு
அவளுடைய தப்பனையும் ஆருமில்லை வையகத்தில்
திருவுடைய தப்பனையுந் தேசத்தில் கண்டதில்லை
திரௌபதையைக் கொண்டுவந்து தூங்கு மஞ்சமேற்றி வைத்தான்
ஆரணங்கைக் கொண்டுவந்து அம்பலமேற்ற வைத்தான்
அம்பலத்தில் அவ்வையார் சபை நடுவே
பேரம்பலத்தில் பெரியோர் சபை நடுவே
பஞ்சவர்கள் தேவியைப் பங்கப்படுத்தவென்று
சொல்லாதுஞ் சொல்லித் துகிலுரிந்தானே
பேசாதும் பேசிப் புடவையுரிந்தானே
அவிழ்க்கப் புடவை அநேகம் அம்பலத்தில்
உரிக்கப் புடவை அக்கோடா கோடியுண்டு
ஆனாலுஞ் சொல்லையவிடலாகாது
ஒருவராற் சொல்லிடவும் விடப்போகாது
அதனாற் றிரௌபதை உடலையுமா மானும்
மாறுவது அன்றலவோ ஐவர் பஞ்சபாண்டவர்கள்
பிடித்தது வில்லும் பலமோ போர் விஜயர் பஞ்சவர்க்கு
பாயனருளாலே மானமிருந்தது
தேவனருளாலே இன்றுங் காண் பூமியிலே
மதிராளி செய்தது மெய்யைத் திருப்பினேன்
எங்காளி செய்த பருவந் திருப்பினேன்
நீங்கிச் சரியாய்த் தானுரித்தன் மானவனே
ஞாயவுக்கிப் போக பாங்கு கொண்டுபோறேன்
என்று மவன் சொல்லி எழுந்து நடக்கலுற்றான்

அர்ச்சுனன் பெருந்திருவாளைக் கண்டது.

பெண்டமயிற் கண்ணாள் பெருந்திருவாள் தாயினை
கண்ணாலே கண்டார் காளை அருச்சுனனும்
ஒளிபொருந்தாயே உடமையிற் கண்ணாலே
உன்னையுங் கூட்டி உடலொத்தான் சேர்த்து
பெட்டகங் கெட்டிப்பேன் பேழைக் கதவைப் பார்ப்பேன்
பலகாற்றுழுன்பாக பவிஷைக் கெடுப்பேனே
மறைந்திருக்கத் தகுமோ இனித்திக்காண் பெண்ணணங்கே
என்று மவன் சொல்லியல்லோ எழுந்து நடக்கலுற்றார்

அருச்சுனன் யானையேறுகிறது.

படிபடியென்றான்படிந்தது அவ்வானை
முகக்கம்பம்கட்டி முதுகின்மேல்காலைவைத்து
மத்தகம்தான்பிடித்துமதவானைஏறினான்
கைத்தளத்தைதட்டிகழுத்தானையேறினான்
வீரமதயானைவெள்ளானைமேலேறி
வந்தவந்தபேர்களெல்லாம்மதயானையேறினார்
அப்படிக்கேயாகுதென்றுயானையின்மேல்ஏறினார்
அவ்வீதிவீதிநடந்தார் அழகாக
மற்றுமொருவீதிமன்னவர்கள் தாண்டியல்லோ
சோலையடுத்தார்கள்சுந்திரப்பூமுடியார்
தென்னமரச்சோலைத்திரும்பியந்தமேதேர்விசயன்
மாமரச்சோலைத்திரும்பியந்தமேதேர்விசயன்
அஞ்சுவயதுடையஅர்ச்சுனராசதுரை
யானைவிட்டுக்கீழிறங்கியானந்தவாழ்மார்பன்

அருச்சுனன்பூங்காவல்கோலிகுண்டு ஆடுகிறது.

உப்புகந்தமாடுகிறான்உத்தமனார்வீரியனும்
செண்டுவிளையாடுகிறான்சேனைகள்தன்னுடனே
இப்படியாகயிவனிருக்கும்வேளையிலே
பேடைமயிற்கண்ணாள்பெருந்திருவாள்ஏதுசொல்வாள்
திஷ்டோதிரன்தேவிதிருவிளக்கேஏதுசொலவாள்
அப்போதேசொன்னேனேதப்புவருமென்றுசொல்லி
என்வார்த்தைகேளாதேஇருந்தாயேஆரணங்கே
வெட்கங்கெடுத்தானேவிளங்கிப்பார்த்தானே
சிலபேரைக்கூட்டிவைத்துப்பற்றித்துகிலுரிந்தான்
மண்டலத்தார்முன்பாகமானங்கெடுத்தானே
பாகைவிரைபோட்டால்பயித்தங்காய்காய்த்திடுமோ
கத்திரிச்செடிபோட்டால்கஸ்தூரிப்பூத்திடுமோ
மரமல்லிசெடியதுதான்குடமல்லிபூத்திடுமோ
நாகத்தின்குட்டிக்குநல்லவிஷமில்லையோ
சென்னாய்க்குட்டியதுசீறுமல்விடுவதுண்டோ
என்றுமவள்சொல்லிஇருந்தாள்பெருந்திருவாள்
சிந்தைகலங்கிடவேதிஷ்டோதிரன்தேவி
மாரடித்துமங்கையரும்மண்மேல்பிரண்டழுது
மோதிரக்கையைமுகத்திலறைந்துகொண்டு
சாவேன்கெடுவேன்சமுத்திரத்தில்போய்விழுவேன்
மானங்குலைந்தபின்புயண்மேலிருப்பேனோ
புடவையவிழ்ந்தபின்புபூமியிலேதங்குவேனோ

என்றுமவள் அழுதாள் ஏலங்கருங்குழலும்
அங்குமொருதாதி அறிவுடையாளோடிவந்து
வாரியெடுத்துமடிமேலேதுக்தவைத்து

தாதி சீர்திருத்துகிறது.

பூணா கேசகத்தில்புழுதிபலதுடைத்து
ஆபரணந்தான்திருத்தி அழகாகசொப்பனிட்டு
கொப்புத்திருத்தியவள்கோர்வைகள்திருத்தி
அவிழ்ந்ததலைமயிரை அள்ளியவள்சொருகி
ஆச்சிநீர்கேளும்அடியேன்ஒருவார்த்தை
என்னாச்சிநீர்கேளும்என்னுடையநல்லவார்த்தை
மருமகள்பெற்றெடுத்தமதவானைக்கண்ணல்லோ
அவன்சுவயதுடைய அறியாதபாலகன்தான்
அவன்மேலேகுற்றஞ்சொல்லலாகுமோ என்னாச்சி
பாட்டியார்என்றுசொல்லிபார்த்தவிளையாடினான்
கிழபாட்டியென்றுசொல்லிசிரித்துவிளையாடினான்
கோபித்துக்கொள்ளாரோகொத்தார்குழலாரே
ஆறிவிடுமாறிவிடும்ஆச்சிநீஆறிவிடும்
தேறிவிடுந்தேறிவிடுந்திருவினையேதேறிவிடும்
என்றுமவளுரைக்கஏதுசொல்வாள்திருவினையும்
ஒருத்தனுமேவந்தாறுதக்கமியாள்தாதியரே
பலபேரைக்கூட்டிவந்துபற்றுந்துகிலுரிந்தான்
சேனைகளைக்கூட்டிவந்துசேலையவிழ்த்தானே
மானங்குலைந்தபின்புமண்மேலிருப்பதில்லை
இன்னமொருநாழிகைமேலின்னமண்மேலே
சாவேனெகந்தேவேன் சமுத்திரத்தில்போய்விழுவேன்
நாமக்குழலாளுந்தாதியவளேதுசொல்வாள்

திரியோதிரனுக்குசமாச்சாரந்தாதிகளுரைப்பது.

தேசத்தையாளுந்திரியனுக்குச்சொல்லுவோம்
அவனவர்க்குஞ்சொல்லி அவனதலையைவாங்கிடுவோம்
ஆறிவிடுமடிஆறிவிடும்ஆச்சிநீயாறிவிடும்
தேறிவிடுந்தேறிவிடுந்திருவினையேதேறிவிடும்
பட்டெடுத்துக்கட்டியபார்வீரர்தங்களைப்போல்
ஓட்டெடுத்துக்கட்டியக்கேளடிவாராள்தாதியவள்
எட்டடியுமலரடியாள்விட்டடிகளைடந்து
பத்தடியுமலரடியாய்பதிகடந்து
தெக்குதெருகாணடியேதகரோடும்வீதிவிட்டு
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாணடி
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கொலுவில்

சிங்காதனத்துக்கு முன்பாகத்தெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டத்தாதி திரும்பியெழுந்திருந்து
மேதிரமின்னை முடிமேலேகைதொழுதாள்
தேசத்தையாளுந்திரியோதிரன்பார்த்து
நீயார்பெண்ணேதாதி அறியவுரையுமென்றான்
யார்பணியுமல்லபெருமாள்திருப்பணிதான்
பேர்பணியுமல்லபெருமாள்திருப்பணிதான்
ஒருவர்பணியுமல்லஉம்முடையாற்பணிதான்
திஷ்டோதிரன்தேவிதிருவினையாள்தாதியென்றாள்
தேசத்தையாளுந்திரியோதிரன்கேட்டு
செண்டாடுமன்னன்திரியோதிரனேதுசொல்வான்
நீயிங்கேவந்தெனக்கறியக்கூறுமென்றான்
ஐயாவேநீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
என்னையாநீர்கேளும் இன்னமொருவார்த்தை
பேடைமயிற்கண்ணாள் பெருந்திருவாள்மாளிகையில்
நாலார்கந்திரளார் நூற்றொருவர்பெண்டுகளும்
கொம்பனைமாரெல்லாம் கூடிவிளையாடினார்கள்
திருவினைமாரெல்லாருஞ்சேர்ந்துவிளையாடினார்கள்
பந்துசுழலாடிப்பைங்கிளிமார்வீற்றிருந்தார்
அந்தச்சமயத்தில் அர்ச்சுனவீரியனும்
பாசத்திளவையன் படைகூட்டந்தன்னுடனே
ஓடமயிற்கண்ணாளும் உட்கட்டிற்போய்புகுந்தான்
திஷ்டோதிரன்தேவி திருவினையாள்நாயகியாள்
ஆடுங்கழல்பறித்தான் அம்மானைதான்பறித்தான்
பாடுங்கழல்பறித்தான் பள்ளாங்குழிபறித்தான்
கொம்பனையாளோடுமவன்கொஞ்சுங்கிளிபறித்தான்
பெண்பெருமாளோடுமவன் பேசுங்கிளிபறித்தான்
பாட்டன்விளையாடிப் பரியாசம்பண்ணாப்போல்
சிரித்துவிளையாடிசேலைகளைந்தானே
கொஞ்சிவிளையாடிக் கூறையவிழ்த்தானே
திஷ்டோதிரன்தேவிதிருவினைநாயகியும்
சாவேன்கெடுவேன்சமுத்திரத்தில்போய்விழுவேன்
செத்துமடிவேனென்றாள் சிலவழிந்துபோவேனென்றாள்
மாண்டுமடிவேனென்றாள் வைகுண்டஞ்சேர்வேனென்றாள்
இனியிருப்பதில்லையென்று ஏலங்கருங்குழலும்
அழுதுபுலம்புகிறாள் ஆனந்தவாழ்மாரி
அந்தவிசேஷம் அதுசொல்லவந்தேனென்றாள்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்தான்கேட்டு
சிந்தைகலங்கித் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
பச்சைமுகங்கருகிப் பால்முகம்வேறுபட்டு
வெட்கம்பெரிதாகிவேல்புருவக்கண்ணாளும்

துரியன்வெட்கி தலைகுனிந்தது.

தாமமுடியான் தலைகுனிந்துவீற்றிருந்தான்
அங்கிருக்குமன்னர் அரையர் துரையரெல்லாம்
கெக்கலிகொட்டிநகைத்தாரே மன்னரெல்லாம்
கைகொட்டித்தானகைத்தார் கட்டமுகரெல்லாரும்
துரியோதிரன் தம்பி துஷ்டோதிரன்தான்பார்த்து
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லுங்குருவியைப்போல்
பத்திபகாசம்பவளம்போல்கண்சிவந்து
நெற்றிப்புருவம்நெருப்பாயனல்பறந்து
மீசைதுடிக்கமுடிகள்பொறிபறக்க
சிந்தைதகலங்கிடவே துஷ்டோதிரனே துரைப்பான்
அர்ச்சுனனென்று செப்பதெல்லாம் ஆனந்தமாச்சுதோ
பார்த்தனவன் செப்பதெல்லாம் பிரியாசமாச்சுதோ
சிரிக்கவுடலெடுத்தோம் சீயென்னப்பெருத்தோம்
நகைக்கவுடலெடுத்தோம் நாயென்னப்பெருத்தோம்
அந்தவயதுடைய அர்ச்சுனனார் வீரியத்தை
அரைநாழிகொள்ளையிலே பல்லவரும்பார்த்திருக்க
அவன்தலையைநான்வாங்கிவருகிறேன்பாரென்று
அண்ணன்முகம்நோக்கி ஆனைமுகன்னதுசொல்வான்
ஒரு அக்ரோணிசேனையுடனேத்தமனைநீகொடுத்தால்

துஷ்டோதிரன்யுத்தத்துக்குப்போக அண்ணனைசேனைகேட்டது

தூதுரைக்கவந்தவிதாருங்கரனூர்பூமுடியும்
அந்தவயதுடைய அர்ச்சுனனூர்பூமுடியை
இருவர்தலையறுத்து இப்போதுகொண்டுவந்து
அண்ணனுடையபாதமதில் அடைவுடனேவைப்பேனென்றான்
சேதத்தையானதுரியோதிரன்தான்கேட்டு
செண்டாகிமன்னன்துரியோதிரன்தான்கேட்டான்
மெத்தமகிழ்ந்தானே வேல்பொருந்துங்கண்ணனும்
சந்தோஷமாய்சரீரங்கள்பூரித்து
தேகம்புளகித்துத்திருமனதும்பூரித்து
ஒரு அக்ரோணிசேனையுடனேத்தமனைத்தான்கொடுத்து
துஷ்டோதிரனுக்குச்சேதிகளையதுசொல்வான்
தூதுரைக்கவந்தவிதாருங்கரனூர்பூமுடியும்
அந்தவயதுடையஅர்ச்சுனனூர்பூமுடியும்
அரைநாழிகொள்ளையிலே அறுத்துவந்துசேரென்றான்
போய்வாருமென்று பொருந்தவிடைகொடுத்தான்
விடைபெற்றெழுந்திருந்தான் வேந்தர்பெருமானும்
சிந்தைதகலங்கிடவே துரியோதிரன்தானெழுந்தான்

கருணர்வேண்டிப்பயென்றுசொல்கிறது,

காஞ்சிகோட்டாளக்கருணாகரர்பார்த்து
திஷ்டேந்திரனைக்குச்சொல்வார் வார்த்தை
போகாதேபோகாதேபோயகலுபோகாதே
அப்பாதனைபயென்றுஅறுக்கு போகாதே
சரியானடையிலென்றுசன்னடைக்குப்போகாதே
ஜலநடைக்குப்புக்குள்ளடைழுக்கும்பி
மடர்வலுவையும்பெகாதேநீதிருவையும்பி
கலாபிவலுவையும்பேதலாதிருவையும்பி
ஆதிசிவன்சக்கரமும் அவர்வலுவையெத்தவன்பி
பரமனுடன்வாதாடிப் பாவதம்பேறுபெற்றவர்
பாதபதம்பெறுபெற்றுபார்த்தனுடபோரவன்சேர
அவர்களை லம்புத்தஞ்செய்யாராக்கூடாதிலேம்
போகாதேபோகாதேபிழைபோசபவக்துனிலேம்
சவைடைக்குப்போகாதேசனுரியங்காரிபிலேம்
என்றுசொல்லக்கர்னரவாதுசொல்வார் திஷ்டேந்திரன்
கருணைஉன்பேசக கேட்டோரென்றவன்றுந்தீசுருறு
காஞ்சிகோட்டாளுக்கருணாகரர்கேட்டு
சித்தத்துக்கற்பைதுசெய்தருளுமென்றுசொன்னார்
சொலுனைவிட்டுக்கேனவேமைசொற்றைபூவிநுனும்
காசிவனகோட்டாளுக்கருணர்பெருமாளும்
அரண்மனைபோழுகட்டுஅர்த்தப்புரத்தாண்டு
மாளிகைக்குதக்குடித்தரேமன்னவனும்
பஞ்சணைமெத்தைதலேடலொல்லொகாண்டார்கருணாறும்
இடபடிபாகஇவரிருக்கும்வேளையிலே

திஷ்டேந்திரன்யுத்தத்திற்குப்போகிறது

சிக்கைதலைக்கிடவேதிஷ்டேந்திரன்தானும்
அகர்-அக்குரோணிசேனைபடைகள்கைக்கொண்டுவளியானும்
சிக்கைதலைக்கிடவேதேர்மேலேறினான்
திஷ்டேந்திரனனேர்மேலேறினான்
ஒரு-அக்குரோணிசேனைபடைஉத்தமாகவந்தார்கள்
வடதிருவனன்னாடவலைசெழுகதிர
வடதிருக்காசிபிறதுகளிலமூக்க
அஞ்சாவதுண்டபதாக்கைனவிட்டுசேன்
போர்பொருத்தமோர்வென்றாடிகெடுத்தார்திருவ்
அவ்விதி திடக்கர் அழகாக
தேரோசெவியிதிசெத்துப்பைதான்ற
தென்னமரசசோலைத்திருத்தேறுதேரவினைசமா
மாமரச்சோலையிலேவந்தானேமன்னவனும்
திஷ்டேந்திரனவந்தேனென்றுசின்னவெடுத்தார்திருவ்

[illegible] சன்னடைக்குவந்தேனென்று [illegible]
[illegible] சன்னடைக்காக [illegible]
[illegible] பெரியபடி [illegible]
அந்தவையதுடைய அருச்சுனரும் [illegible]
[illegible] பார்த்தானந்தக்கிலக்குமுடியான்

பின்னை அருச்சுனன் யுத்தஞ்செய்கிறது

[illegible] பார்த்தான் [illegible] திருமுகத்தை
கொட்டிநகைத்தானே குலுங்கவிருபுஜமும்
[illegible] வீரியனும்
[illegible] அட்டங்கால்தான் துடித்து
[illegible] முடியானும் [illegible]
படிபடியென்றான் [illegible] அவ்வானே
[illegible]
[illegible] காலையைத்து
[illegible] தானேயேறினான்
அந்தவையதுடைய அருச்சுனவீரியனும்
[illegible] பார்த்தை
[illegible]
[illegible] சன்னடைக்குவந்தாயோ
[illegible] சன்னடைக்குவந்தாயோ
[illegible] சொல்லுகிறேன்
[illegible] வெல்லுவையோ
[illegible] நீசொல்லுதற்கு
[illegible] வீரியனே
[illegible] வீரியனே
[illegible] என்றான்
[illegible]
[illegible] நாண்
அந்தவையதுடைய அருச்சுனன்தான் பார்த்து
[illegible] இர்த்தான்

அருச்சுனன் பாயவனை நினைக்கிறது

[illegible]
[illegible] நமாள்வந்தருளும்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

வில்லெடுத்து நாரிபூட்டி [illegible]
விட்டானொருபாணம் [illegible] திரமன்றனுக்கு
[illegible]
மற்றுமொருகணையை [illegible]
[illegible]
திஷ்டோதிரன் பார்த்து [illegible]
மற்றுமொருகணையைத் [illegible]
அக்ரோணிசேனைகள் அடக்[illegible]
ஒருமிக்கப்பட்டார்கள் உத்தமனார் சேனைகள்
[illegible]
[illegible]
காமத்தைக்காட்டுவோரும் [illegible]
புறம்பைக்காட்டுவாரும் [illegible]
அஞ்சவைத்துடைய அருச்சுனனுந்தான் பார்த்து
மற்றுமொருகணையை [illegible]
இன்னஞ்சிலகணையைத் தொடுத்தானே இந்திரனும்
விட்டான் சிலகணையை [illegible] திரமன்றனுக்கு
மன்னன் திரவில் [illegible]
[illegible] திஷ்டோதிரன் பார்த்து

திஷ்டோதிரன் சொற்றது

[illegible]
கொலைகள் [illegible]
[illegible] திஷ்டோதிரன் [illegible]
அஞ்சவத்துடைய அருச்சுனனுந்தான் பார்த்து
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
தேருமுடைக்க [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
அஞ்சவைத்துடைய அருச்சுனனுமே [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

அப்போது அருச்சுனரும் ஆணையுடனே தான்சொல்வார்
போகாதே போகாதே [illegible] போகாதே
[illegible] போகாதே
[illegible] ஆணையுடனோடாதே
[illegible] ஓடாதே
என்னைவெல்லான் பெற்றெடுத்த கட்டளையோடாதே
உன்னையும் [illegible] கண்டாய்
[illegible] கண்டாய் இனி திரும்பிஓடாதே
[illegible] அந்தப்பயல் தானே

இந்திரன் - அர்ச்சுனனைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறது.

[illegible] அடியேனைக்கொன்றான்
[illegible] போகவென்றான்
தருமத்திருமேலிறைக்கமுடையா
அருந்தவயதானைய அருச்சுனர் தான்கேட்டு
[illegible] ஆணையுடனே சொல்வான்
[illegible]
என்னைக்கெலியாமல் ஏன்திரும்பிவோடுகிறான்
[illegible] வீரியனே
[illegible]

இந்திரனை அர்ச்சுனன் பன்னிவடிவாக்கி பட்டணமாக்கனுப்புதல்.

மானஞ்செலுத்தவேண்டும் மன்னவர்கள்மண்டபத்தில்
பங்கப்படுத்தவேண்டும் பாட்டனுக்கனுப்பவேதான்
என்றுமனதெண்ணி [illegible] அர்ச்சுனரும்
ஒன்றாக்கொடியதொருத்தான் உத்தமனார்வீரியனும
[illegible] அருச்சுனரும்
இந்திரனைக்காலை சிறுவன் அவன்பிடித்து
காலைக்கட்டுகைகட்டு கட்டியந்தகாவலனும்
[illegible]
[illegible]
பன்னிவடிவாகப்பார்த்தனேசோதித்து
[illegible] வடிவாகக்கொற்றவனைச்சோதித்து
என்னவென்றுசாபம் இடுகிறானர்ச்சுனனும்
கட்டவிழ்க்கவந்தொருகாவலனார் அத்தனையும்

இந்திரனுக்குச்சாபம்.

தச்சன்கருமான்மதிக்குறிப்பாச்சாரி
[illegible]
கட்டவிழ்க்கவந்தொரு கனமுள்ளவீரியரும்
[illegible] விட்டானே.
[illegible] கொண்டுபோகவென்றான்
[illegible] விட்டுவிடவேண்டுமென்று

தூதுவனைக் கானமுறத் தூக்கிடவே யென்றான்
நாலுபேர் தூதுவர்கள் கன்றுக்குத் தானெடுத்தார்
போய்வாருமென்று பொருந்தவிடை கொடுத்தான்
நாலுபேர் தூக்கிநடந்தார்கள் வீதியிலே
அந்த அந்த வீதிகளில் வாழுகின்ற மன்னவர்கள்
இதுவென்ன கோரமென்று எல்லவரும் ஓடிவந்து
கட்டையவிழ்த்தார்கள் காவலனார் வீரியர்கள்
குய்யோ முறையோ வென்று கூவினார் மன்னவர்கள்
ஐயையோ தெய்வமென்று அலறிப்புலம்புகிறார்
அந்தத் தெருதாண்டி மற்றொரு வீதியிலே
தச்சனகருமான் தரமறிந்த சிற்பாச்சாரி
மந்திரி பிரதானி மற்றுமுள்ள ராசாக்கள்
கட்டவிழ்க்க வந்தார்கள் காவலனார் வீரியர்கள்
தொட்டு அவிழ்த்திடவே ஓட்டிமிக நடந்தார்கள்
ஒரு-அக்ரோணிச் சேனையுடன் உக்கிரமாகப் போனார்கள்
குய்யோ முறையோ வென்று கூச்சலிட்டுப் போனார்கள்

திரியோதிரனம்பலத்தில் போய்விழுந்தது

தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன் சபையில்
அம்பலத்து வாசலிலே எல்லவரும் போய்விழுந்து
அங்கிருக்கு மன்னவர்கள் அனையர் துணையரெல்லாம்
புஞ்சிரிப்புக் கொண்டு குலுங்கக் குலுங்க நகைத்தார்
தட்டிநகைத்தார்கள் தாமமுடியார்கள்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன் பார்த்து
சிந்தைகலங்கி திடுக்கிட்டுப் பெயர்ந்து
பச்சைமுகங் கருகிப் பால்முகம் வேறுபட்டு
மன்னன் மனஞ்சலித்து மறுமம் வெளிவிடாமல்
தலைகுனிந்து வீற்றிருந்தான் தாமமுடியானும்
துய்யகளத்து நித்தது ரோணரவர் பார்த்து
அங்கிருந்த தூதுவனை யானைமுகர் தான் பார்த்து
காஞ்சிநாடாளும் கருணனைக் கூப்பிட்டென்றார்

தூதுவன் கருணனைக் கூப்பிடுகிறது.

தூதுவனுந்தான் கேட்டுத் தொழுதிரங்கித் தெண்டனிட்டு
அருளாளுமென்னையா அப்படிக்கே யாகுமென்று
எட்டடியு மோரடியாய் விட்டுமிக நடந்து
பத்தடியு மோரடியாய்ப் பற்றிவழி நடந்து
காஞ்சிநாடாளுங் கருணருக்குத் தெண்டனிட்டான்
தெண்டனிட்ட தூதன் திரும்பவெழுந்திருந்து
மோதிரமின்ன முடிமேலே கைதொழுதான்
காஞ்சிநாடாளுங் கருணரவர் கண்டு
காஞ்சிநாடாளுங் கருணரவர் பார்த்து
நீ யாருடைய தூதன் அறியவுரையுமென்றான்

[illegible]ருடையதா[illegible] யோனுந்தா[illegible]
அப்பலத்தார்தாதிரென்று அடிவணங்கிதண்டனிட்டான்
நீங்கிகேவக்கதைகளகரியக்கூறுமென்றான்
[illegible]யர்குலத்திலேதும்ராணைக்குருக்களும்
உம்மையன்றுக்குவரக்கட்டளைகளிட்டார்காண்
ஆரைகாப்பிப்பாகேஆழைத்தோடு வாருமென்றான்
வாருமையா[illegible]வென்று [illegible]தண்டனிட்டான்
[illegible]ரமகெசயிருக்குநாளானதுமே
நாளரியக்காரியங்கள் [illegible]டாநாயகனே
[illegible]
[illegible]காரியங்கள்வாய்திறந்துசொல்லுமென்றான்
அ[illegible] அடிவணங்கியேதுசொல்வானே
[illegible]கொண்டாற்தெரியாது
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]தண்டனிட்டான்
[illegible]பயனைப்படுகிறது
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]நின்று
[illegible]வருமென்றுசொல்லி
[illegible]சமயவருமென்றுசொல்லி
[illegible]நடந்திரே
[illegible]அமருக்குப்போனீரோ
அமருக்குப்போனிடத்திலே[illegible]கண்டீரே
[illegible]போனிடத்திலே[illegible]செய்தான்கண்டீரே
[illegible]கருணைவரு[illegible]
[illegible]ராகாவலனார்வீரியனும்
[illegible]வெளியானார்
[illegible]நடந்தார்
அவரை[illegible] அவரவர்போய்ச்சேர்ந்தார்
[illegible]இருக்கும்வேளையிலே
போர[illegible]புணக்கிரவீரியரும்
கா[illegible]கருணை[illegible]விட்டு
புணக்கிராதுற்சனை[illegible]கிறது.
மற்றுமொருவிதிர[illegible]புணக்கிரும்
[illegible]

[illegible]லையுள்ளமுதிலையும்மேடமேறி
மேனாக்களாக்குதவிக்கதவைத்தான்திறந்து
[illegible] கதவைத் [illegible]யும்
காவிப்படிமேலேறிகனக்கதிக்கேறி
[illegible]ழுப்படிமிதிக்குடையக்கிளியும்பார்த்திருந்தாள்
போரஞ்சாமன்னர்புலந்திரனார்வடிவை
அரையில்சொருகுமுகுரும்அம்பொன்னுரிராவும்
கக்கிச்சொருகுமுகுமச்சைக்கட்டுவுள்மருங்கும்
கச்சைகட்டுவுள்மருங்கும்களிவாயும்பேரழகும்
[illegible]
[illegible]
தக்கப்புகழுடைய தருமரிடமேனிகளும்
[illegible]
[illegible]
காமமுடியான்தருமளிடையழகும்
தாமமுடியான்சகாதேவன்பூமுடியும்
ஆறுபேர்தன்னழகைப்பெற்றுவந்தான்ஆணழகன்
அடியாருடன்பிறந்தநூற்றொருவரரசர்களை
எந்தனுடன்பிறந்தார்இளவிளையநூற்றொருவர்
நூற்றொருவர்ராசர்களும்இவனுக்குளடங்கேவ
[illegible]
காஞ்சிகாடாளுந்தனராஜேட்டலவே
ஈஸ்வரனைப்போலேயிருக்கின்றானிந்திரனும்
மன்மதனைப்போலேயிருக்கின்றான்மன்னவனும்
மாதுமணவாளன்மன்மதன்போல்தோணுது
[illegible]
மாதுக்கிசைந்தவன்காண்மணவாளன்பெற்றபிள்ளை

தாதிகள் ஆலாத்திசுற்றிக்காட்டுகிறது.

கண்ணேச்சண்கண்ணேச்சல்காவலனார்வீரியற்கு
[illegible] அருச்சுனனார்புத்திரற்கு
ஆற்குமொருதாதிஅறிவுடையாள்ஓடிவந்து
இன்றுமுறைபெற்றநாளென்றுசொல்லிதாதியவள்
முத்தினலாலாத்திமுப்பத்துநாறாயிரமாம்
பவளக்காலாலாத்திவேணநாறாயிரமாம்
வெள்ளியாலாலாத்திவேணநூறாயிரமாம்
கற்பூரஆலாத்திக்காட்டியந்ததாதிமார்
[illegible]
[illegible]
மேதாதைமயிலனையாள்துற்சனையாள்ஏதுசெய்வாள்

மருமகன்வரவுகண்டு பள்ளியறைசோடிக்கிறது

சாமக்குழலாள்தாதிமுகம்நோக்கி

மாதுமினை யன்னருவாளோடிவிளக்கு
பாவிடமெலாங்கமெல்லாம் பழியுடனேசடையினுள்
அமருல்லாதியர்கள் அகியுடைப்பாலோடிலக்கு
செல்லப்பெற்றோமென்று சுகறக்காயெழுந்திருந்து
கூடப்பெற்றோமென்று குப்பிட்டெழுந்திருந்து
பள்ளியறைமண்டபத்தைப்பைங்கிளியார்தான்திறந்து
எண்குலக்கொட்டத்திசையுந்தீந்தெளித்து
சாக்காச்சரைமெழுகிச்சந்தனத்தால்கோலமிட்டு
குங்குமத்தாலே குளிரத்தரமெழுகி
கட்டிலில்மெத்தைதனைக்கவிரித்துத்தறி
ஏழாம்பொன்பெற்றதிக்கிரவர்ணப்பட்டெடுத்து
இந்திரவர்ணப்பட்டெடுத்துஎங்குமலங்கரித்து
காம்பரித்தனுங்கலப்பூகட்டிலின்மேல்பரப்பி
பொன்னூல்திரைவளைத்துப்பூமாலைசூட்டினா
சன்னலிலேபன்னீரைச்சாடினரெத்திசையும்
குடங்குடமாய்ப்பன்னீரைகொட்டித்தெளித்தார்கள்
கெண்டிகையும்பூமலரும்வைத்தார் அழகாக
கிண்ணியிற் சந்தனமுங்கெண்டியில்நீருந்தான்வைத்தார்
கச்சாபக்கொல்லெந்தவைத்தார் கல்கிளிமொழிக்கு
சோடித்தோமச்சியென்றுதொந்திரங்கெடவடைவிட்டபான்
இப்படிக்காகயிலிருக்கும்வேளையிலே
போரஞ்சாமன்னன்புனக்திரனுமவீயருக்
அந்தத்தெருதாண்டிமற்றொருவீதியிலே
மறுதெருவீதியிலேவாராளோமன்னவனும்
மாலேறுகுதிரையாளும்மன்னவனும்வாராலே
நின்றால்பிரகாசிக்கும்சிமைவிமண்டபமும்
நடக்கல்நிலாவெளிக்கு சிங்காசமணிமண்டபமும்
பவளக்காலுக்கிறுக்கிப்பதிக்காதம்பக்கலிட்டு
முத்தாலேகால்கிறுத்திமுக்காதம்பக்கலிட்டு
சார்க்குப்பிரைத்துத்துப்பாசமுமாகவிட்டு
இப்படியாகஇருக்கும்நதவீதிகளை
போரஞ்சாமன்னன்புனக்திரனுந்தான்பார்த்து
யாருடையவீதியென்றுன் அவிக்குறமச்சான்

புனக்திரன்மாமனார்வீதிவருகிறது.

அங்கிருக்குமன்னவர்கள் அவாரபர் அன்னமெல்லாம்
கேட்டபுனக்திரற்குச்செல்லமாட்டாமல்
நின்றபுனக்திரற்குச்சொல்லவுமாட்டாமல்
நெஞ்சலர்ந்துதாவரண்டுவீக்கிமுக்கும்முடியா
பச்சைமுகக்கருகிப்பால்முகம்வேறுபட்டு
சிந்தைகலங்கித்திகைத்துமெய்யயர்ந்து
மன்னர்முகக்கருகிவார்த்தைகளைச்சொல்வார்

மாலேறுடையவனோ மாமன்மார் வீதியிலன்றோ
நல்லாக்காளவாளன் தாது தெருவிலே வீதியிலேயன்றோ

புலந்திரன் சபதங்கூறல்.

போனதுபோல மன்னர் புலந்திரனுமே தானுமே சொல்வார்
[illegible]
கோபித்துக்கண் சிவந்து சொல்லுக்குருகினையைப்போல
[illegible]
[illegible]
[illegible]
தேறுவழியில்லையோ தேங்கர்பெருமானே
[illegible]வழியில்லையோ வேங்கைப்பெருமானே
பின்னே கொண்றவீதியிலே போகலாமோமன்னவரே
[illegible] வீதியிலே வரலாமோமன்னவரே
[illegible]
சாமத்துக்குள்ளே தரங்கொள்வேனென்று சொல்லி
அரைசாமத்துக்குள்ளே அறுத்துவிடுவேனென்று
[illegible]
[illegible]
ஒட்டிகாலத்திலேபோல் இந்திரர் சின்னத்தை தாவி
[illegible] உலகதிர
ஒத்திருந்தாளை உடைத்தலே தாழ்க்க
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] புலம்பல்.

தோகைமயிலனையாள் நற்சடையாள் தான்கேட்டு
[illegible]
என்மா துக்குவாழ்வு வருமிதுவென்றிருந்தேன்
என் மங்கிலியம்போச்சே இந்த மண்மேலே நானறியேன்
தாலிபறிபோகுமென்று தாரணியிலே நானறியேனே
என்றுமனை அருகே ஏங்கிப்புலம்பிநாள்
மாலைமுடியாளும் மண்மேல்புரண்டழுதாள்
தாமரைமுடியாள் தரையில்புரண்டழுதாள்
ஆனந்தமாரியரும் அடித்துப்புரண்டழுதாள்
அங்கத்துசல்கேட்டு ஆனந்தவழிமாரி
கருநீலப்பூங்குழலாள் கலங்கி ஓடிவந்து
[illegible]
[illegible]
[illegible]

புறாமதேசத்தைப் புழுதிபலவுடைத்து

கலந்தாரி பிள்ளையை வரவழைத்தல்.

பட்டுத்துகிலாடை தொட்டுமேலுடுத்தி
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனைத்தானழைத்து
ஐயருக்குமுன்பாக அரசனைப்போகவிட்டு
மைந்தனைப்போகவிட்டு வார்த்தையறிந்திடலாம்
பிள்ளையைப்போகவிட்டு பேச்சியறிந்திடலாம்
ஆறிவிடும்ஆறிவிடும் ஆச்சியமோ ஆறிவிடும்
தேறிவிடுந்தேறிவிடும் தேவியரோ தேறிவிடும்
கருநீலப்பூங்குழலாள் கலந்தாரிநாயகமும்
அங்குமொருதாதியரை ஆசனத்தாளழைத்து
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனவீரியனை

தாதி அழைக்கிறது.

அவன்-யெங்கேயிருந்தாலும் எவ்விடத்திற்சென்றாலும்
அனைநாழிப்போதே அழைத்தோடிவாருமென்றாள்
அப்படிக்கேநல்லதென்று யானந்தவாழ்மாரி
போறாளவள்தாதி பொன்னாபரணமின்ன
பொற்பிறப்பக்கோல்பிடித்துப் போறாளவள்தாதி
தென்னமரச்சோலைத் திரும்பியந்ததாதியரும்
மாமரச்சோலைவந்து மன்னவனைக்கண்டாளே
உப்புகந்தமாடுகிற உத்தமனண்டைவந்து
அமுதுபொசிப்பதற்கு யாச்சியழைத்தாள்காண்
வாருமையாசுந்தரனே வந்தமுதுகொள்ளுமென்று
தூக்கிமடியில்வைத்து துருசாய்வழிநடந்தாள்
வீதியும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
தேரோடும்வீதி தெருவும்பலதாண்டி
தோகைமயிலணையாள் துற்சடையாள்பாலிவந்து
கருநீலப்பூங்குலழலாள் கலந்தாரிமுன்னேவந்து
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனரும்வந்தார்காண்

அர்ச்சுனர்க்கு போசனமிட்டு சிங்காரித்தல்.

அமுதுபடையுமென்றார் ஆனந்தவாழ்மாரி
கருநீலப்பூங்குழலாள் கலந்தாரிதான்கேட்டு
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனராசருக்கு
மஞ்சனீராட்டி மயிர்முடிந்துபின்போட்டு
ஈரமுலர்த்தி யிழைசேர்ந்தபட்டுடுத்தி
நனைந்ததுகில்களைந்து நாகரீகப்பட்டுடுத்தி
சீரானநெற்றியிலே திருநீற்றுக்காப்புமிட்டு
கமலத்திருமுகத்தில் கஸ்தூரிபொட்டுமிட்டு
ஐவரதுமோதிரம் அழகுபெறச்சாற்றினார்
வட்டப்பதக்கங்களும் மார்நிறைந்ததாழ்வடமும்
தாளிப்பதக்கங்களும் சன்னல்பின்னல்தாழ்வடமும்

தொப்புளின்மேலமாணிக்கம்வைத்தாளேசுந்தரற்கு
கொம்பில்சிறுதேனுங் கோதுபடாசர்க்கரையும்
மலையில்சிறுதேனும்மங்காளச்சர்க்கரையும
கூட்டிகுழப்பியந்த கொற்றவர்க்குஊட்டினாள்
தள்ளிப்பிசைந்துமந்த கார்வேந்தற்கூட்டினாள்
உண்டிபொசித்தபின்புஉத்தமற்குகையலம்பி
பொன்னினாற்றுப்பட்டு போர்த்தியவள்மூடி
மைந்தனைக்கொண்டுமடிமேலேகொண்டணைத்து
அருந்தவமுதுடைய அர்ச்சுனரேநீர்கேளும்
வெள்ளையவளநாடார்வந்தாராம்உங்களையா
உங்களையாருக்கிப்போது அதிசயமாய்ப்பேசி
மன்னவரைக்கூட்டி வரவழைத்துவாருமென்றாள்
அருந்தவமுதுடைய அர்ச்சுனனுந்தான்கேட்டு

அர்ச்சுனன் மாதாவுக்கு உத்தரவுகூறுதல்

மாதாவுரைகேட்டுமைந்தர்மனமகிழ்ந்து
ஆசியுரைகேட்டுஅனைவருஞ்சம்மதித்து
மடிமேலிட்டிறங்கி மன்னனவனேது சொல்வான்
கைகட்டிவாய்புதைத்து கட்டழகனேது சொல்வான்
ஆரிழையேகேளடி அம்மேயொருவார்த்தை
என்றனக்கினிகேளும் என்னுடையநல்வார்த்தை
ஐவர்கள்பட்ட அக்கிரமமுமறிவாய்
பஞ்சவர்கள்பட்டபரிபோகத்தையறிவாய்
பாசார்க்கவிக்கிரமார் நல்குருவரம்மாமிமார்
மண்டலத்தார்காணவே மன்னவரைத்தானழைத்து
சூதாடப்பஞ்சபாண்டவரை அங்கேவரவழைத்து
மாயச்சூதாடி மன்னருடைய மண்பறித்து
மானைத்துகிலுரிந்து மன்னவரைக்காட்டோட்டி
கோதைதுகிலுரிந்து கொற்றவரைக்காட்டோட்டி
பறக்கஉறக்கப்பசிவந்துஅலைமேபோக
ஒப்பருக்கமதுகள்ளர்காவல்தாருமுக்க
கவிந்தமரத்தருகில்கனைப்பறிகொண்டிருந்தார்
வெண்ணெயவளநாடான் வங்காசேயாமாகில்
தண்ணிரிமோதுநெடுவேர் நாமமுடியார்க்கு
அடைக்கமுமகற்றிவர் ஆனந்தமார்பனுக்கு
பொய்யாதிலைதீர்வர் பொய்கைவளநாட்டார்க்கு
உனதுஅம்மான்மார்செய்தஅக்கிரமங்களேகோளாய்
மாமன்மார்செய்தவஞ்சனைகள்நீயறிவாய்
அம்மான்மார்செய்தவல்லமைஅடங்கநமதாண்டபின்பு
மாமிமார்தாலியறுத்தபிறகாக
அத்தைமார்தாலியடக்குதம்அறுத்தபின்பு
ஐவரைவைத்தேதேடி அழைத்தோடிவாறதுவும்

[illegible] நுதல்.
[illegible]
[illegible]
அக்கினிக்கேன்றும் அடியெனுறுவார்த்தை
என்றுச்சிரிக்கவும் என்றுடையநல்வார்த்தை
நாலாக்கிந்திரனார் நாட்டினாரையெல்லாரும்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
காய்போதாலைப்பிடன்று வங்கிமனங்களர்ந்து
வனமாய்வனந்திரிந்தார் வையகங்கள் பாணதிய
நாட்டைத்துறந்தார்கள் நல்லபதியிழந்தார்
வீட்டைத்துறந்தார்கள் வேந்தர்களைவருமே
மனைத்துறந்தார்கள் உற்றபதியிழந்தார்கள்
[illegible]
தோராவடிவழகி துரோபதைநாயகியாள்
[illegible]
[illegible]
தேசத்தையாளுந் திரியோதனன்தானும்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
இப்பெரியவரிடம் எழில்பெரியசீமைகளும்
தன்னுடையனாகின் கர்ணர்மறையாதினைனும்
[illegible]
கல்விதன்றுசகுனித்தான் காமமுடியானும்
[illegible]
தாம்பூலம்பெற்றனே காமமுடியானும்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
மைத்துனனார் [illegible]
[illegible]
ஐவரில்லாவேளையிலே ஆண்மகன்வந்துநின்று
தோராவடிவழகி துரோபதையாள்தன்னுடனே

நல்லசகுனமாக நாயகிக்குத்தானுரைத்து
அவளையழைத்துப்போக வாமேசலைகள்செய்து
ஆயுதத்தைக்கிப்போட்டு ஆனைமுகன்தேரேறி
துரிதருடனேகத் தேசைகடத்தலுற்றார்
துரோபதையுந்தான்பார்த்து துடித்துமிகவெழுந்து
ஆயுதத்தைத்தானெடுத்து அன்றுவேவேல்மழுத்தான்
இந்தாருமாபுகன்னன் என்றழைத்தாள் துரௌபதையும்
மூன்றுபடியேறி செகுத்தமேலெமாமுமூலும்
அவளெட்டிக்கொடுக்கையிலே நடைகடத்திவிட்டான்
அப்போதுதுரௌபதையாள் அலறப்புலம்பினள்
ஐய்யோமுறையோவென்று கூச்சலிட்டுத்தானழுதாள்
கூச்சல்குரல்கேட்டு கொற்றவர்களோடிவந்தார்
அலறினசொற்கேட்டு ஐவர்களுமோடிவந்தார்
இவ்வுலகந்தானறியும் எம்பெருமான்தானறிவார்
மண்டலங்கள்தானறியும் மன்னவர்கள் தானறிவார்
சோலைமலருடைய சொக்கரவர்தாமறிவார்
உந்தன்மணவாளன் வந்தபெருங்கோலம்
கழுதையாய்ப்போகவிட்டார் கட்டழகர்வீரியர்கள்
பஞ்சவர்கள்பட்டதொரு பாடுகள்மெத்தவுண்டு
உங்களால்பட்டதெல்லாஞ் சொல்லிமுடியாது
உனக்குத்-தாலி சருகிறது எப்படிகாண்மாதயலே
எல்லார்தாலிகளை அந்திக்கறுத்தாலே
பாட்டியேஉன்தாலி பகலிக்கறுப்பேனென்றான்
தோகைமயிலனையாள் துச்சலையுந்தானகேட்டு

சின்னஅர்ச்சுனன்சொல்லைப் பாட்டிப்புலம்புகிறது

இதுக்கோதான்மன்னவனே இத்தனைபாடுபட்டேன்
மாலைமுடியாளும் மண்மேல்புரண்டழுதாள்
தாமமுடியாளும தரையில்புரண்டழுதாள்
சருகிலைப்பூங்குழலாள் கஸ்தூரியோடிவந்து
தொட்டிட்டுமாதர் துகிலால்முகந்துடைத்து
வந்துவிழுங்கண்ணீரை வெண்பட்டால்தான் துடைத்து

கஸ்தூரி தன்தாயார் துச்சலைக்குசமாதானங்கூறல்

அறியாதறியுமோ ஆணைந்தவாழ்மார்பா
இதற்குள்ளபாரப்புத்தி எங்கேசற்றானர்ச்சுனனும்
வையைவளநாட்டானுக்கு மனமுருகச்சொல்லிப்போம்
அறிவிடும் அறிவிடும் என்னுச்சிஅறிவிடும்
தேறிவிடும்தேறிவிடும் என்னுச்சிதேறிவிடும்
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனனைத்தான்பார்த்து
திருஷ்டிகழிட்டினள் தேனார்கருங்குழலும்
பூமியைக்கிள்ளியல்லோ பொருந்துவிடைகொடுத்தாள்
போய்வாருமென்று பொருந்துவிடைகொடுத்தாள

விடைபெற்றெழுந்திருந்தான் வேந்தர்பெருமானும்

ஆர்ச்சுனன் புறப்படுகிறது.

வீரமதயானை வெள்ளானைமேலேறி
முரசுகொட்டிட முதுகின்மேல்காலவைத்து
மதத்தலைமதகட்ட மதக்கானை ஏறினான்
மத்தகத்தைக்கட்டி மதயானை ஏறினன்
சரியானை ஏறினார் சரிவொத்தராஜாக்கள்
அருகானை ஏறினார் ஐந்துலட்சம்ராஜாக்கள்
பக்கானை ஏறினார் பத்துலட்சம்ராஜாக்கள்
மாமன்னரெல்லாரும் திக்கெட்டும் சூழ்ந்திருந்து
முன்னே முரசொலிக்க முன்னானைமேல் போட்டார்
பின்னே முரசொலிக்க பின்னானைமேல் போட்டார்
சிலமன்னரெல்லாரும் தேரின்மேலேறினார்
குலமன்னரெல்லாரும் குதிரையின்மேலேறினார்
பலமன்னரெல்லாரும் பல்லக்கிலேறினார்
அரசமன்னரெல்லாரும் ஆனையின்மேலேறினார்
பட்டர்புகழ் பதினெட்டுமந்திரியும்
செங்கங்காடிபுலி சேர்ந்துமுழங்கிவர
யாளிபுலிகாடி யருகில்முழங்கிவர
எத்திசைக்குமுடியார் ஏறினார்வாகனங்கள்

குடையின்சிறப்பு.

[illegible]குடைகள்
முத்துக்குடையாம் முழுமாணிக்கக்குடையாம்
[illegible]குடையாம்
பட்டுக்குடையாம் பவளநெடுங்குடையாம்
வச்சிரக்குடையாம் வைடூரியக்குடையாம்
எத்தனை சத்திரங்கள் எண்ணிறந்தகுடைகள்
சந்திரனை மறைத்தார்கள் சூரியனைக் காணாமல்
பக்கமறைத்தார்கள் பகலவனைக்காணாமல்
ஒற்றைக்குடைநிழலில் இருந்த புண்ணியனாம்
பூச்சக்கரக்குடையின் கீழிருக்குங்காவலனாம்
ஒத்தைக்குடைபிடிக்க உத்தமர்கள்தேர்நடக்க
பச்சைக்குடைகவிய பார்வேந்தர்தேர்நடக்க
பட்டுக்குடைகவிய பகலவனைக்கண்மறைக்க
முத்தின்குடைபிடிக்க ராசாக்கள்தேர்நடக்க
குடைகள்பிடித்திடவே கொற்றவர்கள்சூழ்ந்துவர
ஊதினான்சின்னம் உலகேழும்அதிர
ஊதினான்காளை வுலகுதலைதுமக்க
செம்பொன்குழற்காளை திசைசின்னமூதினனே
பொன்னிறக்காளை பொருந்தநின்றூதினன்

[illegible]

[illegible]

படம்விரித்துப்பிச்சைகேட்டுப் பாவாடைவாங்கிவந்தேன்
பாப்பாத்தும்பாப்பாத்தி போலவடிவெடுத்தேன்
அல்லியுடமாளிகையில் அங்கேவந்துதானமர்ந்து
இலட்சுமிகோண்பு கடந்திறேமபோது
குஷ்டரோகிவேஷங்கொண்டு கட்டினேனப்போது
அவளுடனிருந்துறத்துப் போய்ச்சேர்ந்தேனத்திபுரம்
அவளைவந்துமடேறார்த்த மைத்துனனென்றாகினேன்
அவளை மயக்கிமடவார்த்த மைத்துனனென்றாகினேன்
மெகம்பயின்மறடுக்க மின்னொளியாள்நாயகியை
தாலிகட்டிக்கொண்ட தனஞ்செயனென்றாகினேன்
வந்தமடவார்த்த மன்னவனென்றாகினேன்
பல்கையஞ்சேர்க்கண்ணாள் பவளக்கொடியாளை
மைந்தனுக்குத்தேர் வேண்டி வந்தேனவள்ராச்சியத்தில்
வேட்டைகளாடிவந்தான் வேல்பொருதுங்கண்ணாளும்
கட்டழகிகாமினியைக் கண்டுமயலானேன்
அன்னவடிவெடுத்து அவளைவந்தாலிபிட்டேன்
அவளை மாலையிட்டுக்கொண்ட மணவாளனென்றாகினேன்
தாலிதரித்த தனஞ்செயனென்றாகினேன்
காட்டுக்குப்போன துலகம் ஏறிப்போயிக்ரபடை
புட்பமலர்கொண்கேக்க புண்ணியனென்றாகினேன்
நாமமுடியான் நகுலனென்றாகினேன்
சாத்திரக்கொடிவேந்தன் சகாதேவனென்றாகினேன்
இவருடனிருந்து மூழ்க்கினைத்தானங்கனமே
திருதுழுமங்கடேவ வேந்தன்நடக்கலுற்றான்
வைத்தனன்சின்னம் உடமேமூலகமிர
வைத்தனன்காலை உடைந்துதலைசூழக்க
செம்பொன்னுற்காலை திசைவிளங்கவைத்தனன்
பொன்னிறுற்காலை திசைவிளங்கவைத்தனன்
அருச்சுனனார்போரிடுமென்று யாற்றுதுதாரைசின்னம்
விஜயனார்வாரேனென்று முரசுமுழக்குது
இவர்களும்வாரேனென்று யாற்றுதுதாரைசின்னம்
காதவழிக்கிப்பால் ஊதுதாரைசின்னம்
போருஞ்சாமன்னர் புலந்திராசாவும்
ஊதினசின்னத்தொனிகேட்டானுத்தமனும்

சின்ன தர்க்கமன் ஊதுகிறதாரை சின்னத்தைப்பொன்னு
மலைநாடானுடன் புலந்திரன் ஆலோசனைசெய்கிறது

மாயமுகம்நோக்கி மன்னவனுமேதுசொல்வான்
அம்மான்முகம்நோக்கி ஆணழகனேதுசொல்வான்
இவருடனிருந்து அடலாகமுழங்கிறதே
ஆர்வரவுமாமா அறியவுரையுமென்றான்
பொன்னுமலைநாடானும் அன்றுவுபமேதுசொல்வார்

மைந்தர்படையெடுத்து வருகிறார்மன்னவனே
பிள்ளைபடையெடுத்து வருகிறான்புல்லவனே
எதிர்போய்க்காணுமென்றார் எத்திலங்குபூமுடியார்
போரஞ்சாமன்னன் புனக்கிரருந்தான்கேட்டு
இவர்திசைநோக்கி யானைமுகன்தெண்டனிட்டான்
யானைவிட்டுக்கீழிறங்கி யானைத்தவாழ்மார்பன்

தகப்பனும்பிள்ளையும்யானைவிட்டிறங்கி எதிர்கொண்டுகொள்ளுகிறது.

காலாள்நடக்கலுற்றான் காவலனவீரியனும்
நடுவாகவாரானே ஞாயிறுதித்தாற்போல்
எட்டிநடைநடந்தான் எதிரேதிற்குஞ்சூரியன்போல்
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனருந்தான்பார்த்து
ஐயர்குறிப்பறிந்து அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
யானைவிட்டுக்கீழிறங்கி யானைத்தவாழ்மார்பன்
வீரமதயானை வெள்ளானைவிட்டிறங்கி
தோட்டமதுதிறந்து தொன்னைதைத்துபூவெடுத்து
மல்லிகைமுல்லை மருவும்மருக்கொழுந்து
பாதிரிமுல்லை பருத்ததொருசண்பகமும்
இருவாட்சிபுன்னை இசைந்ததொருகஸ்தூரி
சிறுமல்லிகுடமல்லி சேர்ந்ததொருபுஷ்பமெல்லாம்
பூவும்புதுமலரும் பொன்னாறுநூறட்சதையும்
பொன்னீருஞ்செம்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
வீசிநடந்தானே வேல்புருவங்களாறலும்
அய்யருக்கெதிரேவந்து அருச்சுனராசாவும்

தகப்பனுக்குப்பிள்ளை சாஷ்டாங்கிக்கிறது.

பன்னீரால்காலலம்பிப் பட்டாலடிதுவட்டி
வண்ணவண்ணபூமலரை விதவிதமாய்த்தானெடுத்து
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டான்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனவீரியனும்
நின்றானேபூமியிலே நெடுநேரால்நடுத்துவிழ
போரஞ்சாமன்னர் புனக்கிரவீரியனும்
ஏனென்றுகேளாமல் ஏறமுகம்பாராமல்
வாயைத்திறவாமல் மறுவார்த்தைசொல்லாமல்
மறுவார்த்தைசொல்லாமல் மரமாகிநின்றுவிட்டார்
என்னதும்எண்ணாது இந்திரவீரியற்கு
தோணாதுக்கோணாது தோகைநல்லாள்புத்திரற்கு
அந்துமொருநாதன் அருகாகவோடிவந்து

தூதர்பொன்னுமலைகாடானை அர்ச்சுனனுக்கு
அம்மானென்றுரைத்தது.

அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனர்க்குசொல்லுவான்

உங்கள்-அய்யருக்கம்மான் அவர்காணும்என்றுசொன்னான்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனருந்தான்கேட்டு
மோப்பிமகனுமே முன்னமேசொல்லொணாதோ
அறியாதபாலனுக்கு அப்போதேசொல்லொணாதோ
என்றுமவன்கோபங்கொண்டு எத்திலக்கும்பூமுடியை
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லும்புலிபதுபோல்
வேர்த்துவிரிவிரித்து விழிகள்சிவப்பேறி
அத்தனைகோபமெல்லாம அடக்கியொருபுறமாய்
பூவும்புதுமலரும் பொன்னறுகுஅட்சதையும்
பொன்னீருஞ்செம்பிலே பன்னீருங்கொணடுவந்து
பொன்னுமலைகாடாளும் அண்ணருக்கெதிரில்வந்து
பன்னீரால்காலலம்பிப் பட்டாலடிதுவட்டி
கொணடுவந்தபூமலரைக் குப்புதுமென்றுதான்சொரிந்து
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துத்தெண்டனிட்டு
அறியாதான்செய்தபிழை ஐயாபொருத்தருளும்
பார்த்தனவன்செய்தபிழை பாட்டாபொறுத்தருளும்
பொறுத்தருளவேணுமென்று பின்னொருகால்தெண்டனிட்டான்
இன்னம்பொறுக்கவென்று இனியொருக்கால்தெண்டனிட்டான்

பொன்னுமலைகாடான் அருச்சுனனை ஆசிர்வதிக்கிறது.

பொன்னுமலைகாடாளும் அண்ணா அவர்பார்த்து
பூரித்திருந்தோளும் பொன்னுபாணமின்ன
திரேகக்குளிர்ந்து இருதோளும்பூரித்து
உள்ளங்குளிர்ந்து உடம்பெல்லாம்பூரித்து
அருச்சுனராசனை அவருமேவாழ்த்துகிறார்
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வர்த்திப்பீருசதிருப்பீர்
நிற்பீர்நிலைதரிப்பீர் நீரரசையாளுடுவீர்
கற்பித்திரன்போலக் கலங்காதரசாள்வீர்
விற்பித்திரன்போல விளங்கஅரசாள்வீர்
மக்களைப்பெறுவீர் எதிர்த்தார்முடிபெறுவீர்
பிள்ளைப்பெறுவீர் பெருமாளைபோலிருப்பீர்
போருக்குப்போய்நில்லீர் பொழுதோடேவென்றிடுவீர்
வெள்ளறுகாரியிலே வீரபட்டங்கட்டிடுவீர்
ஆலேபோலேதழைத்து அறுகுபோல்வேரோடி
மூங்கில்போல்சுற்றம் முசியாமல்வாழ்ந்திருப்பீர்
வாழ்வீர்காணென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினார்
வாழ்வீர்காணென்று மனதாரவாழ்த்தினா
மைந்தனைக்கொஞ்சி எடுத்துமடியிலவைத்து
வருகவருகவென் வள்ளல்வருகவென்றார்
அதிகாரஅச்சுதரே அய்யாவருகவென்றார்
திருவருகபொன்வருக தேனேவருகவென்றார்

குடிகாரகொற்றவருமைக் கொண்டுவருகவென்றார்
சொக்கர்திருவாசலுக்குத் தூண்டாமணிவிளக்கே
கப்பலுஞ்சோங்குங் கரைதுறையுமுள்ளவனே
சங்கிலைறமுத்துஞ் சலாபமுடையவனே
ஐவர்க்குமநூற்றுவர்க்கும அழகானபேரமையே
அழகியசீர்கொம்பனையாள் அல்லியுடபேரமையே
ஐயாவருகவென்று அழைத்தார்மடிமேலே
மைந்தரைக்கொஞ்சி மடிமேலேகொண்டணைத்தார்
உச்சிமுகந்துபிள்ளை உள்ளங்காலமுத்தமிட்டு
பக்கங்கடவி பள்ளமாய்முத்தமிட்டு
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரவீரியர்மேல்
கண்சாடைகாட்டினார் காவலம்பூவிசியரும்
காட்டினசாடை யறிந்தந்தகாவலனும்
மடியைவிட்டுக்கீழ்குதித்து மன்னர்பெருமாளும்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனராசாவும
உரிந்ததொருசேலையது வுந்தமனுங்கைப்பிடித்து
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனார்முன்னேவந்து
ஐயாவின்பாதம் அடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
மன்னவனார்பாதம் வணங்கினான்மன்னவனும்
பொன்னுமலைநாடாளும் பேரழகிஅன்னவும்

பொன்னுமலைநாடான் புனந்திரனைபிள்ளையை
எடுக்கச்சொல்வது.

போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரற்குவதுசொல்வார்
வந்துபணிந்தவனை வாரியெடுக்காமல்
வாரியெடுக்காமல் வண்ணமடிவைக்காமல்
நின்றானருச்சுனரும நெடுங்கால்கடுத்துவிழ
மண்மேலேநிற்கையிலே மைந்தன்கால்நோகாதோ
பூமியிலேநிற்கையிலே பொன்னுங்கால்நோகாதோ
மைந்தரைக்கொஞ்சி எடுங்காணுமன்னவனே
பிள்ளையைக்கொஞ்சி எடுங்காணுமபுண்ணியரே
என்றுமவருரைக்க எதுசொல்வாரிந்திரரும்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரும ஆரணமருதுரெளபதையும்
மன்னர்பஞ்சபாண்டவரும மயிலனையாள்துரெளபதையும்
அவர்களெடுக்காதே அருங்குழந்தைதீண்டேனென்றான்
மன்னரெடுக்காதே மைந்தரைத்தீண்டேனென்றான்
புண்ணியர்கள்தீண்டாதே பிள்ளைஎடுக்கேனென்றான்
ஆச்சிமார்காணாதே அருங்குழந்தைதீண்டேனென்றான்
பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணாவுமேதுசொல்வார்
என்காணுமன்னவனே இந்தமதிவுந்தனுக்கு
மைந்தரைக்கொஞ்சி எடுங்காணுமன்னவனே
பிள்ளையைக்கொஞ்சி பிடிங்காணுமன்னவனே

புனந்திரன் சின்ன அருச்சுனனை எடுக்கிறது.

போரஞ்சாமன்னர் புனந்திருந்தான்கேட்டு
நாளதுகேட்டு நடுநாள்முகூர்த்தமிட்டு
தேனல்லோதாரான் திரைபெடுத்துதான்பரப்பி
தட்டோடேவெற்றிலையாம் சாதிக்களிப்பாக்காம்
கொத்தோடேவாழைப்பழங் கொண்டுவரச்சொல்லி
சாயரம்புமேனியனும் சர்க்கரைதான்வழங்கி
ஞாணிகள்பூமிகள் கடுகெனவேதானப்பண்ணி
நாமமுடியானுக்கு நாமகரணமபண்ணிவைத்து
அருச்சுனராசனென்று அவனுக்குப்பேருமுண்டு
ஐயாவருகவென்று அழைத்தாரே இந்திரரும்
அஞ்சுவயதுடைய அர்ச்சுனனுந்தான்பார்த்து

தகப்பன் பிள்ளையை ஆசிர்வதிக்கிறது.

வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வர்த்திப்பீருக்கிருப்பீர்
கீர்த்திதரிப்பீர் பிரசையாண்டிடுவீர்
கற்பித்தரான்போலக் கலங்காதரசாள்வீர்
விற்பித்தனான்போல் விளங்கவரசாள்வீர்
எனைப்பெறுவீர் எதிர்த்தார்முடிபெறுவீர்
பிள்ளைப்பெறுவீர் பெருமாள்பதம்பெறுவீர்
போருக்குப்போயிடுவீர் பொழுதோடேவென்றிடுவீர்
வென்றரனிலே வீரபட்டங்கட்டிடுவீர்
மாதர்களைமாலையிட்டு மைந்தர்களைப்பெற்றிடுவீர்
கன்னிகளைமாலையிட்டுக் காளைகளைப்பெற்றிடுவீர்
பெற்றிடுவீர்பெற்றிடுவீர் பிள்ளைபதினாறும
எதிரிகளைச்சங்கரித்து எல்லையரசாண்டிடுவீர்
மாற்றானைவென்றிடுவீர் வையகத்தையாண்டிடுவீர்
மதுரையரசாண்டு மனதாரவாழ்ந்திடுவீர்
ஆலைப்போற்றழைத்து அறுகுபோல்வேரோடி
மூங்கில்போல்சுற்றம் முசியாமல்வாழ்ந்திடுவீர்
வாழ்வீர்காண்என்று மனங்குளிரவாழ்த்தினார்
வர்த்திருப்பீரென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினார்
மைந்தருலாவாழ்த்தி மனங்குளிரவாழ்த்தினார்
வருகவருகவென் வள்ளால்வருகவென்றான்
திருவருகவெரன்வருக சீதேவிவருகவென்றான்
அதிகார அர்ச்சுனனே அப்பாவருகவென்றார்
குடிகாரகொற்றருமை கொண்டுவருகவென்றான்
அக்கத்துக்குள்ளே அமர்ந்திருக்கும்பாற்குடமே

சின்ன அருச்சுனனை புனந்திரன் கொஞ்சுகிறது.

சொக்கர்திருவாசலுக்கு தூண்டாமணிவிளக்கே
கப்பலுஞ்சேருங் கரைதுறையுள்ளவனே

சங்கின்றமுத்துஞ் சலாபமுடையவனே
ஐவர்க்குந்நூற்றுவர்க்கும் அழகானபேரமையோ
அழகிபசிர்கொம்பனையாள் ஆச்சியுடபேரமையோ
தோராவடிவழகி துரௌபதையாள்பேரமையோ
சோரவளங்கை சுபத்திரையாள்கண்மணியே
மின்னொளிக்குவற்ற விளக்குங்குலக்கொழுந்தே
நாககன்னிக்கண்மணியே ராசாக்கள்ரத்தினமே
பவளக்கொடியாட்குப் பட்சமுடையவனே
கோணுதமாதவத்துக் குந்திக்குருமணியே
ஐயாவருகவென்று அர்ச்சுனரைத்தாவெடுத்தார்
மைந்தரைக்கொஞ்சி மடிமேலேவைத்துக்கொண்டு
என்-ஐயன்சிறுகைத்தலத்தை யாரோடேயொப்பிடுவேன்
சினத்தார்கள்பூமுடியை செண்டாட்டமாட்டுங்கையோ
பகைத்தார்கள்பூமுடியை பந்தாட்டமாட்டுங்கையோ
மூத்தோர்கள்சொல்லை முடிமேலேவைக்குங்கையோ
இளையோர்கள்சொல்லை எடுத்தெறியுங்கைகளிதோ
என்-ஐயன்சிறுகைத்தளத்தை யாரோடேயொப்பிடுவேன்
தக்கப்புகழுடைய தருமரேவாருமையா
வெற்றிமதயானை வீமரேவாருமையா
பாசுபதம்பேறுபெற்ற பார்த்தரேவாருமையா
காமமுடியான் நகுலரேவாருமையா
தாமமுடியான் சகாதேவாவாருமையா
என்-ஐயன்சிறுகைத்தலத்தை யாருடனொப்பிடுவேன்
பச்சைமடல்விரியும்பாளைவிரிபூமணக்கும்
பாஞ்சாலமகாராசன் சுபமணப்பூப்பந்தலிலே
வில்லைவளைத்துமாலையிட்ட விஜயரும்நீர்தானோ
பாஞ்சாலிதன்னுடனே பந்தல்மணம்பொருந்தி
சுண்டுவிரல்பிடித்த சுந்திரரும்நீர்தானோ
அரசாணிசுற்றிவந்து அம்மிமிதித்தீரோ
அருந்ததிபார்த்தீரோ ஆனந்தவாழ்மார்பா
என்-மாதாவைமாலையிட்ட மன்னவனும்நீர்தானோ
துரோபதையைமாலையிட்ட சுந்திரரும்நீர்தானோ
என்னாச்சிமணவாளர் ஐவர்களும்நீர்தானோ
பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாள்நீர்தானோ
மதுரைக்குவந்திருந்து மங்கையரேமாலையிட்டு
அவளைமணம்புரிந்த ஆணழகர்நீர்தானோ
அல்லிமணவாளன் அருச்சுனரும்நீர்தானோ
சோரவளங்கை சுபத்திரையாளென்னாச்சி
சந்நாசிவேஷங்கொண்டு சடுதியிலேவந்திறங்கி
ஒண்டிரதத்தோடே வுத்தமியைக்கொண்டுவந்து
மயக்கமடைஆர்ந்த மணவாளர்நீர்தானோ

புளந்திரன்றூது.

மேகம்பயின்றெடுத்த மின்னொளியாளென்னாச்சி
மின்னொளியைமாலையிட்ட வேந்தனும்நீர்தானோ
நாகம்பயன்றெடுத்த நாககன்னிகையாச்சி
அந்தக்கன்னியைமாலையிட்ட காளையரும்நீர்தானோ
பொற்கலசமாமுலையாள் போகவதியென்னாச்சி
போகவதிக்கேற்ற புருஷனும்நீர்தானோ
பங்கயன்றீர்கண்ணாள் பவளக்கொடியென்னாச்சி
பவளக்கொடிக்கேற்ற பாண்டியனும்நீர்தானோ
எனாச்சிகளைமாலையிட்ட ஆண்மகர்நீர்தானோ
என்-பெண்பிறந்தகைத்தலத்தை எவரோடொப்பிடுவேன்

பின்னை அருச்சனன் குழந்தையில் பழகிய ஆட்டங்களை
தகப்பனுக்குமுன்பாக ஆடுகிறது.

அஞ்சுவயதுடைய அருச்சனரேநீர்கேளும்
நீ-யதிபாதகாலையிலே ஆச்சிபருகிருந்து
உன்-காச்சிப்பருவச்சாலை ஆடின ஆட்டமெல்லாம்
இந்திரனார்போலவே எனக்குமெள்ளகாட்டுமென்றார்
அருச்சனனார்போலவே பருவமெள்ளவாருமென்றார்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சனருந்தான்கேட்டு
மடியைவிட்டேயிறங்கி வந்துமெள்ளவதுசொல்வார்
மாரால்நகர்ந்து மண்மேல்தவழுவதும்
முன்னகர்ந்துபாய்கிறதும் பின்கந்துபாய்கிறதும்
தவழ்ந்துவிளையாடுவதும் தானேநடக்கிறதும்
எட்டிஎட்டிப்பார்க்கிறதும் எதிர்நடக்கிறதும்
தம்பிபறக்கிறதும் தப்பியோடுகிறதும்
பண்டிபடிக்கிறதும் பாலடிசனுண்ணுறதும்
போராஞ்சாபனைவர் புளந்திரனார்தனைப்பார்த்து
மைந்தாமுகம்பார்த்து சிந்தை கலங்கினார்
மைந்தனைவந்தணைந்து மனமுருகினார்

புளந்திரன் விசனப்படுகிறது.

காணேனேனாச்சி கண்ணைநிற்றாளானேனே
பாராமேனென்னாச்சி பாவியானானே
குன்றின்மேற்பெய்த மழையானாள்மாபாவி
குடத்திலேயிட்ட விளக்கானாளென்னாச்சி
காட்டிலேகாய்ந்த நிலவானாள்மாபாவி
கடலிற்கரைத்தப் புளியானாளென்னாச்சி
என்று-இந்திரனவன் இருகண்ணில்முத்துதிர்த்தான்
பொன்னுமல்லாடாளும் அன்னவளது சொல்வாள்
என்காணுமன்னவரே இந்தமதியுந்தனுக்கு
எந்தகருமம் முடியக்காண இந்திரனே
வந்துவிழுங்கண்ணீரை வெண்துகிலால்கண்துடைத்து

மைந்தரைக்கண் துடைத்து எங்காணுமன்னவனே
புத்திரரைக்கொஞ்சி எடுங்காணுமன்னவனே
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனுந்தான்பார்த்து
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனனைத்தான்பார்த்து

மறுபடியும் சின்ன அருச்சுனனை புனந்திரன் மடிமேல் வைத்து சேலைகளைந்தவரலாறு கேட்கிறது.

வண்ணமடிமேலே வைத்தார்புனந்திரனும்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனரேநீகேளும்
சேலைகளைந்துவந்தீர் யாருதுகாண் இந்திரரே
கூறையிதுயாருதுகாண் கொற்றவரேசொல்லுமென்றார்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனருமேதுசொல்வார்
ஐயாவேநீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
என்னையாநீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
திரியன்சபையைவிட்டுத் திரும்பிவருகையிலே
வெள்ளானைமேலேறி வீதிவருகையிலே
பேடைமயிற்கண்ணாள் பெருந்திருவாள்மாளிகைசென்றே
உள்ளேநுழைந்தேனே ஒருகோடிசேனையுடன்
திஷ்டோத்திரன்தேவி திருவினையாள்நாயகியாள்
தனியாகவீற்றிருந்தாள் தாமமுடியாளும்
அவளோடுகுழல்பறித்தேன் அம்மானமார்தான்பறித்தேன்
பச்சைகழல்பறித்தேன் பள்ளாங்குழிபறித்தேன்
கொம்பனையாளோடுமல்லோ கொஞ்சுங்கிளிபறித்தேன்
பெண்பெருமாளோடுமல்லோ பேசுங்கிளிபறித்தேன்
பாட்டன்விளையாடி பரியாசம்பண்ணிப்போல்
சிரித்துவிளையாடி சேலைகளைந்துவந்தேன்
ஆடம்பலத்தே அவ்வையார்சபைநடுவே
பேரம்பலத்தே பெரியோர்சபைநடுவே
ஆரணங்கைக்கொண்டுவந்து அம்பலங்களேற்றிவைத்தான்
துரோபதையைக்கொண்டுவந்து துரைகள்சபைநடுவே
சொல்லாதுஞ்சொல்லித் துயிலுமுரிந்தானே
பேசாதும்பேசிப் புடவைஅவிழ்த்தானே
அந்தவிசேஷம் அதுகொண்டுசிக்கையிலே
படைகூட்டகதனுடனே பற்றித்துகிலுரிந்தேன்
எதிராளிசெய்த இடும்பை நான்தீர்த்துவைத்தேன்
பங்காளிசெய்த பருவக்கொலைத்துவைத்தேன்
ஐயாவேவுந்தனுக்கு அடையாளங்கொண்டுவந்தேன்

சின்ன அருச்சுனன் அடையாளங்காட்டுகிறது.

இதோபாருமென்று எடுத்தான் துயிலாடை
போரஞ்சாமன்னன் புனந்திரனுந்தான்பார்த்து
குழந்தையைத்தானெடுத்து கொஞ்சிமடியில்வைத்து
எந்தன்குலம்விளங்க வந்துதித்தாத்தினமே

அடியேன்குலம்விளங்க வந்துதித்தவா ணழகா
என்று-கட்டியணைத்து கனிவாயைமுத்தமிட்டு
உச்சிமுகந்தபிள்ளை உள்ளங்கால் முத்தமிட்டு
பக்கந்தடவி பவளவாய்முத்தமிட்டு
அஞ்சுவயதுள்ள அருச்சுனரேநீ கேளும்
பகையாளிபேரில் படைவந்தாருங்களையா
எதிராளிபேரி லெதிர்த்துவந்தாருங்களையா
சினத்துப்படைநடுவே செல்வரிறந்தாரே
பகைத்தார்படைநடுவில் பாலரிறந்தாரே
முத்துமுடிதரித்த முடிமன்னர்பட்டாரே
அபிமன்னன் இறந்ததைப்பற்றித்தகப்பன்பிள்ளையைவிசாரிக்கிறது
ஆளப்பிறந்த அபிமன்னராசாவே
எடுத்தாரோகொண்டாரோ யிழுத்தெறிந்துபோனாரோ
உன்-னுச்சிகலர்ந்தாரி அழகாளோ தினனோ
பாலுங்குடிக்காளோ பாலமிர்தமுண்டாளோ
நிலத்திலப்படுத்தாளோ நீலப்பசுங்கிளியாள்
சிரித்துவிளையாடி யிருந்தாளோ வுன்னாச்சி
ஏதுகருமம் எனக்கொன்றுந்தோணவில்லை
அந்தவதிசயங்கள் அருச்சுனரேசொல்லுமென்றான்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனருந்தான்கேட்டு
மடியைவிட்டிறங்கிநின்று வந்தமெள்ளவே சொல்வார்
கைகட்டிவாய்புதைத்துக் கட்டழகனேதுசொல்வான்
சின்ன அருச்சுனன் தகப்பனுக்கு அபிமன்னன்வரலாறுரைப்பது.
அய்யாவேநீ கேளுமடியேனொருவார்த்தை
எனையாநீகேளும் பின்னுமொருவார்த்தை
பகையாளிபேரில் படைவந்தாரெங்களையா
தாமருமுடியான் துருத்தலையன்றன்னுடனே
காந்திகொடாருங் கர்ணனிடையாலும்
தாமருமுடியான துத்தலையனகையாலும்
முத்துமுடிதரித்த முடிமன்னர்பட்டாரென்று
ஆளப்பிறந்த அபிமனும்பட்டாரென்று
கொட்டினமேளங் குமுறிற்றுகைத்தலங்கள்
ஊதினுன்சின்ன ரறமிகமூலதிர
ஊதினசின்னத் தொனிகேட்டாளென்னாச்சி
ஆளப்பிறந்த அபிமன்னராசாவும்
கட்டமருவார்மார்பன் களத்திலேபட்டாராம்
மைத்துனரைக்கொண்டுவந்து மனைவியிடத்தில்சேருமென்றார்
தூதுவருந்தான்கேட்டு தொழுதிரங்கித்தெண்டனிட்டு.
ஆகட்டுமெனறுசொல்லி அப்படியேநல்லதென்று
நடந்தார்கள்தூதுவர்கள் நாலுதிக்குந்தானதிர

மெ

காரிகையாளுங் கர்ணகுருக்குத்தானுரைத்தார்
மல்லிதன்னரசமதித்தார் காடாளுங்கொற்றவசன்
கர்ணருக் குருவரும் கனக்கனிமேலோடிவந்து
செத்தவனைப்போலச் செத்துக்காயெடுத்துவைத்து
கலைக்காக்காளிகளில் கட்டமுகொண்டுவந்தார்
கருநீலப்பூங்குழலாள் அலங்காரிதான்பார்த்து
பஞ்சவர்ணத்திரித்தரித்த பல்லக்கின்மேல்வார்த்தி
காலுக்கொண்கைகட்டுங் கட்டியக்காவலர்க்கு
சொன்னசெத்தியிலே குருக்கட்குச்செப்புவிட்டு
கலந்திருமுகத்திற் கனத்தூசிபோட்டுவிட்டு
சாயாம்பூமேனியற்று சந்தனம்போட்டுவிட்டு
ஐவிரல்மோதிரம் அழகுபெறச்சாற்றினர்
பாசபதக்கம் பருமுத்துத்தாவடமும்
தாலிப்பதக்கமுஞ் சரப்பின்னல்தாவடமும்
மார்பிலணியச்சாற்றினர் மைத்துனரானவர்க்கு
பொன்னணிந்தபட்டை போர்த்தியிவள்முடி
உதிர்கெதிர்க்குள்ளு உத்தமிபாசென்றுச்சி
அருமைதப்பிரண்டழுதாள் ஆரணகுருவென்றுச்சி
பாதம்பிடித்தழுதாள் பத்தினியாளெனறுச்சி
அமிழ்ந்தகல்லழுதாள் ஆரணக்குருவென்றுச்சி
விதிபுதவிவைத்த விலைமோருக்காரமடியாள்
பாலுங்குடிக்கறியாள் பாலமுதுமுண்டறியாள்
வெள்புழுவுக்கண்ணோடும் வெற்பிலைதின்றறியாள்
நாலாரசேகிரளாம் நாற்பதுநூறுபெண்டுகளும்
காஞ்சிகோடாளுங் கர்ணராதம்பியரும்
தோகைமயிலன்னையாள் தற்சடைநாயகியும்
பட்டணத்திலுள்ள படைமன்னர்பெண்டுகளும்
ஐப்பசுலகந்தித்த அரசாணிதேவியரும்
கொம்பனையாரெல்லோருங் கூடிமிகவாழ்த்தார்
என்னுடன்தன்னுடனே அடித்துப்புரண்டழுதார்
கொம்பனையாரெல்லோருங் கூடிமெழுவுகொண்டார்
இருண்மைலாசெலவேலருந்து சேசெயழுவுகொண்டார்
நாணவிதிரிகரு விளையாடிவிட்டுவைத்தேன்
கருநீலப்பூங்குழலாள் அலங்காரிதானபார்த்து
இருடையார்புத்திரனே நீரற்றப்பார்த்துறிமென்றான்
ஆனந்தமாயாளுனை அடித்துப்புரண்டழுதேன்
வேல்புருவக்கண்ணுனை விழுந்துபுரண்டழுதேன்
கல்கத்திர்மாளிகையில் கண்ணீர்சோரோடவந்தேன்

குருடன் தடைகளில் அடித்ததை யின்னா அர்ச்சனன்
தகப்பனுக்குரைப்பது.

கொம்பனையாள்மாளிகையில் குருடனைநேடிவந்து

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

அபிமன்னன் [illegible] செய்தது.

[illegible] புறப்படக்கு
[illegible]
[illegible]
[illegible] புறப்படக்கு
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] புறப்படக்கு [illegible]

அபிமன்னன் [illegible] கொள்ளையிட்டது.

[illegible]
[illegible] கொள்ளையிட்டேன் அந்தப் புறப்படக்கு
[illegible] புறப்படக்கு
[illegible]
[illegible]
பாண்டியர் புறப்படக்கு [illegible]
ஒற்றவொரு பொழுது [illegible]
மற்றகடன் கழிக்கும் [illegible]

பெற்றகடனுங் கழித்துவிட்டேன் பரமனே பற்று
எனறுமலனுரைக்க இந்திரன்றானதைக்கேட்டு
புனக்கிரன் விசனப்படுகிறது.
நல்லவிரவு நடுச்சாமவேளையிலே
பாதியிரவு பதினெட்டு நாழிகையில்
காவிகாடாளுங் கர்னருங் காவல்விட்டு
சட்டிகத்தியாக்காத இடிமன்னர் காவல்விட்டு
அவன்கட்டடைகரான சோதிக்குங் காவலதுவழித்து
கனவிபிடுத்தோடிக் கவலிகினிலவந்தேதனே
மக்கையனைநால்லேசடி மந்தேவபிசென்றதுவே
கன்னிபருக்காலுங் கலக்குவினைபாடினது
கலக்குவினைபாடிக் காளினைப்பெற்றெடுத்தோம்
ஆளப்பிறந்த அபிமன்னராசாவும்
அருச்சுனனுடைய அர்ச்சனைப்பார்க்கவில்லை
பிள்ளைபிலவென்றுசொலலிப் பூரித்துக்கவடவில்லை
ஆளப்பிறந்த அபிமன்னராசாவும்
சிற்றப்பாவென்றுசொல்லி சிரித்துவிளையாடவில்லை
ஐயனென்றுசொல்லி யதியாவேனறுக்கவானும்
கொள்ளிக்கோபிள்ளை கொடிதுமகாதேவர்
என்றுசொல்லி மன்னவிருகன்ற்றழுதுநிற்கான்
பொன்மலைகாடான் புனக்கிரற்கு சமாதானஞ்சொல்லுகிறது.
எல்லாருமன்னவனே யிந்தவிபுத்தறுக்கு
வந்தகருமை முடியுங்காண்மன்னவனே
வக்துவிழுங்கன்னிகைவெலுந்துவிளாசானுன்னடைத்து
கொற்றவனுக்கோபமு குலைப்பெந்திக்கொண்டவர்த்து
மன்னவனுக்கோபம் வசப்படுத்தியானபின்பு
பிள்ளையைக்கொஞ்சி யதைப்புக்கானமனவனவரே
பொரஞ்சாமன்னன் புத்திரனுக்காலகேட்டு
அருச்சுனனுடைய அருச்சனைத்தானபார்த்து
வாரியெடுத்துமடிமேலேகொண்டினாரது
அருச்சுனனுடைய அருச்சனைக்கேளும்
புனக்கிரன் பிள்ளைக்குப்பாட்டை யதுவமபுனக்கிறது.
இன்னமுமெழன்றுகாசனெரடுபொழுதுமுதலுவனராலுவத
காலாறுக்குமுத ஆருதகாண்ராசசிபகள்
துாலக்கடுத்திளளர் மாற்றெறுருவர்புமுடியும்
காந்திராடாளுங் கர்னருடமுடியும்
தன்னைமனவான் தருசவேபன்முடியும்
சாமத்துரோதி சகுனியுடமுடியும்
இவர்பஞ்சபாண்டவர்க ளதனக்கிப்போட்டுமேலோர்
அக்கனிபேர்முடியும் கிள்ளியெறிந்திடுவோர
அப்போதுஅத்திபுரம் அட்க்கவுமம்முழுதுமாகாண்

மாற்றானைக்கொன்றுவிட்டு வையகத்தையாண்டிடலாம்
எதிரிகளைக்கொன்றாக்கால் இவ்வுலகமாண்டிடலாம்
அந்தமட்டுமென்னவரை ஆணையாகநீயிருந்தால்
யானையுந்தேரை யனுப்புமென்றார்வேந்தா
தாதிகளைக்கூட்டி யனுப்புமென்றார்வேந்தா
உடன்பாசறையும் அடிபிடித்துவாருமென்றார்
மாதாவும்நீயும் மதுரைவந்துசேருமென்றார்
அந்தவயதுடைய அருச்சுனருந்தான்கேட்டு

சின்ன அருச்சுனன் பாட்டியின்பேரில் சரசமுரைக்கிறது:

மதுரைக்குடையாளும் மகுடமுடியல்லியரை
காலைவந்துமாலைவிட்டேன் மறித்துவந்துகண்டதில்லை
தேடிவந்துமாலைவிட்டேன் திரும்பிவந்துகண்டதில்லை
முத்துப்படித்துறையும் மூழ்குமையுங்காணவேணும்
பவளப்படித்துறையும் பாண்டியர்கள்சிகனக்கும்
சப்பரப்படித்துறையும் கனக்குள்ளதெல்லாம்
அத்தனைக்குந்தனை பறிபடவேவேணுமையா
அவன்மதமேறியவேரன்காண் மன்னர்பெருமாளே
நாலும்வருவேனென்றான் இராசர்கள்வீரியனும்
கூடவருவேனென்றான் கொற்றம்போர்வீரியனும்
போரஞ்சாமன்னவன் புலந்திரனுந்தான்கேட்டு

புலந்திரன் சந்தோஷப்படுவது.

சந்தனுரைத்ததெல்லாம் மனதுமிகக்கொள்ளாமல்
குஞ்சிரிப்புக்கொண்டு குலுங்கநகைத்து
உடம்புருகுமிடமே யுக்கமருந்தானகைத்து
சந்தோஷப்பட்டுச் சரீரங்கள்பூரித்து
உள்ளங்குளிர்ந்து உடம்பெல்லாம்பூரித்து
உன்னதேபூரித்து உடம்பெல்லாம்பூரித்து
மைந்தர் முகம்நோக்கி மன்னவனுமேதுசொல்வான்
அருச்சுனனைத்தான்பார்த்து ஆணழகனேதுசொல்வான்
அல்லிகெறுவம் அடக்கவல்லையாமோ
அல்லியவளறிந்தால் ஆனந்தமாகிடுவாள்
என்மாதாவறிந்தால் மனமகிழ்ச்சிகொண்டிடுவாள்
அந்தவயதுடைய அருச்சுனரேநீர்கேளும்
அதுகாக்கவேதென்னன் சுந்திரபூமுடியே
வந்தவிடந்தன்னிலே வந்தனைநானழைத்து
அருச்சுனருக்குநான் அழைத்துமேபோனாலே
அவர்களுக்குமுங்களுக்கும் அர்த்தகலந்துநேர்ந்துவிடும்
மன்னவற்குமுங்களுக்கும் மாளாதபோராகும்
போராடிவந்தவன்தான் பிள்ளையையழைக்கலாமோ.

மல்லாடிவந்தவன் மைந்தனைப்பழிக்கலாமோ
அழைத்துக்கொண்டுபோக ஆகாதுமன்னவனே

சின்னஅருச்சனனுக்கு சமாதானஞ்சொல்லி
யானைசேனை பரிவாரங்கொடுக்கிறது

கல்லதனத்தாலே பிள்ளைமனந்தேற்றி
குளிர்ந்தமொழியாலே குழந்தைமனந்தேற்றி
கொடுத்தான்குமாரருக்கு கூடைவளைகாடு
கொல்லுங்குதிரைகளாங் கூவாலாமதம்புகளாம்
வெற்றிவேற்பெண்களிலே வேலையாறாயிரமாம்
பச்சைவேற்பெண்களிலே பத்தாறாயிரமாம்
கொடுத்தான்குமாரனுக்கு கூடைவளைகாடு
ஆனைபொருகோடி அலரிமன்னர்முக்கோடி
குதிரைபதுகோடி கொற்றவர்கள்முக்கோடி
ஒட்டைபதுகோடி முடிமன்னர்முக்கோடி
ஏறிவிளையாட எழிலானைபொன்னாலே
குந்திவிளையாட குதிரைகளும்பொன்னாலே
இத்தனையுந்தான்கொடுத்தா னிந்திரராசாவும்
போய்வாருமென்று பொருந்திவிடைகொடுத்தார்

சின்னஅருச்சுனன் தாய்வீடுவருகிறது.

விடைபெற்றெழுந்தாரே வேந்தர்பெருமாளும்
வீரமதயானை வெள்ளானைமேலேறி
வந்தவர்கள்பேர்களெல்லாம் வாகனஞ்சென்றேறினர்
அவ்வீதிவீதி நடந்தான் அழகாக
மற்றுமொருவீதி மன்னவனுந்தான்தாண்டி
கலந்தாரிமாளிகையில் கட்டழகன்வந்துநின்றான்
யானைவிட்டுகீழிறங்கி ஆனந்தவாழ்மார்பன்
யானையுஞ்சேனையும் அனுப்பிவிடைகொடுத்து
வாளுருவிக்கைபிடித்து வல்லயத்தைதோளிலிட்டு
ஒடமயிலகணனுமே உட்கட்டுபோய்புகுந்து
மாதாவின்முன்னேவந்து மன்னவனுந்தெண்டனிட்டான்
கருநீலப்பூங்குழலாள் கலந்தாரிதான்பார்த்து
வாழ்த்திவிடைகொடுத்து மாதாவுமென்னசொல்வாள்

கலந்தாரிபிள்ளையைவாழ்த்துகிறது.

வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வார்த்திருப்பீருக்கிருப்பீர்
நிற்பீர்நிலைதரிப்பீர் நீராசையாண்டிடுவீர்
கற்பதிக்கதூண்போலே கலங்காதராசாள்வீர்
என்னைப்பெருவீர் எதிர்த்தார்முடிபெறுவீர்
பிள்ளைபெருவீர் பெருமாள்பதம்பெறுவீர்
போருக்குப்போய்விடுவீர் பொழுதோடேவென்றிடுவீர்
வென்றகளத்திலே வீரபட்டங்கட்டிடுவீர்

பகைத்தார்கள்பூமுடியைப் பருந்தாட்டவாட்டிடுவீர்
நினைத்தார்கள்பூமுடியைச் செண்டாட்டமாட்டிடுவீர்
மாதர்களைமாலையிட்டு மைந்தரைப்பெற்றிடுவீர்
கன்னிகளைமாலையிட்டு காளைகளையீன்றிடுவீர்
பெண்களைமாலையிட்டுப் பிள்ளைகளைப்பெற்றிடுவீர்
பெற்றிடுவீர்பெற்றிடுவீர் பிள்ளைபதினாறும்
பதினாறும்பெற்று பெருவாழ்வும்வாழ்ந்திடுவீர்
மதுரையாறுகாதம் வாழ்மதுரைமுக்காதம்
அன்பத்தாறுகாதம் ஆண்டிடுவீர்ராச்சியத்தை
மதுரையைபரன்வந்தருள மைந்தர்களைப்பெற்றிடுவீர்
அத்திபுராணருதற்கு ஆண்பிள்ளைபெற்றிடுவீர்
ஆலிலைபோலேதழைத்து அறுகுபோல்வேரோடி
மூங்கில்போல்சுற்றம் முசியாமல்வாழ்ந்திடுவீர்
வாழ்வீர்களென்று மயமாரவாழ்த்தினார்
வாழ்ந்திடுவீரென்று மனமகிழவாழ்த்தினார்
மைந்தரைக்கொண்டு மடிமேல்கொண்டணைத்து

கலைக்காரி தன்பிள்ளையை தப்பவிடத்திற்போன செய்தியைக் கேட்கிறது.

அங்கவையுடைய அருச்சுனராசாவை
வையகத்தையாளவந்த மன்னர்பெருமானை
நேசமாவைத்த புகழ்பூபதியே
மூவர்க்குந்தேவர்க்கும் முதலானவனையே
மறிகொம்பனையாள் மணம்பட்டோனையே
தக்கபுகழுடைய தருமருடன்பிறந்தோனையே
வெற்றிமதயானை வீமனுடன்பிறந்தோனையே
அறிவுடைமன்ன அருச்சுனப்பெருமானையே
காப்புக்காரர் இடையர்கள்போனவனே
அறிவுடைமன்ன அருச்சுனனேதேவேசரும்
ஐயரைக்காணுதற்கு போனீர் ஆணழகா
உங்கள் ஐயனைக்கண்டதுவோ அதிசயஞ்சொன்னதுவும்
மனைவனைக்கண்டதுவும் வார்த்தைகளாடினதும்
ஒன்றுமொளியாமல் உத்தமரேசொல்லுமென்றார்
அங்கவையுடைய அருச்சுனருந்தான்கேட்டு
மடியைவிட்டுக்கீழிறங்கி மன்னவரேதுசொல்வார்

அருச்சுனன் மறுமொழிகூறல்.

கைகட்டிவாய்புதைத்து கட்டமுகமேதுசொல்வார்
ஆச்சிநீர்கேளும்படியொருவார்த்தை
என்னாச்சிநீர்கேளு மென்னுடையநல்வார்த்தை
ஐயனைக்காணப் போனேனே வாணழகி
ஐயரிருந்தார்களரையர்சபைநடுவே
ஐயரைக்கண்டு அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டேன்

தெண்டனிட்டவென்னை சேர்த்துமவரெடுத்தார்
மைந்தரைக்கொஞ்சி மடிமேலேகொண்டணைத்தார்
எந்தன்முகம்பார்த்து ஏதுசொலவாரிங்கிராரும்
சிற்றப்பாசெத்ததுவும சேதிதெரிந்ததுவும்
மாண்டுமடிந்ததுவுஞ் வைகுந்தஞ்சேர்ந்ததுவும்
ஆச்சிகலந்தாரியழுததுவுந்தின்றதுவும்
அத்தனையுஞ்சொல்லுமென்று ராணைத்தவாழ்மார்பன்
ஐவர்முகம்நோக்கி அடியேனுமேதுரைத்தேன்
ஆளப்பிறந்த அபிமருமபட்டதுவும்
முக்குமுடிதரித்த முடிமன்னர்காண்பதுவும்
சந்தனக்கட்டை தனிக்கட்டைதானடுக்கி
குங்குமக்கட்டை யடுக்கியந்தக்கொற்றவற்கு
கொள்ளிகள்வைத்துக் குடங்களுடைத்ததுவும்
ஒத்தவொருபொழுது சோறுண்டிருந்ததுவும்
அத்தனையுந்தானுரைத்து அடியேனுமவாரோனென்றேன்
மதுரைக்குஉன்னுடனே மன்னவனேவாறேனென்றேன்
அய்யாரதுகேட்டு ஆணழகரேதுசொல்வார்
நாலால்கடுக்கிளார் நூற்றொருவர்பூமுடியை
நூற்றொருவர்பூமுடியை நூறுங்க அடித்தபின்பு
வீமனார்தண்டாலும் விசையனார்வாளாலும்
விசையனார்வாளாலும் வெட்டிமடிப்பதற்கு
மூன்றுநாளுக்குள்ளே முடியுங்காண்மன்னவனே
மூன்றுநாளார்பொழுது முடிமன்னராளுவது
காலாகாள்எங்களது ஆகுதபாருச்சியங்கள்
ஆனையுஞ்சேனையும் அனுப்புகிறேனென்றுசொன்னார்
ஆச்சியும்நீயும் அடிபிடித்துவாருமென்று
ஏறிவிளையாட எழிலானைத்தான்கொடுத்தார்
குந்திவிளையாட பொன்னானைத்தான்கொடுத்தார்
அம்மானார்பந்துகளும் அக்கனையுந்தான்கொடுத்தார்
போய்வாருமென்றுசொல்லிப் பொருந்தவிடைகொடுத்தார்
விடைபெற்றுமீண்டுவந்தேன் வேந்தாபெருமானும்
இதுதான்புதுமைகண்டீர் எழில்விஜையன்மருமகனே
போனஅதிசயங்கள் புதுமையிதுகாணும்
என்றுமவருரைத்தார் இந்திரனாரச்சுனரும்
கலந்தாரிதான்கேட்டு கட்டழகிமனமகிழ்ந்து
இப்படியாக யிவரிருக்கும்வேளையிலே
போரஞ்சாமன்னர் புலந்திரராசாவும்

புலந்திரன்திரியல்வீதிவருகிறது.

அந்தத்தெருதாண்டி மற்றுமொருவீதியிலே
மற்றுமொருவீதியிலேவராமேராயிங்கிராரும்
ஊதின்சின்னம் உலகேழுலகதிர

ஊதினன்காளை உலகுசலிக்குமுக்க
செம்பொன்னற்காளை திசைவிளக்கவூதினன்
பொன்னினற்காளை பொருந்தவேயூதினன்
வையைவளநாட்டான் வக்கேதமெனவூதினன்
வளநாடிப்புத்திரன்காண வந்தேமெனவூதினன்
ஊதினவொலைத் தொனிகேட்டாளுத்தமியும்
பஞ்சவர்கள்தாதியரும் பைங்கிளியாள்தான்கேட்டு
மஞ்சள்துகில்களைந்து மற்றொருதுகிலுடுத்தி
வெல்பொருதுங்கண்ணாளும் வெள்ளைத்துகிலுடுத்தி
வீதியும்வீதி தெருவும்பலசாலை
போரஞ்சாமன்னர் புணக்கிரனார்முன்னேவந்து
யானையின்முன்னேவந்து அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டாள்
போரஞ்சாமன்னர் புணக்கிரனார்தான்பார்த்து

பஞ்சவர்தாதி புணக்கிரனைக்காணுகிறது.

பஞ்சவர்கள்தாதியென்று பாண்டியனுக்காளாயிருந்து
ஐவருடதாதியென்று ஆணமுகனுக்காளாயிருந்து
ஆடையும்பொன்னும் அனுப்பவேகாணவிருந்து
செல்வமும்பொன்னும் கொடுத்தனுப்பவேயிருந்தோம்
துக்கம்பெரிதானேனும் துன்னிலங்களனானோ
இசைபெரிதானேனும் வெல்புருவங்களனானே
அனந்தல்பெரிதானேனும் ஆனந்தவாழ்மாரி
உத்தமனேகேள் துக்கமென்ன வந்தயிளநாதியரே
உத்தமனுக்குதுக்கம் இருக்குதளமுந்திரமா
தாமக்குழலாளே தாதியவளேசொல்வாள்
ஆளுமதுரைவிட்டு அந்தப்புரமேத்தவென்ன
செங்கோல்மதுரைவிட்டு தேசமவன்றுசேர்ந்ததென்ன
வந்தவகைபோது மன்னவரேசொல்லுமென்றாள்
ஏனவந்தீரென்றிரோ வெளக்கமிடச்சொல்லுமென்றாள்

புணக்கிரன் தாதிக்குச் செதியுரைப்பது.

போரஞ்சாமன்னர் புணக்கிரனுமேதுசொல்வார்
பொரப்பாபாரப்பா பெரியப்பாதங்களுக்கு
ஐவரையரும் ஆயிவசத்தாரும்
வேந்தர்பெருமாளும் வெளிமண்டபஞ்சேர்ந்து
விடையருளவிட்டார்கள் வேந்தர்பெருமாளும்
தீன்னிலங்களனாலும் துதுரைக்கவந்தேனென்றான்
தாமக்கருங்குழலாள் தாதியவள்கேட்டு
முன்னேயும்பூசை முடிந்தயிருக்குதே
முத்துமுடிபாண்டியனும் பட்டமிருக்கையிலே
இப்பவும்பூசை பெறும்பினார்பஞ்சவர்கள்

அரசாளுங்காந்திரன் அறிவழிந்தாளாளுங்கள்
வையகத்தையடாண்டுப் [illegible]
இப்போதும்பிள்ளை தந்தை [illegible]
மாக்குன்படை நடுவே [illegible]
எதிரிபடை நடுவே இந்திர [illegible]
என்றுமவளுரைக்க ஏறுமிசைவாரிக்கிரரும்
ஐவரையும ஆழிவசந்தரரும
அவர்கடகேதெரியாது நமக்கு [illegible]
என்னைப்பெற்றதாளை [illegible]

• புனந்திரன் தானவந்த [illegible] தூரியனுக்குச்
சமாச்சாரஞ்சொல்லச்சென்றது.

தாதிஅவள்கேட்டு தானவனைக்கண்டு [illegible]
அருளாளுமன்னையா அப்படியே [illegible]
சொல்லப்பெற்றேனென்று [illegible]
கூறப்பெற்றேனென்று [illegible]
எட்டடியுமலோடியாய் விட்டுமிகநடந்து
பத்தடியுமலோடியாய் பத்திவழிநடந்து
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரனருகே [illegible]
சிம்மாசனத்தருகே சென்று [illegible] தெண்டனிட்டாள்
தெண்டனிட்டதாதி [illegible]
மோதிரமின்ன முடிமேலேகைதொழுது
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்பார்த்து
நீயார்பெண்ணே தாதி [illegible]
தாமக்குழலாளுந் தாதி [illegible]
பாரமதயானை பஞ்சவர்களொருக்கும
உருவமதயானை உத்தமர்களொருக்கும்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்க்கும [illegible]
பஞ்சவர்களொருக்கும் [illegible]
உத்தமர்களொருக்கும் [illegible]
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கேட்டு
நீயிங்கேவந்ததென்ன [illegible] சொல்லென்றாள்

தாதி சேதியுரைப்பது.

தாமக்குழலாளுந் தாதியவளேதுசொல்வாள்
ஐவர்கள்பெற்றெடுத்த அழகான [illegible]
பஞ்சவர்கள்பெற்றெடுத்த பாண்டவர்கள் [illegible]
பாசுபதம்பெருபெற்ற பார்த்தருடபுத்திரனாம்
அழகியசிங்கொம்பனையாள் அல்லிதிருமகன்காண்
ஆறுபிராம்பாண்டியற்கு அழகான பேரனுமா
இவருக்கும்உங்களுக்கும் அருமையுள்ளபுத்திரன்காண்
பேரப்பா பாரப்பா பெரியப்பா உங்களுக்கு
தன்னிலக்கண்ணாளா [illegible]

புத்திரர்கண்டீட அரசுமை புகழ்ந்துரைக்கவந்தேன்காண்
தேசத்தையாளுந் திரௌபதியேகேள்
மருட்டுமுடியனைகளி மன்னவரைச்சாய்த்திருந்தான்
பாரிலொருவியான பாஞ்சாலியாய்த்தானிருந்தான்
தாமக்குழலாளுந் தாதியவள்பார்த்து
தாதியமுறைபாடியானவித்துரைப்பது.
தேசமுடிமன்னனுக்கு நிகரில்லையென்றுரைப்பான்
பரிடல்லாம்பாலன் கருப்பொருளாமவளிக்கும்
நிலவோங்கு நிலவினொளிக்குறணி
வரிக்கோலமிகவேப்போன வண்ணக்கரையுடையான்
சித்தர்திருப்பாலன் மாயவசிவனைப்பான்
புத்திரர்கண்டீட அரசுமைபுகழ்ந்துரைக்கவந்தேன்காண்
தங்கவிட்டமேலென்று இவ்வகைக்கைவிடாமற்றான்
தேசத்தையாளுந் திரௌபதிதான்கேட்டு
மருட்டுமுடியனைகளி மன்னவரைச்சாய்த்திருந்தான்
பாரிலொருவியான பாஞ்சாலியாய்த்தானிருந்தான்
தாமக்குழலாளுந் தாதியவள்பார்த்து
தேசமுடிமன்னனுக்கு நிகரில்லையென்றுரைப்பான்
பாலன்சிரசு பணைத்தார்முடியறிவான்
தேவனிருந்தான் திரைதார்முடியணிவான்
தங்கவிட்டமேலென்று இவ்வகைக்கைவிடாமற்றான்
தேசத்தையாளுந் திரௌபதிதான்கேட்டு
திரௌபதைகோபித்து கன்னரையறுத்து
சிரசாக்கினை செய்யச்சொல்வது.
கோபித்துக்கனல்விழித்து கேசவனுக்குநிகர்ப்போல்
பத்தியாகும் பவளம்போல்கண்சிவந்து
கட்டாரத்தணியுங் கதிர்போல்கண்சிவந்து
முன்னுதிப்பர்கனல்சிவந்து மேகமதிரைப்பாய்
சூரியமண்டலத்தைக் கிட்டச்சுவாலமாய்
கருணைமுகம்நோக்கி கட்டுறக்கேட்டுச்சொல்வான்
காஞ்சிநாடாளுங் கருணர்பெருமானே
வேசத்தைத்தீர் வினையில்லாதவன்றான்
மந்திரம்பதமாற்றிப் போகின்றான்காவலிலே
தாமக்குழலாளுந் தாதியவள்கேட்டு
பேராசுசானமைன் புலேந்திரனைவாரீரோ
உங்கள்தலையுடைக்க வந்ததுகாணம்மா
சொல்லியவள்கட்கான கட்டாப்புத்தாதியவள்
எட்டடியுமெனவாய் விட்டுவிலகிநடந்து
பத்தடியுமெனவாய் பதறிநடந்து
போராசுமன்னர் புலேந்திரனைமுன்னேவந்து
தாதியிறங்கிநின்று அரசவைக்குத்தெண்டனிட்டாள்

தெண்டனிட்டதாதி திரும்பவெழுந்திருந்து
மோதிரமின்னை முடிமேலேகைதொழுதாள்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருக்காலைபார்த்து
போய்வந்தகாரியங்கள் புதுமைகளதனையும்
என்னைப்பெற்றதந்தையர்கள் என்னென்னசொன்னார்கள்
ஒன்றுபயொளியாமலுத்தமியேசொல்லுமென்றார்
தாமக்குழலாளுந் தாதியவளேதுசொல்வாள்
உன்னைப்பெற்றதந்தையரும் செத்தபிணமாகிறார்
சொன்னதெல்லாந்தானேகேட்டு சிறையிலடையுமென்றார்
கட்டழகாபெண்களுக்கு கால்விலங்குபோடுமென்றார்
அந்தவிசேஷங் அதுகேட்டுவந்தேனென்றாள்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனுமேதுசொல்வார்

புனந்திரர் ஜாதகத்தைத்தானுரைப்பது.

மூன்றுநாளார்பொழுது முடிமன்னராஜாவலு
நாலாநாள்நம்மது ஆகுதுபார்ராச்சியங்கள்
பார்த்தனைகையம்பாலே படுவதுநிச்சயங்காண்
வீமர்கையம்பாலே வேந்தர்மடிந்திடுவார்
மன்னர்கையம்பாலே மாண்டிடுவாரெல்லோரும்
தருமருக்குமிப்போது சனியொழிந்தது
வீமருக்குமிப்போது விடுதிலொழிந்தது
ஐவருக்குமிப்போது அதிர்ஷ்டகாலம்
மாதுமயிர்முடிக்க நாளாச்சுமங்கைபரே
கோதிகுழல்முடிக்க நாளாச்சுமங்கைபரே
பதினியாள்சாபம் பலித்ததுஇவர்களுக்கு
உத்தமிபாள்சாபம் உடனேபலித்தது
சிறையிட்டயிந்திரனும் குறைவிட்டுத்தானழுதான்
காலனுமுயரவந்து சடுகாடுவென்றானே
எமன்உயரவந்து இங்கேவாவென்றானே
இன்னஞ்சிலகால மிருந்தரசையாளாமல்
நாளைதெரியுதுகாண் ராசர்படைபோறதெல்லாம்
பின்னைதெரியுதுகாண் மன்னர்படும்பாடு
ஆரணங்குதாதியரை அரண்மனைக்குச்செல்லுமென்றார்
மாதரிடதாதியரை மாளிகைக்குச்செல்லுமென்றார்
போகவிடைகொடுத்தார் பொன்னுரபுனந்திரனார்
விடைபெற்றுத்தாதியரும் மாளிகையிலபோய்புகுந்தாள்
அங்கேவிடைபெற்று அரண்மனைச்குப்போய்புகுந்தாள்

புனந்திரன் வார்கொள்ளிவாசலுக்கு வருகிறது.

போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனாவீரரும்
அவ்வீதிவீதி நடந்தாரழகாக
மற்றுமொருவீதி தாண்டியந்தமன்னவனும்
வாசலணிகாக்கின்ற வார்கொள்ளிவீதிவந்தார்

வாசல்படிகாக்கின்ற மங்கைநல்லாளாரடீ
அடியடிதாதியரே யப்பாலேநில்லுமென்றார்
வாழ்பாண்டிநாட்டார்க்கு வழிவிட்டுநில்லுமென்றார்
வையைவளநாட்டார்க்கு வழிவிட்டுநில்லுமென்றார்
வாசலணிகாக்கின்ற வார்கொள்ளி தானேகேட்டு
யாராணுமன்னவனே யப்பாலேநில்லுமென்றாள்
ஏவராணுமன்னவனே யிங்கேவராதேயென்றாள்
அரண்மனையார்உத்திரவு அப்படிக்குச்சொன்னார்கள்
உடைகொண்டராசாக்கள் உள்ளேவிடாதேயென்றார்
திரியோதினனருகில் சென்றுவருமளவும்
ராசர்திருமுகத்தைக் கண்டுவருமளவும்
உத்திரவுபெற்றுவந்து உங்களுக்குவழிவிடுவேன்
அந்தமட்டுநில்லுமென்றார் ஆரணங்குபோய்நடந்தாள்

வார்கொள்ளிதிரியனை உத்தரவுகேட்கப்போகிறது.

எட்டடியுமோரடியாய் விட்டுமிகநடந்து
பத்தடியுமோரடியாய் பற்றிமிகநடந்து
ஒட்டிப்பெருகவேயாய் ஓடிவந்தாள்தாதியரும்
ஆடம்பலத்தில் அவ்வையார்சபைநடுவே
பேரம்பலத்தில் பெரியோர்சபைநடுவே
திரியோதனன்முன்னேவந்து சொல்லுவாளொருவார்த்தை
பெரியோர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
உமக்குமொருஐயாண்டி எனக்குமொருமூவாண்டு
மூன்றுவருஷமதாய் முடிமன்னர்வாசலிலே
இந்தவருஷமதாய் அணிமன்னர்வாசலிலே
வாளொழுந்துகைக்கொடுத்து வாசலிலேநின்றுமென்றீர்
சத்தியைக்கைக்கொடுத்து தலைவாசல்தாருமென்றீர்
அன்றுமுதலின்றளவும் அணிவாசல்காத்திருந்தேன்
காணாதநாட்டியெல்லாம் கண்டேனெடுகொளாய்
பாராதநாட்டியெல்லாம் பார்த்தேனெடுகொளாய்
வண்டத்துராசாக்கள் வாராதபேருமில்லை
இணையுள்ளராசாக்கள் செல்லாதபேருமில்லை
காணுராசரெல்லாம் கண்டேனிந்தவாசலிலே
முடிபோடுமுடிநெருக்கும் முடிமன்னரம்பலத்தில்
தங்கமுடிநெருக்கும் தார்வேந்தரம்பலத்தில்
அப்பெரியமன்னரெல்லாம் அடியென்றுசொன்னதில்லை
அடியென்றடித்தவர்கள் ஆருமில்லைவையகத்தில்
வாடியென்றுசொன்னவர்கள் யாருமில்லைவையகத்தில்

வார்கொள்ளிதிரியனுக்கு புளந்திரனுடைய பராக்கிரமங்கூறல்,

அவன்- அடி அடியென்றானே அண்டமதிர்ந்துவிழ
பிடிபிடியென்றானே பிண்டங்கலங்கிவிழ.

பார்த்தால்பிராயம் பதினறுங்காணவில்லை
எண்ணுல்பிராயம் இருபதுங்காணவில்லை
துடுக்கெனறமீசையும் சூக்கருங்குழலும்
சோலைக்கெதிராக மாதளமபூர்சூரியனை
சாலைக்கெதிராக சந்திரனைப்போலிருக்கும்
காஞ்சிநாடாளுங் கருணர்திருமுகமும்
தக்கப்புகழுடைய தருமருடமேனியையும்
வெற்றிமதயானை வீமனிடகால்நடையும்
காணடாவனமெரித்த காளையுடைகைவீச்சும்
நாமமுடியான் நகுலனிடையழகும்
அரையின்சொகுசழகும் அம்பொன்னூர்சிரவும்
கத்திசொகுசழகும் கத்திகட்டுஉன்மருங்கும்
கச்சைகட்டும்உன்மருங்கும் கனிவாயுங்கண்மலரும்
காஞ்சிநாடாளுங் கருணனென்றுசொல்லிடலாம்
சீரானநெற்றியிலே திருநீற்றுக்காப்பழகும்
கமலத்திருமுகத்தில் கஸ்தூரிபொட்டழகும்
பாராப்பதக்கமும் பருத்தமுத்துநாவடமும்
தாளிப்பதக்கமுஞ் சன்னப்பின்னல்சாவடமும்
ஐந்துவிரல்களிலே அழகானமோதிரமும்
பத்துவிரலிலே பாங்கானமோதிரமும்
அவன்-ஆபரணநேசோதியினை அடி அடியென்றேனே
அடி-அடியென்றேனே அண்டமதிர்ந்தவிழ
அடிபிடியென்றேனே பிண்டங்கலங்கிவிழ
அவனுடையவாயாலே அடியென்னலாச்சே
மன்னனிடவாயாலே வாடியென்னலாச்சே
இன்னமெத்தராசாக்கள் என்னடியென்பாரோ

வார்கொள்ளி கோபித்து எழுநடப்பது.

இனிஇருப்பதில்லையென்று எழுந்திருந்தாள்மங்கையரும்
வாளெடுத்துக்கீழ்போட்டு வழிபட்டாள்மங்கையரும்
கத்திசுழட்டிவிட்டுக் கடுகெனவேபோகலுற்றாள்
அங்கிருக்குமன்னர் அரையர்துரைகளெல்லாம்
தட்டிநகைத்தார்கள் தார்வேந்தரெல்லாரும்
கைகட்டிநகைத்தார் கட்டழகரெல்லாரும்
துப்பர்குலத்திலே துரோணரவர்பார்த்து
அவர்-அங்காணிதொப்பை யசையமருங்கசைய
வாரோடிவாரோடி வார்கொள்ளிவாரோடி
அடியென்றுசொன்னவனும் ஆரென்றுநீயிருந்தாய்
உன்னையடியென்னைத என்னையடாஎன்றுக்கால்
எட்டாதபொன்னுலகங் கிட்டகெதிபெறுவேன்
வானேழுலோகம் வழிபுக்கதிபெறுவேன்
தேவர்கள்சொர்க்கமது சேருங்கதிபெறுவேன்

உன்னையடியென்றவனை தன்பேருரைக்கிறேன்கேள்

துரோணர் வார்சொள்ளிக்கு பதிலுரைப்பது.

உன்னை-யாடியென்றுசொன்னவன்தான் வானவர்கள்புத்திரண்டி.
வானவர்கள்புத்திரண்டி மங்கைபனையாளனடி.
தேவர்கள்புத்திரனடி தெய்வபனைவாளனடி.
கருநீலப்புங்குழாள் கலந்தவன்டி நாயகன்டி
தோகைமயிலேயாள் துற்சடையாள்புத்திரண்டி.
பாசுபதம்பேறுபெற்ற பார்த்திபன்புத்திரண்டி.
ஆறெழுபன்னன் அர்ச்சுனர்புத்திரனடி.
மோடமுடிசூட்டுனாக்கு அழகானபுத்திரண்டி
ஆயிரம்பொன்முடிக்கு அழகானபோதமுந்தான்
தேசத்தையாளும் திரியோதிரன்புத்திரனடி.
ஆலால்கயிறு திரைவர் நாம்பெருவர்புத்திரண்டி.
அவனடியென்றதனால் அரசகேபமுதயிலே
கன்னையைநோக்க பேதுசொல்வாள்வார்கொள்ளியும்

வார்கொள்ளி பதிலுரைப்பது.

வானவர்கள்புத்திரன் என்றுநானறியேன்
மங்கைபனையாளனை என்றுநானறியேன்
தேவர்கள்புத்திரனை என்றுநானறியேன்
வைவைபவளநாடனை என்றுநானறியேன்
என்றுமவளுரைத்து எழுந்துகடக்கலுற்றாள்
வாளுருவிக்கைபிடித்து [illegible] சோமசேகயவள்
போதுசாக்ஷனை புலேந்திரன்புலம்பிவந்து
வாவென்றுபிடி அழுவணைப்பிக்கொண்டுவிட்டாள்
கொண்டுவிட்டமாதர் திரும்பிப்பெருந்திருந்து
கோதிரமின்ன முகப்பலகைதொழுதாள்
போதுத்தையல்லாம் புலேந்திரர்க்கெதிர்சொல்வாள்
ஐயாபுலேந்திரரே அருமைபெருவார்க்கு

வார்கொள்ளி புலேந்திரனுக்கு வழிவிட்டது.

வானவர்கள்புத்திரன் என்றுநானறியேன்
மங்கைபனையாளன் என்றுநானறியேனே
தேவர்க்குப்புத்திரனென்றுநானறியேன்
தெய்வபனைவாளன் என்றுநானறியேன்
காழ்பான்முடிநாட்டவனே வழிவிட்டுநீங்கினேன்காண
பாசக்கிளைவரயனை பணைகூட்டல்தன்னுடனே
ஓடமயில்கண்டுநினைவுட்கட்டில் போக்காறூர்
என்றுமவனுரைக்க ஏதுசொல்வாளிந்திரனும்
தர்மயுகனானையினால் தர்மதாய்க்கண்பொறுத்தேன்

வீமர்மகன்வந்தாக்கால் என்படுமோஉன்வாசல்
அர்ச்சுனனூர்புத்திர னுகையால்நான்பொறுத்தேன்
வீமன்மகன்வந்தாக்கால் வெட்டியெறிந்திடுவான்
வெட்டியெறிந்திடுவான் வீரமணிவாளாலே
குத்தியெறிந்திடுவான் குடல்கள்சரிந்திடவே
புண்ணியத்தையெண்ணிப் பொறுத்தேன்காண்உத்தமியே

புனந்திரன் வார்கொள்ளிக்கு தேறுதல்புத்தியுரைப்பது.

வாழ்பாண்டிநாட்டார் வருவார்சிலபேர்கள்
வந்தபடைமன்னவற்கு வழிவிட்டுநீங்கிநில்லு
மூன்றுநாளார்பொழுது முடிமன்னராளுவது
நாலாநாள்எங்களது ஆகுதுகாண்ராச்சியங்கள்
ரெட்டிப்புசம்பளம் நானேதருகிறேன்காண்
அஞ்சாதேஅஞ்சாதே ஆணழகிஅஞ்சாதே
ஏதுகருமஞ்சாதே யிருமென்றுனிந்திரனும்
நல்லதிருமென்று நடந்தாரேபுனந்திரனும்
மற்றோர்படிகடந்தான் மன்னவனும்போகலுற்றான்
அங்கிருக்கும்வண்மைகளைக் கண்டானேமன்னவனும்
ஆனந்தவாதினமும் அவியாத்திருவிளக்கும்
ஆருதுகாவலென்றான் அல்லித்திருமகளும்
அங்கிருக்குமன்னவர் அரையர்துரைகளெல்லாம்
கேட்டபுனந்திரற்கு கேள்விசொல்லமாட்டாமல்
நின்றபுனந்திரற்கு நீதிசொல்லமாட்டாமல்
நெஞ்சுலர்ந்துகாவலர் நித்திலக்குபூமுடியார்
பச்சைமுகங்கருகி பாலமுகம்வேறுபட்டு
மன்னர்மனஞ்சலித்து மருமமாய்வீற்றிருந்தார்

புனந்திரரை தாதிவந்து காணுகிறது,

அங்குமொருதாதி அறிவுடையாளோடிவந்து
இறங்கியேயானைமுன்னே எதிராகதெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டதாதி திரும்பயெழுந்திருந்து
மோதிரமின்ன முடிமேலேகைதொழுது
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரற்கேதுசொல்வாள்
தக்கப்புகழுடைய தருமரிடபூமுடியும்
வெற்றிமதயானை வீமரிடபூமுடியும்
காண்டாவனமெரித்த காளையவர்பூமுடியும்
நாமமுடியான் நகுலரிடபூமுடியும்
சாஸ்திரக்கொடியுடைய சகாதேவர்பூமுடியும்
ஐவருடமுடியும் அறிவேன்அறிவேனென்று
அறிவேன்அறிவேனென்று ஆணழகன்சோதித்தான்

அப்போதுசாதி அரியபெருந்துறைப்பால்
ஆளர்காலைதினமும் அரியபதி விளக்கும்
மனுஷர்களொருத்த மண்டபமுந் துவிளக்கும்
காந்தியோடோருநல் கருணையிட காலமென்றாள்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனுந்தான்பார்த்து

புனந்திரன்கோபித்து கர்னருடையமாளிகையை
யானையைவிட்டு இடிக்கிறது.

கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லுங்குருவிலையைப்போல்
பத்தியகாகப் பளபளப்போல கண்சிவந்து
நன்றுபோலக்கண்சிவந்து கோபமுமிகுந்தாகி
வெற்றிபுருஷர் பெருப்பாய்ஸ்வல்பத்து
குரியமண்டலத்தை யிடிக்கவேணுமாய்
அக்கினிமண்டலத்தை அடிக்குதச்சுவாலையமாய்
மேலத்துள்ளிவிசிறது பிணைகாண்டேறி
சித்துடம்புமேவர்த்து சிறுகண்சிவப்பேறி
இராவணம்போலே யானையைத்தானழைத்து
இடித்துக்கத்தி வைப்பாய்முனுமென்றான்
குதிப்பிக்கத்துக்கு வேகமாய்ச்செய்யுமென்றான்
யானையதுகேட்டு அப்படிக்கேகல்லதென்று
வெங்கண்சிவந்து வெளிப்பக்கமூடநக்கி
தும்பிக்கையைத்தூக்கி வருநாதுதான் அவ்வானை
மண்டபந்தன்னருகில் வந்துயானையந்துநின்று
கொம்பைப்பசக்கிக் குடைமலையிலேபோர்த்து
தும்பிக்கையாலே சுழற்றியடிக்கிறது
மண்டபத்தைத்தொபித்தி மண்ணோடேசாடிடுமாம்
அரியத்திருவிளக்கை அக்கணமேசாடிடுமாம்
ஆனைதானமண்டபத்தை யடிக்கத்தானடித்து
ஆகாசமுள்ளமட்டும் அவ்வானைதானெதிர்ப்பி
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனுங்கண்டுவிட்டு
இடித்துக்காத்தானைப் பையவாய் சொல்லுவதுதான்
மண்டபத்தைக்கோபித்தி மண்ணோடேசாய்த்துவந்தேன
என்றுசொல்லிப்போகவே யானையவ்வாறு
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனுந்தான்கேட்டு
இன்னஞ்சிலதுவினை மணவனுந்தானழைத்து

புனந்திரன் தூதுவரைவிட்டு தனக்குசிம்மாதன
மண்டபம் நிருமிக்கிறது.

அங்குமொருவாதிக்கள் அழகாகசோடியென்றான்
அந்தநல்லதூதுவர்கள் அவ்வார்த்தைதானேகேட்டு

சொன்னபொழுதிலவர் சோடித்தார்மண்டபங்கள்
புணக்கிரனார்சொன்னபடி பட்டெல்லாஞ்சோடித்தான்
சோடித்ததாச்சுதென்று பொழுதினிலேதண்டனிட்டார்
அப்போபுணக்கிரனார் தல்லாஞ்சந்தோஷமிகக்கொண்டு
ஆனேறுவாகனமுமழகுதிருவிளக்கும்
மண்டபங்களுண்டுபண்ணி மன்னவனுமேமெல்லறி

புணக்கிரன்சபதம்.

நூலால்கடுங்கிளார் நூற்றொருவர்பூமுடியும்
காஞ்சிநாடாளுங் கருணனிடபூமுடியும
தங்கைமணவாளன் தறுசலையன்பூமுடியும்
சாமத்துரோகி சகுனியுடபூமுடியும்
தாமமுடியான் தைலாட்டான்பூமுடியும
அறிவேன்அறிவேன் என்று ஆனைக்கழவிறுன்
ஒருமிக்க அறுத்திடுவேன் என்றுரைத்தானே
எழியேதானிருக்க இறங்கினான் மன்னவனும்
மண்டபத்தைவிட்டலவே மன்னவனுங்கீழிறங்கித்து

புணக்கிரன் திரிபோதிரன் கொலுவுக்குச்செல்கிறதை

ஜனங்கள்பார்த்து அதிசயப்படுகிறது.

படிபடியென்றான் படிந்தது அவ்வாளே
முகக்கம்பந்தட்டி முதுகினமேல்காலைவைத்து
கைத்தலத்தைத்தட்டி கறுக்காளைப்பேசினான்
அம்மானுங்காணும் அழகானையேறினான்
வந்தவந்தபேர்களெல்லாம் வாகனங்களேறுமென்றான்
அப்படிக்கேநல்லதென்று அனைவோருமேறினார்கள்
ஏறினபோதே யெடுத்தாரெண்ணிருது
வாகனங்களேறியபின் வாசித்தார்சங்கத்தொனி
போரஞ்சாமன்னர் புணக்கிராசாவும்
மற்றோர்படிகடந்தான் மன்னர்படையுயர்ந்தான்
மற்றோர்படிதாண்டி மன்னவனும்போகலுற்றான்
திரிபோதிரன்கொலுவில் செல்லுகின்றராசாக்களும்
முடிபோட்டமுடிநெருங்கும் முடிமன்னராம்பலத்தில
இரத்தினமுடிநெருங்க இராசாக்கள்போய்க்கடந்தார்
வச்சிரமுடிநெருங்க வாரார்கள்மன்னவர்கள்
செபபொன்முடிநெருங்க சேனைபேர்சூழ்ந்திருப்பார்
தங்கமுடிநெருங்கத் தார்வேந்தர்அங்கிருக்க
தூரத்துராசாக்கள் சுருளோலைகொண்டுநிற்க
சாதத்துராசாக்கள் கையோலைகொண்டுநிற்க

புணக்கிரன் தூது.

தேசத்துராசாக்கள் சேனைபோர்வந்திடுவார்
அங்கங்கேகூத்தகளும் அரிச்சந்திரநாடகமும்
வாசவழிகளிலே வண்ணமலைப்பாட்டுகளுமே
நடக்குமவழிதனிலே ராசாக்கள்கூட்டங்களும்
அத்தனையுங்கண்டானே ஆறுதலுமனையையும்.
போரஞ்சாமன்னர் புணக்கிரான்தானைபார்த்து

புணக்கிரான்போர்வழி அம்மானுக்கு
திரியன்செல்வச்சிறப்புகூறுதல்,

பொன்னுமலைநாடானும் அன்னமுகம்நோக்கி
அய்யாவேவீரர்களும் அடியேனிருவர்க்கத்தை
எனையார்கேளும் என்னுடையநல்வார்த்தை
இவர்பெருமையாருக்குமன்றி இந்திரன்லோக
தேவேந்திரனும் சிறப்புடையனென்பார்கள்
இந்திரராசாவும் இவருக்குநிகரலவே
தேவேந்திரனானும் இவர்சிறப்புக்கிடலவே
குபேரனுடையபட்டணங்கள் கோடியுண்டென்பார்கள்
இவருடையராச்சியத்தைச் சொல்லலாகாது
உத்தமனார்பட்டணத்துக்கு முன்சொல்லலாகாது
அத்திப்புரத்திற்கு அமராபுரியிடலவே
யாழ்ப்பாணப்பட்டணமும் மன்னர்பதிக்கிடலவே
உத்தமனார்வீரியத்திற்கு ஒருவரெதிரலவே
மண்டலத்துராசனுக்கு மற்றொருவரீடலவே
எங்கள்அத்திப்புரத்திற்கு யாருமெதிரலவே
இந்திரராசாவும் இப்படிக்கேச்சொல்லுமோ
பொன்னுமலைநாடானும் அன்னமுமாய்ச்சொல்வார்

பொன்னுமலைநாடான் புணக்கிரந்துசொல்லுவது.

ஏக்காதமுமன்னவனே இந்தநகரியுந்தனுக்கு
மதுரைபதுக்காதம் வடமதுரைமுக்காதம்
பொய்கையறுகாதம் பூமதுரைமுக்காதம்
அம்பத்தறுகாதம் ஆண்டிருந்தராச்சியங்கள்
அப்பெரியராச்சியத்தை ஆண்டிருந்தார்பாண்டியர்கள்
மைந்தரில்லாமலே மன்னர்மனஞ்சலித்து
மானுங்கேளென்று மலைமேல்தவமிருந்தார்
மாளாதேவியென்று மலரிலவதரித்தாள்
ஆறுபிரவருக்கும் ஆனமவள்பெண்ணுமவள்
பெண்பட்டங்கட்டியல்லோ பூமியரசாளுகிறாள்
எல்லைபரசாண்டிருந்தாளே அல்லியம்மாள்
எழுவராயத்திலே எதிர்த்துவந்தவீன்முகனை

வெட்டிக்கலிபிளந்த வீரபட்டமரணமே யினே
மன்னர்அருச்சுனனு மாலைப் பொழுதினிலே
கட்டழகிபவளியரைக் கலியாணமாலையுமன்று
மதுரை தவங்கிருக்கார் மாயவருமருச்சுனரும்
மாறுவடிவுகொண்டு மறைந்திருக்கார் மன்னவரும்
வேல்புருலங்கனுனும் வேட்டைக்குப்போனன்காண்
கானகத்துவேட்டைகளாடிவருகையிலே
பெண்வேஷங்கொண்டாரே பேர்விசைப்பெருமாளும்
ஆணழகிபவளிபற்று அம்புபொறுக்கிக்கதார்
காலும்பிடித்தாரே கதைபொனருமாரத்தானே
கைதபொன்றவாரக்கையிலே கண்டாரேபவளியரும்
ஆண்பிள்ளைபென்றுசொல்லி யதட்டிவெழுந்தாரே
கத்திகடுக்கையிலே கடுசொட்டெடுத்திட்டார்
வேட்டைகளாடிவந்தான் வேல்புருலங்கனுனும்
மற்றுனுள்காலமே மன்னர்அருச்சனரும்
தண்ணிக்குளத்தருகே தார்வேந்தரவந்திறங்கி
அல்லிபெண்றுமெல்லிபென்று அழுதுபுலம்புகிறார்
தண்ணிக்குவந்ததொரு காதியர்கள்தானகேட்டு
அல்லிக்குரைத்தார்கள் ஆக்கினைகள் செய்யவென்று
அப்போதுஅல்லியம்மாள் ஆக்கினைகள் செய்யலுற்றாள்
தூக்குமரத்திலே போடச்சொல்லுகிறாள்
தூக்குமரத்தொப்பனிடப் போனதொருசெங்கமலம்
போனதொருசெங்கமலம் பொன்னுலகம்போய்ச்சேர்ந்தாள்
ஆற்றுமணலிலே போட்டுப்பிரட்டிடென்றாள்
அத்தாலுந்தப்பி பிழைத்தார்காண் அருச்சனரும்
மாயனி புண்ணியத்தால் மன்னவருந்தான்பிழைத்தார்
காளியம்மன்கோயிலுக்கு காவுகொடுக்கவென்றாள்
அத்தாலுந்தப்பி பிழைத்தார்காண்புன்னவனும்
பூக்கிடங்குதனில் போட்டவைக்கச்சொல்லுகிறாள்
அத்தாலுந்தப்பி பிழைத்தார்காண்புலவனும்
பாம்புகளைவிட்டுமே கொல்லுமென்றாளல்லியம்மாள்
அத்தாலுந்தப்பி பிழைத்தார்காண்பன்னவனும்
யானைமதமேற்றிக் கொல்லுமென்றாளல்லியரும்
அத்தாலுஞ்சாகாமல் பிழைத்தார்காண் புண்ணியனும்
நாகமதமேற்றிக் கொல்லுமென்றாளாகியும்
அத்தாலுந்தப்பி பிழைத்தார்காண் அருச்சனரும்
பைங்கிளியாள்தன்கையிலே பாலைப்பிரசைவாங்கி
அள்ளியேபருகிட்டு ஆணழகன்போய்ப்படுத்தார்

மற்றுமொருநாளில் மாதுநல் அல்லியம்மாள்
வேட்டைகளாடவந்தாள் வெம்புலிவெங்கைகளும்
தனைமிக்கவேகமாக தனித்துப்புலம்புகையில்
மாயன்பெருமீருக மன்னவனும் அருச்சனரும்
பார்ப்பாருமப்பார்ப்பாத்தி போல்வேஷமெடுத்து
தன்னிடத்தேப்பிட்டாக்கள் தாங்களிருவருமாய்
அல்லிகளுக்காக வெம்பித்தார்கள அருச்சனனும்
வித்தைகளெல்லாம் தாகத்தெரிந்தபின்பு

அல்லியிருவர்களைவளர்ப்பம் விசாரித்தது.

ஆரம்மாவென்றுமிராசவே அல்லியவள்கேட்க
சின்னவயதல்லவா தெய்வப்பிராமணப்பெண்
குடைவேரிவனென்புருஷன் கலைபடிரா ஆச்சியரோ
இவ்வடியிக்கோன்புருஷன் நல்லாக்கவனுருதயமா
வைதேவியவளில்லை நடக்கொப்பொறாருமில்லை
என்றுமுடியுமெட்டில சாதுசிராலயாளெவ்பரும்
அறுதிகளுக்கிப்பிடி அரண்மனைக்குளக்காகதால்
வயதுப்படியாமெடருவேளை விரகமூடிக்கிரிவாய்
கேட்டதுகாகாதவிதல் கோஸ்புறமுடிக்கிரிவாய்
அப்படிப்பிரோல்லக்கேட்டு ஆரணங்குசம்மதித்தாள்
கட்டுப்பாடுமிகச்சர்ச்கள மெய்யம்ப்பிலேயுயாபோ
அதைரந்துதவக்குமேத்தகரில அல்லிப்பெருமாளும்
வாளிகவைவசிநிலை ஒக்காரிருவருமாய்
இருட்டிப்பிரோமானடிதடைக்குமென்றாள்மங்கையரே

அல்லிக்குத் திருடம்பித்தாவிசயபரித்தது.

சடங்குகள்செய்தவே சரிராசையப்பார்த்து
சின்னமாசலுவோடன் வெவ்விடைக்கிருளே
மப்பிச்சாமலேமணமதில் நடக்குதெருர்வோன்புதேவ
அந்தச்சமயத்தில் அல்லியரும்காகிவிட்டாள்
ஆக்கச்சமயம் அதுவேமாதாகிவன்னு
மகோத்தலேபோலே அழகாணைமேவியப்
அல்லியம்மாள்தன் கழுத்தில் கட்டுமாணப்போது
மங்கிலியக்கயிற்றை மறைத்துவிட்டார்
தாலிதரித்தது எடுத்தபோராச்சனரும்
கட்டுணவிருகுத்தக் கடுகெவவேபோய்நடந்தார்
பொழுதுவிடிந்தது பகலாயிருந்தது
அங்கம்மாளவிகோயிலுக்கு திருக்காப்புஞ்சென்றது
சலகரமன்னவாதிபர்கள் அதிவேகருக்கண்முழித்தார்.

பவளசேனை தன்னுடனே பத்தினியுங்கண்முழித்தார்
கழுத்திலேமங்கிலியங் கண்டாளே அல்லியம்மாள்
அறுத்துயெறிவோமென்றால் அறிவாளொடிந்துபோகும்
கத்திகொண்டறுக்காலுங் கத்திரொண்டு துண்டாகும்
ஆறயிரம்பாண்டியரும் அல்லியருந்தாங்கூடி
ஆலோசனைகள்பண்ணி யல்லிப்பெருமாளும்

பாண்டியர்களும் அல்லியும்ராசாக்களுக்கு ஓலையெழுதி சத்தியங்கூறச் சொன்னது.

அன்பத்தாறுதேசத்துக்கு அனுப்பினாரோலைதன்னை
அன்பத்தாறுதேசத்து ராசா கள்வந்தார்கள்
மண்டலத்திலுள்ளதொரு மந்திரிகள்வந்தார்கள்
சொக்கரிடவாலயத்தின் சிவகாமிச்சன்னதிமுன்
வந்தவந்தராசரெல்லாம் அந்தமுடன்வீற்றிருந்தார்
நெய்குடத்தைக்காச்சியல்லோ கைதோயுமென்றானே
நெய்குடத்திலகைதனைவைத்து நெல்லைகிமிட்டிவிட்டார்
வெற்றிமதயானை வீமரவரோடிவந்து

வீமன்நெய்குடித்தது.

நெய்குடத்திலகைதோய்த்து நெய்யைக்குடித்துவிட்டார்
அம்பாரநெல்லையெல்லாம் கிமிட்டி அவர்கிளறிவிட்டார்
அத்தையறிந்தாளே அல்லிப்பெருமாளும்
அவர்பேருமஊரும அறிந்தாளே அல்லியம்மாள்
பட்டணத்திலுள்ள படைமன்னர் அத்தனையும்
யானைரதிர்படையும் அழகானசேனைகளும்
குதிரைப்படைசேனைகளை கூட்டினாளல்லியரும்
ஐவர்மேற்சண்டைசெய்ய ஆணழகிவந்துவிட்டாள்
வந்துஅடித்தாளே வண்ணவண்ணக்கூடாரம்
அடித்தாள்ரணபேரி யண்டரண்டம்தானதிர
சண்டைக்குவந்தேனென்று தானடித்தாள்பேரிகைகள்
அந்தவிசேஷம அதுவறிந்து தருமலிங்கம்
வீமனையும்மாயவரை யிருவரையுங்கூட்டிவிட்டார்
வீமருமமாயவரும் வந்துமேபோர்கொடுத்தார்
இருவருமாய்ச்சண்டைபண்ணி எதிர்நிற்கமாட்டாமல்
புறங்கொடுத்தோடினார் பெண்பெருமாட்டிக்கஞ்சியல்லோ
ஆணலழுதமன்னன் அருச்சுனனும்வந்தெதிர்த்தார்
அவராலேபோர்கொடுக்க மாளாமேமன்னவனும்
கைசோர்ந்துமெய்சோர்ந்து கையில்கணைசோர்ந்து
தேரோடிக்குவில்முறிந்து தேரைவிட்டுகீழ்குதித்தி
உற்றஉயிர்சோர்ந்து ஓடினார்அர்ச்சுனரும்

சகாதேவன் அல்லியைக்கூண்டிலடைத்த சமர்த்துக்கூறல்.

சாத்திரக்கோடிவேந்தன் சகாதேவன்தானறிந்து
கூண்டுஒன்றுசொற்பனிட்டுக் கொண்டுவந்தானதார்வேந்தன்
ஆகாசகூண்டொன்று தோன்றுமல்லியற்கு
சந்துசெய்துவென்றுரோ சமர்த்தன்சகாதேவன்
அல்லியடைமானத்தேர்மற்றுமென்று அடித்தாரேபேரிகையை
எல்லவருக்குநானறிய ஆரமனைக்குக்கொண்டுசென்று
சந்தோஷப்பட்டார்கள் சமர்த்தராசாக்கள்
ஆறுயிரம்பாண்டியர்கள் அய்யன்மார்தாமறிய
மக்களிக்கான்பொருந்தி மணவாளனையுன்னைப்பெற்றார்
மதுரையையாளுதற்கு மணவாளனையுன்னைப்பெற்றார்
பூலோகமாளுதற்கு புளந்திரனையீன்றெடுத்த
ஒப்பெருமையாருக்கு இந்திரரேசொல்லுமையா
பெண்பெருமையாருக்குண்டு புளந்திரரேசொல்லுமையா
அத்திப்புரமும் அரசாளுமக்களும்
மதுரைப்பெருநகரமுமது மண்டலத்துக்கீடாமோ
மலையாளபெருநாடு சாற்றுமதுரைக்கீடாமோ
அல்லிபெருமைக்கு ஆரிடக்கூடாது
பெண்பெருமான்றன்பெருமை புகழ்ந்திடலாகுமோதான்
இப்படிக்கருத்தைச்சொல்லி யிட்டுத்துரைதார்மன்னனுந்தான்

புளந்திரர் மாதாவென்னுமல்லிநாடாளுக்கு கோப வார்த்தையுரைக்கிறது.

பேரரசன்மன்னர் புளந்திரருங்கான்கேட்டு
கதிக்குகதிமண்டைகள்பறந்து
நீலவிழிகளைசன் நெருப்புத்தணலாகி
கோவியதக்கணல்பெய்த தெசாணம்பியதுபோல்
பத்தியகரகர்ப்பவனைப்போல் கண்சிவந்து
குன்றுபோல்கனசிவந்து கோபம்பெரிதாகி
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாய்ப்புகைபறந்து
சூரியமண்டலத்தை யெட்டிப்பிடிக்காலயமாய்
அக்கினிமண்டலத்தை அடித்தச்சாலயமாய்
அன்றுமூசக்கோபங்கொண்டு பன்னலுறவதுசொல்வார்
மனோமுகக்கோபங்கொண்டு மன்னவனுக்குச்சொல்வார்
அம்பலத்துராசருக்கு ஆணைபூகிவிடாமோ
மண்டலத்துராசருக்கு மாதவோதிராமோ
முக்குடைதரித்த ராசாக்கள்தன்னுடனே
வச்சிரமுடிதரித்த மண்டலீகர்தன்னுடனே

சரியாகச்சொன்னீரே நாராயணரே
விக்கிரமத்துவேட்டைபாட வன்னியர்க்கன்றதுவோ
பட்சமுடனுக பெற்றெடுத்த தந்தை
கீக்கவே ஒரு சொன்னதை மற்றொருவர் சொன்னதுக்காக
மற்றொருவர்சொன்னதிலே வாருக்கிளைப்பிப்பேன்
வாருக்கிளைப்பிப்பேன் மண்ணடபிடித்திடுவேன்
ஆதிசிவனுரும் அன்னமயிலோன் புத்தப் பண்ணி
பாமரிவனுரும் பத்திப் பிடித்திடுவேன்
மாயவனேயானுமவனை மண்டையிலே தட்டிடுவேன்
எவ்வாரே யானுரும் இருதண்டைப்போட்டிடுவேன்
தேவர்களேயானுரும் தெரிந்தடக்கிடுவேன்
முனிவர்களானுரும் முனிபடுக்கப்பேன்
கருத்துமேற்றகே உரிக்கபுரிக்கப் போட்டிடுவேன்
நாமலேக்கப்டு தனித்திடிவேன் பூமுதலை
முக்கோடேக்க கரத்து முக்குடையைச்சரிப்பேன்
காகோடேக்காக்கைமத்து கைகளைக்குட்டிடுவேன்
என்றானுக்கொரித்து நின்றிராசாவும்

புலந்திரனுக்கு சவையார் எதிர்த்துரைப்பது.

அக்கிருக்குராண்வளர்கள் அவைப்புகைக்கெல்லாம்
புலந்திராசனுக்கு பண்ணிருப்பேன் என்னாவார்
பொன்னுமவிடாகும் அன்றுலுடாக்ககத்து
கொஞ்சக்கேன்று கொருதனைவிரிப்பீர்
வாருமுக்காத்தீர் மனைப்பெருமையே
ஆக்கிடப்பெருமை அன்றுபெருமையாக்கார்
எதிர்க்கிப்புறத்து திரும்பிரதனைனுரிலே
மற்றுமே தானபுரத்தே வைபர்திரதனைனுரிலே
எனதானக்கேற்றி இந்திரனைக்கொன்றவர்கள்
கொற்றவனைகொடிதுணைப்பிச்சக்கேளொட்டார்கள்
மன்னவனைகொடும் குற்றப்பிடித்தேமெடுத்தார்கள்
போர்குவைமன்னா புலந்திரனே
ஆன்றுகோபம் அமர்க்கணை தீமைட
தேவிருக்கேபம் கொண்டிருக்கேது முடை
பொன்னுமவிடாதே அன்றுமைக்கு னித்து
போர்க்குமன்னர் புலந்திராசனும்
திருமருங்கேபத் தனிக்காகைப்பொழுது
போர்க்குமன்னன் புலந்திரனேவறுமே
மற்றேர்படைகடற்தான் மன்னன்படைப்பார்த்தான்
மற்றேர்படைதான்டு மன்னுக்கையைப்போட்டுத்தான்

புனந்திரன் பின்னை பெற்றதாவது.

ஊழிதன் பின்னம் உலகேழுலகதி
ஊழிதன் காலை உவருகலை [illegible]
செம்பொனருக்காலை [illegible]
பொன்னிருக்காலை பொருந்[illegible]தான்
[illegible] பிறந்து [illegible]
கோ[illegible] குந்தி [illegible]
பாண்டுமகாராசன் பட்டத்தரசியவள்
பட்டத்தரசியவள் பாஞ்சாலி [illegible]
தருமர் [illegible] வர்கள்
பாண்டு [illegible] பஞ்சவர்களோடு
[illegible] தாள்
வாசமாம்குந்தி [illegible] வாழுகற்கு
காப்புடைய [illegible] தரித்த
கோப்புடைய குந்தி [illegible] றார்
[illegible]
[illegible]
[illegible] றாகினர்

[illegible] புனந்திரன் பின்னமூதுவது.

பொய்யாத்வாசகனர் புகழுடைய தர்மலிங்கம்
தக்கபுகழுடைய [illegible]
புத்திரன் [illegible] தானி
[illegible]
[illegible] ளென்றாகினன்
[illegible] றாகினன்
[illegible]
[illegible] பெற்றார்
[illegible] புத்திரன்
அர்ச்சுனர் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ஆகினன்
[illegible]
[illegible] பெற்றார் [illegible] றாகினன்
[illegible] ராகினன்

புனந்திரன் நாற்பத்தொருவர் பின்னமூதுவது.

நாலாகுபேர் [illegible]
நாற்பத்தொருவர் [illegible] கொடுத்தாகினன்
[illegible]

தாமமுடியான் தயிலாட்டான்பூமுடிக்கு
சங்கெடுத்தூதினான் தயிலாட்டான்பூமுடிக்கு
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணருக்கென்ன நெறுகதான்
கர்ணருக்கென்ன நெறுகது காளைசின்னமூதினான்
தங்கைமணவாளன் தருதலையன்பூமுடிக்கு
தறுதலையன்பூமுடிக்கு சங்கெடுத்தூதினான்
சாமத்துரோகி சகுனிபடுபாவி
சகுனியவனுக்கென்று தாரைசின்னமூதினான்
இப்படியாகச்சொல்லி வெடிக்கான்றுந்தாரை
ஊதினான்சின்னம் உலகேழுலகதிர
ஊதினான்காளை உலகுதலைதுமுகக
செம்பொன்னற்காளை திசையிளக்கஊதினான்
பொன்னினற்காளை பொருந்துமென்றூதினான்
இப்படிக்காயூதினானிந்திராசாவும

புனந்திரன் சின்னத்தொனியை திரியோதிரன்கேட்டு
கோபிக்கிறது.

ஊதினசின்னத் தொனிகேட்டானத்தபனும்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரப்பெருமானை
உற்றுற்றுக்கேட்டானே வந்தமன்னாவீரியனும்
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொலைநாகுன்றியைப்போல்
பத்தியநாகம் பவளம்போலகண்சிவந்து
குன்றுபோல்கண்சிவந்து கோபப்பெரிதாகி
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாயனலெழ
சூரியமண்டலத்தைச் சுற்றிச்சுவாலையமாய்
அக்கினிமண்டலத்தை யடுத்துச்சுவாலையமாய்
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணர்முகம்நோக்கி

திரியோதிரன்தருமர்மேல் இகழ்ச்சியாக
கர்ணருக்குச்சொல்வது.

காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணருக்கேதுசொல்வான்
கர்ணா-விண்ணோர்புகழ்ர் விலாடநகரியிலே
தக்கப்புகழுடைய தர்மரிருந்து
அறுபத்தொருபூநாலுங் கிழிக்கவேதாருபுத்தகமும்
அறுபதுசுக்கலாக போனதொருபுத்தகமும்
புத்தகத்தைக்கைப்பிடித்து போர்மன்னர்க்கு கொலுவில்
பஞ்சாங்கஞ்சொல்லுகிற பார்ப்பானைப்போலிருந்து
இச்சகங்கள்சொல்லி யிடிச்சுண்டிருந்தானே
அவ்விருதைநாக அசந்தானேபடியகனை
உன்விருதும்என்விருதும் ஊதவெவனார்காணும்

வியன்டேரில் இகழ்ச்சிகூறுவது.

விண்ணீர்புகழீர் விஸாடநகரியிலே
வெற்றிமதயானை வீரனைவேறுடிவந்து
எட்டடுப்புமூட்டி இணைத்தடேடைபைத்திமோதி
ஆச்சாவுக்கேத்குடம ஆகிலும்பிளக்தடுக்கி
இட்டடணைகல்லே கொரித்துக்கெருப்பாக்கி
தென்கடலுமாணிக்கம் திரட்டியுமிசேர்த்து
வடகடலியமாணிக்கஉ காரியுமிசேர்த்து
பாலைகழுவி பணிரிரால்உலைவார்த்து
ஆசைபாமல்லெர்ன்னீரை ஜாகிமணலேபொறுக்கி
அரிசிபுகட்டி எரித்தசோலை ஆணமுமெ
அவ்விருதைகழுஉ அச்சாரமேபேடிமகன்
உன்விருதும்என்விருதும் உடகபிவறோகாறும்

ஆர்ச்சனைப்பரில் இகழ்ச்சிகூறுவது.

விண்ணீர்புகழீர் விஸாடகரியிலே
கண்டாவலைப்பறித்த் காலையவலனைழுந்து
ஆறுலமுதமணை வருச்சனைக்தாவெழுந்து
விஸாடகரியிலே வெளைவெராறுபெலைசுருக்கும்
அரசுமாடமிகவியர்கும் ஆலமெதாறுபெண்களுக்கும்
மல்லையர்கள்முடியிருமபிரமோதிவண்ணேயிட்டு
மற்றுசணமாசகழு மறயுக்குர்தன்னளிர்கொமை
அவர்களுக்குப்புறுறகசச முறுலமுதமணை
ஆட்டமுக்குக்களுமமபரககமமறகாட்டியமும்
கமறுக்கமசாமிக்காமீல காரமயநச்சகல்லும்
அவ்விருதைகழுக அச்சகாரறோரபமமகன்
உன்விருதுமெனவிருதும் முரமயிவறோராறும்

சேருலக்டேபரில் இகழ்ச்சிகூறுவது.

காமிமுடியபா ணுருவவினமுமக்கிருந்து
கப்பல்குதிரைசு கமமமிபாமிவலெகாணடுவந்து
கல்லுகுதிரை மமமாசக்கொண்டுவந்து
சிமயகுதிரைகளைச் சிறமபாசக்கொண்டுவந்து
நாணபலகள் காலிலமசம்தமம மாசாககள்முன்பாக
குதிரைககுதிரைரி பிமகொண்டுவெசர்ந்தவர்கள்
அப்படிக்கொவ்வலென்று அமைக்தவாழ்மாயபன்
கொள்ளிடிக்கிகொட்டிகுரா பிஸ்பிடிகிலாபிவிட்டான்
குதிரைகள்சாணிக் குதிக்கமாடிருக்காமே

அவ்விருவரையும் அசக்கரென்றேபடிப்பான்
உன்விருதுவலவிருது முதலிவனுக்காளும்

சகாதேவனைப்பேரில் இகழ்ச்சிகூறுவது.

விண்ணவர்புகழும் விராடனகரிதனில்
தாமழுதுயான் சகாதேவனென்பவனை
இடைச்சிமகனாகவெல்லாம் பிறந்தகோலமாகவே
காடுகள்மேடுகள் கன்றுவிட்டமேய்க்கவும்
மாட்டையிகமடக்கி மலைக்கதம்பால்கறக்கும்
மோருக்குகலக்குசொல்லி மொக்கைபால்பொங்கையுண்டு
இடைச்சிமனிகளிலேல இச்சைக்கள் பாண்பேசி
இச்சகங்கள்காண்பேசி இருக்காமேனேபேசுமகன்
அவ்விருவரையும் அசக்கரென்றேபடிப்பான்
உன்விருதுப்புள்ளவிருதும் மாயிவனுக்காளும்
என்றுதேசத்தைபறுக்குச் சிரிபோலேயாரக்க

கர்ணகோபித்து சூரியனைக்கெடுத்துரைப்பது.

காஞ்சிராட்டாளும் கர்ணராசனெட்டு
அவர்தன்னைக்கண்டு திகைத்துமெய்ப்பார்த்து
செஞ்சுவர்க்குராஜாவாகவே நித்தினைத்துமுகமால்
பச்சைமுகக்கருகிப் பல்முகையெழுப்பட்டு
கதிக்குக்கதிமன்டி கண்களைப்பார்த்து
நீலவிழிகள்கள் நெருப்புக்கனலாகி
பக்கிபரகம் பவளம்போல்கனிவந்து
குன்றுபோல்கனிவந்து கோபமகொண்டாய்
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாயலப்பரக்க
சூரியமண்டலத்தை பிடிக்கவருவதாய்
அக்கினிமண்டலத்தை அடிக்கவருவதாய்
மன்னன்மனஞ்சலித்து வார்த்தைசொல்லுவான்
சொல்மதத்திசொல்லுசைப்பான் சோழன்முகங்கோணாமல்
நீசொன்னவார்த்தையது தேனுமையாகாதே
எப்படியிருக்குதென்றால் இராக்காராசனே
ராசாக்காய்ச்சி நடுச்செவியில்விட்டதுபோல்
தபத்தைக்காய்ச்சி இருசெவியில்விட்டதுபோல்
ஒடுதுகக்காய்ச்சி வருத்தித்கழுத்தார்போல்
உச்சியிற்பிளக்க வுளிகொண்டடித்தாற்போல்
வாச்சளிகள்கொண்டு மண்டையிலடித்தாற்போல்
எழுவளியாலே அடித்தாறிப்போல்
பஞ்சவர்கள்பட்ட பரிபேருசேய்மயில்

ஆயர்கள்பட்டதொரு ஆடல்கள்வீரபதியிர்
அம்பாத்திரமாறுடும் அதிக்துபனைதடக்கும்
கொந்தபேபாறுமா கொலைபேபனைதடக்கும்
பந்தசவர்கள்ளையாலே பரிகிறபாடத்தலையும்
வேளைத்தெரியுத்பா ராசாக்கள்கையாலே
பின்னேதெரியுதயா மன்னவர்கள்வசமாலே
என்றுபல னுரைத்து வருத்தரேசமுடிராசன்
பிம்பாதன்றனைதவிட்டுத் திசழ்ச்சுதிசதிரங்கி
திரிபனழுகாப்போகிச் சொலுவாரொருவார்த்தை

கருணர் திரியனைபாளிகைக்குப்போக யுத்தரவுகேளுவது.

மாளிகைக்குப்போவதாபேரை மன்னவனேயிடையருளும்
போகச்சொல்லுதல் போய்வாரேனென்றுரைத்தான
தேகத்தையாறும் திரிபோதின்பார்த்து
அப்படிக்கேபோகவென்று அரையவனிடைகொடுத்தான்
விடைபெற்றுகருணராசன் விடைபெற்றேபோய்
ஆடம்பரமாகவே நாலுதோலையன்னவனும்
பொற்குசமன்னர் புனத்திரனைக்காணவென்று

கருணர் புனந்திரனைக் காணவருகிறது.

எதிரேவரவேதானோர் எததிலக்குப்புழுதியாய்
மன்னர்படையிலே மறுமன்னர்கூட்ட மதில்கே
போராஞ்சமன்னர் புனத்திரற்குமுன்பாக
நடத்தார்கருணராசன் காலுதிக்குந்தானதிர
வைப்படிதடம்காண் எதிரிக்குஞ்சூரியன்போல
வாஞ்சிகொடாஜனுங் கர்ணர்வருகிறதை
போராஞ்சமன்னர் புனத்திரன்தான்பார்த்து
மக்குதப்பார்த்தாரே மக்கமனோர்சேனை
பொன்னுலகனாடனும் அன்றுமுகம்நோக்கி
மாமன்முகம்நோக்கி மனமலர்ந்தேசொல்வான்
அப்பாவன்முகம்நோக்கி ஆனமுடனேதான்சொல்வான்
எதிர்காணவா நகரொரு எததிலக்குப்புழுதியானை
நருமதிருமுடிக் காரவெக்காக்குமுடியும்
தருமர்பொறுமையாருக் காரவெக்காக்குமுடியும்
அன்னநடையும் அவர்போலத்தோணுது
நீக்கபுகழுடைய தருமதேரன்பென்றுனினேன்
அர்வசேவுபாமா அம்பவனையுமென்றுரை

பொன்னுலகநாடான் கருணரென்று சொல்லுகிறது.

பொன்னுலகநாடானும் அன்றுமவனுசொல்வார்
அர்வசவுமென்று நினைத்திகருணமுதா

கோணுகமாதவத்துக் குந்தியம்மாள்பெற்றெடுத்த
தருமருக்குமூத்தவர்காண் ஆணழகாளென்றுரைத்தார்
என்றுமவனுரைக்க ஏதுசொல்வாரிந்திரரும்
இவருக்குமூத்தவொரு ஆணழகரென்றும்
குந்தியம்மாள்பெற்றெடுத்த குலக்கொழுந்தாக்கருணனென்று
எனக்குமபெரியதந்தை யிவரெனறுரைத்தீர்
இவருக்குமூத்தவரா யிவராயிருந்தக்கால்
இவருடநகரம் அரசாண்டிருக்காரோ
பஞ்சவர்கள்தன்னுடனே பாருலகாளாமல்
துரியனதுநகரஞ் சேர்ந்திருக்கக்காரணமேன்
மைந்தானுடநகரம் வந்திருக்கக்காரணமேன
மர்மம்ஒளியாமல் மாமாவுரையுமென்றான்

பொன்னுமலைநாடான் புனந்திரற்குக் கூறுவது.

பொன்னுமலைநாடாளும் அவனுரைவுந்தான்கேட்டு
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரற்கேதுசொல்வார்
ஆனால்நீகள்மன்னவனே அந்தகாலமு
கோணுகமாதவத்துக் குந்தியம்மாள்தாயகியும்
அஞ்சுபிராயத்திலே அறியாதநாளையிலே
துருவாசமாமுனிக்குச் செய்தாள்பணிவிடைகள்
அந்தப்பணிவிடைக்கு மெச்சிமகாமுனியும்
ஐந்துமந்திரந்தன்னைக் கற்பித்தாரசியர்க்கு
மந்திரவல்லமைகளறியாள்காண் ஆச்சியரும்
அதிலேயொருமந்திரத்தை தேர்தரித்தாள் ஆங்கவளமே
சூரியமந்திரத்தைச் சொன்னாளேவாயாலே
சொன்னவுடனேதான் தோன்றினார்சூரியனும்
கோணுகமாதவத்துக் குந்தியம்மாள்தன்னையவர்
பருவமதுணடுசெய்து பட்சமுடனே
கூட்டிக்கலந்திருந்தார் கொம்பனையாள்தன்னுடனே
அப்போதுகெற்பந் தரித்துஅழகாக

குந்திசொல்வது.

கோணுகமாதவத்துக் குந்தியம்மாளேதுசொல்வாள்
அஞ்சுவயது அறியாதகாலத்திலே
நானொருபிள்ளைபெற்றால் நாடெல்லாம்ஏசாதோ
என்றுமவளுரைத்து சொல்லிப்புலம்பினாள்
பானுகுலத்துதித்த சூரியனுமேதுசொல்வார்
அஞ்சாதேபெண்மயிலே என்றுமவரெழுந்து
ஆணழகர்வீரியரும் அறைந்தார்தவடையிலே

அன்றந்த அறையாலே பிறந்தார் தருமரும்
கவசகுண்டலந்தன்னுடனே கன்னத்திலேதான் பிறந்தார்
கன்னத்திலே பிறக்கவே கருணனென்று பெயருமிட்டு
குந்திதேவி திருக்குதக் கோலவாகைப்பட்டாளே
முந்தாணி தன்னிலே கிழித்து ஒருமுழந்தான்
ஒருமுழந்தான் கிழித்து உத்தமர்க்குத் தானபோர்த்தி
பஞ்சவர்ண பேழையிலே குழந்தையை உள்ளடக்கி
சாற்றிப் பூட்டியிட்டு விட்டார்கள் ஆற்றுதனில்
ஆற்றில் குழந்தையை விட்டு தருமரும்போய் நடந்தார்
கோணுமாதலத்துக் குந்தியம்மாள் போய்நடந்தாள்

கருணர் பேழையில் மிதப்பது.

ஆற்றிலே பேழை பாய்ந்து மிகத்தளும்பி
ஆத்திபுரத்தை அடுத்தது அப்பேழை
தேசத்தையாளும் துரியோதனன் தானும்
அவனுக்குத் தோழனவன் ஆணழகன் தச்சனவன்
ஆற்றங்கரையோரம் வந்தாரிருவருமாய்
தேசத்தையாளும் துரியோதனன் தானும்
அவனுக்குத் தோழனவன் ஆணழகன் தச்சனவன்
ஆற்றங்கரையோரம் வந்தாரிருவருமாய்
ஆற்றிலே பேழையது அடித்துவரக் கண்டார்கள்
தேசத்தையாளும் துரியோதனன் பார்த்து
பெட்டி வருகிறது பேழையது எனக்கென்றான்
ஆணழகன் தச்சனவனேது சொல்வான்
பெட்டி தனக்காகுமானால் பேழையதுவுள்ளிருக்கும்
பேழையதுவுள்ளிருக்கும் பூஷணங்களென்னுடைதென்றான்
இப்படியாகச் சொல்லியிருந்தார்களிருவருமாய்
வேகமாற்றமலே கிடவெள்ளந்தான் பெருகி
ஆறுபோக்கில் திருப்பி அப்பெட்டி தானமிதந்து
ஆற்றின்கரையோரம் அபர்ந்து பெட்டியது
குளத்தின்கரையோரம் போயே மிதக்கியது

தச்சனுந் திரியனும் ஆற்றில் பேழையைக் கண்டெடுப்பது

தச்சன் திரியனும் கண்டு ஓடிப்போய்ப் பேழைதன்னை
இருவருந்தூக்கிப் பிளக்கவே நடந்தார்
மரநிழலில் பிளந்தார்கள் மன்னவர்கள் தச்சனும்
பேழையின் உள்ளேகண்டு தான்திறந்தானுச்சமனும்
பேழைதனில் உள்ளிருக்கும் பிள்ளையைக் கண்டார்கள்
தச்சனவன் எடுத்து தானடந்தார் மாளிகைக்கு
குழந்தையை வளர்க்கத் தொற்றவனுக்குத் தானடந்தான்

தச்சன்பிள்ளையைப்பெடுத்துக்கொண்டுபோய்
வளர்த்துக்கொண்டிருந்தது.

மாளிகையிலகொண்டுவந்து மைத்தீனீராட்டி
மைத்தீனீராட்டி மலர்க்கண்ணில்மையெழுதி
கமலத்திருமுகத்தில் கஸ்தூரிபொட்டுமிட்டு
உச்சிதமான வுடைமைகள்பலதிருத்தி
கோலவர்ணபூஷணங்கள் குழந்தைக்குதானணிந்து
வன்னவன்னபூஷணங்கள் மைந்தர்க்கலங்கரித்து
கொம்பிலேசிறுதேனும் கோதுபடச்சர்க்கரையும்
மலையில்சிறுதேனும் கொளச்சர்க்கரையும்
கூட்டிப்பிசைந்துமல்லோ கொம்பவர்க்குதானூட்டி
தள்ளிப்பிசைந்துமல்லோ தார்வேந்தர்தானூட்டி
பன்னீரால்வாயலம்பி பட்டாலேவாய்துடைத்து
ஈரம்உலர்த்தி பிறைசேர்த்தபட்டுடுத்தி
மைந்தனைத்தானெடுத்து மடிதடத்தான்மன்னவனும்
தெத்துதெருத்தாண்டி தேரோடும்வீதிவிட்டு
கடையுங்கடைத்தெருவுங் கருமாரிதிரிவிட்டு

தச்சன் திரியோதிரன்மாளிகைக்குக்குழந்தையாகிய
கருணையைப்பெடுத்துக்கொண்டுபோனது.

மாநகரமாளும் மகாராசன்மாளிகைசென்றான்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரப்பெருமான்
அமுதுண்ணுமண்டபத்தில் ஆனமுகனையெழுந்தான்
செம்பொன்முக்கால்நிறுத்தி செம்பொன்தளிகையிட்டார்
புலிமுக்கால்நிறுத்தி பொன்னால்தளிகையிட்டார்
இட்டதொருஆசனத்தில் மதியவர்வீற்றிருந்தார்
அங்குமொருசாதி அறிவுடையாள்சொல்லுகிறாள்
மாணிக்கக்கிண்ணிகளை வைத்தாராம்

திரியோதிரன் ௩௨ கிண்ணியில்பொசிப்பது

முப்பத்திரண்டுகிண்ணி முடிமன்னர்கிட்டேவைத்தார்
அமுதுபடைத்தார்கள் ஆரணங்குமாதியர்கள்
பத்துவகைக்கறியும் பாலடிசல்போசனமும்
மற்றும்வகைக்கறியும் வண்ணவிதபோசனமும்
அத்தனையுங்கொண்டு அளித்தார்சுந்தரியர்கள்
போசனமும்வைத்து பருப்புக்குநெய்சொரிந்து
காரவின்நெய்சொரிந்து கட்டித்தயிர்கொடுத்தார்
தேசத்தையாளும் திரியோதிரப்பெருமான்
அமுதுபொசித்திருந்தார் அழகானராசாவும்.

அக்கினிதாருமே [illegible] க்காண்
[illegible] பூக்களே
குழந்தையைத் [illegible] யதுவும்
தேசத்தையாளும் திரியோதிரன் [illegible]
[illegible] திரைகள்
[illegible]
[illegible] பாரகள்
[illegible] கும்
[illegible] திருக்கும்
திரியோதிரன் [illegible] குழந்தையாகிய.

[illegible] ஸ்ரீகாரக்கொண்டது.

அப்போதிருழுந்தையது [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] திரியோதிரன்
புழுக்களுடனே [illegible]
[illegible]
[illegible] குழந்தை
[illegible]
புழுக்களுடனே [illegible]
தேசத்தையாளும் திரியோதிரனைப்பார்த்து

திரியோதிரன் சந்தோஷிப்பது.

புத்திரரும் [illegible] பிள்ளை
[illegible]
[illegible] பூரித்து
[illegible]
[illegible] கொண்டான்
[illegible]
[illegible]
[illegible] திருக்கு
[illegible] திரியோதிரன்
[illegible] சொல்வான்
அப்பாகே [illegible] வார்த்தை
[illegible]
[illegible] வாக்கருளும்
[illegible] குழந்தைத்து
[illegible]
குழந்தையாலுக்கு கொட்டிக்கிறேனிரத்தினங்கள்
[illegible] போட்டிக்கிறேனிரத்தினங்கள்
இந்தக்குழந்தை [illegible]

திரியோதிரன் தச்சனுக்கு குழந்தையிடைக்கும் பொன்கொடுத்தது.

குறுக்கொன்றும்பேசாமல் குழந்தையையீந்துவிடும்
மறுவார்த்தைசொல்லாமல் மைந்தனையீந்துவிடும்
எனறுமவனுரைக்க எதுசொல்வான் தச்சனவன்
மன்னனார்கேட்டதற்கு மறுவார்த்தைசொல்லாமல்
அரணமனையார்கேட்பதற்கு அஞ்சிப்பயந்தவனும்
செங்கோலமுறைமைக்குமுன் சங்கீதமேபாறெனறான்
சித்தத்துக்கேத்தபடி செய்தருளிகொள்ளுமென்றான்
உந்தன்மனதின்படி உகந்தருளிககொள்ளுமென்றான்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரனகேட்டு
சந்தோஷப்பட்டுச் சரீரங்கள்பூரித்து
இடைக்கிடைரத்தினங்கள் யெடுத்துநிறுத்தினார்கள்
குழந்தையிடை ண்டு கொட்டினாரத்தினங்கள்
மைந்தனிடை கண்டு வாரியெடுத்தார்கள்

பிராமணரையழைத்து நாமகாணஞ்சூட்டினது.

வேதப்பிராமணர் வேதியரைத்தானழைத்து
சாஸ்திரங்கள்தான்பார்த்து சாதகங்கள்தானெழுதி
நாளதுகேட்டு நடுநாள்முகூர்த்தமிட்டு
நாமமுடியானுக்கு நாமகரணம்பண்ணிவைத்து
காஞ்சிநாடாளுங் கர்னனென்றுபெயருமிட்டு
கலத்துப்புழுநீக்கின கர்ணனெனறுபெயருமிட்டு
மூன்றாம்வயதிலே முத்துமுடிதரித்து
நாலாம்வயதிலே நாடாளச்சொப்பனிட்டு
ஐந்தாமவயதிலே ஆணபூசர்கர்னருக்கு
இராச்சியமுறைமைகளை நன்றாய்தெரியவைத்து
ஏழாம்வயதிலே இளையபட்டங்கட்டிவைத்து

காசிநாடடை கர்னருக்குப்பட்டஞ்சமர்ப்பித்தது.

போதேவருந்தடங்கும் பொன் னுருவிநயகியை
மாலைமுடியாற்கு மணமுகூர்த்தபண்ணிவைத்து
அன்றுமுதலின்றளவும ஆண்டிருந்தார்ராச்சியத்தை
மனதுகுறையில்லாமல் வையத்தையாண்டிருந்தார்
ஏதுகுறையில்லாமல் இனியரசையாண்டிருநதோம்
இழிகுலத்தான்மாளிகையில் யிருந்தபடியாலே
தேர்ப்பாகனென்றுசொலலி எங்குமேபோச்சு
காசிவளநாடாளுங் கர்னர்பெருமாளும
ஐவர்க்குமூத்ததொரு ஆனந்தவாழ்மார்பன்
குந்தியம்மாள்பெற்றெடுத்த குலக்கொழுந்துயிவர்காணும்
உனக்குப்பெரியதந்தை என்றாரேஉத்தமனார்

புனந்திரன் கர்னனைக் காணுகிறது.

போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனுந்தான்கேட்டு

யானைவிட்டுக்கீழிறங்கி யானைக்கலாழ்மார்பன்
பூவும்புதுமலரும் பொன்னறுகு அட்சதையும்
பொன்னீருஞ்சொம்பிலே பன்னீருந்தானெடுத்து
காஞ்சிகோட்டாளுக் கர்ணருக்கெதிரேவந்து
பன்னீரால்காலலம்பி பட்டாலடி துவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரை குப்புகுப்பென்றுதான்சொரிந்து
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டார்
தந்தையார்சீர்பாதம் வணங்கிநின்றார்வேந்தன்
வந்துபணிந்தவனைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாரியெடுத்து மடிமேலேகொண்டணைத்து

கர்ணர்புனந்திரனை வாழ்த்துகிறது.

வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வாழ்ந்திருப்பீர் சிறந்திருப்பீர்
திறமீர்நிலைதரிப்பீர் தீரரைபாண்டிடுவீர்
கற்பகத்தருவைப்போலக் கலங்காதரசாள்வீர்
விற்பனக்குபேரன்போல விளங்கஅரசாள்வீர்
எண்ணைப்பெறுவீர எதிர்த்தார்முடிபெறுவீர்
பின்னைப்பெறுவீர் பெரியாள்பதம்பெறுவீர்
போருக்குப்போவீர் பொழுதோடேவென்றிடுவீர்
வென்றுவரிசையிலே வீரபட்டங்கூட்டிடுவீர்
நினைத்தார்கள்பூமுடியைச் செண்டாட்டமாட்டிடுவீர்
பகைத்தார்கள்பூமுடியை பந்தாட்டமாட்டிடுவீர்
மாற்றாசைப்படைமுகத்தில் மன்னர்களைவென்றிடுவீர்
மதுரைப்பதியாள மைந்தர்களைப்பெற்றிடுவீர்
அத்திபுரமாள ஆண்பிள்ளைபெற்றிடுவீர்
மாதர்களைமாலையிட்டு மைந்தர்களைப்பெற்றிடுவீர்
கன்னிகளைமாலையிட்டுக் காளைகளைப்பெற்றிடுவீர்
பெண்களைமாலையிட்டு புத்திரரைப்பெற்றிடுவீர்
பெற்றிடுவீர்பெற்றிடுவீர் பிள்ளைகள்பதினாறும்
பதினாறும்பெற்று பெருவாழ்வுவாழ்ந்திடுவீர்
ஆலம்போல்தழைத்து அறுகுபோல்வேரூன்றி
மூங்கில்போல்சுற்றம் முசியாமல்வாழ்ந்திருப்பீர்
வாழ்வீர்காணென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினார்
வாழ்த்திவிடைகொடுக்க மாதாவோடேசென்றணைந்து
தாயைமுகம்நோக்கி கட்டழகரேதுசொல்வார்

மறுபடியும் கர்ணனுரைப்பது.

தாயர்வலுவெழுந்தீர் தம்பிமார்தோளெழுந்தீர்
வீமர்வலுவெழுந்தீர விசயனார்தோளெழுந்தீர்
ஒப்பிவிட்டவாளை உறையுருவிவிட்டாற்போல
தப்பிவிட்டீர்களேயப்போ தம்பிபுனந்திரனே
வாயாரவாழ்த்தி மனதைப்பெரிதுபண்ணி

ஐயாபுனந்திரரே ஆணழகாநீர்கேளும்
வந்தவகையறியேன மனனுபுனந்திரரே
தேசத்தையாளுந் திரிபோதிரனசபையில்
தாமமுடியான் றைதலாட்டானங்கிருப்பான்
அவரைநீகண்டாலே ஆசாரம்பண்ணுமென்றார்
ஆசாரம்பண்ணி ஆகலப்போய்நில்லுமென்றார்
கோணுதமாதவத்துக் குருக்களுமங்கிருப்பார்
அவரைநீகண்டாலே ஆசாரஞ்செய்யுமென்றார்
தேசத்தையாளுந் திரிபோதிரபெருமான்
அம்பலத்துவாசலிலே ஆசனங்கள்சொப்பனிட்டான்
நீலங்தவிசேஷ மதுவறிந்துமனனவனும்
ஆழக்குழிதோண்டி அமைத்தான்படுகுழியில்
ஈட்டிபிடிமன்னவர்கள் எழுநூறுகோடியுண்டு
கத்திபிடிமனனவர்கள் கஸ்திபாகோடியுண்டு
வாள்கத்திசூலாயுதம் வளவுதடிசக்கரங்கள்
இத்தனையுங்கொண்டு அமைத்தான்படுகுழியில்

மறுபடியும் கர்னர்புத்திகூறுவது.

படுகுழிக்குமேலாக பச்சைத்துகில்விரித்து
பூவாலேஆசனங்கள் போட்டார்கள்புனந்திரற்கு
ஆணழகனம்பலத்தில ஆசனஞ்செனறேறுதே
தட்டோடேவெற்றிலையும் சாதிக்காய்லவுங்கசுகளும்
கொத்தோடேபழக்குலையும் குமியுளளதேங்காயும்
மல்லிகைப்பூமாலைகளும் மாங்கனிறைந்ததாவடமும்
கச்சாயவாககமெலலாங் கட்டழகனதானெடுத்து
உன்னையெதிர்காண வருவார்காணுத்தமனே
மன்னவன்கையிலே மாலைதரித்தாலே
மாலைதரித்தாலே மைந்தர்புனந்திரரே
கச்சாய்தீண்டாதே கட்டழகாவீரியனே
இத்தனையுஞ்சொல்லி யிருந்தாரேகாரைப்போ
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனுந்தான்கேட்டு
அப்படிக்கேநல்லதென்று அடிவணங்கித்தெண்டனிட்டான்
தெண்டனிட்டமைந்தனைக் கண்டுமேகர்னருமே
ஏற்குமோஏற்குமோ யிழிகுலத்தானவற்கு
ஏற்குமோயெந்தனுக்கு உந்தனிடமுபிடுதான்
சாதிகெட்டவெந்தனுக்கு உந்தனிடமுபிடுதான்
ஐயாபுனந்திரரே ஆகாதுவென்றுரைத்து
என்றவுரைகேட்டு ஏதுசொல்வானிந்திரனும்
ஆதேதுஎன்னையா அதிசயமாய்நீருரைத்து

புனந்திரர் கர்னருக்குச்சொல்வது,

ஐவருக்குமூத்தவர்நீர் அப்படிக்கிசொல்லலாமோ
என்றுமவனுரைத்து யிந்திராசாவும்

சிவசிவாவென்று திருச்செவியில்கையைவைத்து
ஆகாரவென்று அலர்த்தி அலைதாரன்
ஐயாவென்றோமேகூற அறவேயென்றுவார்த்தை
என்னையார்க்கூறும் வினைசொல்லுவார்கலத
ஜயபிடராச்சியத்தை யாருக்கொடுத்தோமோ
மதுரைவிபருபட்டணத்தை யாருக்கொருமன்னவனும்
நாலத்திக்கினார் நாம்சொறுவ பூமியை
மையமாருளகேள மன்னவர்களைப்பேன்
சொக்கநாதரேல கருப்பேசிறுபட்டணத்தில்
அவர்கள்குடியேற்று அரசாளவைப்பேனயான்
அத்திபுரத்தை அரசாளுவமையாமே
ஐவருமிருக அரசாண்டிருக்கக்காலம்
தர்மருபவீமருட அர்ச்சுனரும்
நகுலசகாதேவ ராசசக்கரவர்த்திபருமே
உமக்குதைக்கட்டுவெசெய்யுமாகத்துக் கட்டுகாரருப்பார்
அடிமைத்தொழிற்செய்வார் ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள்
அப்படிக்கேகேட்டதுக்கு ஆருமென்றுராச்சியத்தை
காருசிராட்டாதுகாரணேதுகேட்டு
மைந்தருமகேள் ஒருவார்த்தைபோதுசொல்வார்

கர்ணன் புனர்திறந்துவரப்பது.

ஜெயபுனர்திரரே அவ்வார்த்தைசொல்லுகிறேன்கேள்
தேசத்தையாளும் துரியோதனராசன்
என்னைவளர்த்தகருணையுள்ளவத்திருக்கேர்த்திகளும்
பின்னையருளைக்கூறும் பட்டகேர்த்திகளுமே
எனக்குவப்பட்டதை செய்ததுபோகோடியுண்டு
கண்டவேடைக்கும்போறுசேல வேல்பொருதுங்கள்றுனும்
மாளிவந்துசேருபட்டுமுடபஞ்செனமேறான்காண்
எனக்காகப்பட்டதை செய்ததுபோகோடியுண்டு
எழுதமுடியாது பெடபுடைக்காது
போதேவருங்கடக்கும் பொன்னருள்காயவிக்கு
மாலைகரிப்பகுந்து மன்னவர்கள்காணதிப
அன்பக்காரத்தகசந்துக்கு அறாதாபரையேயாசை
கண்டவித்துராசாக்கள் வந்தார்கள்பந்தலுக்கு
தேசத்தையாளும் துரியோதிரப்பெருமான
என்னையலைந்து வெண்குடிகவலங்கரித்து
என்னையழைத்து நடந்தார்காண்பந்தலுக்கு

இந்திதுவந்தாலென்றுசொல்லி கர்ணனையிகழ்ந்தது.

ஆசாரிப்பிள்ளையென்று தள்ளிவிட்டாரென்னையவர்
தச்சனிடபிள்ளையென்று தள்ளிவிட்டாரென்னையவர்
அப்போதுரியோதன் அரசாளும்ராசமன்னன்
சிம்மாசனமேறித் தேன்மொழியாள்வீற்றிருந்தாள்

என்னையவர்தள்ளிவிட்ட சேதியவரறிந்து
மண்டலத்தார்தானறிய மடிமேலேகொண்டணைத்தார்
மண்டலத்துராசாக்கள் வந்தசபைநடுவே
தேசத்துராசாக்கள் யிருக்குஞ்சபைநடுவே
போதேவருக்கடங்கள் பொன்னுருவியுன்னிச்சி
மாதரிளங்கொடியாள் மாலைசூழ்ப்பிலக்காள்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்பார்த்து
மாலைபிடுங்கவென்று மாயவரைத்தானழைத்தான்
மாயர்பெருமாளும் மாயமாய்வந்துவிட்டார்

ஸ்ரீகிருஷ்ணர் வந்தது.

கெருடன்வடிவெடுத்து செற்சனையிட்டுமல்லோ
மாதினிடைமாலை பறிக்கவேமாயவரும்
மாலையிவர்பறித்த சேதியவரறிந்து
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரப்பெருமாள்
கனையாழிமோதிரத்தைக் கழட்டிவிட்டார்பூமியிலே
என்னைக்குனிந்தெடுமென்றார்மோதிரத்தை
குனிந்தெடுக்கையிலே கோபாலனைத்தானும்
மாலைசூழவிட்டார் வந்துவிழுந்ததுகாண்
எந்தனிடகழுத்தில் விழுந்ததுபூமாலை
அங்கிருக்கும்ராசாக்கள் அனைவோருந்தான்பார்த்து
இழிகுலத்தான் தனகழுத்தில விழுந்ததுமாலையென்று
தட்டிநகைத்துமல்லோ தார்வேந்தர்போய்நடந்தார்
கைகட்டிவாய்புதைத்துக் கட்டழகர்போய்நடந்தார்
போதவருக்கடங்கள் பொன்னுருவிநாயகிக்கு
ஐம்பதுபேரையன்மார் ஆச்சிமாரைம்பதுபேர்
அத்தனைபேர்களும் அனைவோருமேதுசெய்தார்

பொன்னுருவிதாய்தகப்பன்மார் புறக்கடையாலோடுகிறது.

அடிசில்சமைத்திருக்க அத்தினையுந்தானெடுத்து
மண்ணைவெட்டித்தான்புதைத்து மன்னவர்கள்ஓடலுற்றார்
புறக்கடைவீதியிலே போய்நடந்தார்மன்னவர்கள்
அன்றுமுதலின்றளவும் அவர்கள்வரவுமில்லை
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்பார்த்து
போதவருக்கடங்கும் பொன்னுருவிநாயகிக்கு
ஐயன்மார்சீர்போல நடத்திறேனென்றழகன்
ஏதுகுறையில்லாமல் யின்றளவுந்தன்பாட்டன்
எனக்காகப்பட்டதவம் எத்தனையோகோடியுண்டு
மனமாறப்பட்டதவம் மன்னவனேகோடியுண்டு
மற்றுமொருநாளில் மன்னவரோபெக்தனுக்கு
காய்ச்சலடிக்கிறதும் கண்ணைச்சொருகிறதும்
விக்கலெடுக்கிறதும் யில்வாட்டம்வாடுறதும்
எட்டுநாளங்களவே யிருந்தேன்பசிக்கையிலே

பத்தியக்காரனென்று படிக்கவேயாகாதென்று
பெண்டமயிற்கண்ணாள் பெருந்திருவாள்நாயகியை
திரியோதிரன்பந்தனைமேல் தாமிருவர்வீற்றிருந்து
சொக்கட்டானுருட்டி சதுரங்கமாடினேங்காண
திரியோதிரன்றேவி தோற்றாள்பெருந்திருவாள்
மாலைமுடியானும் மறவுக்குப்போகவென்று
எழுந்துநடக்கையிலே எத்திலங்குபூமுடியாள்
அவன்றனதாணிபற்றி யிழுக்கேகாண்மன்னவனே
துகிலாடைபற்றி யிழுத்துயிருக்கையிலே
முத்தாமலைகோர்த்த துகிலாடையத்தனையும்
பற்றியிழுக்கையிலே படபடென்றுதானவிழ்ந்து
கொட்டித்தரையிற் குலைந்ததுமுத்துகள்தான
பேர்வாணமாறுனை முத்திலங்குபூமுடியாள்
மானங்குலைந்து மனைவாசநின்றாள்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரபெருமான்
மாலைமுடியானும் வனமேவேட்டையாடியல்லோ
மாலைவேட்டையாடியல்லோ வந்தாரரண்மனைக்கு
அங்கேகடக்க அதிசயமுள்ளதெல்லாம்
சொக்கட்டானுருட்டி சதுரங்கமாடினதும்
கொற்றமுத்துக்கொட்டிக்கள் குவிந்துகிடக்கிறதும்
ஆடைகளைந்துமவள் அம்பலமானதுவும்
மாலைமுடியான் மறவாய்ப்பிணைக்கிடந்தும்
அத்தனையுங்கண்டிலே ஆறுமுதுமன்னன்
அக்கிருத்தியத்தரியர்கள் அதிசயப்பேரோது சொல்வார்

தாதிகள் சொல்வது.

இன்றைக்குனைமேடுத்திலாரென்பார்கள்
செத்தான்கருணையென்று சொல்வார்களனேகம்பேர்
மாண்டான் கருணையென்று மண்டலத்தார்சொல்லிடுவார்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரனப்பார்த்து
நன்றேயிருக்க துகிலாடைதான்களைந்து
மாலைக்குழலாட்கு பங்கையர்க்குத்தான்கொடுத்து
பெற்றதொருபுத்திரனர் பிள்ளைக்கே போயொளித்தார்
கீர்த்திக்காண்மங்கையர்கீ [illegible] றுமனந்தேற்றி
மாலைக்குழலாளை மடிமேலேகொண்டணைத்து
எத்தனைபோகமெனக்கிதுவுதானுரைத்தார்
அக்கச்சாயம் அதுதான்மறப்பேனோ
எனக்காகப்பட்டபாவம் எத்தனைகோடியுண்டு
படவேனும்பட்டேனும் பார்த்தனையம்பாலே
இன்னம்படவேனும் எழில்விசயனம்பாலே
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரனற்று
செஞ்சோற்றுக்கடன்கழிக்க வேணுங்காணிந்திரரே.

என்றுமவருரைத்து வெழுந்தார்கருணாகரர்
போகவிடை தாருமென்று போர்கருணாகரன்கேட்க
கைதொழுதுயிக்கிறார் கட்டழகர்சேதுசொல்வார்
போய்வாருமென்றுசொல்லிப் பொன்னையுங்கொடுத்தனுப்பிவிட்டார்
விடைபெற்றுதானெழுந்தார் வேந்தாகருணாகரன்
கர்ணாரவர்போனபின்பு கட்டழகனிந்திரனும

புனந்திரன்போவது.

மற்றோர்படிகடந்தான் மன்னனைப்படை யப்பிடித்தான்
மற்றோர்படிகடந்து மன்னவன்போகலுற்றான்
காசிவளநாடாளுங் கருணைபெருமாளும
அம்பலஞ்சென்றேறி யானைத்தலைமார்பன்
தேசத்தையாளுந் திரியோதினன்கோயிலில்
வந்துயிவர்வீற்றிருந்தார் மன்னர்கருணாகரர்கே
தேசத்தையாளுந் திரியோதிராசருக்கு
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணாரவாசருக்கு

கர்ணர் திரியனுக்குச் சொல்வது.

மதுரைப்பதியாளும் வாழ்பாண்டியராட்டானும்
தம்பிபரிகொடுத்து வந்தானே சார்வேந்தனை
எதிரேபோய்காணுமென்றான் எத்திலக்குமுடியான்
தேசத்தையாளுக திரியோதிரன்கேட்டு
கச்சாயபூமலரும் கனப்பெற்றவேலாலேந்து
தட்டோடேவெற்றிலையுஞ் சாதிக்காயேலக்காய்
கொத்தோடேபழவகையும் கொற்றவன்றானெடுத்து
ஆளுந்தலையி லெடுப்பித்துத்தானெழுந்து
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மரவம்பூச்சல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்காலகளுக்கு தூசி பூச்சல்லடமாம்
தட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூசல்விட்டு
அத்தண்டவீரருடன் வாராமல் திரியோதிரன்
அம்பலத்துவாசல்விட்டு வாரானே ஆணழகன்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரன்முகமேலவந்து
ஐயர்வரவுகண்டு ஆணழகனிருந்திருமும

புனந்திரன் யானையின்மேலிருந்து விளவுகிறது.

ஆனையின்மேல்தானே யிருந்தபடியாக
வாளெடுத்துமுன்னேவைத்து வணங்குவன்மன்னவனும்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரனைப்பார்த்து
சரியானைமேலிருந்து தாம்வேந்தனேதுசொல்வான்
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லும்புலியதுபோல்
பத்திபநாகம் படமெடுத்தாற்போல் கண்சிவந்து
குன்றுபோற்கண்சிவந்து கோபமதிகரித்து
தெத்திப்புருவம் நெருப்பாயினலன்டி
சூரியமண்டலத்தைக் கிட்டிவருவதுபோல்

அக்கினிமண்டலத்தை அடுத்துச்சுவாலயமாய்
போராஞ்சாமன்னர் புனந்திரனைத்தான்பார்த்து
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரனேதுசொல்வான்

திரியோதிரன்சொல்வது

ஐவர்கள்பெற்றெடுத்த ஆணழகாவீரியரே
காளையர்கள்பெற்றெடுத்த கட்டழகனிந்திரரே
அழகியசிர்கொம்பனையா ளல்லித்திருமகனே
யானைவிட்டுக்கீழிரங்கி யடிபணிந்தாலாகாதோ
குதிரைவிட்டுக்கீழிரங்கி கும்பிட்டாலாகாதோ
வாளெடுத்துக்கீழிரங்கி வணங்கினாலாகாதோ
ஐவரிடவம்பிசைத்துக் காகாதோமன்னவனே
குருகுலத்தார்வங்கிசைத்துக் கொவ்வாதோமன்னவனே
என்றுமவருரைத்து ஏதுசொல்வார்திரியோதிரன்
கொண்டுவந்தகச்சாயன் கொற்றவர்க்குமுன்னேவைத்து
தான்கொண்டுவந்தசெல்லாந் தார்வேந்தர்முன்னேவைத்து
இந்திரர்முகமநோக்கி யேதுசொல்வான்திரியோதிரன்

மறுபடியுந்திரியோதிரன்சொல்வது

தம்பிவலுவெழுந்தீர் தம்பிமார்சீரிழந்தீர்
வீமர்வலுவெழுந்தீர் விசையனார்சீரிழந்தீர்
ஒப்பிட்டவாளை உறையுருவிவிட்டாற்போல்
துப்பிவிட்டீர்குருவிப்போ தமபிதனஞ்செயரே
ஆளப்பிறந்த அபிமர்முடியிழந்தீர்
அத்தானுந்திராத அரவான்முடியிழந்தீர்
தாமமுடியான் கடோற்கஜன்முடியிழந்தீர்
ஆறிவிடும் ஆறிவிடும் அப்பாலே ஆறிவிடும்
தேறிவிடுந்தேறிவிடும் தேவனேதேறிவிடும்
கச்சாயங்கொண்டுவந்தேன் காளைபொசியுமென்றான்
பலகாரங்கொண்டுவந்தேன் பாலகனேபொசியுமென்றான்
உண்டுபசியாறும் உத்தமனார்வீரியரே
தின்றுபசியாறும் காளையின்புத்திரனே
இந்தாருமென்று யெடுத்துமவன்கைநீட்டி

புலந்திரன்சொல்வது

போராஞ்சாமன்னர் புனந்திரருமேதுசொல்வார்
தம்பியைநான்கொடுத்து தற்சோர்ந்துநிற்கையிலே
உடற்பிறப்பைநான்தோற்று உயிர்சோர்ந்துநிற்கையிலே
ஒருவர்கள்தன்மனையில் உண்ணேனென்றான்பாலமிர்தம்
சூதகங்கள்தீராதே தின்னேன்காண்பாலமிர்தம்
மாலைதரிப்பதில்லை மன்னர்பெருமானே
தக்கோலந்தின்பதில்லை தனஞ்செயரோவென்றுரைத்தான்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கேட்டு

மெது

மகுடமுடியசைக்கி மர்மமுறையாமல்
அம்பலத்துவாசலிலே ஆணழகன்வந்தாலே
மண்டையுடைத்திடுவேன் வல்லுயிரைவாங்கிடுவேன்
பொய்யாதினமிடுவோம் பொற்கைவளர்பாண்டியற்கு
அத்தாலுஞ்சாகாமல் தப்பிப்பிழைத்தாலே
தப்பிப்பிழைத்தாலே தார்வேந்தர்பூமுடியை
எந்தவிதமானாலும் யிறக்கவழிதேடுவோம்
என்றுமனதிலெண்ணி யேகிநடக்கலுற்றான்

திரியோதிரன் சிம்மாசனம்வந்துவிட்டது

தென்னமுடிவேந்தன் திரியோதிரன்திரும்பி
அம்பலத்துவாசலிலே ஆணழகன்வந்துநின்று
ஏரிநாகங்கொண்டவனும் ஏறினான்சிம்மாசனம்
அங்கிருக்குமன்னர் அறையர்துரைகளெல்லாம்
புத்திரனைக்காண நடந்தீரோபுண்ணியரே
மைந்தனைக்கண்டு புகழ்ந்துறவாடினதும்
அத்தனையுஞ்சொல்லுமென்றார் அங்கிருக்கும்வீரியர்கள்
தேசத்தையாளுந திரியோதிரன்கேட்டு
போனதுவும்வந்ததுவும் புத்திரனைக்கண்டதுவும்
அங்கேநடந்த விசேஷங்களத்தனையும்
சொல்லிக்குதித்தானே துரைகளுக்குமுன்பாக
அத்தனைபேரும் அனைவோருந்தான்கேட்டு
நல்லதென்றுவீற்றிருந்தார் நர்மமுடியார்கள்
தேசத்தையாளுந திரியோதிரப்பெருமான்
சாமத்துரோகி சகுனியைத்தானழைத்து

திரியோதிரன்சகுனிக்கெடுத்துரைப்பது.

அம்மான்முகம்நோக்கி ஆணழகனேதுசொல்வான்
வையைவளநாட்டான் வாரான்கொலுவுக்கு
வளநாடாள்புத்திரனும் வாரான்கொலுக்கான
கொம்பனையாள்புத்திரனை கொல்லவகைதேடும்
மாயன்மருமகனை மாளவழிதேடுமென்றான்
சாமத்துரோசி சகுனியவன்கேட்டு
மருமகன்முகம்நோக்கி மன்னவனேதுசொல்வான்
வளநாடிப்புத்திரனைக் கொல்லவேவேணுமென்றான்
அர்ச்சுனனார்புத்திரனை யழகுள்ளபுனந்திரனை
அவனையேகொல்லுதற்கு அனேகம்பேர்வேணுமோ
பொய்யாதினமிடுங்காண் பொற்கைவளநாடனுக்கு
ஆதினஞ்சென்றேறினால் அதிலேயழிந்திடுவான்
உள்ளிருக்குமன்னவர்கள் செல்லாயெரித்திடுவார்
செத்துமடிந்திடுவான் சிவலோகஞ்சேர்ந்திடுவான்
மாண்டுமடிந்திடுவான் வைகுந்தஞ்சேர்ந்திடுவான்
என்றுமவனுரைக்க யெழில்நாகந்தான்கேட்டு

அங்கிருக்குத் தூதுவரை யாணழகன்தானழைத்து
தூதுவர்கள் குழிவெட்டி குறுமார்க்கமாயிரங்கி
மருந்துகள்புதைப்பது

ஆழக்குழிதோண்டி யமையுமென்றுன்மன்னவரை
பாதாளலோகமட்டும் படுகுழிவெட்டினான்
ஆழக்குழிதோண்டி அச்சுதென்று தெண்டனிட்டார்
வன்னலட்சமன்னர்களை விட்டானந்தப்பிரபு
ஈட்டிதுப்பாக்கிகளும் ஈயருண்டிரக்காரமும்
வாங்குநல்லஆயுதமும் வளதடிசக்கரமும்
கத்திதுப்பாக்கிகளும் கஸ்திரியர்சேனைகளும்
அத்தனையுங்கொண்டு நிறைத்தார்படுகுழியை
படுகுழிமேலாதினங்கள் சொப்பனிட்டார்திரற்கு
வச்சிரமிழைத்து முகப்புக்குகல்லிழைத்து
முத்துமுடியாதினங்கள் சொப்பனிட்டார்திற்கு
ஆதினங்கள்சோடித்து அச்சுதென்றுதெண்டனிட்டார்
காகக்கொடிவேந்தன் கேட்டுமனமகிழ்ந்து
நிறைந்தகொலுமுகத்தில் யிருந்தான்றிரியோதிரன்
இப்படியாக யிவனிருக்கும்வேளையிலே
போராந்தசமன்னர் புனகதிராசாவும்

புனகதிரன்தைலாட்டான்மண்டபங்காணுகிறது

மற்றோர்படிகடந்தான் மன்னன்படியுயர்ந்தான்
மற்றோர்படிகடந்து வாரானேமன்னவனும்
நின்றுவில்வளைக்கு நிலக்கால்மண்டபமும்
பார்த்தால்விளைவுக்கு பவளநல்லகோபுரமும்
முத்தாலேகால்நிறுத்தி முழுதிலுஞ்சொப்பனிட்டு
பளிங்குமாமண்டபங்கள் பவளத்தால்சொப்பனிட்டு
எங்குமிலாவெரிக்கும் யெத்திசையுங்கீர்தெளிக்கும்
கண்கொள்ளாச்சேர்வையுடன் யிருக்குமாமண்டபந்தான்
போராந்தசமன்னன் புனகதிருந்தானபார்த்து
ஆருது ஆருது என்றானலேதாரன்
அங்கிருக்குமன்னர் அரையர்துரைகளெல்லாம்
தாதைக்குத்தாதை தைலாட்டான்மண்டபங்காண்
என்றுமவருரைக்க யிந்திரருந்தான்கேட்டு

புனதிரன் தைலாட்டானைத்தொழுகிறது

ஆனைவிட்டுக்கீழிறங்கி யானைதவாழ்க்கையுடன்
பூவும்புதுமலரும் பொன்னாருமட்சதையும்
பொன்னிருந்தசம்பிலே பண்ணரிகொண்டுவந்து
தாமமுடியான் தைலாட்டன்முன்னேவந்து
பன்னீராலேகாலலம்பி பட்டாலேதுவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரை குயுகுமென்றுதான்சொரிந்து
முக்காலேவலம்வந்து முடிவணங்கித்தெண்டனிட்டு

நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டான்
தெண்டனிட்டமன்னவனை கண்டுமேதைலாட்டான்
நீ-ஆர்சாணும்மன்னவனே அறியவுரையுமென்றான்
கண்ணில்லாயெந்தனுக்கு காணவுரையுமென்றான்
விழியில்லாயெந்தனுக்கு விளங்கவுரையுமென்றான்

பொன்னுமலைநாடான்சொல்வது

பொன்னுமலைநாடாளும் அண்ணுவுமேதுசொல்வார்
மதுரையறுகாதம் வாழ்மதுரைமுக்காதம்
பொய்கையறுகாதம் பூமதுரைமுக்காதம்
அன்பத்தாறுகாதம் ஆண்டிருந்தார்பாண்டியர்கள்
மைந்தருமில்லாதே மலைமேற்றவமிருந்தார்
மாளுகிறோமென்று மலைமேற்றவமிருந்தார்
மாளாதேயென்று மலரிலவதரித்தாள்
ஏழுபிராயத்தில் யெதிர்த்துவந்தநீன்முகனை
நீன்முகனைக்கொன்று நீலிபட்டமாண்டவர்காண்
மன்னர்விசையன் மடஊர்நதமாதேவி
காளைவிசையன் கட்டழகன்மாதேவி
மதுரைப்பதியாளும் வையைவளநாட்டாள்
வையைவளநாட்டாள் வளநாடியல்லியரும்
அல்லியயின்றெடுத்த அழகுபுனந்திரனார்
காண்டாவனமெரித்த காளையுடபுத்திரனார்
என்றுமவனுரைக்க விழியில்லாதான்கேட்டு

தைலாட்டானுரைப்பது

ஐயாபுனந்திரரோ அழகுள்ளகண்மணியே
ஐவர்க்கும்நூற்றுவர்க்கும் அழகுள்ளகண்மணியே
எங்கள்குடைவிளங்க வந்துதித்தரத்தினமே
ஐயாவருக அழகுள்ளகண்மணியே
என்றுமவருரைக்க யிந்திரருந்தான்பார்த்து
பாட்டன்திருவடியை பணிந்தானேபாண்டியனும்
காண்கிறேனென்றுசொல்லி கால்மேல்முடிசாய்ந்தான்
கண்ணில்லான்தான்பார்த்து கடுகெனவேவாழ்த்தலுற்றான்
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வர்த்திநப்பிருந்திருப்பீர்
நிற்பீர்நிலைதரிப்பீர் நீரரசையாண்டிடுவீர்
கற்பதித்ததூண்போலக் கலங்காதரசாள்வீர்
விற்பதித்ததூண்போல விளங்கஅரசாள்வீர்
என்னைப்பெருவீர் யெதிர்த்தார்முடிபெருவீர்
பிள்ளைபெறுவீர் பெருமாள்பதம்பெறுவீர்
போருக்குப்போய்விடுவீர் பொழுதோடேவென்றிடுவீர்
வென்றகளரியிலே வீரபட்டஞ்சூட்டிடுவார்
சினத்தார்கள்பூமிதனைச் செண்டாட்டமாட்டிடுவீர்
பகைத்தார்கள்பூமிதனை பருந்தாட்டமாட்டிடுவீர்
மாத்தார்ப்படைநடுவில் மன்னர்களைவென்றிடுவீர்

அத்திபுரமான ஆண்பிள்ளைபெற்றிடுவீர்
ஆல்போல்தழைத்து அறுகுபோல்வேரோடி
மூங்கில்போல்சுற்றமும் முசியாமல்வாழ்ந்திடுவீர்
வாழ்வீர்காணென்று மனமாரவாழ்த்தினார்
வாழ்ந்திடுவீரென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினார்
வாயாரவாழ்த்தியபின் விழியில்லான்தான்பார்த்து
எங்கிருந்தாயிந்திரரோ யென்றுமவன்வாரானே
அங்குமொருதூணை யடைவாகக்காண்பித்து
மற்றுமொருதூணில் மறைந்தாரோயிந்திரரும்

குருடன் தூணைக்கட்டிநெறித்தது

கண்ணில்லான்தானெழுந்து காவலனுந்தான்பார்த்து
புனர்திரனைக்கட்டி யணைப்பதுபோல்புண்ணியனும்
தூணைக்கட்டிதான்பிடித்தார் துன்னிலங்கண்ணனும்
அப்பாமகனேயென்று யணைக்கானேகற்றூணை
அணைத்துப்பிடித்து அழித்துநெரித்தானே
இவன்கட்டநெரித்ததினால் கற்றூணுநெரிந்தது
சேர்த்துப்பிடித்ததினா லற்றதுகற்றூணு
கற்றூணுமிற்று கலங்கிறதுமண்டபங்கள்
நாடுகலங்கி நகருகள்தத்தளித்து
பூமிகலங்கிப் புழுதிபறக்கிறது
அண்டாண்டந்தானதிர ஆகாயமிற்றுவிழ
கண்டவர்கண்டபேரெல்லாம் கைகால்நடுங்கலுற்றார்
போராஞ்சாமன்னர் புனர்திரனுந்தான்பார்த்து
தாதைக்குந்தாதை தைலாட்டானேதுசொல்வான்
பாட்டன்முகம்நோக்கி பாண்டியனுமேதுசொல்வான்
என்னையாநீர்கேளும் என்னுடையநல்வார்த்தை
ஆணழகர்பஞ்சவரை ஐவரையுந்தானழைத்து
வெற்றிமதயானை வீமருக்குஎன்னையிட்டு
முழுகுங்குளந்தனில் முழுதுமேவாசிநட்டு
குளிக்குந்துறைதனிலே கொண்டமட்டுநட்டனரோ
அத்தானுந்தப்பிப் பிழைத்தார்களாணழகர்
மாயனிடபுண்ணியத்தால் மன்னர்பிழைத்தார்கள்
அன்னமிடவழைத்து அன்னத்தில்நஞ்சையிட்டார்
மதகிரியான்வீமராசன் வாரியல்லாவுண்டானே
உண்டுமடிந்தானே உத்தமனார்வீரியனும்
மாயனொருசன்யாசி வேஷமெடுத்துமல்லோ
மருந்துபைதோளில்வைத்து மன்னவரையெழுப்பிவிட
அத்தானுந்தப்பி பிழைத்தார்களாணழகர்
மாயனிடபுண்ணியத்தால் மன்னர்பிழைத்தாகள்
ஆயரிடபுண்ணியத்தால் ஐவர்பிழைத்தார்கள்
ஐவரையுந்தானழைத்து அம்பலங்கேளற்றிவைத்து
மாயத்தால்சூதாடி மண்ணிழக்கமண்பறித்து

மாதைத்துகிலுரிந்து மன்னவரைக்காடோட்டி
கோதைதுகிலுரிந்து கொற்றவரைகாட்டோட்டி
பருக்கஉருத்த பணிவந்தலைமோத
ஒடிம்பருக்கை உள்ளங்கால்தாலுறுத்த
கவிழ்ந்தமரத்தடியில் கண்பள்ளிகொண்டிருந்தார்
ஐவருயிர்பிழைக்க புண்ணியரோமன்னவரே
பஞ்சவர்கள்யாள நினைந்தீர்கள்பாவிகளே
அப்படிக்குயென்னை செறிக்கநினைந்தீரோ
நீர்கண்ணில்லாரானதினால் கலியுகத்தில்வாசம்பண்ணீர்
விழியில்லாராகையினால் யிருந்தீரோவின்னுலகில்

மறுபடியும்புனந்திரன்சொல்வது

உந்தனதுபுத்திரர்கள் நூற்றொருவரல்லாது
நூற்றொருவரல்லாது வேற்றொருவராகாதோ
மன்னவர்களல்லால் மற்றொருவராகாதோ
எல்லவரையுங்கொன்று ஆளனுமோராச்சியத்தை
என்றுமவனுரைத்து யெழுந்திருந்தானிந்திரனும்
படிபடியென்றான் படிந்தது அவ்வானை
முகக்கம்பம்தட்டி முதுகின்மேல்கையைவைத்து
கைத்தலத்தைத்தட்டி கழுத்தானையேறினான்
அம்மானுந்தானும் அழகானையேறினார்
மாமாவுந்தானும் மதயானையேறினார்
வந்தவந்தபேர்களெல்லாம் வாகனஞ்சென்றேறினார்
மற்றோர்படிகடந்து வாரானேமன்னவனும்

புனந்திரன் திரியோதனன சிம்மாதனம்வருவது

தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்கொலுவில்
அம்பலத்துசேர்வைகளும் அழகுள்ளமன்னர்களும்
அம்பலத்துவாசலிலே யனைவோரும்வீற்றிருந்தார்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரனும்
செண்டாடும்மன்னன் திரியோதிரனழகும
நாலால்கடுந்திரளார் நூற்றொருவராசர்களும்
பாட்டனார்வீஷ்டுமரும் பாரதியதுரோணரும்
சிற்றப்பாவிதுரனுஞ் சீருள்ளகாங்கையனும்
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணசிகாமணியும்
தங்கைமணவாளன் தனுதலையான்வீரியனும்
அம்மான்சகுனி யவன்தோழனானவனும்
ஈட்டிப்பிடிமன்னர் யிருபுறமுஞ்சூழ்ந்துநிற்க
கத்திபிடிமன்னவர்கள் கவ்விரியர்சூழ்ந்துநிற்க
முத்துமுடிதரித்த முடிமன்னரங்கிருக்க
இரத்தினமுடிதரித்த ராசாக்களங்கிருந்தார்
மகுடமுடிதரித்த மந்திரிகளங்கிருந்தார்
இவரைச்சுற்றிசூழ்ந்திருப்பார் எக்ரகோடிசேனைகளும்

வெளிபுறத்தில்வீற்றிருப்பார் அனேகங்கோடிமன்னவர்கள்
அந்தசமயத்தில் அழகுபுனந்திரனார்
வந்துவெள்ளம்சேனையுடன் வந்துமெள்ளவுள் நுழைந்தான்

புனந்திரன் துரியோதிரன்சபைதனில் வந்தது.

ஆனைவிட்டுக்கீழிறங்கி ஆனந்தவாழ்மார்பன்
வாளுருவிகைபிடித்து வல்லயத்தைதோளிலிட்டு
கத்தியுருவி நடந்தானேகட்டழகன்
போராஞ்சாமன்னர் புனந்திரருமுள் நுழைந்தார்
நிறைந்தகொலுநடுவே நித்திலங்குபூமுடியான்
வந்துமங்கேநின்றாரோ மைந்தர்புனந்திரரும்
அங்கிருக்குமன்னவர்கள் அரையர்துரையெல்லாம்
எழுந்துவந்துகைகொடுத்தா ரிந்திராணவறகு
போராஞ்சாமன்னர் புனந்திரராசாவும்
பூவும்புதுமலரும் பொன்னறுஅட்சதையும்
கோறுதமாதவத்துக் குருக்களுக்குமுன்னேவந்து
பன்னீரால்காலலம்பி பட்டாலடிதுவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரை குருபுகுவென்றுதான்சொரிந்து
மூக்கால்வலம்வந்து மூவிருகால்தெண்டனிட்டு
நாற்காலவலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டமன்னன திரும்பியெழுந்திருந்து
மோதிரமின்ன முடிமேலேகைதொழுது
கோறுதமாதவத்துக் குருக்களவர்பார்த்து
வந்துபணிந்தவனைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாரியெடுத்துமவர் மார்போடேதானணைத்து
வாழ்வீர்வளர்ந்திடுவீர் வர்த்திருப்பிருத்திருப்பீர்
சிறப்பீர்நிலைத்திருப்பீர் சிரசையாண்டிடுவீர்
கற்பதித்ததூண்போலக் கலங்காதராசாள்வீர்
விற்பதித்ததூண்போல விளங்கஅரசாள்வீர்
போருக்குப்போவீர் பொழுதோடேவென்றிடுவீர்
வென்றகளரியிலே வீரபட்டங்கட்டிடுவீர்
மாதர்களைமாலையிட்டு மைந்தரைப்பெற்றிடுவீர்
கன்னிகளைமாலையிட்டு காளைகளைப்பெற்றிடுவீர்
பெண்களைமாலையிட்டு பிள்ளைகளைப்பெற்றிடுவீர்
பெற்றிடுவீர்பெற்றிடுவீர் பிள்ளைபதினாறும்
பதினாறும்பெற்று பெருவாழ்வுவாழ்ந்திடுவீர்
ஆல்போல்தழைத்து அறுகுபோல்வேரோடி
மூங்கில்போல்சுற்றம் முசியாமல்வாழ்ந்திடுவீர்
வாழ்வீர்காணென்று மனங்குளிரவாழ்த்தினார்
அட்சதையும்பூவுமல்லோ அள்ளியவர்கைகொடுத்தார்
போராஞ்சாமன்னர் புனந்திரராசாவும்
ஒருகையால்வாங்காமே இருகையால்தான்வாங்கி

இருக்கையால்தான்வாங்கி யிந்திரருந்தான்தரித்தார்
பாட்டனூர்வீஷ்டுமரை பாதம்பணியலுற்றார்
அட்சதையும்பூவுமல்லோ அடிவணங்கிதெண்டனிட்டார்
வந்துபணிந்தவரைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாயாரவாழ்த்தி மாரோடுறவணைத்து
மைந்தரைக்கொஞ்சி மடிமேலேகொண்டணைத்து
உச்சிமுகந்துபிள்ளை உள்ளங்கால்முத்தமிட்டு
பக்கம்தடவிப் பவளவாய்முத்தமிட்டு
கைத்தலத்தைதனெடுத்து கண்ணிலேயொத்திகொண்டு
அர்ச்சுனனூர்புத்திரனே யாளுமழகுமன்னன்
வந்தகருமம் வகையேதுசொல்லுமென்றார்
புனந்திரன்சொல்வது
அப்போபுனந்திரரும் ஆணழகரேதுசொல்வார்
ஐவரரையரும் அழிவசந்தாரும்
பேர்பெற்றுடைய பெருமாளும்பாண்டவர்கள்
வேந்தர்பெருமாளும் வெள்ளிமண்டபத்தில்வந்திருந்து
பேரப்பாரப்பா பெரியப்பாதங்களுக்கு
தூதுரைக்கவந்தேனென்று சொல்லியவனுரைத்தான்
பாட்டனூர்வீஷ்மரும் கேட்டுமனமகிழ்ந்து
வந்தகருமம் முடியுங்காண்மன்னவனே
அந்தவுரைகேட்டு ஆணழகன்போய்நடந்தான்
சிற்றப்பாவிதுரருக்குச் சீரடியைத்தெண்டனிட்டான்
மலர்போட்டுதெண்டனிட்டான் மன்னவனூர்சீர்பாதம்
விதுரர்வாழ்த்துவது
வநதுபணிநதவனைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாரியெடுத்து மடிமேலேகொண்டணைத்து
வந்தகருமம் வகையாய்முடியுமென்றான்
அப்படியேநல்லதென்று ஆணழகன்போய்நடந்து
காங்கையன்சீர்பாதம் கட்டழகன்தெண்டனிட்டான்
வநதுபணிந்தவனைக் கண்டுமனமகிழ்நது
வாரியெடுத்து மடிமேலேகொண்டணைத்து
ஆயிரம்பாண்டியர்களையன்மார்தன்சுகமும்
வளநாடியல்லியரும் மாதுசுகமோதான்
போராஞ்சாமன்னர் புனநதிரனேதுசொல்வார்
ஆண்டவனார்புண்ணியத்தால் அனைவோருநதான்சுகமே
என்றுமவருரைத்து யிருக்கின்றவேளையிலே
திரியோதிரன் கர்ணனைபார்த்துரைப்பது
தேசத்தையாளுந திரியோதிரன்பார்த்து
கர்ணர்முகம்நோக்கி கட்டழகனேதுசொல்வான்
போராஞ்சாமன்னர் புனநதிரனார்சீர்முகமும்
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணனேயுன்முகமும்
இருமுகமும்ஒருமுகமா யிருக்குதேவுநதனுக்கு

மதுரைக்கொருபயணம் மன்னவரே போனீரே
காதரசிஅல்லியவள் முழுகிக்குளிக்கையிலே
முழுகிக்குளிக்கையிலே முகத்தில்முழித்திரோ
முகத்தில்முழித்தாலோ வயிற்றிலடைந்தானோ
உந்தன்முகம்பார்த்து பெற்றாளோபுத்திரனை
போராஞ்சமன்னர் புனந்திரனைப்பெற்றாளோ
ளன்றுமவனுரைத்து யிருந்தான்சபைநடுவே

கர்ணர் திரியோதிரனைப்பார்த்து கோபித்தல்.

காஞ்சோடாளுங் கர்ணரவர்கேட்டு
கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லும்புலியதுபோல்
குன்றுபோல்கண்சிவந்து கோபமதிகரித்து
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாயனல்பறந்து
சூரியமண்டலத்தைக் கிட்டச்சுவாலயமாய்
அக்கினிமண்டலத்தை அடுத்துச்சுவாலயமாய்
தோழன்முகம்பார்த்து சொல்வாரொருவார்த்தை
ஆடம்பலத்தே அவ்வையார்சபைநடுவே
இப்பெரியராச ரிருக்கும்சபைநடுவே
இராசாக்கள்முன்பாக நாடாதவார்த்தைசொன்னீர்
மன்னவர்கள்முன்பாக மதியாதவார்த்தைசொன்னீர்
அறியாதநாளையிலே அடியேனைக்கொண்டுவந்து
தெறியாதநாளையிலே தேடியெனையெடுத்து
பாலமிர்தந்தானூட்டி வளர்த்தீரழகாக
நெய்யமிர்தமூட்டி வளர்த்தீரழகாக
மூன்றுபிராயத்திலே முத்துமுடிதரித்தீர்
நாலுவயதுதனில் தாகக்கனைகொடுத்தீர்
ஐந்துவயதுதனில் அப்பியாசவித்தைபண்ணீர்
ஆறுவயதினிலே ஆனைமேலேற்றிவைத்தீர்
எட்டாம்வயதுதனில் எனைக்குள்ளவித்தையெல்லாம்
ஒன்பதுங்கறுக் கொடுத்தீரோ உத்தமரே
பத்தாம்வயதுதனில் பாருலகமாளவைத்தீர்
அன்றுமுதலின்றொருநாள் அடாதபழிவந்ததில்லை
என்னைக்கடுமுகமாய் உரைத்ததில்லைஉத்தமரே
இன்றுபழிபாவம் என்னமோநானறியேன்
என்றுமனஞ்சலித்து யிருந்தாரொருபுறமாய்
மன்னர்மனஞ்சலித்து மர்மமாய்வீற்றிருந்தார்

புனந்திரன் திரியோதிரன்முன்பாகவந்தது.

போராஞ்சாமன்னர் புனந்திராசாவும்
மன்னாசபைதாண்டி திரும்பிறிந்தமுகம்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்முன்னேவந்து
ஆதினத்தைக்காட்டி அதின்பேரில்வீற்றிரென்றான்
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணாபெருமானும்
கன்சாடைகாட்டினார் காவலம்பூவீரியரும்

அப்பெரியசாடை யறிந்தந்தயிந்திரனுர்
சிம்மாதனத்தருகே திரும்பினுரிந்திரரும்
உத்துத்துப்பார்த்தாரே ஒளிபறந்தகண்ணுலே
அப்பெரியஆதினத்தை ஆணழகனேதுசெய்தான்

புலந்திரன் தமக்கிட்டசிம்மாதனத்தை எத்திஎறிகிறது.

வாளாலேஎத்தி எறிந்தானேவல்லாயன்
கத்தியாலெத்தி எறிந்தானேவல்லாயன்
எத்தியெறிந்தவுடன் கத்திவெளியாச்சு
கத்திவெளியாச்சு கல்கிரியாவந்துவிட்டார்
ஈட்டிவவளியாகி யிரமன்னாவந்துவிட்டார்
செட்டிகளுமல்லாகளுஞ் சேரவெளியாளுா
அத்தண்டபேரையெல்லாம் ஆணழகன்தான்பாத்து
எந்தனுயிரவாங்க யிருந்தார்குழிதனிலே
வல்லுயிரவாங்கவென்று வந்தீரோமன்னாகளே
உங்களதுயெண்ணை முடியாது உத்தமரே
மன்னவனுரெண்ண மாளாதுமன்னவரே
சுக்றியெறிந்திடுவேன் சற்றுமணங்கோணுமல்
எமன்பதிதனிலே யிப்போதனுப்பிடுவேன்
நமனுரிடபதிக்கு நானே அனுப்பிடுவேன்
செததுமடிந்திடுவீர் சிவலோகஞ்சேர்ந்திடுவீர
மாண்டுமடிந்திடுவீர் வைகுண்டஞ்சேர்ந்திடுவீர்
என்றுமவருரைத்து யிந்திரராசாவும்

புலந்திரன் சொக்கரைநினைத்துச் சிம்மாதனங்கேட்பது,

சோலைமலருடைய சொக்கரைத்தானினைந்து
ஆனைமலையுடைய அம்மனைத்தானினைந்து
ஏழுலகமாளுகிற பெருமானைத்தானினைந்து
சோலைமலையுடைய சொக்கரேயென்குருவே
அன்றொருநாள்வேளையிலே ஆதிகைலைவிட்டு
அல்லிமலர்நாயகியை காத்தீரேகாத்தாவே
ஆச்சியைக்காத்ததுபோல் அடியேனைக்காருமையா
மாதாவைக்காத்ததுபோல் மைந்தனைக்காருமையா
மாற்றான்தன்வாசலிலே மண்டபஞ்சென்றேன்காண்
எதிராளிவாசலிலே ஆதினஞ்சென்றேன்காண்
வண்ணத்துகிலாசனங்கள் வரவனுப்பவேண்டுமையா
என்றுமிகத்தொழுதா னிந்திரராசாவும்
புனந்திரனுர்தோத்தரிக்க புண்ணியருந்தானறிந்து

சொக்கர் அம்மனுக்குரைப்பது.

சொக்காமனமகிழ்ந்து தோகையற்கேதுசொல்வார்
அம்மன்முகம்நோக்கி ஆதிசிவனேதுசொல்வாா
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரவீரியரும்
தூதுரைக்கப்போனுனே சுந்தரப்பூமுடியன்

எதிராளிவாசலிலே சென்றனேபூமுடியான்
ஆதினங்களில்லாமல் ஆனைமுகாகின்றுவிட்டார்
அங்கையற்சுந்தரியை ஆதினமலைப்புமென்றா
அங்கயற்கண்மீனாட்சி அம்மன்மனமகிழ்ந்து
வன்னலட்சம்பூதங்களை வரவழைத்தாளட்சணமே
மாணிக்கச்சிம்மாதனம் மன்னவற்குச்சாப்பணிட்டு
தங்கத்தால்சிம்மாசனந் தானேயலங்கரித்து
பூதங்கள்கைக்கொடுத்து போமென்றாளத்திபுரம்

பூதங்கள் சிம்மாசனமெடுத்துக்கொண்டுவருவது.

அத்தன்டபூதங்களும் அம்மனுரைகேட்டு
சுவாமிதிருமுடிக்கு சாஷ்டாங்கதெண்டனிட்டு
அம்மன்திருவடிக்கு அடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
சிம்மாசனமெடுத்து திரும்புதுபூதமெல்லாம்
ஆகாயமார்க்கத்திலே அத்தண்டபூதமெல்லாம்
மேலேயெழும்பி விசயரிடத்திற்கு
காற்றேறிமேகங் கலந்துவருமயாவனைபோல்
ஆற்றிலேவெள்ளம் அடித்துவருவதுபோல்
காற்றாய்ப்பறந்து கடுகவழிநடந்து
போரஞ்சாமன்னா புனந்திரனாமுன்னேவந்து
இட்டஆதினங்கள் எழுலகந்தத்தளிக்க
போட்டதுஆதினங்கள் பூமிகிடுகிடென்ன
அண்டாண்டந்தானதிர ஆசனங்கள்போட்டுதங்கே

புனந்திரன் மனக்களிப்புடன் சிம்மாசனமேறியது.

போரஞ்சாமன்னா புனந்திரனாதான்பார்த்து
சிம்மாசனந்தனைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
சோலைமலருடைய சொக்கரைக்கைதொழுது
ஆனைமலையுடைய அம்மனைதெண்டனிட்டு
ஏழுலகமாளுகிற யெம்பெருமாளடிவணங்கி
அம்மனுக்குச்சென்று ஆசனந்தன்னிலேறி மன்
இட்டசிம்மாசனந்தனிலே யிருமன்னவன்வீற்றிருந்தான்
அங்கிருக்குமன்னர் அவையர்துரைகளெல்லாம்
திரியன்முகமநோக்கி சொல்லுவாரொருவார்த்தை
மைந்தா புனந்திரனார் வந்தாரோ அத்திபுரம்
பிள்ளைபுரந்திரனா வந்தாரோ அத்திபுரம்
வந்ததையறிந்து வார்த்தைதனைநிருவைத்து
சிந்தையிலுள்ளதெல்லாந் திடமாகத்தானுரைத்து
உரைக்கிவரைகொடுத்து உத்தமரேபோகவிடும்
என்றுமவருரைக்க யேதுசொல்வான்திரியோதிரன்

திரியோதிரன் புனந்திரனுக்குக்கூறுவது.

காண்டாவனமெரித்த காளையிடபுத்திரனே
பாசுபதம்பெறுமெற்றி பார்த்தரிடசிர்மகனே

ஆளப்பிறந்த அபிமன்னராசாவும்
பகையாளிபேரில் படையெடுத்துவந்தானே
முன்னையுப்பூசை முதல்பூசைதன்னுதென்றான்
முத்துமுடிபாண்டியனும் பட்டுவிழுந்தானே
ஆளப்பிறந்த அபிமன்னன்தேவியவள்
விலாடபுரத்தான் புத்திரியாளுத்தரையும்
உன்-தம்பியுடதேவி தார்குழலாள்மாதருக்கு
தாலிகழட்டினையோ சன்னல்பின்னல்வாங்கினையோ
ஆரங்கழட்டினையோ ஆபரணம்வாங்கினையோ
கொப்புகழட்டினையோ கோர்வைமணிவாங்கினையோ
வளையல்கழட்டினையோ வாங்கினையோபூஷணங்கள்
ஏதுகருமம் யெனக்கறியச்சொல்லுமென்றான்
ஒன்றுமொளியாதே உரையுமென்றனந்தனுக்கு
போரஞ்சாமன்னர் புணந்திரருந்தான்கேட்டு
கதிக்குக்கதிமண்டி கண்கள்பொறிபறந்து
நீலவிழிகண்கள் நெருப்புதணலாகி
பத்தியநாகம் பவளம்போல்கண்சிவந்து
முத்தியநாகம் விழியதுபோல்கண்சிவந்து
கோபித்துக்கண்சிவந்து கோபமதிகரித்து
குன்றுபோல்கண்சிவந்து கோபமதிகரித்து
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாயனல்பறந்து
சூரியமண்டலத்தைக் கிட்டிச்சுவாலயமாய்
அக்கினிமண்டலத்தை அடுத்துச்சுவாலயமாய்
வேர்த்துவிரிவிரித்து மீசைசுருண்டேறி
சித்துடம்புவேர்த்து சிறுகண்சிவப்பேறி
தேசத்தையாளுந் திரியோதிராசருக்கு

புணந்திரன் திரியோதிரனுக்குத் தூதுரைப்பது.

போரஞ்சாமன்னர் புணந்திரருமேதுசொல்வார்
பதினலுநாளையிலே படைமன்னாசண்டையிலே
பாரதமென்று படைபொருதும்வேளையிலே
ஆளப்பிறந்த அபிமன்னராசாவும்
முன்னேயும்பூசை முதல்பூசைதன்னுதென்று
முத்துமுடிபாண்டியனும் பட்டுவிழுந்தானே
ஆளப்பிறந்த அபிமன்னன்தேவியற்கு
தாலிகழட்டினோம் சன்னல்பின்னல்வாங்கினோம்
ஆரங்கழட்டினோம் தாவடங்கள்வாங்கினோம்
கொப்புகழட்டினோம் கோர்வைமணிவாங்கினோம்
வளையல்கழட்டினோம் வார்கொப்புவாங்கினோம்
மாலைகழட்டினோம் மண்டபமேற்றிவைத்தோம்
அவளைச்சுற்றிப்பெண்டுகள் அணியிழைமார்காத்திருந்தார்
வைத்துச்சிறைகாக்க மண்டலத்தில்கோடியுண்டு
(எங்கள்)தேவின்முடியாளுஞ் சிறைகாத்திருப்பாள்காண்

(நாளை)பதினெந்தாம் நாளையிலேபடைபொருதுஞ்சண்டையிலே
பாரதமென்று படைபொருதும்வேளையிலே
ஆடியளக்கும் அமிர்தசமர்க்களத்தில்
இரத்தாறுஓடுகிற வேளையிலேவுத்தமனும்
இரத்தக்களரியிலே ராசாக்கள்கூட்டத்திலே
பாசுபதம்பேறுபெற்று பார்த்தன்கையம்பாலே
வில்லாளிபார்த்தர் விசையாகையம்பாலே
உன்-தங்கைமணவாளன் தறிதலையன்பூமுடியை
யுத்தகளத்திலே வெட்டியறுப்பார்கள்
உன்-தங்கைமணவாளன் தறுதலையன்பட்டாலே
நூலாற்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர்தங்களுக்கு
தோகைமயிலனையாள் துற்சடையாள்நாயகிக்கு
தாலிகழட்டாதே சன்னல்பின்னல்வாங்காதே
பாரப்பதக்கமும் பருத்தமுத்துத்தாவடமும்
தாலிப்பதக்கமுஞ் சன்னல்பின்னல்தாவடமும்
கோவைப்பதக்கமுங் குடைமுத்துத்தாவடமும்
சொப்புக்கழட்டாதே கோர்வைமணிவாங்காதே
வளையல்கழட்டாதே வாங்காதேபூஷணங்கள்
மாலைமுடியாளை மஞ்சள்குளிக்கவைத்து
வாரியசுருங்குழலது வண்ணவிதிக்கொண்டையிட்டு
நீவிமயிர்முடித்துச் சிமிள்போலக்கொண்டையிட்டு
கமலத்திருமுகத்தில் கஸ்தூரிபொட்டுமிட்டு
அவள்-நீலவிழிகண்களுக்கு நிறைக்கவேமைதீட்டி
கருங்குருவிவால்துபோல் கண்ணுக்குமையெழுதி
மங்கைநல்லாள்பூமுடிக்கு மல்லிகைமாலைசூட்டி
கொப்புமிகத்திருத்தி கோவைமிகத்திருத்தி
வளையல்திருசதியல்லோ மற்றும்பணிதிருத்தி
பச்சைவடந்திருத்தி பாளாடையுள்திருத்தி
குப்புவடம்பச்சைவடம் உத்தமிக்குமிகசாத்தி
அத்தாகதமப்பொடி அள்ளியேமேல்பூசி
சாதிக்காயேலந் தனிமணமுங்கொண்டுவந்து
வாடாயிலைச்சுருளும் வண்ணத்துவாபாக்கும்
கோவையிலைச்சுருளும் கொத்துந்துவாபாக்கும்
ஏலம்லவுங்கம் யின்பக்களிப்பாக்கு
சாதிப்பெருக்கடலில் சங்குகட்டசுண்ணாம்பும்
சுருளைக்சுருள்மடித்து சுண்ணாம்பைச்சூட்சமிட்டு
சுத்திவிட்டபொன்மடலும் குள்ளேசுருளமாத்தி
மாதரிளங்கொடிக்கு மங்கையற்குநீகொடுத்து
மற்றுமுள்ளமன்னவரைச் சுற்றிலுங்காவல்வைத்து
நீங்கள்-நூலாற்கடுந்திரளாா நூற்றொருவராசாக்களும்
தூங்கவையுந்தெருத்திண்ணையில் வாங்குமென்றான்வட்டகாசு
வட்டக்காசுவாங்கியல்லோ வட்டிக்குமாறுமென்றான்

செத்துமடிந்தாலும் சிவலோகஞ்சேர்ந்தாலும்
வாண்டுமடிந்தாலும் வைகுந்தஞ்சேர்ந்தாலும்
எள்ளளவுசீவ னிருக்கிறகாலமட்டும்
கடுகளவுசீவ னிருக்கிறகாலமட்டும்
பகையாளிபஞ்சவற்கு பாதிநாடில்லையென்றான்
பங்கிட்டநாடும் பகுந்தரசுமில்லையென்றான்
பஞ்சவாகள்சீமை பகுந்தரசுமில்லையென்றான்

புனந்திரன் மறுபடியுங் கோபித்துரைப்பது

போரஞ்சாமன்னா புனந்திரருந்தான்கேட்டு
சிற்றுடம்புவேர்த்து சிறுகண்சிவப்பேறி
வேர்த்துவிரிவிரித்து மீசைசுருண்டேறி
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனுமேதுசொல்வார
தர்மருக்கிப்போ சனியன்பிரிந்தது
எங்கள்-வீமருக்கிப்போ விதியொழிந்தது
ஐவருக்குமிப்போ அடுத்ததுநற்காலம்
மாதுமயிர்முடிக்க நாளாச்சுமன்னவரே
கோதிகுழல்முடிக்க நாளாச்சுகொற்றவரே
பத்தினியாள்சாபம் பலித்ததிவர்களுக்கு
உத்தமியாள்சாபம் உடனேபலித்தது
பார்த்தன்கையம்பாலே படுவதுநிட்சயந்தான்
எழில்விசையனம்பாலே படுவாகள்படுவாகள்
வேசிமகனுக்கு விடுபடக்காலமில்லை
தாசிமகனுக்கு தானிருக்ககாலமில்லை
உடன்பெற்றபிள்ளையெல்லாம் கொத்தோடேமாண்டிடுவார்
அந்தகனார்பெற்றபிள்ளை அடங்கலுமாண்டிடுவார
இப்படிக்குச்சொல்லி யெடுத்துரைத்தானிந்திரனும்
விட்டானொருபாணம் மண்ணதிரவிண்குலுங்க
மாற்றான்திடுக்கிடவே மறுமன்னர்கொக்கரிக்க
நாகக்கொடிவேந்தன் கேட்டானவ்வார்த்தைகளை
இந்திரனார்சொன்னதெல்லாம் எதிர்நாகன்தான்கேட்டு

திரியோதிரன் புனந்திரற் குரைப்பது.

கோபித்துக்கண்சிவந்து கொல்லும்புலியதுபோல்
பத்தியநாகம் பவளம்போல்கண்சிவந்து
குன்றுபோல்கண்சிவந்து கோபமதிகரித்து
நெற்றிப்புருவம் நெருப்பாயனலண்டி
சூரியமண்டலத்தை எட்டிச்சுவாலயமாய்
அக்கினிமண்டலத்தை யடுத்துச்சுவாலயமாய்
போரஞ்சாமன்னா புனந்திரற்கேதுசொல்வான்
வேசியென்றுந்தாசியென்றும் விஸ்தாரஞ்சொல்லுகிறான்
தாசிபெற்றபிள்ளையென்றும் தளர்ச்சியாய்சொல்லுகிறான்
இந்தசபைநடுவே யெடுத்தெறிந்துபேசுகிறான்

தாசிபிள்ளையென்றவனைத் தலையைப்பிளந்திடுவேன்
வேசிமகனென்றவனை வெட்டியெறிந்திடுவேன்
உலகத்தில்வாழும்பெண்கள் ஒருவனுக்குகைகொடுப்பார்
இன்னஞ்சிலவேசியர்கள் இருவருக்குகைகொடுப்பார்
ஆணழகிதுரோபதைக்கு ஐந்துபேர்மாப்பிள்ளைமார்
பலபேர்க்குகைகொடுத்தாள் பட்டியவள்தேவடியாள்
இப்படிக்குசொல்லுகின்றான் எரிநாகங்கொண்டவனும்
அங்கிருக்குமன்னவர்கள் அரையர்துரைகளெல்லாம்
பாட்டனார்வீஷ்மரும் பாரியதுரோணருக்கு
சிற்றப்பாவிதுரனுக்கு சீருள்ளகாங்கையனும்
காஞ்சிநாடனுங் கர்ணர்பெருமானும்
சிந்தைகலங்கி திக்கிட்டுமெய்மறந்து
மன்னன்மனஞ்சலித்து மர்மமாய்த்தானிருந்தார்

விகர்ணனுரைப்பது.

வில்லில்பெரிய விகர்ணனுமேதுரைப்பான்
நூலால்கடுந்திரனார் நூற்றொருவர்க்கேயிளைஞன்
விகர்ணப்பெருமான் யெடுத்துமிகவுரைப்பான்
அண்ணன்முகம்நோக்கி ஆணழகனேதுசொல்வான்
அண்ணாவேகேளும் அடியேனொருவார்த்தை
என்னண்ணாநீர்கேளும் யின்னமொருவார்த்தை
பஞ்சவர்களைவரையும் பார்மன்னர்சபைநடுவே
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரை அழைத்துமேசூதாடி
மாதுநல்லாள்துரௌபதையை மன்னர்சபைநடுவே
துரௌபதையைக்கொண்டுவந்து துகிலுரிந்தாயே
பாவையழகியரைப் பாஞ்சாலன்சீர்மகளை
உரிந்ததுகில்வளர்ந்த உத்தமியாள்நாயகிக்கு
அத்தானுஞ்சாடை யறியாமற்போனீரே
பெண்ணுரிந்ததுகில் போராய்க்குவிந்தது
மாதையுரிந்ததுகில் மலையாய்வளர்ந்தது
அத்தானுஞ்சாடை யறியாமற்போனீர்கள்
பத்தினியாளென்று சொல்லிப் பாராமற்போனீர்கள்
அரண்மனைப்பெண்டுகளை அனைவரையுந்தானழைத்து
எடுத்துவிடுங்களென்றீர் எத்திலங்குபூமுடியான்
அந்தவிசேஷ மதுகேட்டுமங்கையர்கள்
இரியோநிரான்பெண்டுகள் மானங்குலைந்தது
அத்தண்டசேலையெல்லாம் அவர்களெடுத்துடுத்தி
வர்ணவிதசேலையெல்லாம் மாதர்கள்தானுடுத்தி
அம்பலத்திவாசலிலே ஆணழகர்பெண்டுகளும்
மானங்குலைந்தார்கள் மதிகுலைந்துபோனார்கள்
வெட்கங்குலைந்தார்கள் வெட்கிநடந்தார்கள்

பத்தினியாள்சாபம் பலித்துதேகம்பளுக்கு
உத்தமியாள்சாப முடனேபலித்ததல்லோ
அத்தாலுஞ்சாடை யறியாமற்போனீரோ
பத்தினியாளென்றுசொல்லி பாராமற்போனீரோ
இப்பெரியநாடும் எழில்பெரியஆதினமும்
அத்திபுரமும் அடங்கலும்நம்முதென்றான்
நாலாக்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர்பூமுடியை
எல்லையுலகங்கள் யிருந்தரசுஆள்வோமென்று
எண்ணியிருந்தீரோ அண்ணாமேவேநீர்கேளும்

புனந்திரன்சொல்வது

பதினெட்டாநாளையிலே படைமன்னர்சன்னைடயிலே
பாரதமென்று படைபொருதும்வேளையிலே
ஆடிப்பறக்கும் அமுர்தசமர்க்களத்தில்
நாலால்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர்பூமுடியை
வெற்றிமதயானை வீமதுதெண்டாலே
பட்டுவிழுந்தாலே படைமன்னர்சபைநடுவே
தோழுவடிவழகி துரெளபதைநாயகியாள்
உன்மார்மேலேயேறி மயிறைமுடிக்கவென்று
குடல்மாலைதானெடுத்து கொண்டைக்கபராக்கி
மார்பெலும்பைத்தானெடுத்து வண்ணவிதசீப்பாக்கி
மாருதிரந்தானெடுத்து மயிர்க்கூந்தல்தான்தடவி
சம்பங்கிஎண்ணெயது போலேதடவியவள்
வாரிமயிர்முடிக்க நாளாச்சேமன்னவனே
கோதிகுழல்முடிக்க நாளாச்சேகொற்றவரே
இன்னமனதில் வைராக்கியம்வேண்டாங்காண்
பங்குவிட்டநாடும் பகுந்தரசுதந்துவிடும்
பாதிநகரமல்லோ பஞ்சவர்க்குநீகொடுத்து
ஒத்துப்பிழையுமென்று னுத்தமனூர்வீரியனும்
கலந்துப்பிழையுமென்றான் கட்டழகன்வீரியனும்

திரியோதிரன்கோபித்து விகர்னருக்குரைப்பது

இவன்சொன்னவார்த்தையெல்லாம் யெரிநாகன்தான்கேட்டு
விகர்னனுடனுரைப்பதற்கு வெகுண்டுமனங்கொதித்து
தம்பிமுகம்நோக்கி தார்வேந்தனேதுசொல்வான்
தூதுரைக்கவந்தானே தூன்னீலங்கண்ணனும்
வேசிபெற்றபிள்ளை விடுபட்டுவந்தானே
தாசிபெற்றபிள்ளையிவன் தனதுரைக்கவந்தானே
அவனுடனேநீகூடி அடுத்துப்போர்செய்தாலும்
நீங்கள்-ஒருமிககக்கூடியல்லோ யுத்தங்கள்செய்தாலும்
எந்தன்முடிசிந்தி யிறந்துநான்போனாலும்
மகுடமுடிசிந்தி மாண்டுமடிந்தாலும்

மாண்டுமடிந்தாலும் வைகுண்டஞ்சேர்ந்தாலும்
செத்துமடிந்தாலுஞ் சிவலோகஞ்சேர்ந்தாலும்
பஞ்சவர்களைவருக்கும் பாதிநாடில்லையென்றான்
பாதியேநாடும் பகுந்தரசுயில்லையென்றான்
உத்தமர்களைவருக்கு மொன்றுங்கொடுப்பதில்லை
அவர்களாலானமட்டும் கண்டுவிடச்சொல்லுமென்றான்
பார்த்தனாலானமட்டும் பார்த்துவிடச்சொல்லுமென்றான்
வீமனாலானமட்டும் வீம்புசெலுத்துமென்றான்
போராஞ்சாமன்னர் புணந்திரனாலானமட்டும்
புணந்திரனாலானமட்டும் போர்கொடுத்துவெல்லுமென்றான்

புணந்திரர் கோபித்துரைப்பது.

பொங்கிமனந்தளர்ந்து போராஞ்சாபுத்திரனும்
அங்கிருக்குமன்னவர் அவையர்முகம்நோக்கி
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன் தானும்
இப்படிக்குசொன்னமட்டும் யினிபொறுக்கமாட்டேனையா
வெற்றிமதயானை விமாசபதமது
மன்னன்பொருஞ்சபதம் மாளட்டுமென்றிருந்தேன்
இவனுக்குகால முடிந்ததுமன்னர்களே
எமனையாவந்து யிவனைவாவென்றழைக்க
நமனருயாவந்து நாடியழைத்திருக்க
சிறைபட்டபித்திரனுங் குறைபட்டுந்தானழைக்க
எரிநாகங்கொண்டவனுக் கிருக்கப்பதமுமில்லை
என்றுமவனெழுந்து யெடுத்தானேவில்லதனை
வில்லெடுத்துநாணிபூட்டி வில்லைக்குணத்தொணித்து
வில்லைக்குணத்தொணித்து வில்மாரிதான்பொழிய
சண்டைக்குமுஸ்திராய் நின்றானேபித்திரனும்
தேசத்தையாளுந்திரியோதிரன்பார்த்து

திரியோதிரன் சண்டைக்கு ஆயுத்தப்பட்டது

வில்லெடுத்துவாளெடுத்து வில்லைக்குணத்தொணித்து
வாடாபயலேயுன்னை வாரியறைந்திடுவேன்
வேசிமகனேயுன்னை வெட்டிபிளந்திடுவேன்
தாசிமகனேயுன்னை தலையையுடைத்திடுவேன்
ஒன்றுமெழுந்தானே எழில்நாகங்கொண்டவனும்
வேசிமகனென்றுவிஸ்தாரஞ்சொன்னதெல்லாம்
வேசிமகனானதெல்லாம் வெளியாகக்காண்பிப்பேன்
தாசிமகனென்பதெல்லாந் தானேதெரியுதுபார்
என்றுதிரியோதிரன் யிடும்பாயுரைக்கையிலே
போராஞ்சாமன்னர் புணந்திராசருக்கு
மீசைதுடித்துவிழ மின்மீசையொப்பமிட

புனந்திரன் திரியோதிரனுபரணங்களை தவிடுபெறச்செய்தது

கண்கள்பொறிபறக்க காந்தாளமாகுதங்கே
வில்லெடுத்துநாரிபூட்டி வில்லைகுணத்தொனித்து
மன்னர்சபைநடுவே உந்தனமுடிதரிப்பேன்
விட்டானொருபாணம் மண்ணதிர விண்ணதிர
மண்ணதிர விண்குலுங்க மாற்றான் திடுக்கிடவே
மாற்றான்திடுக்கிடவே மறுமன்னர்கொக்கரிக்க
மற்றுமொருகணையை மறுகணையைத்தான்தொடுத்தான்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்வீற்றிருக்கும்
சிம்மாசனங்களெல்லாம் தவிடுபொடியாகுதங்கே
முத்துமுடிகளெல்லாந் தரையில்பிரண்டுருள
வாள்கத்தியம்புகளும் வளைதடிசக்கரமும்
அத்தனையுமற்றுவிழ மற்றுங்கணைதொடுத்தான்
மற்றுமொருகணையை மறுகணையைத்தான்தொடுத்தான்
சரமேற்சரம்பொழிந்தான் சாமார்த்தியமுள்ளவனும்
இப்படியாக இவன்விடும்பாணமெல்லாம்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்பார்த்து

திரியோதிரன்கோபித்து புனந்திரனைப்பார்த்துரைப்பது.

கோபித்துகண்சிவந்து கொல்லும்புலியதுபோல்
பத்தியநாகம் பவளம்போற்கண்சிவந்து
நெறறிப்புருவம் நெருப்பாயனல்பறந்து
சூரியமண்டலத்தைக் கிட்டிச்சுவாலயமாய்
அக்கினிமண்டலத்தை யடுத்துசுவாலயமாய்
குன்றுபோல்கண்சிவந்து கோபமதிகரித்து
மீசைதுடிதுடிக்க விழிகள்பொறிபறக்க
கண்கள்பொறிபறக்க காந்தாளம்பொங்கிவர
இந்திரனைப்பார்த்து எடுத்துரைப்பான்திரியோதிரன்
சாணுண்டுபையாஉன் சாமாத்தியம்நானழிப்பேன்
சௌரியத்தைநான்குலைத்து தலையையுடைத்திடுவேன்
நாகக்கணையாலே நானேதலையுடைப்பேன்
அறுதலைப்பெற்றபிள்ளை ஆட்டிவைப்பேனம்பலத்தில்
என்னுகணையெடுத்தா னிந்திரன்மேலேவிட
இவனுரைத்தவார்த்தையெல்லாம் யிந்திரனுந்தான்கேட்டு
தேசத்தையாளுந் திரியனுக்கேதுசொல்வான்

புனந்திரன் திரியனுக்குரைப்பது

ப்ச்சைமடல்விரியும் பாளைவிரிபூமணக்கும்
பாஞ்சாலமகாராசன் சுயம்வரப்பந்தலிலே
தோளுவழ்ப்பழகி துரௌபதைநாயகியை
மாலையிடவந்தவர்கள் வர்ணல்ட்சம்ராசாக்கள்
அவர்களுடனாக வந்தீரே ஆணழகா

மெல்லியாள் துரௌபதையை வில்வளைத்தானாயிலே
வில்லைவளைப்பதற்கு உந்தனாலாகாதே
வேந்தர்சபைநடுவே வெட்கங்கெட்டமன்னவனே
மன்னர்சபைநடுவே மானங்குலைந்தாயே
அன்றுபட்டபாடு மறந்தாயோ ஆணழகா
இன்னமுமெந்தனுடன் எதிர்நின்றுபேசவந்தாய்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் யாகம்வளர்த்திடுவார்கள்
யாகமதுபார்க்க வந்தாயேஆணழகா
சநத்னச்சேற்றில் நடக்கவறியாமல்
சவுரியங்களற்று சறுக்கிவிழுந்தாயே
ஆண்மைகளற்றுமல்லோ அங்கேவிழுந்தாயே
மன்னர்சபைநடுவே மானங்குலைந்தாயே
தோறுவடிவழகி துரௌபதையாளென்றேச்சி
பாங்கியர்க்குமுன்பாகப் பார்த்துநகைத்தாளே
அத்தானுந்தாசிலையே ஆணழகாயுன்னுடம்பு
நீ-ஆண்பிள்ளைபோல அமருக்குவந்தாயே
வில்லெடுத்துயுத்தம்பண்ண வந்தாயேவேந்தர்முன்னே
கைதனிலே வில்லெடுக்க அறிவாயோகட்டழகா
நானுன்னுடையவன் சாமர்த்தியம்பாருமென்றான்
அறியாதுயெந்தனிட ஆண்மைகளைப்பாருமென்றான்

திரியோதிரன்பேரில் பாணம்விட்டது

விட்டானொருபாணம் மன்னதிர விண்ணதிர
மன்னதிர விண்ணதிர மாற்றான்திடுக்கிடவே
எதிரிதிடுக்கிடவே யெல்லையதிர்ந்துவிழ
மற்றுமொருகணையை மறுகணைதானெடுத்தான்
அந்ததொருபாணம் வந்துவிழுமனேகம்
திரியோதிரன்முடிமேல் யிருக்குஞ்சிகரங்களும்
அவன்கையிலாயுதமும் அத்தனையுந்தான்பார்த்து
வந்துவிழுந்தது மன்னனிடகைத்தலத்தில்
மற்றுமொருகணையை மன்னனிடகைத்தலத்தில்
திரியோதிரனுடைய சேனைத்திரள்படையும்
அத்தனையுநெத்தி நடந்துதேபாணமது
போராஞ்சாமன்னர் புனந்திரனுரேதுசொல்வார்

புனந்திரன் சொல்வது.

பஞ்சவர்களைவரும் பாரவனநதேடி
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆரணியம்சென்றாரோ
பன்னிரண்டுதன்வருஷம் ஆண்டாரேகானகத்தில்
அவர்களைத்தேடியல்லோ யனுப்பினார்மல்லர்களை
மல்லர்களைவிட்டவரைக் கொல்லுமென்றுவாக்களித்தார்

அவர்களைக்காணும லனுந்துவநதாமல்லாகளும்
தூறுவாசமகாமுனியை தொழுது தவம்புரிநது
ஆணழகர்பஞ்சவரை அவனைவிட்டுகொல்லுமென்றார்
ஐவரைத்தேடி நடநதாரவனம்நோக்கி
ஐவரையுங்கண்டாரே அப்பெரியதூறுவாசர்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரும் மாமுனியைக்கண்டவுடன்
மாமுனியானவற்கு மன்னாபஞ்சபாண்டவரும்
ஆசனங்கள்தான்போட்டு அவர்க்களித்தார்போசனங்கள்
பலாயிலையில்போசனங்கள் படைத்தாரோமாமுனிக்கு
அருந்துண்டுமாமுனியும் ஆலித்தவாமறநது
ஐவரையும்வாழ்த்தி நடநதாரேகானகத்தில்
மற்றுமொருவனத்தில் மன்னரொளித்திருநதார
தங்கைமணவாளன் தறுதலையைத்தானழைத்து
ஐவாபஞ்சபாண்டவர்க்கும் அபிஷேகபத்தினியாள்
அபிஷேகபத்தினியாள் ஆரணங்குதுரௌபதையும்
அவளழகுமொப்பனையும் ஆருமில்லைவையகத்தில்
துரௌபதையைக்கொண்டு தூங்குமஞ்சமேற்றிவைத்தால்
இப்பெரியநாடுமெழில்பெரியஆதினமும்
உன்னுடையநாடுங் கர்ணாபதியாதினமும்
அந்தனையுநதாரேனென்றார ஆனநதமார்பனுக்கு
நல்லதென்றுசம்மதித்தா னுமமுடியானும்
ஒளித்திருக்கும்வனத்தை வுத்தமியைத்தான்தேடி
பத்தினியைத்தேடியல்லோ வநதானேகானகத்தில்
குதுரைத்துதுரௌபதையை தூக்கிநடநதானே
கபடமவனுரைத்துக் கட்டழகன்போய்நடநதான்
ஆரணங்குபோனதை ஐவர்களுநதானறிநது
பாதகன்கொண்டுபோற சேதியவரறிநது
தேரையுடைத்தவர்கள் செம்புரவிதுண்டித்து
இரத்தையவருடைத்து நால்புரவிதுண்டித்து
பாவையழகியரைப் பத்தினியைக்கொண்டுவநது

சயிநதவனைக் கழுதைவடிவாக்கினது

கட்டழகனசயிநதவனைக் கழுதைவடிவாக்கி
கழுதையைத்தொட்டதொரு கட்டழகரானவர்கள்
ஒட்டிவருகவென்று யிட்டாள்பெருஞ்சாபம்
எங்கள்-வம்மிசத்தார்தொட்டாலேவிட்டுவிடவேணுமென்று
மிருகவடிவாக்கி யனுப்பினாருங்களண்டை
கட்டழகர்மைத்துனனை கழுதையாயாக்கிவிட்டார்
அன்றுமேகண்டாயே அவருடையவீரியத்தை
இன்னமுங்காண்பாய்காண் யெங்களிடசௌரியங்கள்
மற்றுமொருவனத்தில் வாசம்பண்ணாமன்னவர்கள்

இன்னஞ்சிலகாலம் சென்றபிறகாக
ஆகாயகெந்தருவன் அவனுமிழ்ந்தான் தம்பலங்கவ்
மாயரிடைகைத்தலத்தில் வந்துவிழுந்தது
அவன் தலையைவாங்கிவைக்க ஆயரவரெழுந்தார்
ஆகாயகெந்தருவன் அவன்பயந்தோடிவந்து
அர்ச்சுனராசரண்டை அபயமிட்டோடிவந்தான்
ஆர்ச்சுனராசர் அவனையெடுத்தணைத்தார்
அந்தவிசேஷம் அதுவறிந்துமாயவரும்
மன்னர்மனதறிய மாயர்படையெடுத்தார்
உந்தன்கெருவம் அடக்கமனதிலெண்ணி
அத்தானுஞ்சாடை அறியாமற்போனீரே
மாயருக்குமெங்களுக்கு மச்சான்முறைகளென்று
உன்படையுமவர்படையு மொன்றாகக்கூட்டினார்
இருவர்மேல்சண்டைபண்ண வந்தீர்களெல்லாரும்
வெற்றிமதயானை வீமாருச்சுனரும்
உந்தன்படைத்தளத்தை ஒருமிக்கவேராய்ந்து
மாயன்படையையெல்லாம் மன்னனுக்கிரையாக்கிவிட்டார்

மாயரருச்சுனன்மேல் சந்தோஷப்பட்டது

மாயரதுதெரிந்து மர்மம்வெளிவிடாமல்
தேரைவிட்டுகீழிறங்கி நடந்தமாயவரும்
வீமருக்குமருச்சுனற்கும் எதிராகவந்துமவர்
அருச்சுனரைக்கட்டி யணைத்துவுறவாடி
வீமரைக்கட்டி வெகுவாயுறவாடி
மாயவருமருச்சுனனும் மனங்குளிர்ந்தாரன்னேரம்
ஆயரும்வீமரும் அங்கேமனங்குளிர்ந்தார்
அத்தானுஞ்சாடை யறியாமற்போனாயே
இன்னமின்னம்பார்க்கணுமோ எங்களுடைவீரியங்கள்

துரியோதனன்மாடுபிடிசண்டையில் முதுகுகொடுத்தோடினது

மாடுபிடிசண்டையிலே மன்னவரே வந்தீர்கள்
பேடியவர்சண்டையிலே பின்னிடைந்தோடினீர்கள்
அருச்சுனனார்சண்டையிலே ஆண்மைகுலைந்தீர்கள்
வீமனார்சண்டையிலே வெற்றிகுலைந்தீர்கள்
யானைபெருஞ்சேனைகளும் அத்தனையும்நீர்தோற்று
சேனையொருவெள்ளம் திரள்வேந்தர்கையைவிட்டு
முடிதரித்தராசாக்கள் முதுகிட்டோடினீர்கள்
கணைபிடித்தராசாக்கள் கால்நடுங்கஓடினீர்கள
அறியாதவையனிட ஆண்மைகளைக்கண்டீரே
தெரியாதவன்றனுடைய சௌரியத்தைப்பார்த்தீரோ
இன்னமின்னமென்றனுடைய சௌரியங்கள்பார்க்கணுமோ
பார்த்தமட்டும்போதாதோ பாம்புக்கொடியோனே

பதினெட்டாநாளையிலே படைபொருதுஞ்சண்டையிலே
ஆடிப்பறக்கும் அமர்தசமர்க்களத்தில்
யுத்தமிகநடந்து ரத்தாறுஓடையிலே
உங்கள்முடிகளெல்லாஞ் சிதறியுடையிலே
காணுதசெளரியங்கள் காண்பாயுன்கண்ணாலே
பாருதவீரியங்கள் பார்த்திடுவாய்முன்னாலே
இந்தக்கணையாலே வுந்தன்தலையுடைப்பேன்
என்றுமனங்கொதித்து யிந்திராசாவும்
அங்கிருக்குமன்னர் அரையர்துரையரெல்லாம்
பாட்டனார்வீஷ்டுமரும் பாரறியதுரோணரும்
சிற்றப்பாவிதுரனுஞ் சீருள்ளகாங்கையனும்
காஞ்சிநாடாளுங் கர்னசிகாமணியும்
வில்வில்திறமுடைய விகர்ணப்பெருமானும்
இதக்கணையாலே யியற்றிடுவான்பூமுடியை
இந்திரன்வாளாலே யிற்றுவிடும்பூமுடிதான்
இவன்தலையற்றாலே எனபடுமோஉன்வாசல்
வெற்றிமதயானை வீமனதுசபதங்களும்
தோருவடிவழகி துரௌபதைநாயகியாள்
இட்டபெருஞ்சபதம் யிதுமுடிக்கவேணுமென்று
எல்லவருங்கூடி யின்பமாயெழுந்திருந்து
பாட்டனார்வீஷ்டுமரும் பாரறியதுரோணரும்

புனந்திரன் திரியோதிரன்பேரில் பாணம்விட்டது

வில்லெடுத்துநாரிபூட்டி வில்லைக்குணத்தொனித்து
விட்டான்சரபாணம் விண்ணதிரவிண்குலுங்க
மண்ணதிரவிண்குலுங்க மாற்றான்திடுக்கிடவே
மாற்றான்திடுக்கிடவே மறுமன்னாரொக்கரிக்க
எதிரிதிடுக்கிடவே யிருந்தமன்னர்கொக்கரிக்க
பாணம்வரும்வேகம் பார்க்கமுடிபோகாது
அம்புவரும்வேகம் ஆற்றமுடிப்போகாது
சிற்றப்பாவிதுரனுஞ் சீருள்ளகாங்கையனும்
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணசிகாமணியே

கர்ணர்விதுரர் விஷ்டுமர் விகர்ணனிவர்கள்
திரியோதிரனுக்கு கோபந்தணித்தது

தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்முன்னேவந்து
அமையுமமையுமையா ஆனந்தவாழ்மார்பா
தூதுரைக்கவந்தவனைத் தொடர்ந்துகொல்லலாயமுண்டோ
வார்த்தைசொல்லவந்தவனை வாளெடுத்துகொல்லலாமோ
புத்திரனைக்கொல்வாரும் உண்டோவுலகுதனில்
மைந்தரைக்கொல்வாரும் உண்டோதான்வையகத்தில்
என்றுமனந்தேற்றி எத்திலங்குபூமுடியன்.

கொற்றவனார்கோபம் குணப்படுத்திக்கொண்டார்கள்
மன்னவனார்கோபம் வசப்படுத்தியானபின்பு
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரப்பெருமான்
ஆதிரனென்கோபம் அமர்ந்தான்கொலுமுகத்தில்
தேறுறான்கோபந் தெளிந்தான்கொலுதனிலே
எரிநாகங்கொண்டவனு மிருந்தின்றபிவனையிலே

காணர்விதுரர்வீஷ்மர்துரோணர் இவர்கள்புனந்திரனுக்கு
சமாதானவார்த்தை கூறல்.

நகனைதுமேல்பாணம் எடுப்பாரோதார்வேந்தா
அய்யர்மேல்பாணம் எடுப்பாரோஆணமுகா
மன்னர்மேல்பாணம் எடுப்பாரோமந்திரியே
அமையுமமையுமென்று ஆணமுகரிந்திரரே

புனந்திரனை குருக்களணைந்து சமாதானங்கூறல்.

சொணுதமாதனைத்துக் குருக்களவர்ஓடிவந்து
ஆனந்தமார்பனை யணைத்துமடியில்வைத்து
உச்சிமுகந்துமவர் உள்ளங்கால்முத்தமிட்டு
பக்கந்தடவிப் பலனாவாய்முத்தமிட்டு
கைதனைத் தடவிப்பதனைத்து சனிவாய்முகர்ந்தணைத்து
கொற்றவனார்கோபம் குணப்படுத்திக்கொண்டவரும்
மன்னவனார்கோபம் வசப்படுத்திக்கொண்டவாகள்
அறுப்பினபாணமதை யழைத்துவுறையினிலே
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருமுன்னேவந்து
இந்திராசனுக்கு பேறுபொல்லாமன்னவர்கள்
அமையுமமையுமையா ஐவரிடபுததிரனே
சண்டையமையுமையா இந்திராசாவே
போரையடக்குமையா புனந்திரவீரியரோ
பாணம்விலக்குமையா மாயர்மருகனே
மாயன்மருமகனே மாதுமணவாளா
செல்லவிட்ட பாணமதை சொலமறைத்தாலிக்கும்
என்றுமவருரைக்க பெருமிசொல்வாரிக்கிரரும்
உங்களதுபாணம்போல என்றனுடபாணமில்லை
உங்களதுவில்லதுபோல் என்றனுடைய பாணம்
போவென்றால் போய்விடும் வாவென்றால்வந்துவிடும
நில்லென்றால்நின்றுவிடு நிங்கள்பிடித்தபாணம
வல்லுயிர்களற்றவர்க்கும பாணத்திறமுண்டோ
மந்திரவல்லமையுள்ள வில்லாதபேர்களுக்கு
பாணத்திறமுமில்லை படைமன்னர் பலமுமில்லை

வில்லுதிறமுமில்லை வேந்தர்பகையுமில்லை
உங்களதுபாணம்போல் என்னினைததிரகளே
எந்தனிடைகைபாணம் யிதின்வலுமைசொல்லுகிறேன்

புனந்திரன் பாணததின்மகிமைகூறல்.

எதிர்குறிகாணுதே வுறைசொல்லமாட்டாதே
உதிரங்கள்கண்டாலே வுறைவந்துசேர்ந்துவிடும்
இரததக்குறிகண்டாலே உறைவந்துசேர்ந்துவிடும்
என-பாணததின்தன்மகிமை யறியீரோமன்னர்களே
என்னுடையவில்திறத்தை யறியீரோமன்னவரே
இரத்தக்குறிகாட்டுமே உததமரேயென்றுரைத்தான்
உதிரக்குறிகாட்டுமென்றான் உத்தமனரிந்திரனும்
அங்கிருக்குமன்னர் அரையாதுரைகளெல்லாம்
கேட்டபுனந்திரற்கு கேள்விசொல்லமாட்டாமல்
நெஞ்சுலர்ந்துநாவறண்டு நித்திலங்குபூமுடியார்
பச்சைமுகங்கருகிப் பால்முகம்வேறுபட்டு
சிந்தைகலங்கித் திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
மன்னாமுகம்பார்தது மாமமாய்வீற்றிருந்தார்

கர்னர் புனந்திரனுக்கு திரியோதிரனுயிர்த்தூணைக்
கல்சாலைய்யாய்க்காட்டினது-

காஞ்சிநாடாளுங் காணசிகாமணியும்
மன்னாமுகம்நோக்கி மாமமாபேதுசொல்வார்
தேசததையாளுந் திரியோதிரன்முன்பாக
இருவருக்குமுயிர்த்தூணை நித்திலங்குபூமுடியாள்
கல்சாலைகாட்டினூ கர்ணசிகாமணியும்
போரஞ்சாமன்னா புனந்திரருந்தான்பார்த்து
காலையிடபுத்திரனும் கைபாணத்தைமுகவிட்டு
வேந்தனிடகைபாணம் வீறிட்டெழுந்தது
புனந்திரன்பாணமது பொறிபரக்கத்தானெழுந்து
ஆகாயவீதியெல்லாம் அங்கேசுழன்றுவிழ
உயிர்த்தூணைவெட்டி உறைந்துசேர்ந்ததப்போ
போரஞ்சாமன்னா புனந்திரராசாவும்
ஆறினான்கோபம் அமர்ந்தான்கொலுமேடை
தேறினான்கோபம் தெளிந்தான்கொலுமேடை
கொற்றவனார்கோபம் குளிர்ந்தசலம்போலானர்
மன்னவனார்கோபம் மனதாறிவீற்றிருந்தார்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரப்பெருமான்
உயிர்த்தூணுபோனவுடன் உற்றபலமிழந்தான்

திரியோதிரன் ஆங்காரபலமிழந்தது.

வாடியணந்தளர்ந்தான் வலுமன்னராசாவும்
கைசோர்ந்தான்மெய்சோர்ந்தான் கையில்கணைசோர்ந்தான்
உற்றபலங்குறைந்து ஒங்கிமனந்தளர்ந்து
ஏரிநாகங்கொண்டவனும் யிருந்தசபைநடுவே
மூர்ச்சையடைந்தானே முடிமன்னராசர்கள்முன்
கலையாகிவிழுந்தானே கட்டழகன்வீரியனும்
இப்படியாக யிருக்கின்றவேளையிலே

திரியோதிரனுக்கு கலைமாறச்செய்தது.

சாதிமணிக்கவுரி சந்தானத்தாலூதுவத்தி
கோலமணிக்கவுரி குங்குமத்தாலூதுவத்தி
வீசினார்தூதுவர்கள் வேல்புருவக்கண்ணனுக்கு
திறவாதகண்கள்ரெண்டும் திறந்துமவன்பார்த்து
முழியாதகண்கள்ரெண்டும் முழித்தான்திரியோதிரன்
தாமதங்கொண்டல்லவோ தார்வேந்தன்வீற்றிருந்தான்
இப்படியாக யிவனிருக்கும்வேளையிலே

புணந்திரன் உத்தரவுகேட்கிறது.

போரஞ்சாமன்னா புணந்திரனாரப்போது
வந்துமிகப்பொழுதாச்சு மன்னர்பெரியவரே
போகவிடைதாரும் என்றுமன்னன்கைதொழுதான்
பாட்டனும்வீஷ்மரும் பாரானுந்துரோணரும்
சிற்றப்பாவிதுரனுக்கும் சிறுள்ளகாந்தையற்கும்
காஞ்சிநாடானுங் கர்ணர்பெருமானுக்கும்
தேசதந்தையானுந் திரியோதிரனுக்கும்
போகவிடைதாருமென்று பொன்னடிக்குதெண்டனிட்டான்
அங்கிருக்குமன்னர் அரையர்துரைகளெல்லாம்
தெண்டனிட்டமன்னவனை வாரியெடுத்தணைத்து
வாரியெடுத்தணைத்து மார்மேலேகொண்டணைத்து
போய்வாருமையா புணந்திரராசாவே
ஆறுயிரம்பாண்டியற்கும் ஐயன்மார்பாண்டவற்கும்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவற்கும் அல்லித்திருநாயகிக்கும்
எக்களதுசென்மம் யெடுத்துரையுமிந்திரரே
போய்வாருமென்று பொருந்திவிடைகொடுத்தார்.
போரஞ்சாமன்னர் புணந்திரராசாவும்

பேரிகை முழங்குவது.

அந்தத்தெருவீதியிலே அடித்தார்கள்பேரிகையை
ஊதினார்சின்னம் உலகேழுந்தானதிர
செய்பொன்னாற்காளை திசைவிளங்கவூதினான்
பொன்னினாற்காளை பொருந்தியின்றூதினான்
இந்திரனும்போமறமென்று வெடுத்தான்திருதாசை
செயம்பெற்றுவாரோமென்று ஊதினான்சங்கெடுத்து
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணரவர்பெற்றெடுத்த
வேல்பொருதுங்கண்ணனும் விஸ்வகேதுதான்கேட்டு

கர்ணர்குமாரன் விஸ்வகேது யுத்தத்துக்குப்புறப்பட்டது.

எந்தவூராசாவோ யெவ்விடத்துமந்திரியோ
கொர்ச்சிதேசமாளுங் குணமுள்ளராசாவோ
மாற்றான்படையோதோ விவ்வீதிவந்ததென்ன
எதிராளிபடையோதா விவ்வீதிவந்ததென்ன
செயம்பெற்றுவந்தோமென்று ரணபேரியடிபடுது
வந்ததொருராசாக்கள் மன்னரைநாம்பார்ப்போமென்று
சென்றதொருராசாக்கள் சேவகத்தைக்காண்போமென்று
சினத்துமவனெழுந்து தேர்விசையன்செல்வனுமே
தேர்ப்பாகனையழைத்து தேர்கொண்டுவாருமென்றான்
அப்படியேயல்லதென்று ஆணழகனேடிவந்து
தேரையலங்கரித்து தேர்ப்பாகன்கொண்டுவந்தான்
தேர்வந்ததென்றுசொல்லி தீர்க்கமுடன்தெண்டனிட்டான்
வேல்புருவங்கண்ணனும் விஸ்வகேதுதானெழுந்து
மண்டியிடுங்கால்களுக்கு மாதளப்பூசல்லடமாம்
தூக்கிவைக்குங்கால்களுக்கு துத்திப்பூசல்லடமாம்
குந்தியிடுங்கால்களுக்கு குரிஞ்சிப்பூசல்லடமாம
தட்டிவரிந்துகட்டி தாமரைப்பூசுங்குவிட்டு
சிவசிவாவென்றுசொல்லி திருநீற்றுக்காப்பணிந்து
கமலத்திருமுகத்தில் கஸ்தூரிப்பொட்டுமிட்டு
வாளெடுத்துவில்லெடுத்து வளைதடிகையெடுத்து
அம்பெடுத்துவில்லெடுத்து அம்புறாத்தூணிதானெடுத்து
அரண்மனையேழுகட்டும் அந்தப்புரந்தாண்டி
மாலைமுடியானு மணிரதத்தின்முன்னேவந்து
தேரைச்சுற்றி தெண்டனிட்டு தேரின்மேலேறினான்

பச்சைக்குடையாம் பவளமிங்குடையாம்
வச்சிரக்குடையாம் வைடூரியப்பொற்குடையாம்
முத்துக்குடைபிடிக்க முடிமன்னர்தேர்நடக்க
பவளக்குடைபிடிக்க பார்மன்னர்தேர்நடக்க
ரத்தினக்குடைபிடிக்க ராசாக்கள்தேர்நடக்க
போரஞ்சாமன்னர் புனைத்திரருஞ்சேவகரும்
அர்ச்சுனனுற்புத்திரனும் அவருடையசேனைகளும்
அம்பலத்துவாசல் நடந்தாரு[illegible]
குடைவிட்டவாசலெல்லாந் தாண்டியக்கோபுரவாசலும்
பத்துப்படித்தளமும் பதினெட்டுமண்டபமும்
எட்டுப்படித்தளமும் யிராசாக்கள்மண்டபமும்
அத்தனையுந்தாண்டிவந்தார் ஆனைமுகசித்திரரும்
வாசலைத்தாண்டிநின்ற வார்கொள்ளிமுன்னேவந்தார்

வார்கொள்ளி புனைத்திரனைச் செய்திகேட்பது.

வாசல்தடைக்காறி வார்கொள்ளியேதுசொல்வாள்
வாணவாகன்புத்திரனே வந்தீரே தூதுரைக்க
மாதுமணவாளர் தூதுரைத்துமீண்டரோ
தூதுரைத்துவந்ததெல்லாம் சொல்லுமையாயென்றனக்கு
சொல்லுமையாவென்றுசொல்லிக் கொழுந்திருந்தெண்டனிட்
போரஞ்சாமன்னர் புனைத்திரரும் அதுசொல்வார் [டாள்
போனவிசேஷம் புதுமைநடந்ததுவும்
தாமமுடியான் தைலாட்டன்பட்டதுவும்
[illegible] கடப்பித்தார்சித்திரரும்
அந்தவிசேஷம் அதுகேட்டுவார்கொள்ளியும்
கேட்டுமனமகிழ்ந்து கிளிபவளச்செவ்வாயாள்

வார்கொள்ளியுரைப்பது.

அத்திபுரத்தை யரசாளவாருமையா
அங்கவனாடி அரசாளவாருமையா
உங்கள்-ஐவிடசீமை முழுதுமேயாளுமென்று
போய்வாருமென்றுசொல்லிப் பொன்னடிக்குதெண்டனிட்டு
போரஞ்சாமன்னர் புனைத்திருமேதுசொல்வார்
மூன்றுகாணாப்பொழுது முடிமன்னராளுவது
காலகாலங்களாது ஆருக்குகால்ராச்சியங்கள்
செட்டிசம்பளங்கள் நாமேதருகிறங்கான்
ஏதுக்குமஞ்சாதே யிளங்கொடியேநீயென்றான்
சொல்லித்திரும்பினான் தன்னிலங்கன்றனுட
அத்திப்புரத்தில் செமீந்திவாராங்கள்

......வி.

திரியோதிரனை புனந்திரனுத்தரவுகேட்டதற்கு
மௌனமாய் தலையசைத்தது.

தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்முன்னேவந்து
போகவிடைதாருமென்று பொன்னடிக்குத்தெண்டனிட்டான்
வந்துபணுந்தவனை வாழ்த்திவிடைதாராமல்
வாரியெடுக்காமல் வண்ணமுடிவைக்காமல்
மகுடமுடிசைக்க மௌனமாய்த்தானிருந்தான்
முத்துமுடியசைக்கி மெத்தெனவேதானிருந்தான்
பாருமுடியான் பராமுகமாய்த்தானிருந்தான்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரராசாவும்
ஆகட்டுமென்றுசொல்லி ஆணைகர்சொல்லலுற்றார்
படிபடியென்றுசொல்லி படிந்தது அவ்வானை
முடிக்கமபம்தட்டி முதுகின்மேல்கையைவைத்து
கைத்தலத்தைத்தட்டிக் கறுத்தானையேறினன்

புனந்திரன் பிரயாணப்பட்டுவருகிறது.

மத்தகசத்தைத்தட்டி மதயானையேறினன்
அம்மானுந்தானும் மதயானையேறினர்
மாமாவுநதானும் மதயானையேறினர்
சிலமன்னரெல்லோரும் திடுக்கிட்டெழுந்திருந்து
சரியானையேறினர் தன்னோடொத்தராசாக்கள்
முன்னானையேறினர் மூன்றுலட்சம்ராசாக்கள்
பின்னானையேறினர் பேருலகராசாக்கள்
முன்னைமுரசெடுத்து முன்னானைமேல்போட்டார்
பின்னைமுரசெடுத்து பின்னானைமேல்போட்டார்
சிலமன்னரெல்லோரும் தேரின்மேலேறினர்கள்
பலமன்னரெல்லோரும் பல்லக்குயேறினர்கள்
குலமன்னரெல்லோரும் குதிரையின்மேலேறினர்கள்
அழகானமன்னரெல்லாம் ஆனைமேலேறினர்கள்
பட்டர்புலவர் பதினெட்டுமந்திரிகள்
சித்தர்புலவர் சிறப்பானமந்திரிகள்
சிங்கங்காடிபுலி சேரமுழங்கினர்
யானைகரடிபுலி யருகில்வந்துமுழக்கினர்
அவரவர்கள்வாகனத்தில் அவரவர்களேறினர்
ஏறினபோதே யெடுத்தார்நெடுங்குடைகள்
முத்துக்குடைகள் முழுவயிரப்பொற்குடையும்
தங்கக்குடையாம் தவளநெடுங்குடையாம்

சிவசங்கராவென்றுசொல்லி தேரின்மேலேறினன்
ஒரு அக்ரோணிசேனையுடன் உத்தமனும்வாரானே
சிலமன்னரெல்லாம் தேரின்மேலேறினர்
பலமன்னரெல்லாரும் பல்லக்கிலேறினர்கள்
தன்றேடொத்தராசாக்கள் யழகானையேறினர்
அழகானையேறினர் ஐந்துலட்சம்ராசாக்கள்

குடையின் சிறப்பு.

ஏறினபோதே யெடுத்தார்நெடுங்குடைகள்
முத்துக்குடையாம் முழுவைரப்போர்க்குடையாம்
தங்கக்குடையாம் தவளநெடுங்குடையாம்
பச்சைக்குடையாம பவளநெடுங்குடையாம்
எடுத்துநிறைத்தார்கள் என்றுபிரங்கோடி
சுத்திநிறைத்தார்கள் சூரியனைக்கண்மறைக்க
பக்கம்நிறைநதார்கள் பகவானைக்கண்மறைக்க
ஒற்றைக்குடைநடுவில் வாரானேவீரியனும்
காஞ்சிநாடாளுங் கர்ணசிகாமணியும்
வெல்புருவக்கன்றுமவம் விஸ்வகேதுவாரேனென்று

விஸ்வகேது விருதுமுழக்கினது.

விஸ்வகேதுவாரேனென்று விருதுமுழக்கிவிட்டான்
சன்னைக்கிலக்கேனென்று ஆதிரேன்நாரைசின்னம்
ரணங்கள்ரணப்கனென்று ரணபேரியடிபடுது
சன்னைசன்னையென்றுசொல்லி சன்னைபேரியடிபடுது
வெற்றிவெற்றியென்றுசொல்லி வெற்றிகேரடிபடுது
நடந்தானேவிஸ்வகேது நாலுதிக்குந்தானதிர
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரராசாவும
வந்துவளைந்தானே வல்லிடிபோல்விஸ்வகேது
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனைத்தான்பார்த்து
கட்டழகன்விஸ்வகேது காளையறகேதுரைப்பான்
ஆரடாமன்னவனே அறிவுகெட்டபாதகனே
எந்தவூர்சன்னைபண்ணி யிந்தவூரசெயிக்கவந்தாய்
எந்தவூர்வெற்றிகொண்டு யிந்தவூரகெலிக்கவந்தாய்
நில்லடாமன்னவனே நிமிஷத்தில்வென்றிடுவேன்
வாளாலுயிர்பிளந்து வலலுயிரைக்கொள்ளைகொண்டு
எமனுலகுதேடி யிப்போதனுப்பிடுவேன்
நமனுலகத்துக்கு நானேயனுப்பிடுவேன்
என்றுமவன்வில் லெடுத்தா னித்திலங்குபூமுடியான்

புணந்திரனுக்கும் வில்லவகேதுவுக்கும் யுத்தம்

வில்லைக்குணத்தொனித்து விட்டானொருபாணம்
விட்டானொருபாணம் விண்ணதிரமண்ணதிர
மண்ணதிர விண்குலுங்க மாற்றான்படைநடுங்க
எதிரிதிடுக்கிடவே யெல்லையதிர்ந்துவிழ
இப்பெரியபிடியை யிந்திரனார்தான்பார்த்து
இவனார்காண்மூளியென்று ஆணழகனெச்சரித்து
வில்லெடுத்துநாரிபூட்டி வில்லைக்குணத்தொனித்து
வில்லைக்குணத்தொனித்து விட்டான்சரபாணம்
விட்டான்சரபாணம் விண்ணதிரமண்குலுங்க
விண்ணதிரமண்குலுங்க மாற்றான்திடுக்கிடவே
மாற்றான்திடுக்கிடவே மறுமன்னர்கொக்கரிக்க
எதிரிதிடுக்கிடவே பிடிமன்னர்கொக்கரிக்க
இப்படிக்குசண்டைபண்ணி ருநிலத்துராசாக்கள்
இவருடையசண்டைகளில் தும்பிப்பறக்காது
குருவிபறக்காது கோட்டானும்நாடாது
ஆகாயவீதியெல்லாம் ஆணழகர்பந்தலிட்டார்
பாலாளலோகமெல்லாம் பாணத்தால்பந்தலிட்டார்
அம்புவருமவிதங்கள் ஆற்கமுடிபோகாது
பாணம்வரும்விதங்கள் பார்க்கமுடிபோகாது
கோடானகோடியுண்டு கொற்றவர்கள்பாணமது
கண்டுமுடியாது கணக்கிலடங்காது
சொல்லமுடியாது சுந்தரனார்பாணமது
ஒருவர்விடும்பாணம் ஒருவர்விலக்கிடுவார்
வேல்புருவங்கண்ணனும் வில்லவகேதுபாணம்விட்டான்
போரஞ்சாமன்னர் புணந்திரனார்முன்னேவந்து
மல்லிகைப்பூவாய் வணங்குவதுபாணமது
போரஞ்சாமன்னர் புணந்திரனார்பாணம்விட்டார்
மல்லிகைப்பூவாம வணங்குதவர்பாதம்
வேல்புருவங்கண்ணனும் வில்லவகேதுபாணம்விட்டார்
வந்துவணங்குது மன்னவர்பாணங்கள்

புணந்திரன் அம்மான் பொன்னுமலைநாடனுக்குரைப்பது.

போரஞ்சாமன்னர் புணந்திரனுந்தார்த்து
பொன்னுமலைநாடனும் அண்ணர்முகம்நோக்கி
போரஞ்சாமன்னர் புணந்திரனுக்கேதுசொல்வார்
அவனவிடும்பாணமெல்லாம் ஐயாவேவணங்குதுகாண்

கான்விடும்பாணமெல்லாம் அவனைவணங்குது
எதுகருமம் எனக்கறியச்சொல்லுமென்றார்

பொன்னுமலைநாடான் சொல்வது.

பொன்னுமலைநாடானும் அண்ணைஎடுத்துரைப்பார்
அவனூரும்பேரும் அதிசயங்கள்கேளுமென்றார்
நாடும்புதுமைகளும் ராசனுடதன்பேரும்
அத்தனையுங்கேட்டால் தெரியுங்காணழகா
என்றுமலருரைக்க இந்திரரும்தான்கேட்டு
ஆர்காணும்ராசாவே ஆனலழகுமன்னா
ஊரென்னபேரென்ன வுத்தமனேசொல்லுமென்றார்
உன்னைப்பெற்றதந்தையர் பேருமாயுமென்றானே
வேல்புருவங்கண்ணான் விஸ்வகேதுதான்கேட்டு
போகேட்டுவேர்பிந்தி வந்தீரோமன்னவரே
உன்னை-சண்டையன்னிநான்கெலித்து சவுரியங்காண்பித்து
என்-தேருக்கால்தன்னுடனே சேர்த்துநானுன்னைகட்டி
என்-ரதத்தின்கால்தன்னுடனே வுன்னைகட்டிபோகையிலே
அப்போதுநாமுரைப்பே னடையாளங்கேளுமென்றார்
அந்தவிசேஷம் அதுகேட்டுஇந்திரரும்
எடுத்தானேவில்லதனை ஏழுலகந்தத்தளிக்க

புனந்திரன் பாணம்விட்டது.

அண்டரண்டங்காணதிர ஆகாயம்அற்றுவிழ
விட்டான்சரபாணம் மேனியெல்லாந்தான்மறைய
மற்றுமொருகணை பருகணையைதான்தொடுத்தான்
வேல்புருவங்கண்ணானும் விஸ்வகேதுதான்பார்த்து
படபடென்றுபற்கடித்துப் பதறியங்கேவில்லெடுத்தான்
வில்லைக்குணத்தொனித்து வீரவனவன்வில்லெடுத்தான்
விட்டான்சரபாணம் மேனியெல்லாந்தானதிர
இருதரத்தார்பாணமது எண்ணமுடியாது
தும்பிபறக்கிறது சூரியனைக்கப்புறது
கருந்தூளுஞ்செந்தூளுங் கலந்துபறக்கிறது
இப்படிக்காசண்டையன்றோ இருதரத்துராசாக்கள்
காஞ்சிநாடானுங் கர்ணர்பெருமாளும்

காவலர்பிள்ளைகளிடம்வருகிறது.

அம்பலத்துவாசல்விட்டு ஆனைமுகன்தானெழுந்து
அழுதுவண்ணப்போமோனென்று ஆனைமுகன்வாராரனே
சண்டைசண்டையென்றுசொல்லி சண்டைகராடிபடுது
ரணங்கள்ரணங்கள்என்று ரணபேரியடிபடுது
உத்துத்துக்கேட்டாரே உத்தமனார்கருணராசன்

எவ்வுலகாராசாக்கள் இங்கேவந்தார்சண்டைசெய்ய
ஆளப்பெருஞ்சேவகரை யனுப்பியவர்பாருமென்றார்
தூதுவர்களோடிவந்து துரிதமுடன்கண்டார்கள்
இருதரத்துசேனைகளும் இந்திரராசாவும்
காஞ்சிநாடாளுங் கருணரிடபுத்திரனும்
இவர்களுடன்சண்டையென்று எழுந்துமிகநடந்து
காஞ்சிநாடாளுங் கருணருக்குதெண்டனிட்டு
உந்தன்குமாரனும் ஒளிவுள்ளயிந்திரனும்
விஸ்வகேதுராசாவும் விஜையனுடபுத்திரனும்
இவருடன்சண்டையென்று இணைகடகைக்கைதொழுதார்
காஞ்சிநாடாளுங் காணரவர்கேட்டு
சிந்தைகலங்கி திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
இவனாரவனார் இருதரத்துசேனைகளும்
என்றுமனதிலெண்ணி எழுந்திருந்துஓடிவந்து
யுத்தமுகந்தனிலே வந்துநின்றாருத்தமரும்
போரஞ்சாமன்னர் புணர்திருந்தான்பார்த்து

புணர்திரன் கர்ணரைக்காணுகிறது.

யானைவிட்டுக்கீழிறங்கி ஆனந்தவாழ்மார்பன
பூவும்புதுமலரும் பொன்னறுகுஅட்சதையும்
பொன்னீருஞ்சொப்பிலே பன்னீருந்தானெடுத்து
காஞ்சிநாடபளுங் கர்ணருக்குமுன்னேவந்து
பன்னீரால்காலலம்பி பட்டாலடிதுவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்து
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டு
நாற்கால்வலம்வந்து நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டு
தெண்டனிட்டமன்னவரைக் கண்டல்லோசீர்கர்ணர்
வாரியெடுத்து மடிமேலேகொண்டணைத்து
உச்சிமுகந்துபிள்ளை உள்ளங்கால்முத்தமிட்டு
பக்கந்தடவி பவளவாய்முத்தமிட்டு
இப்படியாய்ப்பேசி இருக்கின்றவேளையிலே

விஸ்வகேதுதகப்பனாகிய கருணரைக்காண்கிறது.

தேரேறிசண்டைபண்ணும் விஸ்வகேதுதான்பார்த்து
தன்னைப்பெற்றதந்தை கருணரங்கேவந்ததுவும்
அவர்-யானைவிட்டுக்கீழிரங்கி ஆணழகன்வந்ததுவும்
புண்ணியனார்பாதம் பூபோட்டுதொழுததுவும்
வாரியெடுத்துமல்லோ மார்போடணைத்ததும்
அத்தனையுங்கண்டானே ஆணழகன்விஸ்வகேது
தேனைவிட்டுகீழிறங்கி துருசாகத்தானடந்து
பூவும்புதுமலரும் பொன்னறுகுஅட்சதையும்
பொன்னீருஞ்செம்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து

பன்னீர்காலலம்பி பட்டாலடிதுவட்டி
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுபென்றுதான்சொரிந்தான்
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
நாற்கால்வலம்வநது நமஸ்கரித்துதெண்டனிட்டான்
காஞ்சிநாடாளுங் கருணாரவர்பார்த்து
வந்துபணிந்தவனை கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாயாரவாழ்த்தி மனதுமிகக்குளிர்ந்து
மைந்தனைக்கொஞ்சி மடிமேலேகொண்டணைத்து
இருவரையுங்கொஞ்சி யிருதொடையில்கொண்டணைத்தார்
அந்தச்சமையத்தில் விஸ்வகேதுயேதுசொல்வான்
தன்னையர்முகம்நோக்கி ஆணழகர்ஏதுசொல்வார்
மாத்தானைக்கொண்டு மடிமேலணைத்தீரே
சண்டைபண்ணவந்தவனைத் தூக்கிமடியில்வைத்தீர்
இவன் ஆர்காணுமையாவே அடியேனுக்குரையுமென்றான்
காஞ்சிநாடாளும் கர்ணரவர்கேட்டு

கருணர்தன்பிள்ளையாகிய விஸ்வகேதுக்கு தன்னுடைய
கோத்திரவரலாறு கூறல்,

சோணுதுமாதவக்குக் குந்தியம்மாள்என்னாச்சி
அறியாதநாளையில் ஆச்சியரும்என்னைபெற்றாள்
தெரியாதகாலத்திலே தேவியரும்யென்னைபெற்றாள்
கன்டார்நகைப்பாரென்று கட்டழகியென்னாச்சி
பேழைதனிலேவைத்து ஆற்றில்அலையவிட்டாள்
தேசத்தழகன் திரியோதிரன்தான்பார்த்து
என்னைவளர்த்தவரும் என்னைப்பட்டங்கட்டினான்காண்
இந்தபெருமையா யிருந்திட்டேன்நானுமப்போ
சோணுதமாதவனுக் குந்தியம்மாளாச்சியரும்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆணழகர்தம்பியென்று
ஆளாந்தவாழ்மார்பர் அறியாமல்நானிருந்தேன்
இப்போதுயெந்தனுக்கு எல்லாம்வெளிராச்சு
தக்கப்புகழுடைய தருமரவருன்தாதை
வெற்றிமதயானை வீமரவருன்தாதை
காண்டாவனமெரித்தக் காளையவருன்தாதை
நாமமுடியானும் நகுலனும்உன்தாதை
தாமமுடியானும் சகாதேவன்உன்தாதை
ஆனந்தமார்பாவுனக் காறுபோதாதையென்றான்
தோராவடிவழகி துரோபதைஉன்னாச்சி
சோரவளாநங்கை சுபத்திரையாள்உன்னாச்சி
மேகம்பயின்றெடுத்த மின்னொளியாளுன்னாச்சி
நாகம்பயின்றெடுத்த நாகக்கன்னிவுன்னாச்சி
பொற்கலசவாழ்முலையாள் போகவதிவுன்னாச்சி

பிறவாமுடிதரித்த பெண்பெருமாளுன்ணார்த்தி
பங்கயஞ்சீர்கண்ணாள் பவளக்கொடி உன்ணாச்சி
போதேவருந்தடங்கு பொன்னுருகிதன்னுடனே
ஈரலாப்பூந்தாரர் எட்டுப்போராச்சியென்றான்
இவர்யார்காணும்என்று கேட்டீரே ஆணழகா

கருணர்விஸ்வகேதுவுக்குப் புனந்திரன்வரலாறு சொல்லல்.

யாருமல்லாளந்தனுக்கு அழகானகன்மணியே
பாசுபதம்பேறுபெற்ற பார்த்தனுடபுத்திரர்காண்
காண்டாவனமெரித்த காளைபுடபுத்திரன்காண்
அழகியசீர்கொம்பனையாள் அல்லியுடபுத்திரன்காண்
தோகைமயிலனையாள் துற்சடையாள்மருமகன்காண்
கருநீலம்பூங்குழலாள் கலந்தாரிநாயகன்காண்
அஞ்சுவயதுடைய அருச்சுனற்குதந்தையிவன்
நூலால்நடுந்திரலார் நூற்றொருவர்புத்திரன்காண்
உந்தனுக்குதம்பியென்று உரைத்தார்கருணராஜன்
அந்தஉரைகேட்டு ஆனந்தவாழ்மார்பன்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருந்தானெழுந்து
பூவும்புதுமலரும் பொன்னறுகு அட்சதையும்
பொன்னீருஞ்சொம்பிலே பன்னீருங்கொண்டுவந்து
கொண்டுவந்தபூமலரை குபுகுமென்றுதான்சொரிந்தான்
முக்கால்வலம்வந்து முடிவணங்கிதெண்டனிட்டான்
அப்போதுவிஸ்வகேது ஆணழகனேதுசொல்வான்

விஸ்வகேது புனந்திரனை ஆசீர்வதிக்கிறது.

வந்துபணிந்தவனைக் கண்டுமனமகிழ்ந்து
வாழ்வீர்தளந்திடுவீர் வர்த்திருப்பீருத்திருப்பீர்
நிற்பீசிலைதரிப்பீர் நீராசையாண்டிடுவீர்
கற்பதித்ததூண்போலே கலங்காதாசாள்ர்
விற்பதித்ததூண்போல் விளங்கஅரசாள்வீர்
மாரனைக்கொன்று மறுபட்டமாண்டிடுவீர்
என்னைப்பெறுவீர் எதிர்த்தார்முடிபெறுவீர்
பிள்ளைபெருவீர் பெருமாள்பதம்பெறுவீர்
போருக்குபோய்விடுவீர் பொழுதோடவென்றிடுவீர்
வென்றகளறியிலே வீரபட்டங்கட்டிடுவீர்
[illegible]த்துவந்தார்பூமுடியை செண்டாட்டமாட்டிடுவீர்
பகைத்துவந்தார்பூமுடியைப் பந்தாட்டமாட்டிடுவீர்
கன்னிகளைமாலையிட்டு காளைகளையீன்றிடுவீர்
மங்கையரைமாலையிட்டு மைந்தர்களையீன்றிடுவீர்
பெண்களைமாலையிட்டு பிள்ளைகளைப்பெற்றிடுவீர்
அத்திபுரமாள அரசாளஆண்பெறுவீர்
மதுராநகராள மைந்தர்களைப்பெற்றிடுவீர்

பதினாறும்பெற்று பெருவாழ்வுவாழ்ந்திடுவீர்
ஆலம்போலேதழைத்து அறுகுபோல்வேரோடி
மூங்கில்போல்சுற்றம் முசியாமலவாழ்ந்திடுவீர்
வாழ்வீர்காணென்று மனதாரவாழ்த்தினார்
வாழ்ந்திருப்பீரென்று மனதாரவாழ்த்தினார்
தம்பியைவாழ்த்தியல்லோ தார்வேந்தனேதுசொல்வான்
தம்பிதனஞ்சியனை சமர்த்துள்ளவீரியனை
அரண்மனைக்குவந்து அமுதுபொசியுமென்றான்

புனந்திரன் விஸ்வகேதுவுக்கு சொல்வது.

போரஞ்சாமன்னன் புனந்திரருந்தான்கேட்டு
அண்ணன்முகம்நோக்கி ஆணழகனேதுசொல்வான்
தமயன்முகம்நோக்கி தார்வேந்தனேதுசொல்வான்
இன்னம் மூன்றுநாளாற்பொழுது முடிமன்னராளுவது
நாலாறுள்நம்முது ஆததுகாண்ராச்சியங்கள்
மன்னர்பெருமைகளும் மறுமன்னர்சேவகமும்
க்ஷத்திரியன்பெருமைகளும் சேனைபேர்சேவகமும்
மூன்றுநாள்தன்னிலே சாயுதுகாண்அண்ணாவே
நூலால்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர்பூமுடியும்
நூற்றொருவர்பூமுடியும் நூறுங்கஅடித்தபின்
தருணிதலையுடைத்து தாவெக்கர்போட்டபின்பு
நமதுதன்னை முடி தரிப்பு அதிலங்குபூமுடியே
போம்தவருக்கடங்கும் பொன்னுருவிளன்றுச்சி
நமதாச்சியரண்மனையில் எல்லவருங்கூடி
ஒத்தக்கலது பொசிப்போங்காண்மன்னவரே
கூடக்கலந்து பொசிப்போங்காண்மன்னவரே
இப்போ மாற்றான்தன்வாசலிலே பாலமுர்தமுண்ணலாமோ
எதிரியாரன்மனையில் இருந்தமுர்தமுண்ணலாமோ
என்றுவுரைத்தானே யிந்திரராசாவும்
விஸ்வகேதுதான்கேட்டு மெத்தமனமகிழ்ந்து
இவர்களுங்கொஞ்சி யிருந்தார்களந்நேரம்
போரஞ்சாமன்னர் புனத்திரராசாவும்

கருணர் புனந்திரனைப்பார்த்துச் சொல்வது.

கருணாரவாபார்த்தும் கட்டழகா ஏதுசொல்வார்
காமதஞ்சுபோதம்பியரும் அவருடையபுத்திரரும்
மன்னவாகள்ளுக்குபேரும் மன்னர்பஞ்சபாண்டவரும்
கோணுதமாதவத்துக் குந்தியம்மாள்என்தாயும்
யானும்எனபுத்திரனும் என்னுடையதேவியரும்
ஒக்கக்கலந்து ஒருசலத்திலுண்போமோ
கூடயிருந்துநாம் கூட்டமுதுண்போமோ
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அரசாளுங்கோலமதை

என்-கண்ணாலேகண்டு களிப்பேனேகட்டழகா
மனதாரப்பார்த்து மகிழ்வேனேமன்னவனே
என்றுமவருரைத்து ஏங்கிமனந்தளர்ந்து
இத்தித்துமன்னன் இருகண்ணும்முத்துதிர்த்தான்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரருந்தான்பார்த்து
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரும் அவராளும்அரசுகளும்
மதுரைவளநாடும் வைகைப்பெரும்பதியும்
அத்திப்புரமும் அடங்கலும்உன்னுதுகாண்
அங்கவளநாடும் அடங்கலும்உன்னுதுகாண்
மன்னவர்பஞ்சவர்கள் வனமேதிரிந்திடட்டும்
ஐயாவேநீரிருநது அரசாளலாகாதோ
மன்னவரோநீரிருந்து வையகத்தையாளொணாதோ
காஞ்சிநாடாளுங் கருணர்பெருமாளும்
மன்னபஞ்சபாண்டவர்க்கு உடற்பிறப்புஎன்றாலே
உங்களுக்குமுன்பிறந்த உத்தமனார்என்றுசொன்னார்
காவலர்களைவர்களும் காடேதிரிவார்கள்
ஐயாவேநீரிருநது அரசாளலாகேதோ
நீரும்அவருமென நிஷ்டூரமேவேறுமுண்டோ
அண்டர்பதியாண்டால் ஆகாதேஐவருக்கும்
நீர்மன்னாபதியாண்டால் மனங்கொள்ளமாட்டாதோ
வந்துபதிசேரு மென்றுசொல்லித்தெண்டனிட்டான்

கருணர் புனந்திரனுக்குச் சொல்வது.

காஞ்சிநாடாளுங் கருணரவாகேட்டு
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரக்குஉதுசொல்வார்
அய்யாவேநீர்கேளும் அடியேனொருவார்த்தை
இந்திரரோநீர்கேளும் என்னுடையநல்வார்த்தை
காவலனாபஞ்சவர் கட்டழகர்ஐவருக்கும்
என் மாதாபயன்றெடுத்த மன்னவர்களைவருக்கும்
எநதனுடசேதி யெடுத்தொன்றுஞ்சொல்லாதீர்
காணருடசேதியவர் காதிலேயும்போடாதீர்
மன்னாபஞ்சபாண்டவாகள் என்வரலாறறிந்தாலே
ஐவாகளும்பூமிவிட்டுக் கானகத்தில்செல்வார்கள்
அவர்-தோணியநாளுந் துலைத்தார்வனந்தனிலே
அவா ஊழியுள்ளகாலமட்டும் உழன்றாவனநதனிலே
ஐவாபஞ்சபாண்டவரும் அரசாளவேணுமப்பா
நான்படவேணும்படவேணும் பார்த்தன்கையம்பாலே
போரஞ்சாமன்னா புனந்திரரோநீர்கேளும்
பாரதம்என்று படைபொருதும்வேளையிலே
பதினெட்டாம்நாளையிலே படைபொருதுஞ்சண்டையிலே

ஆடிப்பறக்கும் அமுர்தசமர்க்களத்தில்
தேடியுலாவுந் திரள்வேந்தாகூட்டத்திலே
பக்தயூகம்பிரித்து சண்டைபண்ணுவேளையிலே
ஆயனொருசாரதியாய் அருச்சுனன்தேரேறி
மாயனொருசாரதியாய் மச்சுரதமேறி
ஆனைலழகுமன்னன் அருச்சுனராசதுரை
வாளெடுத்துவில்லெடுத்து வளவுதடிகையெடுத்து
அருச்சுனன்தானும் அடுத்துமவன்சண்டைபண்ண
நாகக்கணைதொடுக்க நடுங்கியதுவொடிய
இருவரும்யுத்தம்பண்ணும் வேளையிலேயிந்திரரோ
அர்ச்சுனன்கைபாணம் அறுக்குமேஎன்தலையை
பார்த்தன்கையம்பதுதான் படுக்கென்றறுத்துவிடும்
பட்டுவிழுவேன் பார்த்தன்கையம்பாலே
அற்றுவிழுவேனன் அருச்சுனன்கையம்பாலே
கருணனைக்கொன்று விருதுபெற்றேனென்றுசொல்லி
அருச்சுனராசனவ ஹூதுவான்சங்கெடுத்து
அந்தத்தொனிகேட்டு என்னைச்சிருக்கியார்
என்னைச்சிருக்கியம்மாள் உன்னைற்சிஅல்லியரும்
அருச்சுனனுடபெண்டுகள் ஐந்நூறெண்டுஏழுபேரும்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரும் அவர்களுடதேவியரும்
அத்தனைபேரும் அடியனெதிரில்வந்து
என்னையெடுத்து அடக்கஞ்செய்ய வேணுங்காணிந்திரனே
போதேவருந்தடங்கும் பொனவனுருவிநாயகமும்
வேல்புருவங்கண்ணுறும் விஸ்வகேதுராசாவும்
இருவரையுந்தேடி இங்கேயழைக்கவேணும்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் அவர்களைக்காக்கவேணும்
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்மாளிகையில்
என்தேவியும்புத்திரரும் இருக்கவேஆகாது
ஐவரிடஞ்சேர்ப்பேனென்று ஆணையிடுவீரிந்திரரோ
போரஞ்சாமன்னா புனந்திரருந்தான்கேட்டு

புனந்திரன் ஆயாசப்படுவது.

சிவசிவாவென்று செவிதனிலேகையைவைத்து
ஈயத்தைக்காய்ச்சி செவியில்விட்டாற்போல்
நாராசங்காய்ச்சி நடுச்செவியில்விட்டாற்போல்
சிந்தைகலங்கி திடுக்கிட்டுமெய்மறந்து
பிச்சைமுகங்கருகி பால்முகம்வேறுபட்டு
மன்னன்மனஞ்சலித்து மறுவார்த்தையெடுத்துரைப்பான்
ஐயாமுகம்நோக்கி ஆணழகன்ஏதுசொல்வான்
ஐயாவேகேளும் அடியேனொருவார்த்தை
நால்லர்கடுந்திரளார் நூற்றொருவர்பூமுடியை
நூற்றொருவர்பூமுடியை நொறுங்கஅடித்திடுவேன்

சருவிதலியைத் தவிப்பொழியாக்கிப்பேன்
தைலாட்டான் புழுவைத் தண்டாலடித்திடுவேன்
தங்கைமணவாளன் தறுதலையன் புழுவை
ஆனைநாக்கொள்ளியிலே அலைவாயெரித்திடுவேன்
வாய்திறந்துரைத்தால் வல்லமுடிசாய்ப்பேன்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரும் ஊராளுமல்லோ
ஒக்கவிருந்து அரசாளுமையாவே
காஞ்சிராடராளுக் கருணைசுவாகேட்டு

கருவர் புலந்திரனை ஆசீர்வதிப்பது

போர்ஞ்சாமன்னர புலந்திரனைதானெடுத்து
கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
என்னையா புலந்திரனே என்னமுதே மாணிக்கமே
கட்டிக்கரும்பே கணுவில்லா செங்கரும்பே
முத்துமுடிதரித்த முடிமன்னர் புத்திரனே
பொன்னின்முடிதரித்த புலந்திரராசனே
நீ சொன்னதுபோதாதோ நூற்றுவரை சாளனுபோ
பேசினதுபோதாதோ பெருலககளானுபோ
வாய்திறந்துசொன்னீர் மன்னாபெருமானும்
ஐவர்பஞ்சபாண்டவரும் அடியேனுக்கருந்தால்
அரசாள் பாவனைபோல் ஆச்சுதுகாணிந்திரரே
ஆண்மையுள்ளபுத்திரனே ஆனைமுகனிந்திரனே
என்-பேவியும்டனான்னையும் சேர்க்கிறேன்னென்றுசொல்லி
உன்றன்சிஅனையும் ஐவருடன்சேர்ப்பேனென்று
ஆனைக்கிங்காளும் ஆனைமுகராசமன்று
எல்லுமவருரைக்க எதுசொல்லாரிந்திரரும்
சிவசிவாவென்று திருச்செவியில்கையை வைத்து

புலந்திரன் ஆணைகூறுவது.

சோலைடலருடைய சொக்கர திருவாணை
ஆனைமகநுடைய அம்மன் திருவாணை
ஏழுலகுமாளுகின்ற எம்பெருமாளவராணை
ஆதிசிவனாணை ஆயமேல்தாளாணை
பரமசிவனாணை பார்வதியாள் தன்னாணை
கோனுதயாலத்துக் குந்தியம்மாள் தன்னாணை
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆனமுகர் தன்னாணை
தேவேந்திரன்மீதி வாளைபெரிதுகன்னா
தோரவத்தழகி துரோபதைதன்னாணை
போதேவந்திடக்கும் பொன்னுருவிமேலாணை
பிரமாழ்நிரதப் பெண்பெருமாள்மேலாணை
சோரவனசங்கை சுபத்திரையாள்மேலாணை
மெய்ப்பின்பெறித்த மின்னொளியாள்தன்னாணை

நாகம்பயின்பெற்ற சாகைக்கனிதன்னனே
அக்கினியிற்பெற்றெடுத்த பொக்கத்திதன்னனே
மகிமையுற்ற அல்லிமாகாதன்னனே
சொர்ணம்புராணப்பெற்ற செல்வதியாள்தன்னனே
அந்தவைகுடைய அருச்சனராசேனை
மைத்துனர் அருச்சனராசமன்னவராசேனை
அத்தனையும் அண்ணனையும் ஆளிட்டுச்சோர்த்திடுவேன்
பாவேசமுடனிருந்து பாதுமுடன்சேர்த்திடுவேன்
அந்தாதி அந்தாதி ஆனைமுகா அந்தாதி
எதுக்கும் அந்தாதி என்னுடைய அய்யாவே
ஆணையிட்டுநீசொல்லி ஆனைமுகன்கொண்டனிட்டா
காந்தாரிகாட்டாருங் கருணைரவர்பார்த்து
ஆணையிட்டேன்தோஷமில்லை அனந்தவாழ்மாயா
நாட்டிலிட்டேன்தோஷமில்லை உத்தமராபுத்திரரே
பொரசவுரமன்னா புனைத்திரசராசே
ஆணையிட்டேனென்றவுடன் ஆனைமுகனே நீசொல்வான்
போகவிடைதாருமென்று சொன்னபடி கூறினன்கொண்டனிட்டான்
விடைதருவேன் நீயொருவன் வரைக்கும்பெருமிதராவம்
காந்தாரிகாடாருங் கன்னரவாகேட்டு
மதுரைக்கும் பாரீச மன்னா பெருமானே
ஆறுயிரம்பாண்டியருக்கும் அல்லிமலாநாயகிக்கும்
என் தேவமருமைப்பெண்ணா செல்வனுபுத்திரனா
அடிமைப்பெற்ற மன்னவரு நாமெல்லா
போருக்குச்சாமன்னா புனைத்திரர்கான்கேட்டு
அப்படிக்கேகல்லவென்றான் ஆனைவாழ்மாயன்

கர்னர் சொல்வது.

காந்திசெடாருங் கருணைசெடுத்துரைப்பார்
பருவமதையானைப் பஞ்சவர்களை வருக்கும
உருவமதயானை வுத்தமாகளை வருக்கும
பன்னோதியொன்றும் உரையாதே ஆனைமுகா
என்னவொன்றும் முறையாதே மன்னவனே
தோளுக்குஞ்சொன்னதுபோல ஆனையஞ்சென்றிடுவார
மன்னவர்குச்சொன்னதுபோல வெம்சமரைநடத்திடுவார
இன்னையரசாள வைத்துமவாநடப்பார
வீமன்சபதம் முடியாதுமன்னவனே
அருச்சனராசன்சபதம் முடியாதுமன்னவனே
இரட்டைகளாதன்சபதம் முடியாதுமன்னவனே
பாஞ்சாலன்பெற்றெடுத்த பத்தினியாள் துரௌபதையாள்
மாதுசபதம் முடியாதுமன்னவனே
மாதுமயிர்முடிக்க மேதினிங்கான்மன்னவனே

கோதிகுழல்முடிக்க வேணுங்காண்கொற்றவரே
ஒன்றுமுரையாதே வித்தடாகள்புத்திரரே
என்சேதியொன்றும் எடுத்துரைக்கவேண்டாங்காண்
இங்கேநீவந்ததுவும் இவர்களைக்கண்டதுவும்
திரியனுடனேகச் சபதங்கள்பேசினதுவும்
[illegible]
போருஞ்சாமன்னா புனந்திரருந்தான்கேட்டு
[illegible]
வந்துமிகப்போதாச்சு எந்தனிட அய்யாவே
[illegible]
காஞ்சிநாடாளுங் கருணைவர்பார்த்து

புனந்திரன் கானரைவிடைகேட்பது

போய்வாருமிந்திரரே புத்திபுள்ளகண்மணியே
[illegible]
கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமுட்டு
போய்வாருமென்று பொருந்தவிடைகொடுத்தார்
விடைபெற்றெழுந்தார் வேந்தர்பெருமானும்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
பொன்னுமலைநாடாளும் அன்னைவுங்கைதொழுதார்
[illegible]
காஞ்சிநாடாளுங் கருணைபெருமாளும்
[illegible]
[illegible]
[illegible]

புனந்திரன் சேனையுடன்புறப்பட்டது.

போருஞ்சாமன்னர் புனந்திரராசாவும்
யானையறுகில்வந்து ஆனந்தவாழ்மாயன்
வென்றுகெலித்தோமே வேந்தர்பெருமானே
பாசுபதம்பேறுபெற்று பார்த்தர்பெருமானே
படிபடியென்றுன் படிந்தது அவ்வானை
முகக்கயபந்தட்டி முதுகின்மேல்காலைவைத்து
கைத்தலத்தைதட்டிக் கறுத்தானையேறினான்
[illegible]
[illegible]
மாமனுந்தானுமாய் மதவானையேறினா
[illegible]
மூன்றானைஏறினா மூன்றுலட்சம்ராசக்கள்
சரியானைஏறினா சரியோத்தராசாக்கள்

பக்கரிவேயற்றோர் பத்துலட்சம்ராசாக்கள்
அநுகாளிமேயறிறா அஞ்சுலட்சம்ராசாக்கள்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
பலமன்னரெல்லாரும் பல்லக்கிலேறினார்
அழகானமல்லரெல்லாம் அழகாயேறினார்
பட்டாபுலவர் பதினெட்டுமந்திரியும்
சித்தர்புலவா இலருசமந்திரிகள்
சிங்கங்கரடிபுலிச் சேரமுழங்கிவர
யாளிபுலிகரடி யுறுமிமுழங்கிவர
தங்கள் தங்கள்வாகனத்தேறி [illegible]

குடையின்பெருமை

எதிரேபோதே எடுத்தார் [illegible] குடைகள்
முத்துக்குடையாம் [illegible] பொற்குடையாம்
தங்கக்குடையாம் [illegible] குடையாம்
பட்டுக்குடையாம் பவள[illegible]குடையாம்
இரத்தினக்குடையாம் [illegible]
வச்சிரக்குடையாம் [illegible] பொற்குடையாம்
எடுத்தாக் [illegible] குடைகள்
[illegible]
[illegible]
ஒத்தக்குடைகள் [illegible]
பக்சக்கரக்குடை [illegible]
முத்துக்குடைபிடிக்க [illegible]
இரத்தினக்குடைபிடிக்க [illegible]
பச்சைக்குடைபிடிக்க [illegible]

புனந்திரன் இரிபோதிரனோ [illegible]

[illegible]

எதிரேராசனை எடுத்தாக [illegible]
[illegible] உலகெங்கும் [illegible]
[illegible]
செம்பொன்றன் [illegible]
தங்கத்திருக்கா [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] அழுத்தான் [illegible]
[illegible] இவனுகைபிலே

புனந்திரன் அத்திபுரத்துவீதியிலே வருகிறபோது சனங்கள்பார்த்து பேசிக்கொள்வது.

அங்கிருக்குமங்கையர்கள் அணியிழைமாரேதுசொல்வார்
கொம்பனைமாரெல்லாருங்கூடியொன்றாய்ப்பேசிக்கொள்வார்
மாயன்மகன்காண் மகாதேவன்புத்திரன்காண்
சிதைமருமகன்காண் தேவருடபுத்திரன்காண
பாண்டியற்குபேரனிவன் பஞ்சவற்குபுத்திரன்காண்
ஆயிரம்பாண்டியற்கு அருமையுள்ளபேரனிவன்
ஐவருக்கும் நூற்றுவற்கும் அனதொருபுத்திரன்காண்
கருநீலப்பூங்குழலாள் கலந்தாரிநாயகன்டி
தோகைமயிலனையாள் துற்சடையாள்மருமகன்டி
நூலால்கடுந்திரளாற் நூற்றொருவர்மன்னவற்கும்
பாட்டனார்வீஷ்மருக்கும் பாரறியதுரோணருக்கும்
சிற்றப்பாவிதுரருக்குஞ் சீருள்காந்தையற்கும்
காஞ்சிநாடாளுங் கருணர்பெருமாளுக்கும்
சாமத்துரோகி சகுனியவன்தோழனுக்கும்
மாமன்சகுனியற்கும் மற்றுமுள்ளமன்னவற்கும்
அம்மான்சகுனி யவன்தோழனானவற்கும்
தங்கைமணவாளவன் தறுதலையானவற்கும்
அங்குள்ளசேனையற்கு அதிகமாய்த்தான்பேசி
எதிராயிருந்துமல்லோ எத்திலங்கப்பூமுடியான்
சரியாயிருந்துமல்லோசாதித்தான்மன்னரகளை
வல்லமையுள்ளப் புருஷனிவன்தாண்டி
இவனழகுஞ்சவுரியமும் ஆண்மைகளுமுள்ளவன்டி
கலந்தாரிநாயகிக்கு வாய்த்தமணவாளன்
தோகைமயிலனையாள் துற்சடையாள்பெற்றெடுத்த
எலங்குழலாளுக்கு ஏற்றதொருமணவாளன்
அவரழகுக்கேற்றாப்போல் அருச்சுனாபெற்றெடுத்தார்
இவரழகுக்கொப்பானோர் இந்திரருமீடல்லவே
மன்னர்அழகுக்கு மன்மதனுமீடல்லவே
இப்படியாகச் சொல்லியல்லவோயிருந்தார்
கொம்பனைமாரெல்லாருங் கூட்டமாய்ப்பேசினார்கள்
இப்படியாய்ச்சொல்லி இருக்கின்றவேளையிலே

புனந்திரன் வேறுவீதிவருகிறது.

போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரராசாவும்
அவ்வீதிவீதி நடந்தார்அழகாக
மற்றுமொருவீதியிலே வாரானேமன்னவனும்
அந்ததெருவீதியிலே வாழுகின்றமன்னரெல்லாம்
இந்திரனார்தன்முகத்தை ஏறெடுத்துப்பார்த்துமல்லோ

அருச்சுனனார்பெற்றபிள்ளை அழகுடையானென்பார்கள்
ஐவருடபுத்திரன் இவன் ஆண்மையுள்ளானென்பார்கள்
ஐவரழகுமிங்கே பெற்றுவந்தானென்பார்கள்
தூதுரைத்துமீண்டானே சுந்திரப்பூமுடியாள்
எதிராகவாதாடி வென்றான்தானென்பார்கள்
இப்படியாகச்சொல்லி யிருக்கின்றவேளையிலே
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரனார் வீரியரும்
அந்தத்தெருதாண்டி வாராரேயாஅழகன்
மற்றுமொருவிதியிலே மன்னன்நடக்கையிலே
அந்தத்தெருவுதனில் வாழும்பெண்ணானவர்கள்

புனந்திரனைப்பார்த்து சனங்கள்பேசுகிறது:

மாயனது மருமகனை மதிலேறிப்பார்ப்பார்கள்
எட்டிநடைநடந்துக் கிட்டவந்துபார்ப்பார்கள்
உயர்ந்தமதிலேறி வுற்றுற்றுப்பார்ப்பார்கள்
சன்னல்கதவைத் திறந்துமெள்ளப்பார்ப்பார்கள்
ஆணழகுமன்னன் அருச்சுனராசனவன்
அவனழகுக்கேற்றாப்போல் ஆண்பிள்ளை பெற்றானென்றார்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரவீரியரும்
தன்னழகுக்கேற்றாப்போல் நான்பெற்றாபிள்ளையென்றார்
இப்படியாய்ப்பேசி யிருக்கின்றவேளையிலே
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரராசாவும்
அவ்வீதிவீதி நடந்தார் அழகாக
தெற்குத்தெருதாண்டி தேரோடும்வீதிவிட்டு
சித்திரவீதி தெருவும்பலதாண்டி
அங்காடிவீதிகளும் அரண்மனையுந்தாண்டி
கடைக்கடைத்தெருவும் கருமார்வீதிவிட்டு
அத்திபுரபட்டணந் தாண்டியந்தவாணழகன்
வனமாய்வனம்நுழைந்து வாரானே தென்மதுரை

புனந்திரன் மதுரைவருகிறது.

ஓங்கிவளர்ந்ததொரு மூங்கில்வனந்தாண்டி
இருந்தவனந்தாண்டி எலுமிச்சந்தோப்புவிட்டு
சிங்கமுலாகொடுக்குஞ் கருநாய்வனந்தாண்டி
கோங்கும்பெருத்தவனங் கொன்றைக்காபூத்தவனம்
மாதுளிமுல்லைப் பருத்தவனந்தாண்டி
இஞ்சிவனந்தாண்டி எலுமிச்சந்தோப்புவிட்டு
மஞ்சள்வனந்தாண்டி மாதளந்தோப்புவிட்டு
தேசத்தையாளுந் திரியோதிரன்தோப்புவிட்டு
காஞ்சிகாடாளுங் கருணரிடகாவல்விட்டு
ஐவர்பஞ்சபாண்டவர்கள் ஆண்டபெருஞ்சோலைவிட்டு

நாலிரும் [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

வேந்தர்பெருமாள் வெளிமண்டபத்தில் [illegible]
ஐவரையரும் ஆழிவுசந்தாரும்
வேந்தர்பெருமாளும் [illegible]
விராடபுரம்விட்டல்லோ வீற்றிருந்தார்மண்டபத்தில்
போர்ஞ்சாமன்னர் புணந்திரராசாவும்
[illegible]
[illegible]
வாளுருவிக்கைப்பிடித்து வல்லயத்தைத்தோ [illegible]
ஓடமலர்க்கண்ணனும் உள்ளே நுழைந்தான்காண்
பூவும்புதுமலரும் பொன்னுருகு அட்சதையும்
அட்சதையும்பூபோட்டு [illegible]
[illegible]
[illegible]
வாயாரவாழ்த்தி மனதுபெரிதுகந்த
[illegible]
[illegible]
ஐவரையும ஆழிவுசந்தாரும்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
அங்கேநடந்த அதிசயமுள்ளதுவும்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
அத்தனையுஞ்சொன்னபோ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

கட்டியணைத்துக் கனிவாயைமுத்தமிட்டு
திஷ்டிகழித்துமல்லோ சீரானபுனந்திரற்கு
போய்வாருமென்று பொருந்தவிடைகொடுத்தாந்
விடைபெற்றெழுந்திருந்தார் வேந்தர்பெருமாளும்

புனந்திரன் மதுரையில் சின்னமூதுவது,

படிபடியென்றான் படிந்தது அவ்வானை
முகக்கம்பந்தட்டி முதுகின்மேல்காலைவைத்து
மத்தகத்தைதட்டி மதயானையேறினான்
கைத்தலத்தைதட்டி கறுத்தானையேறினான்
அம்மானு அத்தானு அழகானையேறினான்
மாமனுந்தானு மதவானையேறினார்
வந்தவந்தபேர்களெல்லாம் வாகனஞ்சென்றேறினார்
அவ்வீதிவீதிநடந்தார் அழகாக
மாலைமுடியானும் மதுரைக்குவந்தானே
ஊதினான்சின்னம் உலகேழுலகதிர
ஊதினான்காளை வுலகுதலைதுமுக்க
வென்றுவந்தேனென்றுசொல்லி விருதெடுத்தூதினான்
செயம்பெற்றுவந்தேனென்று சின்னமெடுத்தூதினா
ஊதினசின்னத்தொனி கேட்டாளுத்தமியும்
பிறவாமுடிதரித்தப் பெண்பெருமாள்தான்பார்த்து

அல்லிதாதிகளைவிட்டுப் புனந்திரற்கு
திருஷ்டிகழிக்கிறது.

தாமக்குழலாளை தாதியரைத்தான்பார்த்து
தூதுரைத்துமீண்டானே சுந்திரப்பூமுடியான்
அருச்சுனனார்புத்திரற்கு ஆலாத்திகாட்டுமென்றாள்
தாதியெழுந்திருந்து தானுமங்கேஓடிவந்து
முத்தினாலாத்தி முப்பதுநூறாயிரமாம்
பவளத்தாலாத்தி பத்துநூறாயிரமாம்
திருஷ்டிசுழட்டித் தெருவெங்கும்விட்டெறிந்து
கற்பூரவாலாத்திக் காட்டியந்தகாரிழைமார்
ஆலாத்திகாட்டி யணியிழைமார்நீங்கினார்
போரஞ்சாமன்னர் புனந்திரராசாவும்
ஆனைவிட்டுக்கீழிறங்க ஆனந்தவாழ்மாபன்
ஓடமலர்க்கண்ணனும் உட்கட்டில்போய்புகுந்து
கோசவளநாடான் கொலுவந்துவீற்றிருந்தான்

பாட்டன்மார் தாயார் அல்லி இவர்கள் முதலானவர்கள்வந்து
புனந்திரனைக்கண்டதற்கு புனந்திரன்போய்வந்து
சங்கதிகளையுரைத்து சுகமாகமதுரையை
அரசாண்டிருந்தது.

ஆறுபிரம்பாண்டியர்கள் அய்யன்மார்வந்துகண்டார்
பெண்பெருமாளல்லியரும் புத்திரனைவந்துகண்டாள்
போனதுவும்வந்ததுவும் புதுமைகளுள்ளதுவும்
நாலுரெண்டுவார்த்தைகளால் நடப்பித்தாரிந்திரனும்
அனைவற்குந்தானுரைத்து அரசாண்டுவாழ்ந்திருந்தார்
புனந்திரனாதன்கதையைப் பத்தியுடன்படித்தவர்கள்
இந்திரனார்தன்தூதை யின்பமுடன்சொன்னவர்கள்
பப்பிரவாகன்தூதைப் பட்சமுடன்வாசித்தவர்
மண்டலத்தில்கீர்த்திபெற்று மாறுமல்வாழ்ந்திடுவார்
தேசத்தில்கீர்த்திபெற்று சிறப்புடனேவாழ்ந்திடுவார்
சுந்திரனார்தூதுரைத்தோர் சொக்காபதப்பெறுவார்
மன்னவனார்தூதுரைத்தோர் மாயர்பதம்பெறுவார்
மாயர்பதம்பெறுவார் மாறுமல்வாழ்ந்திருப்பார்
புனந்திரராசனைப்போல் பூரித்துவாழ்ந்திடுவார்
இந்திரராசனைப்போல் இருந்தரசையாண்டிடுவார்
வெங்கட்டராம்பூபன் விருப்பமுடன்னீன்றெடுத்த
நாராயணசாமி நல்லோனுரைப்படிக்கு
தாரணியிற்கீர்த்திபெற்ற தமிழ்வல்லோன்வேதகிரி
மைந்தன்கந்தசாமியென்பவ னிக்கதையைபாடினர்
குற்றங்கள்நேராமல் குறைகளொன்றும்வாராமல்
தப்பிதங்களில்லாமல் தாழ்வொன்றுஞ்சேராமல்
இந்தக்கதைதன்னை இன்பமாய்க்கேட்டவர்கள்
ஆலைபோலேதழைத்து அறுகுபோல்வேரூடி
மூங்கில்போற்சுற்றம் முசியாமல்வாழ்ந்திடுவார்
வாழிவாழியென்றுசொல்லி வரமளித்தாரீஸ்வரனார்

வித்வசிரோன்மணியாகிய புகழேந்திபுலவர் அருளிச்செய்த
புனந்திரன்தூது-முற்றிற்று.

—ooᴥoo—

அனந்தரின
[illegible]